a

BIBLIOTECA NAZIONALE
VITTORIO EMANUELE
6
33 H
8

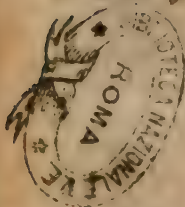
ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΟΣ,

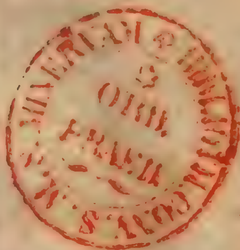
διὰ στίχων ἡρωϊκῶν.

Apolinarij interpretatio Psalmorum, versibus Heroicis.

EX BIBLIOTHECA REGIA.

Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχμητῇ.

PARISIIS M. D. LII.

Apud Adr. Turnebum Typographum Regium.

Ex Priuilegio Regis.

Απολινάριος λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίνου καὶ Ιουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν ἐκ Καππαδοκίας θαυμαζομένων· ἐγένετο δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων, καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, καὶ ἄλλων τινῶν. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιὸς, ἀλλὰ πολλῷ πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο· καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε κατὰ λογάδην κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβοῦς τόμους λ, καὶ δι' ἡρώων ἐπῶν πᾶσαν τὴν τῶν ἑβραίων γραφήν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολὰς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν γραφὴν ὑπομνήματα. τοῦ δέ γε Απολιναρίου καὶ Φιλοστόργιος μνήμην πεποίηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ, καὶ φησιν, Απολινάριος γὰρ ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας, καὶ Βασίλειος ἐν Καισαρείᾳ τῆς καππαδοκίας, καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῷ· σταθμὸς δὲ οὗτος ὁ τόπος ἐστὶ τῆς αὐτῆς Καππαδοκίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προυμάχουν κατὰ τοῦ ἑτεροουσίου μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ τῆς αἱρέσεως προστάντας, ὡς παῖδα παρ' αὐτοῖς κριθῆναι τὸν Αθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθησαν, καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὁπόσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἔτεινε, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν· καὶ μάλιστά γε αὐτῶν, ὁ Απολινάριος. οὗτος γὰρ δὴ καὶ τῆς ἑβραΐδος διαλέκτου ἐπαΐειν οἷός τε ἦν. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος ἐς τὸν αὐτοῦ τρόπον, ἦν ἱκανώτατος. τῷ μέν γε Απολιναρίῳ τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως μακρῷ ἄριστα εἶχε· Βασίλειος δὲ πανηγυρίσαι

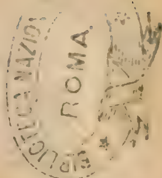
λαμπρότατος ἦν· τῷ δέ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ' ἀμφοτέρους ἐξεταζομένῳ μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος· καὶ ἦν εἰπεῖν, Ἀπολιναρίου μὲν ἁδρότερος, Βασιλείου δὲ σταθερώτερος. Τοσαύτης δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμεως οὔσης, καὶ τὸ ἦθος οὐδὲν ἧττον οἱ ἄνδρες παρείχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότατον· ὥστε καὶ οἷς ἑωρῶντο καὶ οἷς ἔλεγον, καὶ ὁπόσα γράφοντες διεδίδοσαν, διὰ πάντων ἥρουν εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς καθ' ὁποιοῦν αὐτῶν εὐμαρέστερον ἁλίσκεσθαι δυναμένους. Τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος ὁ Ἀρειανὸς ἔγραψεν.

Ταύτης Ιυλιανὸς ὁ παραβάτης τῆς γνώμης καὶ περὶ πάντας τοὺς χριστιανοὺς ὑπῆρχεν ἀφορμῆς λαβόμενος, ὅπου γε καὶ μηδὲν ἐγκαλεῖν ἔχων, παραιτουμένοις θύειν ἰσοπολιτείας ἐφθόνει καὶ συλλόγων καὶ ἀγορῶν μετέχειν, καὶ τοῦ δικάζειν ἢ ἄρχειν ἢ ἀξιωμάτων κοινωνεῖν οὐ μετεδίδου. οὐ μὴν οὐδὲ τοὺς αὐτῶν παῖδας συνεχώρει ἐκδιδάσκεσθαι τοὺς παρ' ἕλλησι ποιητὰς καὶ συγγραφέας, οὐδὲ τοῖς τούτων διδασκάλοις φοιτᾶν. ἐλύπει γὰρ αὐτὸν οὐ μετρίως Απολινάριος ὁ σύρος, πρὸς παντοδαπὴν εἴδησιν καὶ λόγων ἰδέας παρεσκευασμένος, Βασίλειός τε καὶ Γρηγόριος οἱ καππαδόκαι παρευδοκιμοῦντες τοὺς τότε ῥήτορας· ἄλλοι τε ἐπὶ τούτῳ πλεῖστοι ἐλλόγιμοι, ὧν οἱ μὲν ἐζήλουν τὰ ἐν Νικαίᾳ δόξαντα, οἱ δὲ ἐκ τῆς Αρείου ὥρμηντο αἱρέσεως. ἐντεῦθεν οὖν μόνον δημιουργεῖσθαι τὸ πείθειν οἰόμενος, οὐ συνεχώρει τοῖς χριστιανοῖς ἐν τοῖς τῶν ἑλλήνων ἀσκεῖσθαι μαθήμασιν. ἡνίκα δὴ Απολινάριος οὗτος εἰς καιρὸν τῇ πολυμαθίᾳ καὶ τῇ φύσει χρησάμενος, ἀντὶ μὲν τῆς Ομήρου ποιήσεως, ἐν ἔπεσιν ἡρῴοις τὴν ἑβραϊκὴν ἀρχαιολογίαν συνεγράψατο μέχρι τῆς τοῦ Σαοὺλ βασιλείας, καὶ εἰς εἰκοσιτέσσαρα μέρη τὴν πᾶσαν πραγματείαν διεῖλεν, ἑκάστῳ τόμῳ προσηγορίαν θέμενος ὁμώνυμον τοῖς παρ' ἕλλησι στοιχείοις κατὰ τὸν τούτων ἀριθμὸν καὶ τὴν τάξιν. ἐπραγματεύσατο δὲ καὶ τοῖς Μενάνδρου δράμασιν εἰκασμένας κωμῳδίας, καὶ τῆς Εὐριπίδου τραγῳδίαν, καὶ τὴν Πινδάρου λύραν ἐμιμήσατο, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐκ τῶν θείων γραφῶν τὰς ὑποθέσεις λαβὼν τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων μαθημάτων, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐπόνησεν ἰσαρίθ-

μοις καὶ ἰσοδυνάμοις προχηματίας, ἤθει τε καὶ φράσει καὶ χαρακτῆρι καὶ οἰκονομίᾳ τοῖς παρ' ἕλλησιν ἐν τούτοις εὐδοκιμήσασιν· ὥστε εἰ μὴ ἀρχαιότητα ἐτίμων οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ συνήθη φίλα ἐνόμιζον, ἐπίσης, οἶμαι, τοῖς παλαιοῖς τὴν Ἀπολιναρίου σπουδὴν ἐποίουν, καὶ ἐδίδασκον ταύτην, πλέον αὐτοῦ τὴν εὐφυΐαν θαυμάζοντες, ὅσῳ γε τῶν μὲν ἀρχαίων ἕκαστος περὶ ἓν μόνον ἐσπούδασεν· ὁ δὲ τὰ πάντων ἐπιτηδεύσας, ἐν καταπειγούσῃ χρείᾳ τὴν ἑκάστου ἀρετὴν ἀπεμάξατο ἐκ ἀγχινής δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα ἤτοι τοὺς παρ' ἕλλησι φιλοσόφους ἐστὶν αὐτοῦ λόγος, ὃν ὑπὲρ ἀληθείας ἐπέγραψεν, ἐν ᾧ καὶ δίχα τῆς τῶν ἱερῶν λόγων μαρτυρίας ἔδειξεν αὐτοὺς ἀποσφαλέντας τοῦ δέοντος περὶ θεοῦ φρονεῖν. τάδε γὰρ ἐπιτωθάζων ὁ βασιλεὺς, τοῖς τότε διαπρέπουσιν ἐπισκόποις ἐπέστειλεν, ἀνέγνων, ἔγνων, κατέγνων· οἱ δὲ πρὸς ταῦτα ἀντέγραψαν, ἀνέγνως, ἀλλ' οὐκ ἔγνως· εἰ γὰρ ἔγνως, οὐκ ἂν κατέγνως. εἰσὶ δὲ οἳ Βασιλείῳ τῷ προεστῶτι τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ ἐκκλησιῶν ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἀνατιθέασι, καὶ οὐκ ἀπεικός· ἀλλ' εἴτε αὐτοῦ, εἴτε ἄλλου ταῦτά ἐστιν, ἄγασθαι δίκαιον ἀνδρείας καὶ παιδεύσεως τὸν γράψαντα.

Ο τοῦ βασιλέως νόμος, ὃς τοὺς χριστιανοὺς ἑλληνικῆς παιδείας μετέχειν ἐκώλυε, τοὺς Ἀπολιναρείους, ὧν καὶ πρότερον ἐμνημονεύσαμεν, φανερωτέρους ἀπέδειξεν. ὡς γὰρ ἄμφω ἤστην ἐπιστήμονες λόγων, ὁ μὲν πατὴρ γραμματικῶν, ὁ δὲ υἱὸς σοφιστικῶν, χρειώδεις ἑαυτοὺς πρὸς τὸν παρόντα καιρὸν τοῖς χριστιανοῖς ἀπεδείκνυον. ὁ μὲν γὰρ εὐθὺς γραμματικὸς, τὴν ἀπὸ τέχνην γραμματικὴν χριστιανικῷ τύπῳ συνέταττε, τά τε Μωϋσέως βιβλία, διὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ λεγομένου μέτρου μετέβαλε, καὶ ὅσον κατὰ τὴν παλαιὰν διαθήκην ἐν ἱστορίας τύπῳ συγγέγραπται· τοῦτο μὲν τῷ δακτυλικῷ μέτρῳ συνέταττε· τοῦτο δὲ καὶ τῆς τραγῳδίας τύπῳ δραματικῶς ἐξειργάζετο, καὶ παντὶ μέτρῳ ῥυθμικῷ ἐχρῆτο, ὅπως ἂν μηδεὶς τρόπος τῆς ἑλληνικῆς γλώττης τοῖς χριστιανοῖς ἀνήκοος ᾖ. ὁ δὲ νεώτερος Ἀπολινάρειος εὖ πρὸς τὸ λέγειν παρεσκευασμένος, τὰ εὐαγγέλια, καὶ τὰ ἀποστολικὰ δόγματα ἐν τύπῳ διαλόγων ἔθετο, καθὰ καὶ Πλάτων παρ᾽ ἕλλησιν.

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΨΑΛΤΗΡΑ.

Ψαλμὸς α΄.

Δαβὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.

Ὄλβιος ὃς πεπόρευται δυσσεβέων ἐνὶ βουλῇ,
οὐδ' ἴχνος ἐστήριξεν ἁμαρτωλοῖσι κελεύθοις,
οὐδ' ὀλοῆς ἕδρησιν ἐφίζετο λυμαντήρων·
ἀλλ' ἔχει ἠιθέῳ κραδίην συμφράδμονα θεσμῷ,
θεσπέσιον νύκτας τε καὶ ἤματα θεσμὸν ἀείδων.
ἔσσεται οἷά περ ἔρνος ἐφ' ὑδρηλοῖσι κελεύθοις,
καίριον αἰπύλλον σφέτερον μελιηδέα καρπὸν,
νωλεμέως φύλλοισιν ἀκειρεκόμοισι τεθηλός.
πάντα οἱ ἰθύνοιτο κατὰ χρέος ὅσσα τελέσσει.
οὐ τοῖοι γεγάασιν ἀτάσθαλοι, οὔ ποτε τοῖοι·
ἀλλὰ κόνει ἴκελοι, τὴν ἐκ χθονὸς ὤλεσ' ἀήτης.
τοὔνεκεν εἰς κρίσιν οὐδέποτ' αἰ στήσονται ἀλεῖται,
οὐδ' ἄρ ἁμαρτίνοοι πινυτῶν βουλῇσι δικαίων·
οὕνεκεν εὐαγέων βασιλεὺς πάτον οἶδε δικαίων.
τοὔνεκα δυστήνων ἀτραπὸς προθέλυμνος ὀλεῖται.

Ψαλμὸς β'.

Ἐπιγραφῆς ὁ ψαλμὸς εὑρέθη δίχα,
ἠνωμένος δὲ τοῖς παρ' ἑβραίοις στίχοις·
ἀλλ' ὡς δὲ, δευτέρῳ σε Δαβίδου κρότοις,
ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς ἵεται ταύτης δίχα.

Τίφθ' ἀνθρωπήων κενεόφρονα σύνθετο φῦλα,
καὶ γαίης βασιλῆες ἀολλίσθησαν ἑτοῖμοι·
καὶ σφέων ἠγερέθοντο δικασπόλοι εἰς ἓν ἰόντες,
παμβασιλῆος ἐοῦντε κατὰ χριστοῖο θεοῖο.
δεσμοὺς μὲν ἀπεσσόμεθα, ζυγόδεσμα δὲ ῥίψομεν αὐτῶν.
ὑψιμέδων θεὸς οὐρανόθεν δ' ἐγγελόωσε τοὺς δὲ,
ἐξαπείζων τ' αὖ μυκτηρίσατ' ἀφραδέοντας.
τῆμος ἀμείλιχα πᾶσι κοτεσσάμενος καταλέξει,
καὶ χόλον ἀμπνείων πραπίδων σύμπαντας ἀτύξει.
αὐτὸς μὲν ἡγεμονῆα κατέστησέν τ' ἐπιβήσας,
εὐαγέι ἐν ὄρει Σιῶνος ἐῷ μεγαλίζων,
ἀγγέλλων βασιλῆος ἐφετμὴν οὐρανίοιο·
υἱὸς ἐμοῖο, πατὴρ θεὸς ηὔδα πρός με, πέλεις σύ·
ἤματι προσφάτῳ αὐτὸς σ' εὐδοκίησα γενέσθαι.
λίσσεό μευ, λάχος ὄφρα λάβῃς σὺ διδόντος ἔθνη μου,
καί κε κατασχεσίην σοῦ πείρατα παντὸς ὑπὸ μήνην·
σιδηρέῃ δ' ἐνὶ ῥάβδῳ τοὺς δὲ γε μηλοβοτήσεις,
καὶ κεραμῆος σκεύη ἠύτε συντρίψας·
τῆμος δ' οἱ βασιλῆες ἐφημερίων συνίητε·
παιδεύθητε δὲ οἱ κρατέοντες ὑπ' οὐρανὸν ἄκρης·
δείδιτε, δουλοσύνης δὲ κεράσατε χάρμασι δεῖμα·
καί οἱ ἀγάλλεσθε τῷ ἱμερῇ φρενὶ τέρψιν ἑλόντες.
λάζεσθ' οὖν σοφίης, ἵνα μὴ χώσηται ὁ ἐστὶν,
εὐσεβέος δ' ἅμα πάντας ἀπορραίσῃ κελεύθου.

εὖ τε θοῶς φλογόεντα νόον βαρύθυμον ἐγείρῃ,
πάντες ἄμ' ὄλβιοί εἰσι πεποιθότες αἰὲν ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς γʹ.

Δαβίδου λυγρὸν τρίτατον μέλος, ἡνίκα φεύγων
υἱὸν Ἀβεσσαλόνειον, ἑὴν λίπε κοίρανος ἕδρην.

Δυσμενέες δὲ πόσοι γε περιπλήθουσιν ἐμεῖο,
πολλοὶ δ' ἐγρόμενοί μοι ἀνάρσιοι ἀντιφέρονται,
οὔτινά μοι ψυχῇ θεόθεν βάζοντες ἀρωγήν.
ἀλλ' ἐμέθεν βασιλεῦ σὺ διηνεκέως προμαχίζοις,
κῦδος ἐμὸν γεγαὼς, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένα τεύχων.
κικλήσκω βοόων, ὁ δ' ἀπ' οὔρεος ἔκλυεν ἁγνοῦ.
αὐτὸς ἐκοιμήθην, κατὰ δ' ἔσχε με νήδυμος ὕπνος,
ἂν δ' ἔστην ὅτ' ἐμῆς βασιλεὺς ἀντέξεται ἀρχῆς.
οὔποτε μυριάδας λαῶν πεφοβημένος εἴην,
αἴ κέ με κυκλώοντες ἐπιβείσωσιν ὁμαρτῇ.
ἔρχεο, καί με σάω πανυπέρτατε σῶτερ ἐμεῖο,
ὅττι σύ μευ σύμπαντας ἔλες κενεαύχενας ἐχθρούς.
αὐτὰρ ἁμαρτινόων ὀλοοὺς συνέαξας ὀδόντας.
σεῖο φάος βασιλεῦ σέο τ' εὐλογίην πόρε λαῷ.

Ψαλμὸς δʹ.

Τέτρατος ἐκ μελέων Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Εὐδοκίης ἐμέθεν θεὸς ἔκλυεν εὐξαμένοιο·
στεινομένῳ δ' ἐπέκλυε, θοῶς δ' ἀπάλαλκεν ἀνίην·
ἵλαθι, καί μευ ἄναξ ἐπικέκλυθι εὐχωλάων.
ἀνέρες, ἐς δὲ πόσον τρέφετε βαρυπήμονα θυμὸν,
ἐς δὲ φίλην ματίην, καὶ ψεύδεα πάντα δίζεσθε.
πῶς δ' ὅσιον φράζεσθε ἄναξ ὃν ἔφηνεν ἀγητόν·
αὐτὸς ἐπουράνιός μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσει.

ἐργατίναι χάζεσθε ἀτασθαλίης ἀλεγεινῆς·
οὕνεκά μευ κλαυθμοῖο βοῆς ἐμὸς ἔκλυεν ἐσσήν,
αὐδῆς ἡμετέρων θεὸς ἔκλυεν εὐχωλάων·
νωΐτερὴν ὑπέδεκτο θεὸς πανυπέρτατος εὐχήν.
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἐμοῖς τάραχός τε πελέσθω·
ὦκα μάλ' αἰσχυνοίατο μεταστρεφθέντες ὀπίσσω.

Ψαλμὸς ζ'.

Χουσὶ πάρος Δαβίδην ἐφύβρισεν, αὐτὰρ ὁ μεμφθεὶς,
ποιμένι Ἰεμένειτι φίλοις παρακάτθετο μύθους·
ἔμπα γε μὴν βασιλῆος ὅδ' ἔπλετο ἕβδομος ὕμνος.

Θάρσυνος ἐπ' ἐλπωρῇ βασιλεῦ σέο πάντοτ' ἐπέλθω·
ἐκ πάντων λίτομαί σε διωκόντων με σαώσοις·
μή ποτ' ἐφαρπάξειε λέων ἐμὸν οἷά τις ἦτορ,
πάμπαν ἀπαλάλκοντος, καὶ ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
ἀλλ' εἰ τοῖον ἔρεξα τό τοι σέο μῆνιν ἐγείρει,
ἔργμασιν εἰ συχνοῖσι φέρω κατὰ χεῖρας ἀθέσμους,
εἴγε κακῶν ῥεκτῆρα κακῶς ἐπάκηξα καὶ αὐτός·
δυσμενέων ἄπρηκτος ἐμῶν ἄπο πάγχυ πέσοιμι,
καί μευ ἕλοι ψυχὴν δηΐων κατὰ δήϊος ἀνήρ,
καί μευ ἐπιστείβοι βίοτον χθονὶ ποσσὶν ἑοῖσι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐμὸν κονίῃσι μιήνοι.
ἀλλὰ κοτεσσάμενος βελαρῶν ἀνεγείρεο θώκων,
καί μευ οὐλομένων ἐπαείρεο πείρασιν ἐχθρῶν.
σῇσιν ἐφημοσύνῃσιν ἀνέγρεο κάρτος ὀπάζων,
πᾶσα δὲ κυκλώσειεν ὁμήγυρις ἀμφί σε λαῶν·
ἧς μάκαρ ἡγήσαιο μετήορος ὕψος' ἀρθείς.
αὐτὸς ἄναξ λαοῖσι δικασπόλος ἔσσεαι αἰεί.
εὐδικίης κατὰ θεσμὸν ἐμῆς βασιλεῦ με δικάζοις·

καὶ φρενὸς ἡμετέρης ἀγαθῆς ἐπιείκελα τεύχοις.
ἀμπλακίης τέλος ἔσται, ἐπιθύνοις δὲ δίκαιον.
νεφροὺς καὶ κρύφια κραδίης μυχὰ μοῦνος ἐλέγχοις.
ὡς ὁσίην μοι ἄναξ ἐπαρηγόνα χεῖρα φυλάσσῃς,
πάντοτε ῥυόμενος μερόπων ἰθύφρονα φῦλα.
αἰὲν ἄναξ ὅσιός τε θεμιστοπόλος τε περίφρων,
καὶ σθένει κρατερὸς καὶ ἀνεξίκακον λάχε θυμὸν,
οὐ δεδαὼς τρηχεῖαν ἑκάστοτε μῆνιν ἐγείρειν.
παύσασθε πρὶν ἄορ τανααὸν θήγοιτο φαεινὸν,
καὶ τόξον τανύσειεν· ἑτοιμότατον γὰρ ἐτύχθη·
ὅπλα γὰρ οὐλομένου θανάτου τέκτηνεν ἐπ' αὐτῷ·
τοῖσι δὲ καρφομένοις ἐργάσσατο πικρὰ βέλεμνα.
δέρκεο νῦν ὠδῖνος ἑῆς ἀθέμιστον ἔργον·
κύσατο μὲν μόχθον, τέκε δ' ἀμπλακίην διεγείρουσα.
χάσμα μέγ' ἐξώρυξε, κακῇ δ' ἔσκαψε μενοινῇ·
ἀλλ' ἐς ὃν περ ἔτευξε πέσοι κακοεργέα βόθρον·
κὰκ κεφαλῆς οἱ ἄλγος ἐπιστρέψειεν ἑτοῖμον,
καί οἱ ὑπὲρ κορυφῆς ἐπιβήσεται ὕβρις ἀεικής.
εὐδικίης βασιλῆος ἐπάξιον αἶνον ἀείσω·
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυρῇ φόρμιγγι βοήσω.

Ψαλμὸς η.

Δαβίδου λιγαῖος ὅδ' ὄγδοος ὕμνος ἐτύχθη.

Ἄφθιτε νωϊτέρης βιοτῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.
καί τοι ἀειπρεπὲς εὖχος ὑπέδραμεν οὐρανὸν αὐτόν·
ἐκ στόματος βρεφέων ὅθεν ἤνυσας αἶνον ἑτοῖμον,
πευκεδανῶν ἄχραντε πάτερ σέθεν εἵνεκεν ἐχθρῶν,
ὄφρα κεν ἐχθρὸν ὁμοῦ καθέλοις, καὶ ἀμύντορα λύσσης.
ὄψομαι οὐρανὸν εὐρὺν ὃν ἥδρασε δάκτυλα σεῖο,

ἄστρα τε καὶ μήνην οἷς πυθμένα θήκαο χερσί.
τίς γὰρ ἔην ἄνθρωπος, ἐπεὶ μιμνήσκεαι αὐτοῦ·
ἢ παῖς ἀνθρώπου, ὅτι οἱ καὶ ἐπίσκοπος ἐσσί;
μειονά μιν ποίησας ἐπουρανίων στρατιάων·
ἀμφιπεριστέψας καὶ κύδεϊ καὶ γεράεσσιν·
ἔργα τεῶν ἔστησας ἐπιθύνειν παλαμάων.
πάντα δέ οἱ θαλεροῖσιν ἄναξ ὑπεθήκαο ποσσίν,
ἀγρονόμους τε βόας, καὶ εἰροπόκων γένος οἰῶν,
ὅσσα τε καρποτόκον πεδίον καταβόσκεται ἄγρια,
αἰθέριά τε πετεινά, καὶ ἰχθυόεντα γένεθλα,
ὁππόσα ποντοπόροις παρεπιστείβουσι κελεύθοις.
ἄφθιτε νωϊτέρης γενεῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἀερί τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.

Ψαλμὸς θʹ.

Δαβίδου κρυφίων, χάριν υἱέος ἄφθιτος ὕμνος.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
ἔργα σέθεν θνητοῖς περιφραδέως ἀγορεύσω.
ἐν σοὶ εὐφροσύνην ἐρατὴν καὶ χάρμα πελάσσω.
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω,
δυσμενέος κακότητι μεταστρεφθέντος ὀπίσσω.
αὐτὰ καταφθείροιντο τεῶν κεκμηότες ὄσσων.
οὕνεκά μευ κατὰ θεσμὸν ἐπίσσαο λωβητῆρας,
ἀρχὲ δικαιοσύνης βελαρῶν ὑπερέζεο θώκων.
ἔθνεσιν ἠπείλησας, ἄφαρ δ' ἐξέφθιτ' ἀλείτης·
οὔνομα δ' ἐν πάντεσσι διαμπερὲς ἠμάλδυνας.
ἔφθιτο δυσμενέος τεύχεα, πτόλιας τ' ἀλάπαξας.
σὺν πολλῷ δ' ὁμάδῳ μνημήϊον ὤλετο πάντη·
αὐτὰρ ἐπουράνιος βασιλεὺς μάλα πάντοτε μίμνει.
εὐνομίῃ στήριξεν ἑὸν πανυπέρτατον ἕδρην·

ὄφρα διακρίνειε δίκῃ κλυτὰ πείρατα γαίης,
καὶ σφετέροις λαοῖσι δίκην ἰθεῖαν ὀρέξοι.
ἀθάνατος θεὸς ἔπλε δύης ἀνάπαυμα πενιχρῷ,
ἐν δὲ βαρυφροσύναις ἐπιτάῤῥοθος ἄρμενος ἔστη.
ἐλπὶς ἔφυς πάντεσσιν, ὅσοι μάθον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκεν οὐ παρελέλοιπας ἐελδομένοις σέο ποιμέν.
ἐνναέτην Σιῶνος ἀεὶ φορμίζετ' ἄνακτα·
πρήξιας ἀθανάτου πυκινοῖς ἀγγείλατε δήμοις·
ὡς σφέων ἐμνήσθη φθιμένων διζήμενος αἷμα,
οὐδὲ βοῆς δειλῶν ἐπελήσετο πάγχυ πενιχρῶν.
ἀνδρομίην ἐλέησον ἐμὴν δηΐοις ἀπερύκων,
αὐτὸς ἀνυψώων με καὶ ἐκ θανάτοιο πυλάων,
πάντα πύλαις Σιῶνος ὅπως τεὸν αἶνον ἀείσω.
γηθήσω μάλα σῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς·
ἔθνεα δυσφροσύνῃσιν ἐπηρώθησαν ἑῇσιν·
ᾗ δὲ πάγην κρύπτεσκον, ἑὴ ξυνεέργετο πέζα.
τεύχων εὐθυδίκης βασιλεὺς ἀείδηλος ἐτύχθη·
ἀμφ' ἔργοις παλάμης σφετέρης πεπέδηται ἀλιτρός.
εἰς ἀΐδην παλίνορσοι ἀποστρέψειν ἀλεῖται,
ἔθνεα πάντα θεοῖο λελησμένα αἰὲν ἐόντος.
οὐ γὰρ ἄναξ πτωχοῖο διηνεκέως λελάθοιτο,
οὐδέποτ' ἀδρανέων σταθερὴ παραμείβεται ἐλπίς.
ἔρχεο, μηδὲ βίῃ κρατέων ἄνθρωπος ἀνάσσοι·
φῦλα διακρίνοιτο τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων.
στῆσον ἄναξ ἀγαθὸν θεσμογράφον ἄλλον ἐπ' αὐτοῖς·
ἔθνεά τοι γενεῆς βροτέης ἴσωσιν ἐόντα.
τίπτ' ἐπιδευομένων πανυπέρτατε τηλόθεν ἔστης,
τειρομένων ἐπίκουρον ἀπημώρησας ὀπωπήν;
πτωχὸς ὑπερβασίῃ φλέγεται κακοεργέος ἀνδρός·
βουλῇσιν φθινύθουσιν ἑαῖς ἀλιτήμονες ἄνδρες.

ἵμερον οὗ μάλα πάντες ἐπευφήμησαν ἀλιτροί,
καὶ μύθοις ἀθέμιστον ἀφροτέροις ἐνέπουσι.
θυμὸν ἀεξώοντος ἀτάσθαλος ὤρορ' ἄνακτος,
ἄπλετα λυσσάων οὐ δίζεται, οὐδ' ἐρεείνει,
οὐδὲ θεὸν βλεφάροισιν ὑπερφιάλοισι δοκεύει.
πάντοτε δ' ἄτης ἀπιτοῖσιν ἐλέγχοισιν ὁδεύει.
ὀφθαλμοῖς σφετέροισι τεοὺς ἠρνήσατο θεσμούς.
ἄρξει δυσμενέων γεγαὼς κακοεργὸς ἁπάντων.
σκέψατο γὰρ πραπίδεσσι μίμνειν κακότητι πεποιθώς.
ῥηϊστοιο δόλου τε ἀρῆς στόμα τοῖο βέβυσται,
γλῶσσαν ἀεὶ δολόεσσαν ἔχει περίφορτον ἀνίης·
ἕζεται ὁρμαίνων λόχον ἀφνειοῖο θοώκοις,
βουλαῖς κρυπταδίῃσιν ἀναίτιον ἐξεναρίζων·
αἰεὶ δ' ὀφθαλμοῖς περιδέρκεται ἄνδρα πενιχρόν.
ὡς δ' ὀλοὸς ξυλόχοισι λέων κακὰ μήδεα πέμπει,
θῆσσαν ὅπως ἐλεεινὸν ἐφαρπάσειε προΐκτην,
βουλῆς ἁρπαλέης ἵνα μιν μέλπηθρα τελέσσῃ,
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι κακὸν καὶ ἀγήνορα τεύξῃ.
ἀλλὰ πέσοι κεκυφὼς πρὶν ἄναξ κλήζοιτο πενιχρῶν.
εἶπε γὰρ ἀρχαίων ἀμνήμονα μῆτιν ἄνακτος,
καί οἱ ἀπεσχάφθαι πανδερκέα πάμπαν ὀπωπήν.
ἔγρεό μοι βασιλεῦ, παλάμην δ' ὕψιστον ἄειρον,
μηδὲ βοῆς μογερῶν ἐπιλήθεο πάγχυ πενιχρῶν.
τίπτε κακορρέκτης ἐρέθει θεὸν αἰὲν ἐόντα.
εἶπε γὰρ ἐν στήθεσσιν ὅτ' οὐκέτι δίζεται ἐαστήν.
εἰσοράας ὅτι μόχθον ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἀέξεις,
ἰσχανόων παλάμῃσιν ἑλεῖν ἀέκοντας ἀνάγκῃ.
μὴ γάρ σοι περιλέλοιπεν ἄναξ ἀχρήμονα φῶτα,
ἢ πάρος ὀρφανικῷ ἐπιτάρροθος αὐτὸς ἐτύχθης;
φωτὸς ἄναξ κρυεροῖο βραχίονα λεπτὰ κεάσσαις.

οὐδὲ τέλος κακίης γε τεῆς διζήμενος εὕροι.
ἀλλὰ θεὸς μετὰ πᾶσι διηνεκέως βασιλεύει·
φῦλα κακοφροσύνης σφετέρης ἀπολοίατο γαίης.
ἀδρανέων θεὸς αὐτὸς ἐπεκρήηνεν ἐέλδωρ·
τῶν δέ γ' ἑτοιμότατον κραδίης πόθον οὔασιν ἔγνω·
ὄφρα κεν ὀρφανικοῖσι καὶ ἀκλεέεσσι δικάζοις,
ἀνθρώπων ἵνα μή τις ἔχῃ μεγαλαυχία γῆρυν.

Ψαλμὸς ι'.

Δαβίδου δέκατος πολυάρητος πέλει αἶνος.

Πῶς ἐρέεις τις ἐμεῖο θεῷ πειθαρσέα θυμὸν,
σχεθὸν ὀρεσσιβότοισιν ὅπως θρώσκοντα νομῇσι.
τόξα κακοὶ τανύουσι, βέλεμνα δὲ θέντο φαρέτρῃ,
ἰθυνόοις ὀρφνῆθεν ὀϊστεῦσαι μεμαῶτες·
ἀφραδίῃ καθελόντες ἅπερ τεκτήναο ποιμήν.
ἀλλὰ τί τοῖον ἔρεξε θεῷ μεμελημένος ἀνήρ·
νηῷ παμβασιλεὺς πολυκυδήεντι ἀνάσσων,
οὐρανὸν ἀστερόεντα λαχὼν ὑψαύχενα θῶκον,
φῶτα μετ' ἀκτίνων πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνων·
καὶ βλεφάροις βροτέης γενεῆς διζήμενος ἔργα.
αὐτὸς ἄναξ ἀγαθόν τε καὶ οὖλον ἄνδρα δικάζει.
ὃς δ' ἄδικον φιλέει, ψυχῆς ἔθεν ἐχθρὸς ἐτύχθη.
οὐρανόθεν χαλεποῖς λίνα φθισίμβροτα πέμπει·
πῦρ, θεῖόν τε ὁμοῦ, καὶ ἀμειδέος ἆσθμα θυέλλης,
σφωϊτέρου πέλεται πολυπήμονος αἶσα κυπέλλου.
ὅττι δίκαιος ἄναξ, μάλα τ' εὐδικίην ἀγαπάζει·
καί οἱ ἀεὶ ἰθεῖαν ὁδὸν θηήσατ' ὀπωπή.

Ψαλμὸς ια'.

Ενδέκατον Δαβίδος ἐς ὀγδοάτην ἔφατ' ἠώ.

Μοῦνε σάω μ', ὅσιον γὰρ ἄδην ἔφθιτο φῦλον.
ἔργα δ' ἀληθείας μεροπηΐδος ὤλετο ῥίζης.

μύθοις μαψιδίοις ἕταρον προσέειπεν ἕκαστος,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο δόλοις φρεσὶ μηπιόωντες.
ἐξολέσει θεὸς αἶψα δολόφρονα χείλεα πάντα,
καὶ μεγαλαυχέα γλῶσσαν ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
πάντας ὅσοι γλώσσῃσιν ἀνηέρθησαν ἐῇσι,
καί σφισιν ὠΐσαντο φέρειν ἐπὶ χείλεσιν ἔργα,
τίς βροτὸς ἐξ ὑμέων βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
εἵνεκεν ἀκλειάνων μογερῶν στοναχῆς τε πενιχρῶν,
αὐτὸς ἀναστήσεσθαι ἄναξ ἐπένευσε κραταιός,
θήσεσθαί τε φόως ἀναφανδά τε φέγγει ῥέξαι.
μῦθοι θεσπέσιοι, μῦθοι γεγάασιν ἄπηκλοι,
ἀργύρῳ ἰσόμοροι φλογερῇ δμηθέντι καμίνῳ,
μοίραις πλειοτέραις κεκαθαρμένῳ ἑφθ' ὑπὲρ αἶσαν.
ἀλλ' ἡμέων ἐν πᾶσι φύλαξ φρουρός τε φανείης,
ἔνθεν ἄναξ καὶ μέχρις ἀτερμάντοιο βιώτης.
ἄσρασιν εὐκύκλοιο δόλου στείχουσιν ἀλεῖται,
ὡς ἀγαθὸς μερόπων γενεὰς ὥρῃσιν ἀέξεις.

Ψαλμὸς ιβ.

Δαβίδου κρατεροῖο δυωδέκατος πέλεν ὕμνος.

Τίπτε τόσον μεγαλωστὶ λελασμένος ἔπλευ ἐμεῖο.
μέχρι τίνος βασίλειαν ἀποστρέψειας ὀπωπήν·
μέχρι τεοῦ ἡμετέρῃ μήδεα φρενὶ μέρμερα πέσσω,
ὠδίνων πραπίδεσσιν ὁμοῦ νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
μέχρι τεοῦ ἐχθρὸς ἐμεῖο καρήατος ὑψόθι θείνει.
ἀλλ' ἐπιδέρκεο θᾶσσον, ἐμῆς τ' ἐπικέκλυθι φωνῆς·
δὸς φάος, ὄφρ' ὕπνον προφύγω θανάτοιο τοκῆα,
ὄφρα μὴ ἐχθρὸς ἐμὸς μέγ' ἐπεύξεται, ὥς με δαμάσ-
αἴκεν ὀλισθοίμην, κεχαροίατο δήϊοι ἄνδρες· (σας·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἐλπίδι χαίρω.

πάντοτε γηθήσαιμι μετὰ φρεσὶ σῇσιν ἀρωγαῖς.
εὐεργέτῃ βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω,
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυροῖς μελέεσσιν ἰαύω.

Ψαλμὸς ιγ'.

Δαβίδου σθεναροῦ τρεισκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

ΟΥκ ἔστι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων·
αἴσχεα τεκταίνων στυγερὸς καταφαίνεται ἔργοις.
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
ποιμὴν οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάσσατο φῦλον,
ὀψόμενος τίς ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμῇ δεδμήατο λώβῃ·
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
τῶν δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες, ὅπως εὐδηθέα σῖτον.
ἀφραδέως ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι·
δειμαίνεσκον ἄδην ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὡς θεὸς ἐν μέσσῃσι δικαιοτάτῃσι γενέθλης.
ἀκτεάνων μή μοι τὶς ἀτιμήσειε μερίμνας,
οὕνεκεν ἀθάνατος κείνων θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη.
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίρροθον Ἰσραήλῳ,
λαοῦ ὅταν στρέψῃ θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιον Ἰσραῆλος.

Ψαλμὸς ιδ'.

Δαβίδου πινυτοῦ δέκατος καὶ τέτρατος ὕμνος.

ΤΙς κλισίης ἄφθαρτε παρηυλίσσαιτο τεῇσιν,
ἢ σέο ναιετάοι τίς ἐπ' οὔρεος ἀχράντοιο.
εὐδικίῃ καὶ ἀκηρασίῃ μεμελημένος ἀνήρ,
στήθεσιν εὐαγέεσσιν ἀεὶ νημερτέα βάζων,

Ψαλμὸς β'.

Ἐπιγραφῆς ὁ ψαλμὸς εὑρέθη δίχα,
ἡνωμένος δὲ τοῖς παρ' ἑβραίοις στίχοις·
ἀλλ' ὡς δὲ, δευτέρῳ σε Δαβίδου κρότοις,
ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς κεῖται ταύτης δίχα.

Τίφθ' ὑπεροπλίην κενεόφρονα σύνθετο φῦλα,
καὶ γαίης βασιλῆες ἀολλίσθησαν ἑτοῖμοι·
καὶ σφέων ἠγερέθοντο δικασπόλοι εἰς ἓν ἰόντες,
παμβασιλῆος ἐοῦντε κατὰ χριστοῖο θεοῖο.
δεσμοὺς μὲν ἀνάσσομεν, ζυγόδεσμα δὲ ῥίψομεν αὐτῶν.
ὑψιμέδων θεὸς οὐρανόθεν δ' ἐγκλοίασε τοὺς δὲ,
ἐξαπείζων τ' αὖ μυκτηρίσατ' ἀφραδέοντας.
τῆμος ἀμείλιχα πᾶσι κοτεσσάμενος καταλέξει,
καὶ χόλον ἀμπνείων πραπίδων σύμπαντας ἀτύξει.
αὐτός μ' ἡγεμονῆα κατέστησέν τ' ἐπιβήσας,
εὐαγεῖ ἐν ὄρει Σιῶνος ἑὸν μεγαλίζων,
ἀγγέλλων βασιλῆος ἐφετμὴν οὐρανίοιο·
υἱὸς ἐμοῖο, πατὴρ θεὸς ηὔδα πρός με, πέλεις σύ·
ἤματι προσφάτῳ αὐτὸς σ' εὐδοκίησα γενέσθαι.
αἴτεό μευ, λάχος ὄφρα λάβῃς σὺ διδόντος ἔθνη μου,
καί κε κατασχεσίην σοῦ πείρατα πάνθ' ὑπὸ μήνην·
σιδηρέῃ δ' ἐνὶ ῥάβδῳ τοὺς δὲ γε μηλοβοτήσεις,
καὶ κεραμῆος σκεύη ἠΰτε συντρίψας·
τῆμος δ' οἱ βασιλῆες ἐφημερίων συνίητε·
παιδεύθητε καὶ οἱ κρατέοντες ὑπ' οὐρανὸν ἄκρης·
δείδιτε, δουλοσύνης δὲ κεράσατε χάρμασι δεῖμα·
καί οἱ ἀγάλλεσθε τρομερῇ φρενὶ τέρψιν ἑλόντες.
λάζεσθ' οὖν σοφίης, ἵνα μὴ χώσηται ὁ ἐστὴν,
εὐσεβέος δ' ἅμα πάντας ἀπορραίσῃ κελεύθου.

εὖτε θεοῖο φλογόεντα νόον βαρύθυμον ἐγείρῃ,
πάντες ἄμ' ὄλβιοί εἰσι πεποιθότες αἰὲν ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς γ'.

Δαβίδου λυγρὸν τρίτατον μέλος, ἡνίκα φεύγων
υἱὸν Ἀβεσσαλώνειον, ἑὴν λίπε κοίρανος ἕδρην.

Δυσμενέες τί τοσοίδε περιπλήθουσιν ἐμεῖο,
πολλοὶ δ' ἐχθόμενοί μοι ἀνάρσιοι ἀντιφέρονται;
οὔτινά μοι ψυχῇ θεόθεν βάζοντες ἀρωγήν.
ἀλλ' ἐμέθεν βασιλεῦ σὺ διηνεκέως προμαχίζοις,
κῦδος ἐμὸν γεγαώς, κεφαλὴν ὑπὲρ αὐχένα τεύχων.
κικλήσκω βοόων, ὁ δ' ἀπ' οὔρεος ἔκλυεν ἁγνοῦ.
αὐτὸς ἐκοιμήθην, κατὰ δ' ἔλλαβέ με νήδυμος ὕπνος,
αὖ δ' ἔστην ὅτ' ἐμῆς βασιλεὺς ἀντέξεται ἀλκῆς.
οὔποτε μυριάδας λαῶν πεφοβημένος εἴην,
αἴ κέ με κυκλώοντες ἐπιβρίσωσιν ὁμαρτῇ.
ἔρχεο, καί με σάω πανυπέρτατε σῶτερ ἐμοῖο,
ὅττι σύ μευ σύμπαντας ἔλες κενεαύχενας ἐχθρούς.
αὐτὰρ ἁμαρτινόων ὀλοοὺς συνέαξας ὀδόντας.
σεῖο φάος βασιλεῦ σέο δ' εὐλογίην πόρε λαῷ.

Ψαλμὸς δ'.

Τέτρατος ἐκ μελέων Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Εὐδικίης ἐμέθεν θεὸς ἔκλυεν εὐξαμένοιο·
στεινομένῳ δ' ἐπέκλυε, θοῶς δ' ἀπάλαλκεν ἀνίην·
ἵλαθι, καί μευ ἄναξ ἐπικέκλυθι εὐχωλάων.
ἀνέρες, ἐς τί τόσον τρέφετε βαρυπήμονα θυμόν,
ἐς τί φίλην ματίην, καὶ ψεύδεα πάντα τί θέασθε.
πῶς δ' ὅσιον φράζεσθε ἄναξ ὃν ἔφηνεν ἀγητόν·
αὐτὸς ἐπουράνιός μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσει.

μοῦνις ἀτασθαλίης περιφερεστέρη ὔμμι πτύξω·
φράζεσθ᾽ ἐν λεχέεσσι φίλου μελεδήματα θυμοῦ.
ἐλπὶς ὁμοῦ καὶ θῦμα δίκης βασιλῆα γεραίροι.
πολλοὶ φασὶ, τίς ἄμμι φερέσβιον ὄλβον ὀρέξει·
ἄμμι τε τέκμαρ τὸ χρύσεον σεῖο φέγγος ὀπωπῆς,
εὐφροσύνην κραδίῃ δωρήσαο πᾶσαν ἐμεῖο.
ἐκ σίτου γλυκεροῖο, καὶ ἐκ λαθικηδέος οἴνου,
ἔκ τε φερεζώοιο βίης ἔπλησεν ἐλαίου·
εἰς ἓν ἐν εἰρήνῃ καταλέξομαι ὕπνον ἀμέλγων,
οὕνεκ᾽ ἐπ᾽ ἐλπωρῇ με μάκαρ καὶ μοῦνον ἐρείδεις.

Ψαλμὸς ε΄.

Κλῆρον λαβούσης πέμπτον εἰς τέλος μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν εὐφήμῳ βοῇ.

Μύθων ἡμετέρων πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
αὐδῆς μευ ξύνες ὦκα, ἀρίων δ᾽ ἐπιδέρκεο φωνῆς·
αὐτὸς ἄναξ θεὸς, αὐτὸς ἐγὼ δέ σε λίσσομαι αἰεί.
ἡμετέρης ἠῶθεν ἄναξ ἐπακούσεται αὐδῆς·
ἐξ ἠοῦς διαφανδὰ παρεσσομένῳ περιφαιείης·
οὕνεκεν ἀμπλακίην ἐθέλων θεὸς οὔ ποτ᾽ ἐτύχθης·
οὐδέ τις ἐνναέτης παρὰ σοὶ κακομήχανος ἔσται,
οὐδὲ τεῆς ἀθέμιστος ὁμέστιος ἔσσετ᾽ ὀπωπῆς.
ἐργατίνας ἔστυξας ἀλιτροσύνης ἅμα πάντας·
γλώσσης ψευδαλέης ὀλετὴρ ἐν πᾶσιν ἐτύχθης·
ἐχθαίροι δολόεντα καὶ ἀνδροφόνον θεὸς ἄνδρα.
αὐτὰρ ἐγὼ σεῖο δῶμα τεῷ μετελεύσομαι οἴκτῳ,
δειμαλέος δὲ σέθεν καθαρὸν περιπτύξομαι ἱρόν.
σεῖο με ἡγήσαιτο δικαιοσύνη, χάριν ἐχθρῶν
ἡμετέρην ἴθυνον ἐπ᾽ ὄμμασι σοῖσιν ἀταρπόν.
οὐ γὰρ ἀληθείην ποτ᾽ ἐπὶ στόματος φορέουσι·

τῶν δὲ βαρύζηλοι κραδίαι γεγάασι μάταιαι·
λαυκανίη δ' οἰχθέντι τάφῳ παρομοίιός ἐστι,
καὶ γλώσσῃ δολερῇσιν ἀεὶ μεμελήατο μύθοις.
κρῖνον ἄναξ· βουλέων δὲ κακῶν ἀπὸ πάγχυ πέσοιεν,
καί κε κατὰ πληθὺν σφετέρων χάριν ἀμπλακιάων
κτήσιος ἐξελάοιντο, τεὴν ἐρέθοντες ἐρωήν.
σοὶ μὲν ἐπευχόμενοι βασιλεῦ κεχαροίατο πάντες·
κεῖνοι μὲν κεχάροιντο, σὺ δ' οἰκήσειας ἐν αὐτοῖς.
οἱ δ' ἀγαπαζόμενοι τεὸν οὔνομα καυχήσονται,
ὅττι δικαιοσύνης ὑποφήτορα φῶτα γεραίροις.
ἡμέας ἐστεφάνωσας ἅτ' εὐδοκίης κλυτὸν ὅπλον.

Ψαλμὸς ϛʹ.

Ἕκτον ἄναξ μελέεσσι φίλοισι Δαβίδος ἄεισε,
μείλιχον ὀγδοάτης ἀμφὶ μέλος λιγυρόν.

ΜΗ με τεὸς βαρύμηνις ἀκηχέατι θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
ἀλλ' ὀλιγηπελίην βασιλεῦ ἐλέησον ἐμεῖο·
ἴασο μοι ἰητὴρ, ταράχου δέ μευ ὀστέα παῦσον,
καὶ ψυχὴν, ἣ πολλὸν ἀτυζομένη δεδόνηται.
καὶ σὺ μάκαρ κοτέων ἕως πότε μῆνιν ἀέξεις.
λῦσον ἐμὸν, μεταθεὶς πρότερον κότον, ἦτορ ἀνάγκης,
ῥύσαο παμβασιλεῦ ἐλεητύος εἵνεκα σεῖο.
τίς γὰρ ἐπιμνήσαιτο σέθεν θανάτοιο πεδηθείς·
τίς δέ τοι εἰν ἀΐδαο βοὴν εὔφημον ἀείσαι.
ἔμπα γόῳ ἐμόγησα περὶ στοναχῇσιν ἐμῇσιν·
αἰεί μευ κατὰ νύκτα σαόφρονα λέκτρα λοέσσω,
δάκρυσιν ἡμετέροισιν ἐννέα δέμνια τέγξω.
μῆνις ἐπιβρίσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν·
γηραλέος γενόμην μετὰ δυσμενέεσσιν ἐμοῖσιν.

ἐργατῖναι χάζεσθε ἀτασθαλίης ἀλεγεινῆς·
οὕνεκά μευ κλαυθμοῖο βοῆς ἐμὸς ἔκλυεν ἐσθλήν,
αὐδῆς ἡμετέρων θεὸς ἔκλυεν εὐχωλάων·
νωιτέρην ὑπέδεκτο θεὸς πανυπέρτατος εὐχήν.
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἐμοῖς τάραχός τε πελέσθω·
ὦκα μάλ' αἰσχύνοιντο μεταστρεφθέντες ὀπίσσω·

Ψαλμὸς ζ΄.

Χουσὶ πάρος Δαβίδην ἐφύβρισεν, αὐτὰρ ὁ μεμφθεὶς,
ποιμὴν ἐμμενέτῃ φίλοις παρακάτθετο μύθοις·
ἔμπα γε μὴν βασιλῆος ὅδ' ἔπλετο ἕβδομος ὕμνος.

Θάρσυνος ἠπορίῃ βασιλεῦ σέο πάντοτ' ἐπ' ἐσθλῶν·
ἐκ πάντων λίτομαί σε διωκόντων με σαώσοις·
μήποτ' ἐφαρπάξειε λέων ἐμὸν οἷά τις ἦτορ,
πάμπαν ἀλάλκοντος, καὶ ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
ἀλλ' εἰ τοῖον ἔρεξα πάτερ σέο μῆνιν ἐγείρει,
ἔργμασιν εἰ συχνοῖσι φέρω κατὰ χεῖρας ἀθέσμοις,
εἴ γε κακῶν ῥεκτῆρα κακῶς ἔπρηξα καὶ αὐτός·
δυσμενέων ἄπρηκτος ἐμῶν ἄπο πάγχυ πέσοιμι,
καί μευ ἕλοι ψυχὴν ἠόων κατὰ δήιος ἀνήρ,
καί μευ ἐπιστείβοι βίοτον χθονὶ ποσσὶν ἑοῖσι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐμὸν κονίῃσι μιήνοι.
ἀλλὰ κοτεσσάμενος βεβαρῶν ἀνεγείρεο θώκων,
καί μευ ὀλομένων ἐπαείρεο πείρασιν ἐχθρῶν.
ᾗσιν ἐφημοσύνῃσιν ἀνέχεο κάρτος ὀπάζων,
πᾶσα δὲ κυκλώσειεν ὁμήγυρις ἀμφὶ σὲ λαῶν·
ἧς μάκαρ ἡγήσαιο μετήορος ὕψος ἀερθείς.
αὐτὸς ἄναξ λαοῖσι δικασπόλος ἔσσεαι αἰεί.
εὐδικίης κατὰ θεσμὸν ἐμῆς βασιλεῦ με δικάζοις·

καὶ φρενὸς ἡμετέρης ἀγαθῆς ἐπιείκελα τεύχοις.
ἀμπλακίης τέλος ἔσται, ἐπιθύνοις δὲ δίκαιον.
νεφροὺς καὶ κρύφια κραδίης μυχὰ μοῦνος ἐλέγχοις.
ὡς ὁσίην μοι ἄναξ ἐπαρηγόνα χεῖρα φυλάσσῃς,
πάντοτε ῥυόμενος μερόπων ἰθύφρονα φῦλα.
αἰὲν ἄναξ ὅσιός τε θεμιστοπόλος τε περίφρων,
καὶ σθένει κρατερὸς καὶ ἀνεξίκακον λάχε θυμόν,
οὐ δεδαὼς τρηχεῖαν ἑκάστοτε μῆνιν ἐγείρειν.
παύσασθε πρὶν ἄορ τανaὸν θήγοιτο φαεινόν,
καὶ τόξον τανύσειεν· ἑτοιμότατον γὰρ ἐτύχθη·
ὅπλα γὰρ οὐλομένου θανάτου τέκτηνεν ἐπ' αὐτῷ·
τοῖσι δὲ καρφομένοις εἰργάσατο πικρὰ βέλεμνα.
δέρκεο νῦν ὠδῖνος ἑῆς ἀθεμίστιον ἔργον·
κύσατο μὲν μόχθον, τέκε δ' ἀμπλακίην δ' ἐγγεγαυῖα.
χάσμα μέγ' ἐξώρυξε, κακῇ δ' ἔσκαψε ἰδμοσύνῃ·
ἀλλ' ἐς ὃν περ ἔτευξε πέσοι κακοεργέα βόθρον·
κὰκ κεφαλῆς οἱ ἄλγος ἐπισκήψειεν ἑτοῖμον,
καί οἱ ὑπὲρ κορυφῆς ἐπιβήσεται ὕβρις ἀεικής.
εὐδικίης βασιλῆος ἐπάξιον αἶνον ἀείσω·
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυρῇ φόρμιγγι βοήσω.

Ψαλμὸς η.

Δαβίδου λιναῖος ὅδ' ὄγδοος ὕμνος ἐτύχθη.

ΑΦθιτε νωϊτέρης βιοτῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.
καί τοι ἀειπρεπὲς εὖχος ὑπέδραμεν οὐρανὸν αὐτόν·
ἐκ στόματος βρεφέων ὅθεν ἤνυσας αἶνον ἑτοῖμον,
πευκεδανῶν ἄχραντε πάτερ σέθεν εἵνεκεν ἐχθρῶν,
ὄφρ' ἐλάσειεν ἐχθρὸν ὁμοῦ καθέλοις, καὶ ἀμύντορα λύσσης.
ὄψομαι οὐρανὸν εὐρὺν ὃν ἥδρασε δάκτυλα σεῖο,

ἄστρα τε καὶ μήνην, οἷς πυθμένα θήκαο χειρί.
τίς γὰρ ἔην ἄνθρωπος, ἐπεὶ μιμνήσκεαι αὐτοῦ·
ἢ πάις ἀνθρώπου, ὅτι οἱ καὶ ἐπίσκοπος ἐσσί;
μειονά μιν ποίησας ἐπουρανίων στρατιάων·
ἀμφιπεριστέψας καὶ κύδεϊ καὶ γεράεσσιν·
ἔργα τεῶν ἔστησας ἐπιθύνειν παλαμάων.
πάντα δέ οἱ θαλεροῖσιν ἄναξ ὑπεθήκαο ποσσίν,
ἀγρονόμους τε βόας, καὶ εἰροπόκων γένος οἰῶν,
ὅσσα τε καρποτόκον πεδίον καταβόσκεται ἄγρια,
αἰθέρια τε πετεινά, καὶ ἰχθυόεντα γένεθλα,
ὁππόσα ποντοπόροις παρεπιστείβουσι κελεύθοις.
ἄφθιτε νωϊτέρης γενεῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.

Ψαλμὸς θ.

Δαβίδου κρυφίων, χάριν υἱέος ἄφθιτος ὕμνος.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
ἔργα σέθεν θνητοῖς περιφραδέως ἀγορεύσω.
ἐν σοὶ εὐφροσύνην ἐρατὴν καὶ χάρμα πελάσσω.
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω,
δυσμενέος κακότητι μεταστρεφθέντος ὀπίσσω.
αὖτα καταφθείροιντο τεῶν κεκμηότες ὄσσων.
οὕνεκά μευ κατὰ θεσμὸν ἐπίσσαο λωβητῆρας,
ἀρχὲ δικαιοσύνης βελαρῶν ὑπερέζεο θώκων.
ἔθνεσιν ἠπείλησας, ἄφαρ δ' ἐξέφθιτ' ἀλείτης·
οὔνομα δ' ἐν πάντεσσι διαμπερὲς ἠμάλδυνας.
ἔφθιτο δυσμενέος τεύχεα, πόλιας τ' ἀλάπαξας.
σὺν πολλῷ δ' ὁμάδῳ μνημήϊον ὤλετο πάντη·
αὐτὰρ ἐπουράνιος βασιλεὺς μάλα πάντοτε μίμνει.
εὐνομίῃ στήριξεν ἑὸν πανυπέρτατον ἕδρην·

ὄφρα διακρίνειε δίκῃ κλυτὰ πείρατα γαίης,
καὶ σφετέροις λαοῖσι δίκην ἰθεῖαν ὀρέξοι.
ἀθάνατος θεός ἐστι δύης ἀνάπαυμα πενιχρῷ,
ἐν δὲ βαρυφροσύναις ἐπιτάῤῥοθος ἄρθμιος ἔστη.
ἐλπὶς ἔφυ πάντεσσιν, ὅσοι μάθον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκεν οὐ προλέλοιπας ἐελδομένους σέο ποιμήν.
ἐνναέτην Σιῶνος ἀεὶ φορμίζετ' ἄνακτα·
πρήξιας ἀθανάτου πυκινοῖς ἀγγείλατε δήμοις·
ὡς σφέων ἐμνήσθη φθιμένων διζήμενος αἷμα,
οὐδὲ βοῆς δειλῶν ἐπελήσατο πάγχυ πενιχρῶν.
ἀνδρομέην ἐλέησον ἐμὴν δηΐοις ἀπορύχθεν,
αὐτὸς ἀνυψώων με καὶ ἐκ θανάτοιο πυλάων,
πάντα πύλαις Σιῶνος ὅπως τεὸν αἶνον ἀείσω.
γηθήσω μάλα σῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς·
ἔθνεα δυσφροσύνῃσιν ἐπηρώθησαν ἑῇσιν·
ᾗ δὲ πάγην κρύπτεσκον, ἐὴ ξυνεέργετο πέζα.
τεύχων εὐθυδίκης βασιλεὺς ἀρίδηλος ἐτύχθη·
ἀμφ' ἔργοις παλάμης σφετέρης πεπέδηται ἀλιτρός.
εἰς ἀΐδην παλίνορσοι ἀποστρέψαι ἀλεῖται,
ἔθνεα πάντα θεοῖο λελησμένα αἰὲν ἐόντος.
οὐ γὰρ ἄναξ πτωχοῖο διηνεκέως λελάθοιτο,
οὐδέποτ' ἀδρανέων στερεὴ παραμείβεται ἐλπίς.
ἔρχεο, μηδὲ βίῃ κρατέων ἄνθρωπος ἀνάσσοι·
φῦλα διακρίνοιτο τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων.
στῆσον ἄναξ ἀγαθὸν θεσμογράφον ἄμμιν ἐπ' αὐτοῖς·
ἔθνεά τι γενεῆς βροτέης ἴσωσαν ἐόντα.
τίπτ' ἐπιδευομένων πανυπέρτατε τηλόθεν ἔστης,
τειρομένων ἐπίκουρον ἀπῃώρησας ὀπωπήν;
πτωχὸς ὑπερβασίῃ φλέγεται κακοεργέος ἀνδρός·
βουλῇσιν φθινύθουσιν ἑαῖς ἀλιτήμονες ἄνδρες.

ἵμερον οὐ μάλα πάντες ἐπευφήμησαν ἀλιτροί,
καὶ μύθοις ἀθέμιστον ἀφροτέροις ἐνέπουσι.
θυμὸν ἀειζώοντος ἀτάσθαλος ὦρσεν ἄνακτος,
ἄπλετα λυσσώων οὐ δίζεται, οὐδ' ἐρεείνει,
οὐδὲ θεὸν βλεφάροισιν ὑπερφιάλοισι δοκεύει.
πάντοτε δ' ἀτραπιτοῖσιν ἀεικίστοισιν ὁδεύει.
ὀφθαλμοῖς σφετέροισι τεοὺς ἠρνήσατο θεσμούς.
ἄρξει δυσμενέων μεγαλῶς κακοεργὸς ἁπάντων.
σκέψατο γὰρ πραπίδεσσι μένειν κακότητι πεποιθώς.
ῥιγίστοιο δόλου καὶ ἀρῆς στόμα τοῖο βέβυσται,
γλῶσσαν ἀεὶ δολόεσσαν ἔχει περίφορτον ἀνίης·
ἕζεται ὁρμαίνων λόχον ἀφνειοῖο θοώκοις,
βουλαῖς κρυπταδίῃσιν ἀναίτιον ἐξεναρίζων·
αἰεὶ δ' ὀφθαλμοῖς περιδέρκεται ἄνδρα πενιχρόν.
ὡς δ' ὀλοὸς ξυλόχοισι λέων κακὰ μήδεα πέμπει,
θᾶσσον ὅπως ἀεικνὸν ἐφαρπάσσειε περιοίκτην,
βουλῆς ἁρπαλέης ἵνα μιν μέλπηθρα τελέσσῃ,
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι κακὸν καὶ ἀγήνορα τεύξῃ.
ἀλλὰ πέσοι κεκυφὼς πρὶν ἄναξ κλήζοιτο πενιχρῶν.
εἶπε γὰρ ἀρχαίων ἀμνήμονα μῆτιν ἄνακτος,
καί οἱ ἀπεσχάφθαι πανδερκέα πάμπαν ὀπωπήν.
ἔγρεό μοι βασιλεῦ, παλάμην δ' ὕψιστον ἄειρον,
μηδὲ βοῆς μογερῶν ἐπιλήθεο πάγχυ πενιχρῶν.
τίπτε κακορρέκτης ἐρέθει θεὸν αἰὲν ἐόντα.
εἶπε γὰρ ἐν στήθεσσιν ὅτ' οὐκέτι δίζεται ἐοστήν.
εἰσοράᾳς ὅτι μόχθον ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἀέξεις,
ἰσχανόων παλάμῃσιν ἑλεῖν ἀέκοντας ἀνάγκῃ.
μὴ γάρ σοι περιλέλοιπεν ἄναξ ἀχρήμονα φῶτα,
ἢ πάρος ὀρφανικῷ ἐπιτάρροθος αὐτὸς ἐτύχθης;
φωτὸς ἄναξ κρυεροῖο βραχίονα λεπτὰ κεάσσοις.

οὐδὲ τέλος κακίης γε τεῆς διζήμενος εὕροι.
ἀλλὰ θεὸς μετὰ πᾶσι διηνεκέως βασιλεύει·
φῦλα κακοφροσύνης σφετέρης ἀπολοίατο γαίης.
ἀδρανέων θεὸς αὐτὸς ἐπεκρήηνεν ἐέλδωρ·
τὴν δ' ἔγ' ἑτοιμότατον κραδίης πόθον οὔασιν ἔγνω·
ὄφρα κεν ὀρφανικοῖσι καὶ ἀκλεέεσσι δικάζοις,
ἀνθρώπων ἵνα μή τις ἔχῃ μεγαλαυχέα γῆρυν.

Ψαλμὸς ι΄.

Δαβίδου δέκατος πολυάρητος πέλει αἶνος.

Πῶς ἐρέεις ἐς ἐμεῖο θεῷ ἐπιθαρσέα θυμόν,
σχεδὸν ὀρεσιβότοισιν ὅπως θρώσκοντα νομῆσι.
τόξα κακοὶ τανύουσι, βέλεμνα δὲ θέντο φαρέτρῃ,
ἰθυνόοις ὀρφνῆθεν ὀϊστεῦσαι μεμαῶτες·
ἀφραδίῃ καθελόντες ἅπερ τεκτήναο ποιμήν.
ἀλλὰ τί τοῖον ἔρεξε θεῷ μεμελημένος ἀνήρ·
νηῷ παμβασιλεὺς πολυκυδήεντι ἀνάσσων,
οὐρανὸν ἀστερόεντα λαχὼν ὑψαύχενα θῶκον,
φῶτα μετ' ἀκτίνων πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνων·
καὶ βλεφάροις βροτέης γενεῆς διζήμενος ἔργα.
αὐτὸς ἄναξ ἀγαθόν τε καὶ οὐλοὸν ἄνδρα δικάζει.
ὃς δ' ἄδικον φιλέει, ψυχῆς ἔθεν ἐχθρὸς ἐτύχθη.
οὐρανόθεν χαλεποῖς λίνα φθισίμβροτα πέμπει·
πῦρ, θεῖόν τε ὁμοῦ, καὶ ἀμειδέος ἆσθμα θυέλλης,
σφωϊτέρου πέλεται πολυπήμονος αἶσα κυπέλλου.
ὅττι δίκαιος ἄναξ, μάλα τ' εὐδικίην ἀγαπάζει·
καί οἱ ἀεὶ ἰθεῖαν ὁδὸν θηήσατ' ὀπωπή.

Ψαλμὸς ια΄.

Ἑνδέκατον Δαβίδος ἐς ὀγδοάτην ἔφαθ' ἠχώ.

Μοῦνε σάω μ', ὅσιον γὰρ δ' ἄδην ἔφθιτο φῦλον.
ἔργα δ' ἀληθείας μεροπηΐδος ὤλετο ῥίζης.

μύθοις μαψιδίοις ἕτερον προσέειπεν ἕκαστος,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο δόλους φρεσὶ μητιόωντες.
ἐξολέσει θεὸς ἄψα δολόφρονα χείλεα πάντα,
καὶ μεγαλαυχέα γλῶσσαν ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
πάντας ὅσοι γλώσσῃσιν ἀνηέρθησαν ἑῇσι,
καί σφισιν ᾠήσαντο φέρειν ἐπὶ χείλεσιν ἔργα,
τίς βροτὸς ἐξ ὑμέων βασιλεὺς ἀχέαντος ἐτύχθη.
εἵνεκεν ἀχλυόντων μογερῶν στοναχῆς τε πενιχρῶν,
αὐτὸς ἀναστήσεσθαι ἄναξ ἐπένευσε κραταιός,
θήσεσθαί τε φόως ἀναφανδά τι φέγγεϊ ῥέξαι.
μῦθοι θεσπέσιοι, μῦθοι γεγάασιν ἄθικτοι,
ἀργύρῳ ἰσόμοροι φλογερῇ δμηθέντι καμίνῳ,
μοίραις πλειοτέραις κεκαθαρμένῳ ἑφθ' ὑπὲρ αἶσαν.
ἀλλ' ἡμέων ἐν πᾶσι φύλαξ φρουρός τε φανείης,
ἔνθεν ἄναξ καὶ μέχρις ἀπερμάντοιο βιώτης.
ἄστρασιν εὐκύκλοιο δόλου στείχουσιν ἀλεῖται,
ὡς ἀγαθὸς μερόπων γενεὰς ὥρῃσιν ἀέξεις.

Ψαλμὸς ιβ΄.

Δαβίδου κρατεροῖο δυωδέκατος πέλεν ὕμνος.

Τίπτε πόσον μεγαλωστὶ λελασμένος ἔπλευ ἐμεῖο.
μέχρι τίνος βασίλεαν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
μέχρι τεοῦ ἡμετέρῃ μήδεα φρενὶ μέρμερα πέσσω,
ὠδίνων πραπίδεσσιν ὁμοῦ νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
μέχρι τεοῦ ἐχθρὸς ἐμεῖο καρήατος ὑψόθι θείνει.
ἀλλ' ἐπιδέρκεο θᾶσσον, ἐμῆς τ' ἐπικέκλυθι φωνῆς·
δὸς φάος, ὄφρ' ὕπνον προφύγω θανάτοιο ἐκῆα,
ὄφρα μὴ ἐχθρὸς ἐμὸς μέγ' ἐπεύξεται, ὥς με δαμάσ-
αἴ κεν ὀλοίμην, κεχαροίατο δήϊοι ἄνδρες· (σας·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἐλπίδι χαίρω.

πάντοτε γηθήσαιμι κατὰ φρεσὶ σῇσιν ἀρωγαῖς.
εὐεργέτῃ βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω,
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυροῖς μελέεσσιν ἰαίνω.

Ψαλμὸς ιγ'.

Δαβίδου σθεναροῦ τρεισκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

ΟΥκ ἔστι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων·
αἴσχεα ποικίλλων στυγερὸς καταφαίνεται ἔργοις.
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
ποιμὴν οὐρανόθεν βρότειον σκοπιάσσατο φῦλον,
ὀψόμενος τίς ἄναλκα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμῇ δεδμήατο λώβῃ·
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
τῶν δὴ ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες, ὅπως εὐηθέα σῖτον.
ἀφραδέως ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι·
δειμαίνεσκον ἄδην ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὡς θεὸς ἐν μέσσῃσι δικαιοπάτῃσι γενέθλης.
ἀκλεαίων μῆτιν τὶς ἀτιμήσειε μερίμνας,
οὕνεκεν ἀθάνατος κείνων θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη.
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίρροθον Ἰσραήλου,
λαοῦ ὅταν στρέψῃ θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω πελώριον Ἰσραῆλος.

Ψαλμὸς ιδ'.

Δαβίδου πινυτοῦ δέκατος καὶ τέτρατος ὕμνος.

ΤΙς κλισίῃς ἄφθαρτε παραυλίσσειτο τεῇσιν,
ἢ σέο ναιετάοι τὶς ἐπ' οὔρεος ἀχράντοιο.
εὐδικίῃ καὶ ἀκηρασίῃ μεμελημένος ἀνήρ,
στήθεσιν εὐαγέεσσιν ἀεὶ νημερτέα βάζων,

ἐκπάγλως δολερῆς συγέων μηδήματα γλώττης·
ὃς κακὸν οὐ τέκτηνεν, ἑῷ δ' ἔρραψεν ἑταίρῳ.
οὐδὲ κακοῖς νεικέεσσιν ὀνειδείοισι θυραῖον.
μωμητὸν βασιλῆϊ κακορραφὲς ἔπλετο φῦλον.
τοῖς δ' ἄρα δειμαίνουσι θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζοι.
ὃς δέ κέ που ὀμόσσῃ καὶ ὅρκια πιστὰ φυλάξοι,
μηδὲ τόκον δυσάλυτον ἑαῖς παλάμῃσιν ἀγείρῃ,
μηδὲ δίκῃ βλάψειεν ἀναίτιον εἵνεκα δώροις·
οὔποτ' ὀρινθείη ἐχθομένων βιότοιο θυέλλαις.

Ψαλμὸς ιε.

Δαβίδου χαρίεντος ἐπὶ στήλης ἐρατίμου,
πρὸς δεκάτῳ πέμπτον τοῦτο μέλος λιγυρόν.

Ἄφθιτε φρούρησόν με, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, σύ μευ θεὸς ἔπλεο μοῦνος.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρων ἀγαθῶν ἐπιδεύεαι αὐτός.
θηητὴν ὁσίων χθονίοις ἀνέφηνε γενέθλην·
παρθέμενος πινυτῆς τε μετὰ σφίσι μήδεα θυμοῦ.
ἀδρανίαι πλήθουσι, καὶ ἐν σφίσιν εἰσὶ ταχεῖαι.
ἀνδρῶν δυσσεβέων ταχιναὶ βεβρίθασι νοῦσοι·
νόσφι φόνων ἀδίκων, κλισίας σφέων ἐς ἓν ἀγείρων
οὔνομά τ' ἐκ πραπίδων ἐν χείλεσι μνήσομαι αὐτῶν·
αὐτὸς ἄναξ κλῆρος καὶ ἐμοῦ πέλει αἶσα κυπέλλου.
αὐτὸς ἐμοὶ βασιλεὺς ζωαρκέα κλῆρον ὀπάζων.
σχοῖνοί μοι κρατεροῖσιν ἐφορμήθησαν ἐπ' ἔργοις.
καὶ γὰρ κλῆρος ἐμὸς κρατερὸς καὶ πιστὸς ἐτύχθη.
μήτι πως αἰνήσω πινυτῆς βασιλῆα δοτῆρα,
παννύχιος νεφροῖσιν ἐφ' ἡμετέροις ἐδαμάσθην.
αἰὲν ἀλεξητῆρα θεὸν ποτιόσσομαι αὔτως,
δεξιτερῆς γὰρ πάροιθεν ἐμεῦ πέλει, ὥς κέ μ' ἐρείδοι.

τοὔνεκεν ἰάνθη κραδίη γήθησέ τε γλῶσσα·
αὐτὰρ δέ μευ ἀμπαύσει τὸ φίλον δέμας ἐλπίδι χαῖρον·
οὕνεκεν οὐ ψυχὴν ἀΐδῃ λείψειας ἐμοῖο·
οὐδ' ὅσιον φθαρτοῖς ἐναρίθμιον ἀνδράσι θήσεις.
ζωαγέος σήμηνας ἐμοὶ βιότοιο κελεύθους·
εὐφροσύνης με μάκαρ πλῆσον μετὰ σεῖο προσώπου·
δεξιτερῇ σέο, τέρψις ἀειζώουσα τετύχθω.

Ψαλμὸς ιϛ.

Εὐχὴ Δαβίδου ἑκκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

Κλῦθί μευ εὐδικίης πανυπέρτατε δῶτορ ἐάων,
ἱκεσίῃσί τε ὄμμα μάκαρ τανύσειας ἐμῇσι·
κέκλυθι νωϊτέρης δολεροῖς οὐ χείλεσιν εὐχῆς.
ἐκ σέθεν εὐθέσμοιο δίκης τέλος ἄμμι φανείη.
ὄμματά μευ δέρκοιντο τεὴν ἰθεῖαν ἀταρπόν.
ἔγνως με κραδίην, δεδαὼς δὲ ἐσκέψαο νυκτός·
καί με διοπτεύων καθαρὸν πυρὶ πολλὸν ἐφεῦρες·
ἔργοις ἀνδρομέοις ἵνα μὴ στόμα πάγχυ μιήνω,
σῶν χάριν ἀπείπλοις ἐπέων ἐφύλαξα κελεύθους.
ἴχνεσι σοῖς ἀγαθοῖς τὸ ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδοις,
ὄφρα κε ῥιζωθέντες ἐμοὶ πόδες ἄτρομοι εἶεν.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα φίλης δέ μευ ἔκλυες αὐδῆς.
κλῖνον ἐμοὶ τεὸν οὖας, ἐμῶν δ' ἐπικέκλυθι μύθων.
θαυμαστὴν ἀνάφαινε τεὴν οἰκτίρμονα βουλήν,
ῥυόμενος σύμπαντας ἐπελπομένους σέθεν ἀλκῇ.
ἐκ τῶν, οἳ μεμάασιν ἐελδαίνειν σεῖο χερί,
οἷά περ ὀφθαλμοῖο μάκαρ γλήνην με φυλάσσοις.
σεῖο πολυζήλων σκέπαι πτερύγων με πυκάζοις,
ἐξ ἀνδρῶν ἀνόμων, οἵ μοι κακότητα τέλεσσαν.
ἐχθροὶ θυμὸν ἐμοῖο περισχόωντες ἔρυκον,

ἀρρήκτοιο κόρου σφετέρην συνέεργον ἀλοιφήν,
ὧν στόματι κρυόεσσαν ὑπερβασίην κατέλεξαν.
οἵ με ποτ' ἐξελάοντες, ἐκυκλώσαντο μολόντες·
ἐν γαίῃ κατέπηξαν ἐπικλίναντες ὀπωπήν.
ὡς δὲ λέων μεθέπεσκον ἑτοιμοτάτην ἐπὶ θήρην,
εἰσάμενοι σκύμνῳ σκόπιον λόχον ἀμφιέποντι.
ἔγρεο, καὶ φθάμενος χθονὶ κάββαλε γούνατα λύσας·
δυσσεβέος μάλα θυμὸν ἀφαρπάξειας ἐμεῖο·
φάσγανον ἀμφήκες δηΐων ἐξαίνυσο χειρός.
ἐξ ὀλίγων με σάω, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἄφθιτε ποιμήν,
δυσάμενος σκεδάσειας ἔτι ζωοὺς διὰ γαίης.
τῶν κρυφίων ἔπλησαν ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
πλησθέντες σιάλων, λίπον υἱάσι λείψανα δαιτός.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ μετ' εὐδικίης προφανείην,
ἄρκιον ἐς κόρον ἄμμι φανὲν σέο κῦδος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ιζ.

Δαβίδου θεράποντος ἐπουρανίου βασιλῆος
τοῦτο μεγασθενέος βιοτῆς τέλος ὡς πρὶν ἔειπεν·
ὁππότε δυσμενέων μὲν ἄναξ ἀπελύσατο πάντων,
Σαούλου τ' ὀλοοῖο λιλαιομένου μὲν ὀλέσσαι,
ἔφθ' ἅμα καὶ δέκατον πρὸς φθέγξατο τὸν ἰκόσμον.

Κάρτος ἐμόν, σὲ γὰρ οἶον ἀεὶ θεὸν ἀμφαγαπάζω·
αὐτὸς ἔρεισμα τε δ' ἦκαρ ἐμόν τε ἀρωγὸς ἐτύχθης.
ἐλπὶς ἐμὴ πέλεθες, καὶ ἐμῶν ἐπιτάρροθος ἔργων,
ἄρρηκτον βιότοιο κέρας καὶ ὑπέρμαχος ἀλκή.
ὑμνείων σε λιταῖς, δηΐων ἀπὸ χεῖρας ἀλύξω.
ὠδῖνες θανάτοιο περιστιχόωντο βαρεῖαι·
χείμαρροί τ' ὀρόθυνον ἀμήχανοι ἀμπλακιάων.
ταρταρείων μ' ὠδῖνες ἐκυκλώσαντο βερέθρων

πλεχ.

πλεκτὰ δέ με προὔτυψε τανηλεγέος λίνα πότμου·
αὐτὰρ ἐγὼ κίκλησκον ἐπειγόμενος θεὸν ἄτῃ,
οὐρανόθεν βασιλῆος ἀρηγόνα χεῖρα βοήσας.
ἐξ ἁγίου καλέοντος ἐμὸν θρόον ἔκλυε νηοῦ,
φθόγγος ἐμὸς δύνεσεν εἰς οὔατα πιστὰ θεοῖο.
χθὼν βεβαρὴ δεδόνητο, τρόμος δέ μιν εἵλετο πᾶσαν·
ἔκποθεν ἠλιβάτων ὀρέων πετάρακτο θέμεθλα,
θεσπέσιον τρομέοντα χόλον καὶ μῆνιν ἄνακτος.
ἀθανάτου κοτέοντος ἀπείριτος ὄρνυτο καπνὸς,
καὶ πυρὶ λαμπόμενον μάκαρος σθένος ὦρτο προσώπου,
ἄνθρακες ἐξ αὐτοῖο πυριφλεγέθοντες ἀνῆφθεν.
οὐρανόθεν κατέπαλτο πόλον φλογοειδέα κλίνας·
ἀθανάτου πεφόρητο γνόφος παρὰ ποσσὶ θεοῖο·
ἐμβεβαὼς ὀχέεσσιν ἑοῖς πεπότητο χερουβίμ·
ἔπλατο βυκτάων ἀνέμων πτερύγεσσιν ἀερθείς,
κευθόμενος κνέφαϊ· τὸ γὰρ ἤθελεν ἦχαρ ἐλέσθαι.
ἀμφὶ ἓ κυκλώουσαν ἀγακλέα θῆκε καλύπτρην,
οἷά περ αἰθερίης νεφέλης κεκρυμμένον ὕδωρ.
ὥρμηθεν νεφέλαι σφετέρων ὑπὸ μαρμαρυγάων·
ἄνθρακες ὀρνυμένοιο πυρὸς μίγνυντο χαλάζῃ.
τῆμος ἐβρόντησεν καὶ ἀπ' οὐρανόθεν θεὸς αὐτός·
ἀθανάτῃ δ' ὕψιστος ἀπ' αἰθέρος ἴαχεν αὐδῇ·
θεσπεσίοις ἐκέδασσεν ἐπιτροχόωσιν ὀϊστοῖς·
πάντες ἅμ' ὠρίνθησαν ὑπ' ἀστεροπῇσι θαμείαις·
ὑδροτόκοι δ' ἀνέτελλον ἀκηράσιοι τότε πηγαί,
καὶ πάσης ἐρίβωλα θεμείλια φαίνετο γαίης.
ἄφθιτε· σὴν γὰρ ἅπαντα περιτρομέεσκεν ὁμοκλήν·
πνεύματος ἐπτοίηντο τεοῦ τόσον ἆσθμα καὶ ὀργήν.
οὐρανόθεν προέηκε, θοῶς δέ με ῥύσατ' ἀνάγκης.
ἐκ δὲ πολυσμαράγων με θοῶς προσεδέκτο ῥεέθρων·

ῥύσεταί ἐκ δηΐων μ᾽, οἷσιν περιώσιος ἀλκή,
ἀνδρῶν τ᾽ ἐχθομένων, ὅτι φέρτεροί εἰσιν ἐμεῖο·
ἠπεδανῷ περιτύψαν ἐν ἤματι θωρηχθέντες,
καί μευ ἄναξ περιμάχιζεν, ἐπεστήριξε δὲ ζωήν·
θαρσαλέον δ᾽ ἔστησεν ἐπ᾽ εὐρυχόροισιν ἀταρποῖς.
ῥύσεταί ἐκ δηΐων με, ἀτὰρ συγέοντας ἐλέγξει.
μισθὸν ἐπ᾽ εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι,
ἡμετέρων τόδε κέρδος ἀκηρασίης παλαμάων.
οὕνεκεν ἀθανάτοιο φίλας ἐφύλαξα κελεύθους·
οὐδὲ νόῳ φρασάμην ἕτερον θεόν· οὐδὲ γὰρ ἦεν·
οὕνεκά οἱ ζωοὺς ὁρόω φρεσὶ πάντοτε θεσμούς,
οὐδέ οἱ ἀχράντων φυλακὴν λίπον εὐνομιάων·
καί οἱ ἀμωμήτοισι παρέσσομαι ἴχνεσιν αἰεί·
ἀμπλακίης ἀπάνευθε νόον βασιλῆϊ φυλάξω.
μισθὸν ἐπ᾽ εὐδικίῃ δὲ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι·
ἡμετέρων δέρκοιτο ἀκηρασίην παλαμάων.
σὺν ὁσίων ξυνέειθος ἔῃς, ὅσιός κε γένοιο,
καί κε νόῳ ξυνέοντι μάθοις παρ᾽ ἀθῷον ἀθῷος·
ἐσθλῷ αἰνέει πάντα μεμιγμένος ἐσθλὰ ἀκούσαις·
οὐδὲ πάλιν στρεπτῷ παρεὼν βροτῷ εὔστροφος εἴης.
αὐτὸς λαὸν ἀεὶ χθαμαλόφρονα ῥύσεαι ἄτης.
ὀφθαλμὸν δ᾽ ἀκόρητον ὑπερφιάλων ἀμαώσας.
αὐτὸς λύχνον ἐμὸν πολυφεγγέα πάντοτε τεύξοις·
ἄμμι διασκάψοι δνοφερὸν κνέφας ἐκ σέθεν αἰγλη-
νεύματι σῷ περιφύγοιμι κακῶν πολυπήμονα πείρην·
πύργον ὑπερβαίην πίσυνος θεῷ αἰὲν ἐόντι.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀκήρατοί εἰσι κέλευθοι·
καὶ μῦθοι πυρόεντες ἀναζείουσιν ἄνακτος.
τὴν δ᾽ ὑπεραθλεύησιν, ὅσοις πέλει ἐλπὶς ἐπ᾽ αὐτῷ.
τίς μάκαρ ἀθάνατος, πλὴν ἀθανάτου βασιλῆος,

ἠὲ τίς ἡμετέροιο θεοῦ θεὸς ἐκτὸς ἐτύχθη.
ἀμφιβαλών μ' ἔζωσε θεὸς περιώσιον ἀλκήν·
θήκατο δ' ἡμετέρην καθαρὴν καὶ ἄμωμον ἀταρπόν,
τεύχων ὠκυπόδεσσι πόδας κεμάδεσσιν ὁμοίους,
αὐτὰρ ἐφ' ὑψίστοισιν ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδων,
χεῖρας ἐμὰς βριαράς τε μενεπτολέμους τε διδάσκων,
παγχάλκειον ἔτευξε βραχίονας ἠΰτε τόξον.
καί με πόρες μερόπεσσι φόως ἀλκτῆρά τ' ἀνάγκης,
καὶ σέο δεξιτερὴ πρόμος ἔπλετο πάντοθ' ἐμεῖο.
σεῖο μάκαρ σοφίῃ κραδίην ἰθύνομαι αἰεί·
πάντοτε κυδιάνειρα τεὴ σοφίη με διδάσκει.
ἔμπεδον ἴχνος ἔχω, σὺ δ' ἐμὰς εὔρυνας ἀταρπούς·
οὔ τις ἐλαυνόμενόν με δρόμῳ παρελεύσεται ἐχθρῶν.
οὐδὲ βίης λήξαιμι, πάρος λήξοισι δαμέντες·
οὐδὲ πιεζομένοις σταθερὸν σφίσιν ἵσταται ἴχνος,
ἀλλὰ ποσὶ δμηθέντες ὑφ' ἡμετέροισι πέσοιεν.
ἠνορέῃ με κόρυσσας ἀεισοπόνῳ κατὰ δῆριν,
ἀντιβίους ξυνέδησας ἐμῶν ὑπένερθε πεδίλων.
δυσμενέες πεφόβηντο φυγῇ μετὰ νῶτα βαλόντες,
αὐτὰρ ἀπεχθαίροντας ἀδευκέϊ πέφνες ὀλέθρῳ.
αὐτοὶ μὲν βοάασκον, ὁ δ' οὐ σφίσιν ἦεν ἀμύντωρ.
ἀθάνατον καλέεσκον, ὁ δ' οὐκ ἀΐεσκε λιτάων·
τοὺς δ' ἀλικμήσαιμι ἅτε χνόον ὄντα θυέλλης.
πηλὸν ὅπως πεζῇσιν ἐπιστείψαιμι κελεύθοις·
δημοτέρων ἔρυσάς με διχοστασίης τε βοώσης,
καί με καταστήσας ἄνακτα κοσμήτορα λαῶν.
λαὸς ὃν ἀγνώσσω, θέτο μὲν ζυγῷ αὐχένα δοῦλον
οὔασιν ἡμετέρην ταχυπειθέσι δέξατο φωνήν.
ἀλλοδαποὶ γεγαῶτες ἐπεψεύσαντό με παῖδες,
μαψιδίως μετὰ γῆρας ἔβαν ἀλλότριοι υἷες,

πάντοτε χωλεύοντες ἑῶν ἀπαύδε θε κελεύθων.
ζώει ἐμοὶ βασιλεὺς, καὶ ἀεὶ πολύαινος ἐτύχθη·
ἡμετέρου βιότοιο θεὸς πανυπέρτατος εἴη.
ἔκδικος αἰὲν ὁμῶς γηγαῶς δηΐοις κεραΐζοι·
ἡμετέρῳ δαμάσαις θεοπρεπεῖ κάρτεϊ λαόν.
χωομένων κακότητος ὕπο δυσπεβίων με φυλάσσοι·
ἀλλ' ἐπαειρομένων βασιλεῦ πολὺ φέρτερος εἴην·
ἀνέρος ἐξ ὀλοοῖο κακοῤῥαφίης με σαώσεις.
τοὔνεκα σὴν ἀναφανδὰ δι' ζομαι ἔθνεσιν οἴμην·
ὄνομα δὲ ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω·
οὕνεκα φέγγος ἄειρας ἀλεξίκακον βασιλῆος·
ἀθανάτην δ' ἐλεημοσύνην τεκτήναο χριστῷ
Δαβίδῳ, καὶ τοῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ιη.

Ὀκτωκαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Οὐρανοὶ ἄφθιτον εὖχος ἀπαγγέλλοισι θεοῖο,
χειρῶν δ' ἀθανάτων ἔδος οὐρανοῦ ἔργα λιγαίνει.
ἤματι τιμήεντα λόγον προσερεύξατο ἦμαρ,
καὶ νὺξ ἀμβροσίην σοφίην ὑπεθήκατο νυκτί.
οὐ θρόος ἀλλόγλωσσος ἔην πολὺς, οὐδέ τι μῦθοι,
ὧν αὐδῆς λελάθοντο καὶ οὐκ ἀΐοιεν ἁπάντων·
σφωΐτερος μὲν φθόγγος ὅλην μετενίσσετο γαῖαν,
καὶ μῦθοι πεπότηντο διὰ κλυτὰ πείρατα γαίης.
σκηνὴν ἠελίῳ παρεθήκατο τιμήεσσαν·
λαμπόμενος δ' αὐτὸς θαλάμων ἄπο νυμφίος ὦρτο·
εἴκελα γηθήσας δρόμον τελέοντι γίγαντι·
οὐρανίης ἑτέρωθεν ἰὼν περελεύσεται ἄκρης·
οὐδ' ἔσθ' ὅς κε φύγῃ φλογερὴν ἀκτῖνα φανεῖσαν.
θεσμὸς ἀκηράσιος ψυχοστρόφος ἐστὶν ἄνακτος,

πιστὴ μαρτυρίη, σοφίην βρεφέεσσι φυτεύει.
εὐφροσύνην κραδίῃσι δίκαι τεύχουσι θεοῖο.
ἐννεσίη στίλβουσα καὶ ὄμμασι φέγγος ἀέξει.
δεῖον ἀεὶ καθαρόν τε καὶ ἔμπεδον ἔπλετο δεῖμα·
ἔργων εὐδικίας πανδημήεας αἰὲν ἄνακτος,
χρυσοῦ καὶ ψηφῖδος ἀρειοτέρας ἐριτίμου,
καὶ πολὺ τερπνοτέρας μελικηρίδος ἱμεροέσσης.
ταῦτα τεὸς θεράπων κεχρημένος οἶδε φυλάσσειν,
μισθὸν ἔχων φυλακῆς ἀγαθῶν περιώσιον ἔργων.
ὥς κεν ἀναγνοίη πληθὺν βροτὸς ἀμπλακιάων.
αἰὲν ἄναξ κρυφίων με κακῶν ἀπάνευθεν ἐρύκοις·
μηδέ μοι ἀλλοτρίων κτεάνων φρεσὶν ἵμερος εἴη.
εἰ μή μευ κρατέοιεν, ἀμώμητός κε γενοίμην,
νηλήμενος κακότητος ἀτασθαλίης τ' ἀλεγεινῆς.
μῦθοι δ' εὐδοκίῃ μεμελημένοι ἰθύνοιντο.
καί σευ ἐμῆς κραδίης μελέτη κατεναντίον ὄσσων·
αἰὲν ἀλεξητὴρ καὶ ἐπίρροθος ἔπλευ ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ιθ'.

Ἐννεακαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

ΕΥξαμένῳ θεὸς ἦμαρ ἀλεξήσειεν ἀνάγκης,
καί σευ Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄφθιτος εἴη.
ἐξ ἁγίου χατέοντι φίλην ὀπάσειεν ἀρωγήν·
ἐκ δ' ἱερῆς Σιῶνος ἀλεξίκακος πέλας ἔλθοι.
αὐτὸς παντοίης σεῦ ἐπεμνήσαιτο θυηλῆς,
καὶ σέο καρποφόρην θυσίαν πλήσειεν ἀλοιφῆς.
πάντα τοι ἀθάνατος κραδίῃ μεμελημένα ῥέζοι,
πᾶσαν ἀναπλήσειε τεὴν θεοπρεπέα βουλήν.
σεῖο φερεζώῳ κραδίην κεχρησόμεθ' ἀλκῇ·
ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλαυχέες ἐσσόμεθ' αἰεὶ

πάντα τεῶν πλήσειεν ἐναίσιμα δῶρα λιτάων·
νῦν ἐδάην ὡς χριστὸν ἑὸν θεὸς ἐξεσάωσεν·
καί οἱ ἀπ' οὐρανόθεν μεμαὼς καλέοντος ἀκούσει.
κλεινὸν δεξιτερῆς σφετέρης περὶ κάρτεϊ φέγγος.
οἱ δὲ μὲν οὖν ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτες,
ἡμεῖς δ' ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλιζόμεθ' αἰεί·
οἱ δὲ πόδας πεπέδηντο, λάθον δ' ἔκπαγλα πεσόντες·
ἡμῖν δ' ἐρχομένοις ἰθύνετο πάντα κατ' αἶσαν.
ἄφθιτε καρτερόθυμον ἀεὶ βασιλῆα σαώσαις,
εἰσαΐοις δ' ὅτε δή σε λιταζόμενοι καλέσαιμεν.

Ψαλμὸς κ΄.

Δαβίδου κλυτὸς οὗτος ἐεικοστὸς πέλει ὕμνος.

Αἰὲν ἄναξ, ἄχραντε, τεῇ περὶ κάρτεϊ χαίροι,
καὶ σέο γηθήσειεν ἀεὶ κατὰ θυμὸν ἀρωγῇ.
οὕνεκά οἱ ψυχῆς κεχαρισμένον ἦδος ἔδωκας,
εὐχωλὴν δ' ἐτέλεσσας, ἅλις δ' ἕλε χείλεσι καρπόν.
μειλιχίης προὔτυψας ἐπ' εὐλογίης μὲν ἰαίνων·
στέμμα λίθων γεραρῶν κεφαλὴν ἐστέψαο τοῖο.
ῥηΐστην βιοτὴν διζημένῳ ἐγγυάλιξας,
ἤμασι μηκεδανοῖσι διηνεκέως βίον ἕλκειν.
κῦδος ἔχει περίπυστον ἀρηξικάκῳ σέθεν ἀλκῇ·
καί οἱ ὑπερτερίην, καί τι πλέον εὖχος ὀρέξοις.
πάντοτ' ἀπήμαντον καὶ ἀγήραον ὄλβον ὀπάζοις.
χάρματι δ' εὐφραίνοιτο τεῷ μάκαρ ἀμφὶ προσώπῳ.
ἐλπωρὴν δὲ ἔθηκε θεῷ γεραρώτερος ἐσθήν,
ὑψίστου δ' ἐλέῳ πολυθαρσέας ἤρεισε πέζας.
ἀντιβίοις ἅμα πᾶσι τεὴν ἐπὶ χεῖρα κορύσσοις,
δεξιτερὴ σέο πάντας ἀπεχθαίροντας ἐφεύροι.
σοῖο καταφλεχθεῖεν ὑπ' ὄμμασιν ἶσα καμίνῳ·

ἂν δέγε τῷ πυρόεντι κότῳ σύμπαντας ἀΐζοις,
καὶ σφέας ὀλλυμένους δηλήσεται ἀκαμάτη φλόξ.
πάντα μάλ' ἐξολέσσας ἑῆς ἀπὸ καρπὸν ἀρούρης,
καὶ σπόρον αἰνοτόκον μεροπηΐδος ἔκποθι φύτλης·
οὕνεκά σοι βείσαντες ἐπ' ἄλγεα μυρία θέντο.
ἀσταθὲς ἐν στέρνοισιν ἐπεφράσαντο νόημα.
αὐτίκ' ἀεὶ τρέψας ἐπ' ἐσχατιὰ νῶτον ἀκωκῆς,
εἴκελον ὧν μεθέηκας ἑὴν τελέσσας ὀπωπήν.
ἀλλ' ἐπιθαρσήσας σθένεϊ μεγαλίζεο ποιμήν·
αὐτὰρ ἐγὼ σεῖο κάρτος ἀοίδιμον ὑμνοπολεύσω.

Ψαλμὸς κζ.

Πρῶτον Δαβίδος καὶ εἰκοστὸν ἄλλος,
ἦσεν δ' ἑῶας ἀμπλήψιος ὕπερ.

ΔΕρκέο ὑψόθε μάκαρ με, μάκαρ, κατὰ πάμπαν ἐπεὶ τις
τηλέ μου ἀμπλακίης ἔπεα ζωῆς ἀπερύκοις.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἐμὴν δ' οὐκ ἔσσεαι αὐδήν·
οὐδὲ μάλ' ἠγνοίησα τεὸν νόον ἐν φρεσὶ νυκτός·
ἐν δ' ἁγίῳ ναίεις κλέος ἄσπετον Ἰσραήλου.
ἡμετέρων πατέρων ἀειδείκετος ἐλπὶς ἐτύχθης,
καὶ σφέας ἐκ πολέμοις ἐγειρῶν ἐρρύσαο μόχθων.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἑῆς δὲ σάωθεν ἀνάγκης,
οὐδέ σευ ἀθανάτης ἀντ' ἐλπίδος αἶσχος ἐφεῦρον.
αὐτὰρ ἐγὼ σκώληξ τε καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐτύχθην,
μῶμος ἐν ἀνθρώποισι, λαῷ δ' ἀποφώλιος ὕβρις.
πανσυδίῃ μ' ἐπέμυξαν, ὅσοι πάρος ἔδρακον ὄσσοις,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο, κάρη δ' ὑπέροπλον ἔσεισαν.
εἰς θεὸν ἐλπωρὴν ἔλαχεν, ῥύσαιτό μιν ἄτης·
ἁρπάζοι κακότητος, ἐπεί οἱ καταθύμιός ἐστιν.
πηνογόνου κευθμῶνος ἄναξ σύ με λύσαο γαστρός·

ἐλπίδα κικλήσκω σὲ καὶ ἐν μαζοῖσι τεκούσης·
σοὶ πίσυνος γενόμην μυχὰ νηδύος εἰσέτι ναίων.
αὐτὸς ἐμὸς θεός ἐσσι φίλης ἐν γαστέρι μητρός.
μή μευ ἀποσταίης, ὅτι μοι πέλας ἦμαρ ἀνάγκης,
οὐδ' ἐπιδευομένῳ μοι ἐπίρροθος ἄλλος ἐτύχθη.
πολλοὶ μὲν κερόεντες ἐκυκλώσαντό με μόσχοι,
ζατρεφέες δ' ἐπὶ τοῖσι περιστιχόωντό με ταῦροι.
ἀμφί μοι ὡρμήθησαν ἑὸν στόμα δεινὰ χανόντες,
οἷα λέων ὀλοὸς βρυχώμενος ἅρπαγι θυμῷ.
ὡς δ' ὕδωρ περιχυθὲν κεκέδασό μευ ὀστέα πάντα·
κηρὸς ὅπως κραδίη κατετήκετο γαστέρι μέσσῃ·
τέρσετο ἠπεδανῷ πανομοίϊος ὀστράκῳ ἀλκή·
λαλὶς ἐμεῖο λάρυγγι ἐμοῦ νυ κεκόλληται ἐοστήν,
ἐς δὲ τέλος θανάτου με καθελκύσαντες ἔθεντο·
ἑσμὸς ἀπειρέσιός με κυνῶν κυκλώσατο ὄσσοις·
καί με περίστιξε κλισίη κακοεργὸς ἀλιτρῶν.
ἡμετέροις ὤρυξαν ὁμοῦ χεῖρας τε πόδας τε·
ὀστέα δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀπηρίθμηνται ἅπαντα·
καί με διοπτεύσαντες ἀκηδέα κάλλιπον αὔτως·
ἄπλετα λυσσώοντες ἐμοὺς δάσαντο χιτῶνας,
καὶ κλήροις πεπάλαχθεν, ὅτι κ' ἐμὰ πέπλα κομίσσοι.
ἀλλ' ἐμέθεν μὴ νόσφιν ἀποπλάζειας ἀρωγήν·
ἡμέτερον ξίφεος τανυηκέος ἅρπασον ἦτορ·
ῥύσαο μουνογενείαν ἐμὴν κυνὸς ὑβριστῆρος.
σὺ με σάω βασιλεῦ στόματος βλοσυροῖο λέοντος·
ἐξ ὀλοῶν κεράων ῥύσαιό με μουνοκερήων.
σὸν ὄνομ' ἀγγείλαιμι κασιγνήτοισιν ἐμοῖσι,
καί σε μέσον κλισίης θεοπρεπέος ὑμνοπολεύσω.
αἶνον ἀείσαντων ὁπόσοι φρίσσουσιν ἄνακτα·
σπέρμα δ' Ἰακώβοιο θεὸν βασιλῆα γεραίροι,

καί μιν ὑποδδείσει ἅπας σπόρος Ἰσραήλου.
οὐ γὰρ ὀνοσσάμενος πτωχοῦ πάρος ἔστυγεν εὐχήν,
οὐδ' ἀπ' ἐμεῦ ἔστρεψεν ἑὴν χαρίεσσαν ὀπωπήν·
ἀλλά ἑ κικλήσκοντος ἐμεῦ ἐπάκουσε λιτάων.
ἐκ σέθεν αἶνος ἐμὸς μεγάλην μεθ' ὁμήγυριν ἀνδρῶν,
εὐσεβέων κατέναντι φίλας ὕσομαι θυηλάς.
δαισάμενοι γ' ἀπίοντες ἑὸν πλησαίατο θυμόν·
ποιμένα δ' αἰνήσουσι θεουδέες ἄφθιτον ἄνδρες·
αὐτῶν θυμὸς ὄνοιτο διηνεκέως βιότοιο.
ἀθανάτου μνήσαιντο παλίνδρομα πείρατα γαίης,
καί μιν γουνάσονται ἐνώπαδον ἔθνεα πάντα.
θείη κοιρανίη τε ἄναξ θεὸς ἔπλετο δήμων.
δαισάμενοι λιτανεύσουσι ἀειτρεφέες χθονὸς ἄνδρες·
αὐτά ἑ γουνάσονται ὅσοι χθονὸς ἔρχατ' ἔνερθεν.
ζῆ δ' οἱ θυμὸς ἐμός, φῦλον δέ μευ αὐτῷ ἔελδον.
ὀψιγόνων τάδε φῦλα θεῷ φρασάτω βασιλῆϊ·
οὐρανοὶ εὐδικίην ἀγαθὴν ἐρέουσι θεοῖο
λαῷ ἀεξομένῳ, τὸν ἀγήραος ἔκποιεν ἐσσήν·

Ψαλμὸς κγ.

Εἰκοστὸν ἠδὺ δεύτερόν τε μέλπεται,
τῷ καλλινίκῳ τοῦτο Δαβίδῳ μέλος.

ΟΥπνος ἀθάνατός μ' ἐπιδευέα πάγχυ νομεύων,
εὖ γε παρὰ χλοάοντι κατεσκείξατο χώρῳ·
θυμὸν ὑπ' ὀλβίσοις ἀμπαύματος ὕδασι φέρβεν.
ἐξ ὀλιγηπελίης παλινάγρετον ἦτορ ἔγειρε·
πρὸς δὲ δικαιοσύνης ἱερὰς ἴθυνεν ἀταρπούς,
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος·
εἴ περ κεν θανάτοιο μέσον σκιόεντος ὁδεύσω,
οὔκεν ὑποδδείσαιμι τεῇ παρὰ θαρσύνος ἀλκῇ·

σκῆπτρον σεῦ ῥόπαλόν τε παραιφασίην φρενὸς ἔσχεν.
ἀθανάτην μοι ἄναξ παρεθήκαο σεῖο τράπεζαν,
ῥιγεδανῶν βρίθουσαν ἐμὴν κατ' ἐναντίον ἐχθρῶν.
νωΐτερην ἀγαθῷ κεφαλὴν πίηνας ἐλαίῳ·
οἷά περ εὐφροσύνης σεῖο μοι δέπας ἔμπεδον ἔστω.
σεῖο διηνεκέως δ' ἐλεημοσύνη με διώκοι,
ἤμασι μηκεδανοῖσι θεοῦ ναίοντα μέλαθρα.

Ψαλμὸς κγ'.

Πρὸς κλεινὸν ἦμαρ σαββάτου πρῶτον μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν εἰκοστὸν τρίτον.

ΧΘὼν βασιλῆος ἔφυ, καὶ ὅσος χθονὸς ἔπλετο κόσμος,
ἄστεα, καὶ ξύμπαντες ὅσοι περιναιετάουσιν.
αὐτὸς μὲν κατένασσεν ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν καθύπερθεν ἑῇ τεχνήσατο βουλῇ.
τίς βροτέης γενεῆς ἐπιβήσεται οὔρεϊ θεῷ·
ἢ τίς ἐπ' εὐαγέος δαπέδου φίλον ἴχνος ἐρείσει·
ὃς καθαρὰς παλάμας κραδίην τ' ἄχραντον ἔχησιν.
οὔποτε ματιδίοισι θυμὸν ἑὸν ὑπεροπτεύσας,
οὐδ' ὅρκον δολόεντα φίλῳ παρὰ μοῖραν ὀμόσσας.
οὗτος ὑπ' ἀθανάτοιο κομίσσεται αἶνον ἄαπτος·
θεσπεσίην δ' ἐλεημοσύνην ἄφαρ σωτῆρος ἐφεύροι.
ἥδε θεὸν βασιλῆα βροτῶν ποθέουσα γενέθλη,
ἐλδομένη θεὸν αὐτὸν Ἰακώβοιο νοῆσαι.
ὑμέων ἄψα πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
οἳ δ' ἀναπεπτάσθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες·
ὥς κεν γ' εὐκλείης βεβαὼς παρελεύσεται ἑορτήν.
τίς ὅδε δ' εὐκλείης βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη·
ἀθάνατος σθεναρός τε, καὶ ἀπεριπόνηλος ἐρωῇ,
ἀθάνατος μενέχαρμος ἀεὶ περικάρπις γαίων.

ὑμέων αἶψα πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
εὖ δ' ἀναπεπτάσθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες·
ὥς κεν γ' εὐκλείης μεμαὼς παρελεύσεται ἐστίν.
Τίς δ' ὅγε γ' εὐκλείης βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
μυρίων ἄναξ σθενέων, ὅδε κύδεος ἄφθιτος ἐστίν.

Ψαλμὸς κδ΄.

Τέτρατον εἰκοστὸν τοῦ μέλος Δαβίδος ἄεισεν.

Τοὶ ἐλευθεροσύνης βασιλεῦ μεγαλίζομαι ἦτορ·
μὴ δ' ἐπιπιστεύσας τοὶ ἐλέγχεα μῶμον ἑλοίμην,
μηδὲ γέλως ὀλοοῖσι παρ' ἀντιβίοισι φυοίμην.
ἀψεγέες γὰρ πάντες, ὅσοις θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη·
μαψιδίων τρηκτῆρες ἐπαισχύνοιντο κακοῖσιν.
ἀμφαδίην γνοίημι μακάρτατε σεῖο κελεύθους.
καί με τρίβοις ἀγαθαῖς τοῦ θεοδμήτοις τε διδάσκων,
σὴν μετ' ἀληθείην με πολύλλιτον ἡγεμονεύσαις.
ὡς δ' ἀλκτὴρ ἀγαθός με ἐοικότα πάντα διδάσκοις·
λισσόμενός τοῦ ἄληκτα πανημέριον δρόμον ἕλκω.
ἀλλὰ τεῆς ἐλεημοσύνης μεμνημένος εἴης.
ἐκ παλαχῆς μετὰ πᾶσι νέμοις οἰκτίρμονα θυμόν.
μὴ μὲν ἀτασθαλίην σφαλερῆς μέμνησαι ἥβης·
εὖ δὲ θεὸς γεγαώς, ἐλεητύος ἄξια ῥέξοις,
εἵνεκα τιμήεντος ἐνηείης βασιλῆος.
πρηΰνοός τε καὶ ἰθύδικος θεὸς αἰὲν ἐτύχθη·
τοὔνεχ' ἁμαρτινόοις ἀσίην ὁδὸν ἔφρασε θυμῷ.
ἀνδρῶν εὐδικίης ἡγήσεται ἠπιοθύμων,
καὶ ἀτραποὺς σφετέρας ἀγανόφροσιν ἐξαναφαίνοι·
ἀθανάτου πᾶσαι νημερτέες εἰσὶν ἀταρποὶ,
μαρτυρίην μεθέπουσι συνημοσύνην τε θεοῖο·
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος,

ἀμπλακίαις πυκινῇσιν ἐμαῖς πέρι ἵλαος εἴης.
Τίς τόσον ἀθάνατον τετιμένων ἄνθρωπος ἐτύχθη·
εἰς ἀρετὴν σπεύδων θεοτερπέα θεσμὸν ἀνύσσοι,
αἰὲν ἐπ' ὀλβίστοις κραδίην πολυγηθέα βόσκων,
καὶ χθόνα τιμήεσσαν ἑοῖ κτησαίατο παῖδες.
ἀθάνατον τετιμένοισι πέλοι περιώσιος ἀρχή·
οὔνομα ἀθανάτοιο φέρει τετιμένοισιν ὄνειαρ.
συνθεσίην ἀείδηλον ἑὴν σφίσιν ὄφρα φαείνῃ.
νωλεμέως ὀφθαλμὸν ἀπῃώρησα θεοῖο,
οὕνεκά μου δολεροῖο πάγης ἐξέσπασε πέζας.
οὐρανόθεν μοι ἄναξ πανδερκέα τεῖνον ὀπωπήν,
οὕνεκα μουνογενὴς τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ψυχῆς ἡμετέρης πυκιναὶ βεβίθοισιν ἀνῖαι.
ἀλλάγε ῥιγεδανῆς ἀπολύσεται αὐτὸς ἀνάγκης.
ἀδρανίην καὶ μόχθον ἰδὼν ἐμὸν ἵλαος εἴης.
πληθὺν ἐμῶν δηΐων ἐπιδέρκεο νηλεοθύμων,
οἵ μοι ὀδυσσάμενοι, ἀθέμιστον ἔχθος ἔθεντο.
ψυχῆς ἡμετέρης περικήδεο καί με φύλασσε·
μηδέ μ' ἕλοι ποθὲν ἄλγος, ἐπεὶ σύ μοι ἤπιος ἐτύχθης.
σεῦ ἕνεκ' ἰθυνόοις τε σὺν ἐνέας οὖρον ἑταίροις·
Ισραήλου πᾶσαν ἀνεξήσειας ἀνάγκην.

Ψαλμὸς κε.

Δαβίδου πέμπτος τε καὶ εἰκοστὸς πέλει ὕμνος.

ΗΜετέρῳ δικάσειας ἄναξ ἀγανόφρονι θυμῷ·
μηδέ μ' ὀλιγηπελίη πίσυνον βασιλῆϊ δαμάσσῃ·
εἰ δ' ἄγε πείρησαι, καὶ ἐμὴν σκοπάζεο βουλήν·
νεφρούς καὶ κραδίην κρίνοις περιθαλπέϊ πυρσῷ·
ὀφθαλμῶν ἐλεητὺς ἐμῶν σέθεν αἴτιον ἐστί,
καί σευ ἀληθείῃ γενόμην καταθύμιος αἰεί.

οὔποτε ματιδίοισι μολὼν ἐκάθισα θοώκοις.
οὐδ᾽ ἐπαγγρομένοισι συνέμπορος ἦλθον ἀλίταις.
πάντοσιν ἀμπλακίης ὀλοῆς ἤχθηρα παρεῖναι·
δυσσεβέων δ᾽ ἀπέειξα κακὴν καὶ ὑπέρβιον ἕδρην.
ἀχραίτοισιν ἐμὰς ἀπονίψομαι ὕδασι χεῖρας,
καὶ σεῖο βωμὸν ἄναξ πανακήρατον ὑμνοπολεύσω,
εἰσόκεν εὐφήμοιο βοῆς κλυτὸν αἶνον ἀείσω·
καὶ σεῖο θέσκελα ἔργα περιφραδέως ἀγορεύσω.
θεσπεσίων ἀείδηλον ἕδος ἐπόθησα μελάθρων,
ὄλβισον δ᾽ ἀνάπαυμα τεῆς ἐρικυδέος αἴγλης.
μηδέ μευ θυμὸν ἄναξ μετὰ δυσσεβέεσσιν ὀλέσσῃς,
μηδὲ μετ᾽ ἀνδροφόνοισι βίον ποτὲ μοῖραν ὀπάσῃς.
κείνων ὧν γεγάασιν ἀτασθαλίαι παλάμῃσιν,
καὶ σφέων δεξιτεραὶ μογεροῖς βρίθουσ᾽ ὑπὸ δώροις.
αὐτὰρ ἐγὼ σπεύδων βίον ἤλασα μείλιχον αἰεί.
ῥυσάμενός μ᾽ οἴκτειρον, ἐπεὶ σαθερὸν λάχον ἴχνος·
καί σε μάκαρ μέλψαιμι περικλήσσεσσι λιγαίνων.

Ψαλμὸς κς΄.

Πρόσθεν ἀνακτορίης γεραρῆς Δαβίδος ἀμύμων
ἕκτον ἐείκοσόν τε σοφὸν τεχνήσατο κῶμον.

Ἄνκαρ ἐμὸν καὶ φέγγος ἄναξ, ἵνα δειμαίνοιμι.
αὐτὸς ἐμεῦ βιότοιο πέλει μος, τίς κέν με φοβοίη.
σαρκοφάγοι μεμαῶτες ἐμοῖς μελέεσσι πελάσσαι,
κάππεσον ἀδρανίῃ δήϊοι καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες.
οὐκ ἀλέγω, οὐδ᾽ εἴ μοι ἅπας στρατὸς ἀντίος ἥξοι·
ἥξοις ἐμὴ θεός ἐστι· τί μοι δέος ἔπλετο χάρμης·
ἓν λιτόμην θεόθεν, τόδε μοι πεποθητὸν ἐτύχθη,
ναιετάειν μεγάροισι διηνεκέως βασιλῆος,
αἰεὶ θεσπεσίην σκοπιαζέμεν ὄμμασι τέρψιν,

αἰεὶ νηὸν ἄνακτος ἀκήρατον ἀμφιπολεύειν.
ὥρῃ ἀναγκαίῃ κλισίῃσί με κεῦθεν ἑῇσιν,
ἀθανάτης καλύβης με παρ' ἐνδομυχοῖσι καλύπτων.
ἠλιβάτου περίπυστον ὑπὲρ πέτρης ἀνάειρας.
νῦν δ' ἐμὸν ὧδ' ἀνάειρεν ἐπ' ἀντιβίοισι κάρηνον.
θείην ἀμφέρρεξα θύος κλισίην ἀγλαΐζων·
ἀθάνατον ψαλμοῖσι καὶ εὐεπίῃσιν ἀείσω.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόωντος ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς·
κέκλυθι, καί μ' ἐλέαιρε· νόος δέ τοι εἶπεν ἐμεῖο·
νωϊτέρη μέμονε κραδίη τεὸν ὄμμα νοῆσαι·
σὸν φάος εὐάντητον ἀεὶ διζήμενος εἴην·
μή μευ σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψας ὀπωπήν,
μηδὲ παρακλίνειας ὀδυσσάμενος θεράποντι.
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἔοις, καὶ μή με μεθήης,
μηδέ με καλλείψαις ἐὼν θεὸς αἰὲν ἀμύντωρ.
οὕνεκα δή με πατὴρ καὶ πότνια κάλλιπε μήτηρ,
ἀθάνατος δ' ὑπέδεκτο καὶ ἐξεσάωσε φυλάσσων.
σῇσι μάκαρ θέσπισον ἀεὶ βαίνειν με κελεύθοις·
εἵνεκα δυσμενέων ἀγαθῇ μ' ἴθυνον ἀταρπῷ.
μή με πόροις ψυχῇσιν ἐλώριον ἔμμεναι ἐχθρῶν·
οὕνεκά μευ κατέναντ' ἄδικοι ἐπιμάρτυροι ἔσταν·
αὐτῇ δυσνομίη δ' ἀδίκοις ἐψεύσατο λώβαις.
ἐν γαίῃ μακάρων θεὸν ὄψομαι ὄμμασιν ὄλβον.
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν,
θάρσει καὶ σέο θυμὸς ἀεὶ κρατερώτατος ἔστω,
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν.

Ψαλμὸς κζ.

Εἰκοστὸν ἕβδομόν τε Δαβίδου μέλος.

Πρὸς σὲ μάκαρ βοόω, σὺ δέ γε μή με παρήθοις,
μὴ σέθεν ἠρεμέοντος ζυγομένου τε σιωπῇ,

πυθμένα νισσομένοις χθόνιον παρομοίϊος εἴην.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς μάκαρ ἀντομένοιο·
εὖτε πρὸς ἄχραντον παλάμης σέο ναὸν ἀείρω.
μή με ἀμαρτινόοις κραδίην ἅμα σύνδρομον ἕλκοις,
μηδέ μετ᾽ ἐργατίνῃσι κακορραφίης με δαμάσσῃς,
εἰρήνην σφετέροισιν ὅσοι λαλέουσιν ἑταίροις,
ἄλγεα δ᾽ ἐν στέρνοισι κατακρύπτουσιν ἑοῖσιν.
οὐλομένων δέξοιντο πόνων ἀντάξιον ἄτην·
δὸς σφίσιν ὦ βασιλεῦ σφετέρων ἀντάξια ἔργων,
οἷά τε χερσὶν ἔρεξαν ὁμῶς κομισαίατο δῶρα·
μισθὸν ἕλοιντο δίκῃ μεμελημένον ὧν δόσαν ἄλλοις.
ἀθανάτου ὅτι πάμπαν ἔσαν ἀμνήμονες ἔργων·
ἔργων δ᾽ ἐξελάθοντο θεοῦ μεγάλων παλαμάων·
αἰεὶ σφέας καθέλοις, καὶ μήποτε πάμπαν ἐγείροις.
ἀθάνατος πολύαινος ἐμῆς θεὸς ἔκλυεν αὐδῆς,
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἐμὸς πρόμαχός τε τέτυκται.
οἶδα νόῳ πόσον ἧπις ἐφεύρατο κέρδος ἀρωγῆς·
ὑψικόμοις τ᾽ ἀνέθηλεν ἐμὸν δέμας ἶσα πετήλοις.
καί οἱ ἑκὼν ἀγαθόν τι καὶ ἄσπετον αἶνον ἀείσω.
αἰὲν ἄναξ λαοῖο βίη καὶ κάρτος ἐτύχθη,
σφωϊτέρου χριστοῖο διηνεκέως προμαχίζων.
λαὸν σὸν καὶ κλῆρον ἐϋκλείεντα σαώσοις,
καί σφέας ἠνεκέως ἀγαθοῖς ἀνάειρε νομεύων.

Ψαλμὸς κη.

Ὄγδοον εἰκοστὸν τὸ μέλος κλισίηθεν ὁδεύων
Δαβίδος κελάδησε σοφῇ φόρμιγγι λιγαίνων.

Οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ μεγαλαυχέες υἷες.
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ ἁπαλόχροας ἄρνας·

οἴσετε τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·
αὐλῇ ἐν ἀχράντῳ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου.
ἀθανάτου βόμβησεν ἐφ' ὕδασιν ἄτρομος αὐδή,
ἀρχός τ' εὐκλείης ἀειδείκετος ἐβρόντησεν·
αὐτὸς ἄναξ πολέεσσιν ἐφ' ὕδασιν ἀμφιβέβηκε·
φωνὴ παμβασιλῆος ἐῇ περιώσιος ἀλκῇ,
φωνὴ παμβασιλῆος ἀειπρεπέεσσιν ἐν ἔργοις,
φωνὴ θεσπεσίη περιμήκεας ἔθλασε κέδρους·
ἀθάνατος κέδρους βελαρὰς Λιβάνοιο κεάσσει,
λεπταλέας τεύχων λιβανήϊον οἷά τε μόσχον·
μουνογενὴς δ' ἄπερ υἱὸς ὀρέστερος οἰοκερῆος.
θεσπεσίη τέμνουσα πυρὸς φλόγα ποιμένος αὐδή,
θηροκόμου δονέουσα θεοῦ διὰ γῆρυς ἐρήμου·
ἀγροτέρης πανέρημα Κάδης θεὸς ἀμφελελίζοι.
ἀρχομένοις ἐλάφοισι δρόμου θρόος ἶσος ἄνακτος,
ὅς τε λίην βόμβησεν ἀπὸ δρυμὰ μακρὰ καλύψων·
πᾶς δέ τις ἐν νηῷ μάκαρος θεοῦ εὖχος ἀείσοι·
ναιετάει βασιλεὺς ἀρεταῖς κρουνηδὸν ἰούσαις.
ἀθάνατος καὶ ἄπαυστος ἄναξ θώκοισι θοάσσοι·
αὐτὸς ἑοῖσι λαοῖσι βίην ἄρρηκτον ὀπάζοι·
αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ ζωαρκέϊ λαὸν ἀέξοι.

Ψαλμὸς κθʹ.

Εἰκοστὸν κελάδησε καὶ ἔνατον ἱερὸν ᾆσμα
Δαβίδος πινυτὸς δωμησάμενος νέον οἶκον.

ΣΟν κράτος ὑψώσαιμ', ὅτι με προσελέξαο ποιμήν,
οὐδέ μ' ἐπευχομένοις δηΐοις δωρήσαο χάρμα.
ἠμάτιος βοάασκον, ἐμὴν δ' ἰήσαο νοῦσον·
ψυχὴν δ' ἐξ ἀΐδαο παλίσσυτον ἤγες ἐμεῖο,
καί με κατερχομένων ὑπὸ πυθμένα ῥύσαο γαίης.

εὐσ—

εὐαγέες μελέεσσι θεὸν φορμίζατε θείοις,
καί οἱ ἀκηράσιον μνημήϊον αἰνετὸν ἔστω·
οὕνεκα μηνίσαντι θεῷ κότος ἐπὶ βαρύφρων,
καὶ μεταμηνίσαντι φάος πραπίδεσσι βιώνης.
ἑσπέριον κλαυθμὸν τέρψις μεταμείψετ' ἐῴη.
εὔθυμος δ' εἶπον, σάλος ὅτι μοι οὔποθεν εἴη·
κάλλεϊ νωϊτέρῳ σθένος ἄφθιτον ἐκ σέθεν ἔστω.
ὄμμα σέθεν τρέψαντος, ἐμὰ κλόνος εἵλετο γυῖα.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόων, λίτομαι θεὸν αἰὲν ἐόντα.
τί πλέον εἰ πόρον αἷμα, καὶ ἐς ἀΐδαο κατῆλθον·
μή σε κόνις μέλψειεν; ἀληθείην δ' ἀγορεύσει;
εἰσαΐων μ' ἐλέησεν ἄναξ, καὶ ἐπίρροθος ἔστη·
θρῆνον ἐμὸν μετέθηκε, γόον δ' ἠλλάξατο χάρμα·
εὐφροσύνην ἔζωσεν, ἔρυξε δὲ πένθιμον ἦμαρ.
φορμίζειν σ' ἐμὸς ὄλβος, ὅλον δέ με καίνυται οἴμη.
ἄφθιτε παμβασιλεῦ, σὲ διηνεκέως ἀναμέλψω.

Ψαλμὸς λʹ.

Τήνδε τριηκοστὴν ἱερὴν προφορημένος οἴμην
πνεύματι Δαβίδος θεσπεσίῳ βοάει.

ΜΗ με καταισχύνῃς γε, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ περικήδεο, καί με φύλασσε.
ὠκύτερόν με σάω κλίνας ἀειήκοον οὖας·
νωΐτερος θεὸς ἔσσο κατὰ χρέος ἀσπιδιώτης,
οἴκῳ ἀοσσητῆρι πανείκελος ὥς με σαώσῃς·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ εὐσταθὲς ἄλκαρ·
ἡμετέρου γεγαὼς βιότου σοφὸς ἡγεμονεύοις.
ῥηϊδίως ἄχραντε πάγης κρυφίης με σαώσοις,
οὕνεκα νωϊτέρου βιότου πρόμος ἔπλεο μοῦνος.
πνεῦμα φίλον σέο χερσὶ φρεζώοις παραθείην.

ἀρχὸς ἀληθείης πλέθων ἀπελύσαο μόχθων.
ἀπορρήκτου ματίης ὠδύσαο πάντοτε φρουρόν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἠπίδι χαίρω·
σῇ φρένα τερψάμενος ἐλεημοσύνῃ κεχαροίμην.
ὅττι μευ ἀδρανίην ἀγανόφροσιν εἶδες ὀπωπαῖς,
ψυχὴν ἡμετέρην ὀλοῆς ἐσάωσας ἀνάγκης·
οὐδέ με δυσμενέος παλάμῃ ξυνέεργες ἀνίκης·
ἴχνιά μευ στήριξας ἐπ' εὐρυχόροιο κελεύθου.
τειρόμενον μ' ἐλέησον ἐπεὶ περικήδομαι αἰνῶς·
μῆνις ἐπιβρίσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπὴν,
γαστέρα θ' ἡμετέρην καὶ ἐμὸν πολυώδυνον ἦτορ.
ἀμφ' ὀδύνῃς πυκινῇσι μαραινόμενον βίον ἧκω.
ἐν στοναχαῖς τ' ἐνιαυτοὶ παραλήγουσι βιώνης.
κάρτος ἐϊζυροῖς πενίης ἐξέφθιτο μόχθοις,
καί μευ φεικαλέη τρηχὺ λάβεν ὀστέα πάντα.
αἶσχος ὑπὲρ πάντας γενόμην περιώσιον ἐχθροῖς.
μορμυντὸς γνωστοῖσι, φίλοισι δὲ δεῖμα θυραίοις·
οἵ με πάρος λεύσσοντες, ἔβαν μάλα νόσφι φυγόντες·
νεκρὸς ὅπως ἀπόρρηκτος ἀπὸ κραδίης ἐπελήσθην.
τεύχει ἀπολλυμένῳ πανομοίϊος ἐξεφαάνθην,
μῶμον ἐλεγχήεντα περικτιόνων ἐπακούσας,
οἵ θ' ἅμ' ἀγρόμενοί μευ ἐνάντιοι ἠγερέθοντο,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἐμεῦ ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε θεόν· σὺ γὰρ ἐλπὶς ἐμεῖο,
σῇσι μάκαρ μετὰ χερσὶν ἐμοὶ κλῆροι γεγάασι·
ῥύεο δυσμενέων με καὶ ἀντιβίων παλαμάων.
ἀθάνατον προὔφαινε τεῷ θεράποντι πρόσωπον.
εἵνεκα σῆς ἀγαθῆς ἐλεημοσύνης με σαώσοις,
μήποθεν αἶσχος ἕλοι με· σὲ γὰρ καλέεσκον ἀρωγόν.
εἰς ἀΐδην κατάγοιντο καταισχυνθέντες ἀλεῖται.

ἄφθογγα δολόεντα γλυοίατο χείλεα φωτῶν,
ὅσσα καπεφθέγξαντο κακοῤῥαφίην ὁσίοιο·
πολλὸν ἀγηνορίῃσιν ὀνοσσάμενα συγχρῆσι.
σῆς ἀγανοφροσύνης ἀπερείσιος ἐσμὸς ἐτύχθη,
ἣν κρύψας μάλα δή σε περιδδομένοισι φυλάσσει·
σῆς ἐπιδευομένοις εἰργάσαο πάντοτ' ἀρωγῆς,
ἀνδρομένης κατένωπα πολυτλήτοιο γενέθλης.
ἔκτοθε βροτέης ταραχῆς σφέας ἀμφικαλύπτοις·
νείκεος ἐν κλισίῃσι τεῆς ἀπάνευθε πυκάζοις·
αἰνετὸς ὡς ἐλεητὴν ἐν ἄστεϊ θῆκεν ἀγητήν.
θαμβήσας ἔφαμην, ὤσμαι σέο νόσφιν ὀπωπῆς.
ἔνθεν δὴ ἄναξ βοόωντος ἐμεῖο ἐπάκουσε λιτάων.
ἀμφαγαπαζέσθων ὅσιοι σύμπαντες ἄνακτα,
οὕνεκ' ἀληθὴς βασιλεὺς ἐμπάζεται αἰεί,
μισθὸν ὑπερφιάλοις ἀντάξιον ἐγγυαλίζων.
θαρσεῖτε, κραδίη ὑμα λ' ἡμέων ἔμπεδος ἔστω,
ὅσσοι ἐπ' οὐρανίοιο θεοῦ ἐλπίζετ' ἀρωγήν.

Ψαλμὸς λαʹ.

Τοῦτο τεσσαρακοστὸν πελέθει καὶ πρῶτον ἄεισμα
Δαβίδου πινυτοῦ καλὰ μερμηριζομένου.

Ὄλβιοι ὅσσ' αἰὲ δέχθεν ἐλεύθεροι ἀμπλακιάων,
οἷσί τ' ἀτασθαλίαι μεμνημέναι οὐκέτ' ἔασιν.
ὄλβιος οὗ θεὸς ἔργα παρέδραμεν ἀμπλακιάων,
γλῶσσαν ἔχων δολερῶν ἀδαήμονα δυσφροσυνάων.
ὀστέα γηράσκοντα δυσαλθέϊ τύξετο σιγῇ,
νωλεμέως καὶ ἄπαυστα πανημέριον βοόωντος.
πάντοτε γάρ μευ ἄναξ ἐπ' ἐμοὶ σέο χεὶρ βαρείη
δείλαιος γενόμην, ὅτι μοι χεροῖν πῆχθεν ἄκανθαι.
ἀμπλακίην ἀνέφηνα, νόον δ' οὐκ ἔσκεπον ἄτην.

εἶπα θεῷ πρῆξιν μὲν ἀτάσθαλον ἐξαγορεύσω·
αὐτὸς δ' ἡμετέρης κραδίης παρελήλυθας ἄτην.
τῆς δ' ἕνεκ' ἔσθ' ὁσίοισι λιτὴ μετ' ἐναίσιμον ὥρην·
οὐδ' ἐπιχευομένων ὑδάτων περ ἐπιεῖεν ἀνάγκην.
σὺ ξυνεργεσύνης με τελέσκεο πύργος ἀνίης·
χάρμα φίλον σύ με τεῦξον ἐλεύθερον ἀμφιβοώντων.
γνοίης δ' ἐξ ἐμέθεν τοίην χρέος οἷμον ὁδεύειν·
εἰς σὲ μάκαρ στήριξα διαμπερὲς ὄμματ' ἐμεῖο,
ὀφθαλμῶν ἀμαρυγὰς ἐμῶν σέο νέρθεν ἐρείσω.
παύσασθ' ἡμιόνοισι πανείκελοι ἠδὲ καὶ ἵπποις
γινόμενοι· σοφίης γὰρ ἀγακλέος ἄμμοροί εἰσιν.
γαμφηλὰς ξυνέαξον ὀρειχάλκοισι χαλινοῖς,
οἵ σέθεν οὐ μεμάασι γεγηθότες ἄσσον ἱκέσθαι.
παντοδαπαὶ μάστιγες ἀεὶ γεγάασιν ἀλιτροῖς,
ᾧ δὲ θεὸς μέμβλητ' ἔλεος περικυκλώσειε.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη θεοτερπέας ἄνδρας ἐρύκοι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐν ἰθυνόοισι μελέσθω.

Ψαλμὸς λβʹ.

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ δεύτερον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος κιθάρῃ μείλιχα τερπόμενος.

Χαίρετέ μοι βασιλῆϊ δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες·
ἀνδράσιν ἰθυνόοισι μεταπρέπει ἄσπετος αἶνος.
μέλψατέ μοι ζώοντα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ·
μέλψατέ οἱ δεκάδεσσι μέλος νευρῇσιν ἱέντες.
ἐκ πραπίδων νέον ὕμνον ἀείσατε παμβασιλῆϊ·
εὖ δ' ἀναμελπέσθω γε δίκης ἐπιήρανος αἶνος·
οὕνεκεν ἀθανάτοιο θεοῦ λόγος ἰθὺς ἐτύχθη.
πάντα δέ οἱ μάλα πιστὰ πέλει βασιλήϊα ἔργα·
εὐδικίην φιλέει λαθικηδέα, καὶ θέμιν ἐστίν.

πᾶσα θεοῦ βέβριθεν ἀέθλων ἠπειρῶτος αἶα.
οὐρανοὶ ἐῤῥίζωθεν ἐφημοσύνῃ βασιλῆος,
καὶ πᾶσ' ἀθανάτου σόματος σφέων πνεύματος ἀλκή.
ἀσκὸν ὅπως πόντοιο ῥόον πολυηχέ' ἀγείρων,
πήγνυ καὶ θέμθρος κρυφίοις ταμίοισιν ἀβύσσου.
δειμαίνοι βασιλῆα θεὸν κλυτὰ πείρατα γαίης·
ἐκ δ' αὐτοῦ δονέοινθ' ὁπόσοι χθόνα ναιετάουσιν.
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε, καὶ ἐκτετέλεσθεν ἅπαντα·
αὐτὸς ἀναξ ἐκέλευσε, τὰ δ' ἔβλαστησεν ὁμαρτῇ.
ἀθάνατος σκεδάσσεν ἀπείρατα δήνεα δήμων,
καὶ λαῶν ὀνόσαιτο πολυστρεφέας μεδεῶνας·
δήνεα θ' ὑψινόων παραμείψεται ἡγητήρων.
βουλὴ δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως ἐπιμίμνει,
μέρμερα δὲ κραδίης γενεῆς ἄπο μέχρι γενέθλης.
φῦλον ἀεὶ μακάρεσσιν ἐῷ βασιλῆϊ πεποιθός·
λαὸς ὃν ἐκ πάντων ἐπελέξατο κλῆρον ἔσεσθαι.
οὐρανόθεν βασιλεὺς πανδερκέα τεῖνεν ὀπωπήν·
ἀνδρομέην σφετέρης ἐκ παστάδος εἶδε γενέθλην·
ὄμμασιν ἐνναετῆρας ὅλης θηήσατο γαίης,
ὃς θνητῶν κραδίην παλάμῃ τεκτήνατο μούνος,
ὃς σφέων ἐν πραπίδεσσι διαμπερὲς ἔργα δοκεύει.
οὐ σθένος οἶδεν ἄνακτα μεγακλήεντα σαῶσαι·
οὐδὲ γίγας κακότητα φύγει περιθαρσέος ἀλκῆς.
ἵππος ἐνὶ πολέμοις ἀχρήϊος ἄνδρα σαῶσαι,
οὐ γέκεν αὐτὸς ἄλυξε περὶ σθένεϊ βλεμεαίνων.
ὀφθαλμοὶ ἐπάνυσθεν ἐπὶ τρομέοντας ἄνακτος,
ὀφθαλμοὶ μεγάλοιο θεοῦ τρομέοντας ὁρῶσιν,
ὅσσοι θεσπεσίῳ ἐλέῳ μεμεληκότες εἰσί.
ψυχὰς ἐκ θανάτοιο τανηλεγέος ἀπορύξαι,
καὶ θρέψαι σιτόεντι πιεζομένους φρένα λιμῷ.

ἡμέτερος μάλα θυμὸς ἀπηώρηται ἄνακτος,
οὕνεκεν ἡμείων πρόμαχος καὶ ἀρωγὸς ἐτύχθη.
ἀμφ' αὐτῷ κεχάροιτο νόος προτιδέρκετ' ἰθυθείς.
καί οἱ ἡμετέρη ὄνομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη.
αὐτὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀπείριτον ἄμμιν ὀπάζοις,
οἷα σεῦ ἐλπίζοντες ἀεὶ ποτιδέγμεθ' ἀρωγήν.

Ψαλμὸς λγʹ.

Ὁππότ' Ἀβιμέλεχον μενεδήϊον ὑποπιπτύσας,
ᾤχετο Δαβίδος, σφετέρην δ' ἠλλάξατο μορφήν·
τὸν δὲ βιηκοσὸν τείνατο τ' ἅμα κῶμον ἔμελψεν.

Εὐφήμοις ἐπέεσσιν ἀεὶ βασιλῆα βοήσω,
ἐνωλεμέως γλώσσῃ σφέτερον μέλος αἰνετὸν οἴσω.
κυδαίνοιτό μευ ἦτορ ἐν ἀθανάτῳ βασιλῆϊ·
μείλιχοι εἰσαΐοντες ἐφ' κεχαροίατο θυμῷ.
ἀμφ' ἐμοὶ ἀθάνατον μεγαλίζετε ποιμένα κόσμου,
καί οἱ ἀγρόμενοι ἀναείρομεν οὔνομα πάντες.
οὗ ἂς θῆκεν ἑτοῖμον ἀνιχνεύσαντί μοι ἐσθλήν,
παντοίης δ' ὀλοῆς με θοῶς ἐξείλετ' ἀνίης.
σπεύσατέ οἱ πελάσαι, καί οἱ φρεσὶ φέγγος ἑλέσθαι,
ὥς κεν ἀμφομένοισιν ἀεὶ λάμποι τε προσώποις.
ὧδε πτωχὸς ἄϋσε, θεὸς δέ οἱ ἔκλυεν αὐδῆς·
παντοίης δ' ἐφύλαξεν ἐλέγχεος ἔκποθεν ἄτης.
ἄγγελος ἀμφιέπων θεοῦ ἵξεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
κυκλόθεν εὐσεβέων ἀνδρῶν σφέας ὄφρα σαώσῃ.
γευσάμενοι δέρκεσθε ἄναξ ὅτι μείλιχός ἐστιν.
ὄλβιος αἰὲν ἀνὴρ σφετέρῳ βασιλῆϊ πεποιθώς.
εὐαγέες σύμπαντες ἀεὶ δείδιτ' ἄνακτα.
εὐσεβέων οὐ γάρ που ἐφημερίων τις ἐτύχθη.
δευομένοις ἐδάμασσε πολυκτεάνοις ποτὲ πείνη,
εὐσεβέων δ' ἀγαθοῖσι μέγα βρίθουσι γενέθλαι.

δεῦρ' ἴτε μοι φίλα τέκνα, ἐμῶν δ' ἐπικέκλυτε μύθων,
ὄφρα φόβον βασιλῆος ἀνέος ἄμμε διδάξω.
ὅς ποθέει χαρίεντος ἰδεῖν βιότοιο γαλήνην,
ἰχανόων πολύολβα διαμπερὲς ἤματα λεύσσειν.
γλῶσσαν σὴν ἀπόπαυσον ἐλεγχίστης κακότητος,
καὶ στυγερῶν ἀπάνευθε δόλων σέο χείλεα κεύθοις.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἀναφαίνεο τέκτων,
εἰρήνης ἐρατεινὰ μετ' ἴχνια πάντοτε βαίνων.
ὀφθαλμοὶ βασιλῆος ἐποπτεύουσι δικαίους,
καὶ σφέων εὐχωλῇσιν ἑτοιμότατον πόρεν οὖας.
δ' ἄγχια τεκταίνοντας ἄναξ δοκέεσκεν ὀπωπῇς·
ὄφρα κεν ἐξολέσῃ σφέτερον μνημήιον αἴης.
εὐσεβέες βοάασκον, ἀτὰρ θεὸν εὗρον ἀρωγόν·
παντοίης δ' ἀπάνευθεν ἑῆς ἐφύλαχθεν ἀνίης.
οἷς κραδίη τέθραυσται, ἀεὶ θεὸς οἶδεν ἀρήγειν·
πνεύματι δὲ σφετέρῳ χθαμαλόφρονα φῶτα σαώσει.
πολλαὶ δὲ πυκιναὶ ὁσίων γεγάασιν ἀνῖαι,
καὶ σφέας ἐκ πασέων ἀπολύσεται ἄφθιτος ἐσσήν.
αὐτὸς ἄναξ κήδοιτο καὶ ὀστέα πάντα φυλάξοι.
ἐκ δ' αὐτέων οὐκ ἄν τι καταφθείροιτο ἐαχθέν.
πότμος ἁμαρτινόων ὀλοὸς καὶ ἄποτμος ἐτύχθη.
οἱ δ' ὅσιον στυγέοντες ἀτάσθαλοι αἰὲν ἔσονται.
δμώων σφωϊτέρων κραδίας ἀπολύσεται ἄτης,
οὐκέτ' ἀλιτραίνοιεν ἑῆς χατέοντες ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς λδʹ.

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ τέτρατον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος λιγυρῇ μελπόμενος κιθάρῃ.

Νωϊτέροις ὀλετῆρσιν ἄναξ ἄχραντε δικάζοις.
νωϊτέροις δηΐοισιν ὑπερμενέως πολεμίζοις.
ἀσπίδα καὶ ξίφος ὀξὺ λαβών, ἐπιτάρροθος εἴης.

φάσγανον ἄμφηκες δηΐων κατέναντι τιταίνοις·
ἔννεπέ μοι ψυχῇ, σέθεν ἀσφαλὲς ἕρκος ἐτύχθην.
θυμὸν αἰσχύνοντας ἐμὸν διὰ μῶμος ἐλέγχοι·
κήδεά μοι ῥάπτοντας ἀποστρέψειας ὀπίσσω·
οἷα κόνις δνοφεροῖσιν ἐλαυνέσθωσαν ἀήταις·
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος ὀξὺς ἀπείργοι·
οἶμος ὀλισθηρὴ ζοφερή θ' ἅμα τοῖσι γενέσθω,
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος αἶψα διώκοι.
κρύβδην μαψιδίως ὅτι μοι λίνον ἐστήσαντο·
μαψιδίως ἐμὸν ἦτορ ὀνείδεσιν ἐστυφέλιξαν.
ἣν φρεσὶν οὐ δοκέουσι πάγην, σφέας ἀγρεύσειεν·
ἧς δὲ κατεκρύψαντο γενοίατο κέρδεα θήρης,
ὀλλύμενοι δολόεντι λίνῳ τόπερ ἔπλεκον αὐτοί.
αὐτὰρ ἐμὴ ψυχὴ κεχαρήσεται ἀμφὶ ἄνακτι,
καί οἱ ἀλεξικάκῳ περὶ φέγγει γηθήσειεν.
ὀστέα πάντ' ἐρέει, τίς τοι μάκαρ ἄλλος ὁμοῖος,
ῥυόμενος πτωχὸν κρατερῶν ἀπὸ λυμαντήρων,
πτωχόν τ' ἠδὲ πενιχρὸν ἀφ' ἁρπαλέων ὀλετήρων.
μάρτυρες ἀνστάντες μ' ὅσα μὴ μάθον ἐξερέεινον·
ἀντ' εὐεργεσίης κακοεργέα μισθὸν ἐδέγμην,
ἡμετέρην ἄσπερμον ἐπεσσυμένων φρένα θέσθαι.
αὐτὰρ ἐπειγόμενος βαλόμην περὶ πένθιμον εἷμα·
νηστείης δ' ἐδάμασσα πόνοις βαρυώδυνον ἦτορ·
εὐχωλὴ δ' ἐπὶ κόλπον ἐμὸν στρεφθεῖσα θοάσσοι.
ὡς φίλῳ ὥς τε κασιγνήτῳ τόσον ἥνδανον αἰεί·
ὡς δὲ κατηφιόων ἐδάμην φρενὶ πένθος ἀέξων·
οἱ δ' ἔμεθεν κατέναντα γεγηθότες ἠγερέθοντο·
μάστιγες ξυνάγερθεν, ἐγὼ δ' οὐ πάμπαν ἀνέγνων.
σπλάγχνα βίῃ ῥήγνυντο, καὶ οὐκ ἐνόησαν ἀνίην.
καί μ' ἐπέμυξαν ἄδην, λώβῃ δ' ἀπεπειρήσαντο,

αἰπεινὴν κρυφοῖσιν ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῶτες.
εἰπὲ μάκαρ, πότε δή μευ ἴδοις δυσάλυκτον ἀνάγκην·
ψυχὴν ἡμετέρην κακοεργέος ἔξαγε φύτλης·
αὐτὰρ μουνογένειαν ἐμὴν ῥύσαιο λεόντων.
ἠγαθέῃ βασιλῆα παρὰ κλισίῃ κελαδήσω·
πὰρ λαῷ μεγαλοσθενέτῃ τεὸν ὕμνον ἀείσω.
μὴ δή μοι κεχάροιντ' ἀθεμίστια δυσμενέοντες,
οἵ με μάτην στυγέουσιν, ἀτὰρ νεύουσιν ὀπωπαῖς·
οἳ γὰρ ἐμοὶ εἰρήνῃ προσεοικότα μυθίζοντο,
πικρὰ δέ μοι φρονέουσι δολοφροσύνῃ κοτέοντες.
θυμοδακὲς κατέναντα διὰ στόμα μηκύνοντες,
φάντο κακῶν χαίροντες ἐμῶν θηήτορες εἶναι.
εἰ θηήσαο τοῦτο μάκαρ, μὴ δή με παρέλθοις·
μή μευ ἀποσταίης πανεπίσκοπε δῶτορ ἐάων,
μηδὲ δίκην ἄγνωστον ἐμὴν παρελεύσεαι ὄσσοις.
στῆσον ὑπ' εὐδικίῃσιν ἄναξ μ' ἄχραντε δικάζοις·
σῇ μ' ἐλεημοσύνῃ κρίνοις πανεπίσκοπε ποιμὴν,
μηδ' ἐπιγηθήσειαν ἀνάρσιοι ἄνδρες ἡμῖν·
μηδὲ γέλως φρενὸς ἄγγος ἐμῆς ποτὲ διπλόον εἶεν,
μηδέ κε λαυκανίαις με καταβρώξειαν ἔπησιν.
αἶσχος ἕλοι σύμπαντας ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
ὅσσοι δὲ φρονέουσιν ὑπέρβια, μῶμον ἕλοιντο.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι·
πάντοτε [illegible] μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
εἰρήνην θεράποντος ἑοῦ ποθέοντες ἰδέσθαι.
γλῶσσα δικαιοσύνην ἐμέθεν σέο πυκνὰ λιγαίνοι,
σεῖο πολυκλήεντα πανημαδὸν αἶνον ἀείσοι.

Ψαλμὸς λε΄.

Ἄφθιτον ἀθανάτου θεράπων Δαβίδος ἀμύμων,
τοῦτο τριηκοστὸν μετ' ἐῶν καὶ πέμπτον ἔμελψεν.

Ἔννεπεν ὃν κατὰ θυμὸν ἀτασθαλίας ἀθέμιστος,
οὐ φορέων βασιλῆος ἐπ' ὄμμασι δεῖμα θεοῖο,
οὐλομένην δολεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσι γλῶσσαν ἀέξων,
αἰεὶ δυσφροσύνην στυγερὴν διζήμενος εὑρεῖν·
ἀμπλακίῃ σφέτεροι δολερῇ μεμελήατο μῦθοι,
οὔποτε παντοίην ὁσίην ὁδὸν ἀμφαγαπάζειν.
ἀλλὰ καὶ ἐν λεχέεσσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀλείτης,
οὐδ' ἀγαθὸν ῥέξαι βουλεύσατο, οὐδὲ νοῆσαι,
οὐδέ τ' ἀπεχθαίρει κακίης πολυπήμονος ἄλγος.
ἄφθιτε κυδήεις ἔλεος τεὸν οὐρανὸς ἴσχει·
σεῖο δ' ἀληθείη καὶ ἐν νεφέλῃσι χορεύει.
σεῖο δικαιοσύνη πανομοίιος οὔρεσι θείοις·
ἴσαι εὐδικίας φορέεις βυθίοισιν ἀβύσσοις·
τετραπόδων ἀγέλας μερόπων θ' ἅμα φῦλα σαώσεις·
ᾧ δὲ πολὺ ξεινὴν ἄναξ πλήθουσαν ἀέξεις.
σῶν πτερύγων μερόπεσσιν ἀεὶ σκέπας ἔσσεται ἐλπίς·
πιαλέοις ἀγαθοῖσι τεῶν βενθοῖσι μελάθρων·
καί σφεας εὐφροσύνης ἀγανὸς χειμάρροος ἄρδοι.
οὕνεκεν εὔζωος παρὰ σοὶ μάκαρ ἔπλετο πηγή.
ἐν γὰρ σῷ θεοτερπὲς ἰδοίμεθα φέγγεϊ φέγγος.
σὴν ξεινοσύνην βασιλεῦ ποθέουσι τανύσσαις·
καὶ σέθεν ἰθυνόοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνοις.
μή μοι ἐλεύσειεν καὶ ὑπέρβιον ἴχνος ἐπέλθοι·
μηδέ θ' ἁμαρτινόοιο μάκαρ παλάμη με δονοίη.
κεῖσ' ἔπεσον σύμπαντες ἀτασθαλίης θεράποντες,
οὐδέ τ' ἀναστήσονται ἀκηδέες ἔνθεν ἔλασθεν.

Ψαλμὸς λϛʹ.

Ἀμφ' ἕκτῳ χαρίεντι τριηκοστὸν λίγα μέλπων
ἔβραχε Δαβίδος ἡδὺ μέλος κιθάρῃ.

Μήποτέ μοι φθονέσειας ἰδὼν κακοεργέα φῶτα,
μηδ᾽ ἐπιθαμβήσειας ἐπ᾽ ἐργατίναις κακότητος.
οἵδε γὰρ οἷά τε χόρτος ἄφαρ καταξηραίνονται,
πίπτοντες χλοεροῖσι θοῶς λαχάνοισιν ὁμοῖοι.
ἐλπωρὴν ἀνάτειλε θεῷ καὶ μείλιχα ῥέζε·
καὶ χθόνα ναιετάοις, νεμέθοι δέ σε πλοῦτος ἀπείρων·
χαίρων ἀθανάτῳ κατὰ θύμια πάντα κομίζοις.
ἀμφαδίην βασιλῆϊ τεὰς ἀνάφαινε κελεύθους·
ἔλπεο μηδ᾽ ἀπόληγ᾽, ὁ δέ τοι σύμπαντα τελέσσει,
καὶ σέθεν ἐξοίσει δικαιοσύνην ἅτε φέγγος.
εὐδικίην δὲ τεὴν πανομοίϊον ἤματι μέσσῳ.
λίσσεό μοι κρατερὸν μειλισσόμενος βασιλῆα.
μήποτε ῥηΐστης βιοτῆς ζῆλός σε χαλέψῃ,
ἀνδρὸς δυσφροσύνῃ μεμελημένου αἰὲν ἀθέσμου.
δεινὸν φεῦγε κότον, καὶ ἀμείδεα κάλλιπε θυμόν.
μήποτέ μοι φθονέσειας ἀλιτροσύνης ἀλεγεινῆς·
οἱ γὰρ ἀλιτραίνοντες ἀποφθινύθοιντο κακοῖσιν·
οἱ δὲ θεὸν μίμνοντες ὅλην κτησαίατο γαῖαν.
ἀλλ᾽ ἔτι βαιὸν, ἄφαρ παρελεύσεται ὅστις ἀλιτρὸς·
καί οἱ ἀνιχνεύσειας ἕδος τὸ δ᾽ ἄφαντον ἐτύχθη.
ἄνδρες δ᾽ ἠπιόθυμοι, ὅλην κτησαίατο γαῖαν,
εἰρήνης ἀγαθοῖσιν ἀγαλλόμενοι πυκινοῖσιν.
εὐδικίης θεράποντα φυλάξεται αἰὲν ἀλιτρὸς,
καί οἱ λυσσητῆρας ἐπιβρύξειεν ὀδόντας.
αὐτὰρ ὅ μιν λεύσσων πανυπέρτατος ἡδὺ γελάσσει,
γινώσκων ὅ οἱ ἦμαρ ὀλέθριον εἰσὶν ἑτοῖμον.
φάσγανον ἀμφήκες κακοεργέες ἐσπάσαντο,
νευρὴν ἐξετάνυσσαν ἀμαιμακέτῳ περὶ τόξῳ,
πτωχὸν ἑλεῖν σπεύδοντες ἀποφθῖσαί τε πένητα,
ἰθυνόους ξιφέεσσι κατασφάξαι μεμαῶτας.

ἀλλὰ σφέων ξίφος ὀξὺ διὰ στέρνοιο περήσοι,
καὶ τόξα στονόεντα μάκαρ διὰ λεπτὰ κεάσσεις.
φέρτερόν ἐστ' ὀλίγιστον ἀγακλήεντι δικαίῳ,
ἀμπλακίης ἢ πλοῦτον ἀπειρέσιον ξυναγείρειν.
λεπταλέοι τρίβοιντο βραχίονες ἀφρονεόντων·
ἀθάνατος κλυτὸν ἴχνος ὑποστήσειε δικαίων.
αὐτὸς ἄναξ ἀχράντοις ὁδοὺς δεδάηκεν ἀμώμων·
αἶσ' ἀγαθῶν καὶ κλῆρος ἀεὶ σταθερώτερος ἔσται.
οὔκεν ἐπαισχυνόωντο δυσηχέα καιρὸν ἀνάγκης·
λιμῷ δ' ὀκρυόεντι κόρῳ βρίθοιεν ἁπάντων·
ἀμπλακίης θεράποντες ἄδην ἀπολοίατο πάντῃ.
ἀντιβίων δ' ὅτι κῦδος ὑπερτέλλοι βασιλῆος,
καπνῷ ἀποφθινύθοντι ὁμῶς πανομοίιοι ἔσκον.
χρησάμενος κακοεργὸς ἀνήρ, οὐκ οἶδ' ἀποδοῦναι,
οἰκτείρει δ' ὁ δίκαιος ἀεὶ καὶ πᾶσιν ὀπάζει.
οἳ μὲν ἐπαρήσοντες, ὅλην κτησαίατο γαῖαν.
οἱ δὲ κακῆς βάλλοντες ἀρῆς, ἀπολοίατο πάντῃ.
νεύμασι θεσπεσίοις ἰθύνεται ἴχνια φωτός.
καὶ σφετέρων θεὸς αἰὲν ἐφιμείροιτο κελεύθων.
οὐδ' ὀλοοῖς θραύοιτο πεσὼν περὶ ῥήγμασι γαίης,
οὕνεκά οἱ παλάμην βασιλεὺς ἐπίκουρος ὀρέξει.
πρόσθε νέος γενόμην, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει,
οὐδ' ἐπιδευόμενον θεοτερπέα πάμπαν ἀλέγνων,
οὐδέ οἱ ἑλδομένῃ γενεῇ ζωαρκέος ἄρτου.
οἰκτείρειν δεδάηκε, πανημέριός τε δανείζειν,
καί οἱ καλλιπέτηλος ἐπ' εὐλογίῃ σπόρος ἔσται.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἐμπάζεο ἔργων,
καὶ χθόνα ναιετάοις· ὅτ' ἄναξ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
οὐδὲ σφωϊτέρους ὑπερόψεται ἀθλητῆρας.
ἀθανάτου φρουροῖντο διηνεκέεσσιν ἀρωγαῖς.

αὐτὰρ ἀθεσμοσύνῃ μεμηνημένοι ἐξελάοιντο,
φῦλά τε δυσσεβέων ἀπολοίατο νηλεοθύμων.
εὐδικίης θεράποντες ὅλην κτησαίατο γαῖαν,
καί μιν ναιετάοιεν ἀτερμάντοισι χρόνοισι.
θείην εὐσεβέος σοφίην στόμα πάντοτε μέλψει·
γλῶσσα δ' εὐδικίην βασιλήϊον ἐξαγορεύσει.
θεσπεσίου φορέει κραδίην ἐγκύμονα θεσμοῦ.
οὐδέ οἱ ἴχνια πάγχυ παραβλάπτοιτο πεσόντι.
εὐδικίης θεράποντα λίην ποτιδέρκετ' ἀλείτης,
καί μιν ὑπερμενέως ἐπιμαίεται ἐξεναρίζειν·
ἀλλ' οὐχ αἱ παλάμῃσι θεὸς λείψει μιν ἐέλδωρ,
οὐδὲ δικαζόμενον νίκης χατέοντα μεθήσει.
τέτλαθι παμβασιλῆα, φύλασσε δὲ τοῖο κελεύθους,
καί σε μεταχρόνιον κλήρου χθονίοιο τελέσσει·
φῦλα καταφθιμένων ἀλιτήμονα θηήσαιο.
εἶδον ἐφ' ὑψίστων ἀναειρόμενον κακοεργόν,
πολλὸν ὑπὲρ λιβάνοιο θυώδεος ὑψόθι κέδρων,
δύσμορον· ἀλλά μιν οὐκέτ' ἐπιφρασάμην παροδεύων,
οὐδέ μοι αὐτὸ οἱ οὖδας ἐφαίνετο μαστεύοντι.
μειλιχίην φούρησον, ἵν' εὐθέα πάντα νοήσῃς.
ὡς ἀγάθ' εἰρήνης ὑποφήτορι λείψανα μίμνει·
πανσυδίῃ δ' ἀθέμιστος ἀποφθείροιτο γενέθλη.
δυσσεβέων φθινύθοιεν ἀδευκέϊ λείψαν' ὀλέθρῳ.
ἀλκῆεν δ' ὁσίοισι φάος βασιλῆος ἐτύχθη,
καί σφισι πειρομένοις ταχὺς ἵξεται ἀσπιδιώτης,
ἀθανάτην ἐπίκουρον ἀεὶ σφίσι χεῖρα τιταίνων·
δευομένους τ' ἀδίκοιο βίης ἀπολύσετ' ἀλιτρῶν·
ἐκ δὲ κακῶν σώζοιντο μεμηλότες ἐλπίδι θείῃ.

Ψαλμὸς λζ.

Μιμνήσκων παθέων βροτέων Δαβίδος ἀμύμων
ὧν πάθε, καὶ παθέων πανυπέρτερος ἔσκε πεπονθὼς,
ἀμφὶ τριηκοστὸν μέλος ἕβδομον ἴαχε μέλπων.

ΜΗ με τεὸς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
οὕνεκ' ἐμοῖς μελέεσσι τεοὶ κατέπηχθεν ὀϊστοί·
καί σευ ὅπως δηΐην μοι ἐπιστηρείξαο χεῖρα.
Τίς κ' ἐμὸν ἐξακέσαιτο δέμας σέο μηνίσαντος·
ἢ πόθεν ὀστείοισιν ἐμοῖς ἀνάπαυμα φανείη,
πάντοθεν ἀμπλακίῃσιν ἐλαυνομένῳ στυγερῇσιν.
δυσφροσύναι καθύπερθεν ἐμεῦ βεβάασι καρήνου,
φόρτῳ ἐπαυχενίῳ καὶ ἐπαχθέϊ εἰσὶν ὁμοῖαι.
ἀφροσύνῃ μώλωπες ὀδωδότες ἀμφί μ' ἔσηφθεν.
δείλαιος γενόμην κατὰ δ' αὐχένα πάντοτ' ἐκάμφθην,
ἀσχάλλων κακότητι πανημαδὸν ἤϊον οἶμον·
οὕνεκά μευ κατέρυκεν ἀπείριτα παίγνια θυμόν.
οὔ μευ παυσωλὴν ὀδύνης δέμας οἶδεν ἑλέσθαι,
εἰμὶ λίην χθαμαλὸς βεβολημένος ἄλγεσι νούσου,
νωϊτέρης κραδίης ὠρυόμενος στοναχῇσιν·
ἄφθιτε δὴ ἐμὸν αὐτὸς ἐποπτεύσειας ἐέλδωρ,
οὐδέ σε νωϊτέρη στοναχὴ λάθεν εἰδότα πάντα.
ὠρίνθην κραδίην, μελέων δ' ἀπεχάζετο κῖκυς·
ὀφθαλμῶν δ' ἐρατεινὸν ἐμῶν ἐξέφθιτο φέγγος.
αὐτὰ φίλοι πεφόβηντο, πόδας δ' ἔστησαν ἑταῖροι.
οἱ δέ μευ ἆσσον, ἰόντες, ἀπόπροθι νοσφίζοντο·
ἆ, με πόσον βιόωντο φίλον διζήμενοι ἦτορ·
ἆ, πῶς μαψιδίως λάλεον κακὰ μαστεύοντες,
θήγοντες δολεροῖσι πανημαδὸν αἴσχεσι γλώσσας.

αὐτὰρ ἐγὼ γενόμην ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς·
οἷά τε παντοίων ἐπέων ἀδαήμονος ἐών τις,
παντοίης ἀκοῆς ἀδαήμονι φωτὶ ἐοικὼς,
ὅς τε διὰ γλώσσης προφέρειν οὐκ οἶδεν ἐλέγχους.
ἤπις ἐμὴ λίτομαι, σὺ δέ μευ κλέοντος ἀκούσαις.
εἶπα γὰρ ἀντιβίοισιν ἐγὼ μὴ χάρμα γενοίμην·
κινήσαντί μοι ἴχνος ἐπέχραον ὑβρισῆρες.
ἠμέτερον κρυεροῖσι δέμας μάστιξιν ἑτοῖμον·
οὐδέ μευ ὀφθαλμῶν ἀπολείψεται αἰὲν ἀνίη·
δυσνομίην ἐρέων οὐ λήσομαι ἀμπλακιάων.
δυσμενέες θαλέθοντες ἐμεῦ κρατερώτεροί εἰσι·
καί με περιπλήθουσιν ἐπεχθαίροντες ἀθέσμως,
οἵ τ' ἐμοὶ ἀντ' ἀγαθῶν κακοεργία μισθὸν ἔδωκαν,
καί με δίκης συνέεσθον ἐπισβολίῃσιν ἔβαλλον.
μή μευ ἀποσταίης πανεπίσκοπε, μηδὲ μεθείης,
πέμπε μοι ἄφθιτε, πέμπε τεὴν ἐπίκουρον ὀπωπήν.

Ψαλμὸς λη.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ὅτ' Ἰδιθοῦμος ἄειδεν
ἀμφὶ τριηκοστὸν ὄγδοον ἡδὺ μέλος.

Ημετέρην ἀπάνευθε κακῶν ὁδὸν εἶπα φυλάξω,
γλῶσσαν ἀταςθαλίῃ μευ ἐπὴν πολύμυθον ὀρίνῃ.
ἡμετέροις φυλακὴν ἐυεργέα χείλεσι θῆκα,
θωρηχθεὶς ὅτε δήμοι ἀτάσθαλος ἀντιφερίζῃ·
κωφὸς ὅπως χθαμαλός τ' ἀγαθοῖς σίγησα μεμηλώς·
εὐναεθὲν δέ μοι ἄλγος ἀνέχετο δεύτερον αὖτις.
ἔνδοθι θυμὸς ἐμὸς φλογερῷ θερμαίνετο πυρσῷ,
ὃν δ' ἄρ' ἐμῇ μελέτῃ καυθήσεται ἀκάματον πῦρ.
εἶπα μάκαρ βιότοιο φίλην φράσον ἄμμι τελευτήν.
ἔννεπέ μοι ζωῆς ὁπόσον θέσπισας ἀριθμόν,

ὄφρα διαγνοίην τί νύ μοι περιλείπεται ἄλλο.
ἤματα δή μοι πάντα παλαίτατα θήκαο ποιμὴν,
καὶ μάλα ῥίζαν ἐμῆς βιοτῆς ἀρχήϊον ἔγνως.
πάντων μαψιδίως μερόπων ζώουσι γενέθλαι,
ἔμπα γε μὴν ἄνθρωπος ὁμοῦ δαιδάλματι βαίνει,
μαψιδίως κατὰ θυμὸν ὀρινόμενος πεφόρηται.
ἀγνώσσει τίνι πάγχυ πολὺν βίοτον ξυναγείρει.
ἦρ' οὐκ ἐλπὶς ἐμὴ βασιλεὺς καὶ πύργος ἐτύχθη;
πὰρ δ' αὐτοῦ βιότοιο λάχον φυσίζοον ἕρμα.
πασάων βασιλεῦ μ' ἀπολύσαι ἀμπλακιάων·
ἀνδράσι μ' ἀφραίνουσιν ἐλεγχέα μῶμον ἔδωκεν.
ἔτλην κωφὸς, ἄναυδος, ἐπεὶ σύ με τοῖον ἔτευξας.
σεῖο μάκαρ μάστιγας ἐμεῦ ἄπο πάμπαν ἐλάσσαις.
σεῖο γὰρ εὐσθενέος παλάμης ὕπο θυμὸν ἀχεύω.
ἄνδρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης ὀλοῆς παίδευσας ἐλέγχων,
καί οἱ θυμὸν ἔτηξας ἀμήχανον ἶσον ἀράχνῃ.
ζωὴ μαψιδίη μεροπηΐδος ἔπι γενέθλης.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς, ἐπίκεκλυθι δ' ἀρῆς,
μηδέ με δακρυχέοντα μάκαρ σιγῇ παρεάσῃς·
εἵνεκ' ἐγὼ ξεῖνος γαίης ἅμα καὶ μετανάστης,
καὶ τοκέεσσιν ἐμοῖσιν ὁμοῦ μεταδήμιος αὔτως.
ἄμπαυσον καμάτων με, ὅπως φίλον ἦτορ ἀγείρω,
πρίν με μολεῖν ὅθεν οὐκέτι δὴ παλινάγρετον ἐλθεῖν.

Ψαλμὸς λθʹ.

Εἴνατον ἐσθλὸν ἄεισμα, τριηκοστῇ περὶ μολπῇ
φθέγξατο Δαβίδος τερπόμενος κιθάρῃ.

Τετληὼς ὀπιῆρα θεὸν καὶ ἀρωγὸν ἐδέγμην·
ἡμετέρην δ' ὑπέδεκτο πολύλλιτον οὔασιν εὐχήν·
ἀνέσπασε δ' ἐκ βόθρου, καὶ τέλματος ἰλυόεντος.

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐμὰς πέτρῃ σταθερῇ στηρίξατο πέζας,
ἴχνος ἑαῖς ἐν ἀταρπιτοῖς ἐμὸν ἡγεμονεύων.
χείλεσιν ἡμετέροισιν ἑὴν ὑπεθήκατο μολπήν,
νωϊτέρῳ κλυτὸν ὕμνον ἐρισθενέτῃ βασιλῆϊ.
δειδιότες δέρκοιντ', ἔλποιντό τε ποιμένα πολλοί.
ὄλβιος ᾧ τι θεοῦ ονομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη,
λύσσης ψευδαλέης καὶ μαψιδίης δίχα βουλῆς.
πολλά τοι ἐκτετέλεσται ἄναξ περιθαμβέα ἔργα·
οὐδέ σέθεν βουλῇσιν ἔφυ πανομοίϊος ἄλλος.
ἀγγέλλων κατέλεξα τὰ ὑπὲρ πλέον εἶεν ἀριθμοῦ,
δῶρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης, θυσίην δ' ἠρνήσαο πᾶσαν·
αὐτὰρ ἐμοὶ βροτέης τεκτήναο σάρκα γενέθλης.
οὐ πυρὶ καρφομένην προσεδέξαο πάγχυ θυηλήν·
τοὔνεκα δεῦρ' ἱκόμην τελέσαι πάτερ ὅττι κελεύεις.
ἀμφ' ἐμέθεν γέγραπται ὑπὲρ βίβλοιο καρήνου,
σὸν τελέσαι μενέηνα μάκαρ πραπίδεσιν ἐέλδωρ·
καί σευ μεσσατίῳ ἐθέμην ἐν στήθεϊ θεσμόν.
εὐδικίην κλισίῃ πολυηχέϊ πέφραδον ἄνδρες·
οὐδέποτ' ἀγγελίης ἐμὰ χείλεα πάμπαν ἐρύξω·
αὐτὸς ἐμὴν πραπίδεσσι δικαιοσύνην δεδάηκας.
οὐ σεῦ ἀληθείην σκοπιῇ φρενὶ θῆκα καλύψας·
ἀμφαδίην δ' ἀγόρευσα διεξίκανον σέο φέγγος·
φῦλα τεὸν κλισίης ἔλεον καὶ ἀληθέα βουλήν·
τοὔνεκα μηδὲ σὺ νόσφιν ἀρηγόνα χεῖρα πεδήσῃς,
θάλπε τεῷ μ' ἐλέῳ καὶ ἀληθέϊ πάντοτε βουλῇ·
οὕνεκα μ' ἄλγος ἔχει περιώσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἔφθασαν ἀμπλακίαι με, φάος δέ μου ἔκρυφεν ὄσσων.
καί μου πλειότεραι κεφαλῆς ἐγένοντο κομάων,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης μελέων ἐξέπτατο θυμός.
ἀλλ' ἐπιδευομένῳ μοι ἑκὼν ἐπιτάρροθος ἔλθοις,

νωϊτέρην ὅσσοισιν ἐποπλεύσειας ἀρωγήν.
αἶσχος ἕλοι ὅσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι·
στρεφθείη μωμητὸς, ὅ μοι κακὰ βυσσοδομεύει·
αὐτίχ᾽ ἕλοι τίσις δ᾽ αἶσχος ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁππόσοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἀμφ᾽ ἐμεῦ ὁρμαίνοις πτωχοῦ μάκαρ ἠὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς μ΄.

Κῶμον τεσσαρακοστὸν ἄναξ Δαβίδης ἐμέλψεν.

Ὄλβιος ὃς πτωχοῦ περικήδεται ἠδὲ πενιχροῦ·
οὔ μιν ἀναγκαίῳ ὑπερόψεται ἤματι ποιμήν.
φρουρὸν ἔχοι βασιλῆα βίου τ᾽ ἅμα κηδεμονῆα,
καὶ θεόθεν μακάρεστος ὅλην ἀνὰ γαῖαν ἀκούσοι·
οὐδέ μιν ἀντιβίοισιν ἕλωρ παλάμῃσι μεθείη,
ἀλλὰ καὶ ἐν κακότητος ἄναξ λεχέεσσιν ἀρήγοι·
δέμνια οἱ μετέθηκεν, ἔλυσε δὲ κήδεα νούσου.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα τεὴν ἱκετὴν ἀρωγόν·
ὄφρα με ἐξακέσαιο κακῶν ἀλιτήμονα θυμόν.
κήδεά μοι φράσσαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
εὐχόμενοι, πότε μὲν βιότου μνημήϊον ἔρροι·
νίσσετο μαψιδίως ἑρόων ματίην τ᾽ ἀγορεύων·
ἀμπλακίην ξυνάγειρεν ἐμῷ ζηλήμονι θυμῷ,
ἐκτὸς ἰὼν ἀγόρευεν ἐμοὶ ξύμπαντας ἀγείρων·
πάντες ἐπιψύζεσκον ἀπεχθέες ἀμφ᾽ ἐμοὶ ἄνδρες·
ἀμφὶ δέ μοι φράζοντο κακῶν βαρυπήμονα φόρτον,
μῦθον δυσνομίῃ πεπυκασμένον ἐντύοντες·
μὴ κατακοιμηθεὶς ὡς ἀεὶ κατὰ νήγρετον εὕδοι.

εἰρήνης βροτὸς οὗτος ἐμοῖο γὰρ ἤπις ἐτύχθη·
ὃν τρέφον ἐχθρὸν ἔχον, πτέρνης δὲ με μείονα θῆκεν.
αὐτὸς ἄναξ μ' ἐλέησον, ἵνα σφίσιν ἄξια δοίην.
τῆς ἀγανοφροσύνης ἔνθεν μάκαρ ἴδρις ἐτύχθην.
ἐφρασάμην, ὅ μοι οὔτι μάτην κεχαρήσεται ἐχθρός·
οὕνεκεν ἀκακίης μὲν ἄναξ ἐπίκουρος ἀνέστης,
καί με διηνεκέως σεῦ ἐνωπαδὸν ἐρρίζωσας.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου·
αἰώνων αἰῶνας ἀεὶ πανυπέρτατος εἴη.

Ψαλμὸς μαʹ.

Εἰς πινυτὴν ποτε παισὶν ὑπερθύμοιο Κοραίου
κῶμος πεσσαρακοστὸς ἔνι καὶ πρῶτος ἀοιδῆς.

Ηύτε πηγαίων ὑδάτων κεμὰς ἱμείρουσα,
ὧδ' ἐμὸς ἱμείρει σεῦ ἄναξ πανυπέρτατε θυμός.
ζωὸν ἐμὸν δίψησε καταβρῶξαι θεὸν ἦτορ·
τίς χρόνος ἔστ' ἀναφανδὰ θεὸν βροτὸς ὄψομαι ὅππως.
ἤματ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἔχον γόον οἷα περ ἄρτον,
πάντοτε βαζόντων, πῇ δὴ θεὸς ἔπλετο σεῖο.
τῶν δὲ παρεμνήσθην, περίχεον δ' ἐμὸν ἀμφ' ἐμὲ θυμόν,
οὕνεκα θηητὸν κλισίης διελεύσομαι οὖδας,
ἔνθεν ἕως βασιλῆος ἐπουρανίοιο μελάθρων,
αἶνον τερπωλῆς τε μετ' κλυτὸν ἦχον ἑορτῆς.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἤπις τοι θεὸς ἔστω· ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω.
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανεπίσκοπον ἦ κὰρ ὀπωπῆς·
αὐτόματος δ' ἐδόνητο μετ' φρεσὶ θυμὸς ἐμεῖο.
τοὔνεκ' ἄναξ καλέσω σε Ἰορδανίης ἀπὸ γαίης,
ἔκ τ' Ἑρμωνιίμου, τὸ δέ τι ὄρος ἔπλετο τυτθόν.
ὀρφναίη τις ἄβυσσος ἀνηύτεσκεν ἄβυσσον,

ῥηγνυμένων ἐξεχνιοῦσα περὶ ὕδατων ἐπιωγῇ.
κύματά σου μετ' ἐμ' ἦλθε, βαρύνει ἐμ' ἀρμήρεα πάντα.
ἦμαρ' ἄναξ ἔλεον κέλεται κὶ νυκτὶ ἀοιδὴ.
εὐχωλὴ παρ' ἐμεῖο θεῷ βασιλῆϊ βιώτης
εἶπα θεῷ, τί μὲν ὧδε λελασμένος αἰὲν ἐτύχθης.
τί πλε κατηφιόων περιπατίσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ.
δυσμενέες νείκεσσαν ὅτ' ὀστέα πάντα ἐάχθεν,
πάντοτέ μοι βάζοισι, θεός νυ ποῦ ἔπλετο σεῖο.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἐλπίς τοι θεὸς ἔστω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς πελέθει πανυπέρτατον ἦμαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς μβ.

Μείλιχον ἀμφ' ἱερῷ τόδε καὶ ἐν τεσσαρακοστῷ,
Δαβίδος πινυτὸς δεύτερον ἦσε μέλος.

ΚΡῖνον ἄναξ ὅσα δή μ' ἄδικον λωβήσατο φῦλον·
ἀνέρος ἐκ δολεροῖο δὲ ἐξ ἀδίκου με σαώσῃς·
κάρτος ἐμόν, τί με σεῖο τόσον μεθέηκας ἄνευθε·
τίπλε κατηφιόων μεταπίσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ.
φέγγος ἀληθείῃ τε σέθεν περιλαμπέα πέμποις,
οἷσι φαεινόμενος τεὸν εἰς ὄρος ἵξομαι ἁγνὸν,
καὶ σέο κυδίστοισιν ὁμέστιος εἰμὶ μελάθροις.
βωμὸν ἀγακλήεντα θεοῦ μετελεύσομαι ἤδη,
ὅς μεν εὐφρήνεις χάριν νεοθηλέος ἥβης.
εὐκελάδῳ φόρμιγγι μάκαρ τεὸν αἶνον ἀείσω.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἐλπίς τοι θεὸς ἔστω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς πελέθει πανεπίσκοπον ἦμαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς μγ΄.

Εἰς πινυτὴν τελέεσσιν ὑπερθύμοιο Κοραίου
κῶμος ὅδε τέτρατος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Οὔασιν ἡμετέροις ἠκούσαμεν ἄφθιτε ποιμήν,
ἅμμι φίλοι προπάροιθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες
ἔργον ὅπερ τεκτῄνας ἐν ἀρχαίῃσι γενέθλαις.
χεὶρ σέθεν ὤλεσε φῦλα, καὶ ἐρρίζωσε γονῆας.
λαοὺς ἐξαλάπαξας, ἑῆς δ' ἐξήλασας αἴης.
οὐδὲ γὰρ ἐκλήρωθεν ἑῷ πάρος ἄορι γαῖαν,
οὐδὲ μενεπτόλεμος δηΐων ἐσάωσε βραχίων,
ἀλλὰ τεὴ παλάμη, καὶ σῆς μέγα φέγγος ὀπωπῆς,
οὕνεκα σῷ θυμῷ πεπιθὼς σφέας ἤθελες ἴσχειν.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, θεὸς δέ μευ αἰὲν ἐτύχθης,
ὅς τις Ἰακώβῳ ζωῆς ἐπιτείλαο φέγγος.
σοὶ πίσυνοι κεράεσσι βίην ἀναείρομεν ἐχθρῶν,
οὔνομα σὸν καλέοντες, ἐπερχομένοις γελάσαιμεν.
οὐ γὰρ ἐφ' ἡμετέρῳ μεγαλίζομαι ἐλπίδι τόξῳ,
οὐδὲ κακῶν τανύηκες ἄορ μ' ἀπάνευθε σαώσοι.
αὐτὸς ἄναξ τ' ὠθούντων ἄμμ' ἀπελύσαο ποιμήν·
μωμητοὺς δ' ἀνέφηνας ἀπεχθέας ἀνέρας ἡμῖν.
ἤματι πὰν κλέος ἄμμι παρ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καὶ σέο νωλεμέως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον.
νῦν δ' αἶσχος κατέχευας ἀπωσάμενος πόσον ἡμέας,
οὐδὲ κορυσσομένοις μεταγίσσεαι ὡς πρὶν ἀρωγός.
στρεφθέντες κρυερῶν γεγενήμεθα μείονες ἐχθρῶν,
ἐχθομένοις θ' ἅρπαγμα παραὶ ποσὶν εἰμὲν ἑτοῖμον.
ἡμέας οἷά τε μῆλα μετ' εἰλαπίνῃσιν ἔδωκας,
ἐκ δ' ἐκέδασσας ἀπάνευθε πολυσπερέας κατὰ δήμους.
ἀπρίατον ἀνάποινον ἄναξ ἀπεπέρασο λαόν·

οὐδέ τις ἦεν ἀριθμὸς ἀμοιβαίης χάριν ὠνῆς·
γείτοσιν ἄμμε ὄνειδος, ἅπασι τεῦξε τε γέλωτα,
ἔθνεσιν ἄμμι λάλημα πολύθροον ἐξανέφηνας·
καὶ λαοῖς ψογεροῖς κεφαλῆς κίνημα γελοῖον.
ὀφθαλμῶν μὲν ἔναντα πανημαδὸν ἔσσυτ' ἔρευθος,
καί με λίην ἐκάλυψεν ἀμειδέος αἶσχος ὀπωπῆς,
ὑβριστῆρος ὁμοῦ καὶ ἐξεγχέος ἀνέρος αὐδῇ,
ὄμμασι δυσμενέος καὶ ἐμῆς ψυχῆς ἐξαπατῆρος.
ἀλλ' οὐ τοσσατίων λαθόμεσθα σεῦ ἕνεκα ποιμὴν,
οὐδὲ τεῶν μνῆμα παρήλθομεν ἁρμονιάων,
οὐδὲ σέθεν κραδίαν ἐστρέψαμεν ἔκτοθι πάμπαν·
ἡμείων δ' ἀπάνευθε τεὰς ἔκλινας ἀταρπούς.
ἀδρανέας δαπέδοισι κακῶν τεκτήναο νούσων,
καὶ σκιερῇ θανάτοιο κατεκρύφθημεν ὀμίχλῃ·
εἴποτε νωιτέροιο λελάσμεθα πάγχυ θεοῖο,
εἰ θεῷ ἡμετέρας παλάμας ἐπετάσσαμεν ἄλλῳ·
ἦ ῥ' οὐκ ἄφθιτος αὐτὸς ἀνιχνεύσει τάδε πάντα;
αὐτὸς γὰρ βροτέης κραδίης κευθμῶνας ἀνέγνω.
σεῖο χάριν θανάτῳ δεδμήμεθα πάντοτε ποιμήν·
κτεινομένοις γινόμεσθα βίην μήλοισιν ὁμοῖοι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, τί νύ μοι τόσον ὕπνον ἀωτεῖς·
ἔγρεο, μηδὲ σέθεν βλεφάρων ἀπὸ νόσφιν ἐλάσσῃς.
τίπτε τεὴν ἔστρεψας ἀγακλήεσσαν ὀπωπήν·
μόχθων θ' ἡμετέρων, πενίης τ' ἀπελήσαο πάμπαν.
ἡμέτερος κονίῃσι πανείκελος ἔφθιτο θυμός.
νηδὺς ἐξεγχήεσσα δύῃ περιπίλναται αἴῃ.
ἔγρεο παμβασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα τιταίνων·
ῥῦσαι δ' ἀτρήκτοιο σέθεν χάριν ἡμέας ἄτης.

Ψαλμὸς μδʹ.

Τηλυγέτοιο θεοῖο γονὴν μέλπουσιν ἀγητὴν
ἔργοις υἱέες αὖθις ἀμειβομένοισι Κοραίου.
οὗτος τεσσαρακοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος.

Ἐσθλὸν νωΐτερη κραδίη τεκνώσατο μῦθον·
ἔργ' ἐμέθεν βασιλῆϊ περιφραδέως ἀγορεύσω.
γλῶσσαν ἔχω καλάμῳ ὀξυγράφου ἀνδρὸς ὁμοίην.
κάλλεϊ δ' ἀστράπτεις βροτέης περὶ ἀνδρὰ γενέθλης·
ἐκκέχυται πινυτοῖσι χάρις περὶ χείλεσι σοῖσι.
τοὔνεκά σοι θεὸς αἶνον ἀγήραον αὐτὸς ἀνῆψεν.
ἄλκιμε σὸν τανύηκες ἄορ περιβάλλεο μηρῷ,
κάλλεϊ σῷ πίσυνος, καὶ ἀγακλέϊ θάρσυνος ὥρῃ·
ἐντανύων ἀνάθυνε καὶ ἀρχεύων βασίλευε,
εἵνεκα μειλιχίης ὁσίης καὶ ἀληθέος ἔργου.
σή σεο δεξιτερὴ περὶ θαύμασιν ἡγεμονεύσει.
ἀκήεντες ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί.
λαοὶ πολλοὶ ἔνερθε σέθεν πλήξοισι πεσόντες,
δυσμενέων βασιλῆος ἐπὶ στέρνοισιν ἑτοῖμοι.
νωλεμέως ἄφθαρτε ἀμαιμάκετος σέο θῶκος,
ἰθυπόρον σκῆπτρον, σκῆπτρον βασιληΐδος αἴσης.
εὐδικίην φιλέεις, στυγέεις δ' ἀθεμίστιον ἔργον·
τοὔνεκά σοι θεὸς αὐτὸς ἑὴν περίχευεν ἀλοιφὴν,
χρίσας περιπωλῆς μετόχους παρὰ πάντας ἐλαίῳ,
σμύρνα τε, καὶ στακτὴ, κασίηθ' ἅμα σῶν ἀπὸ πεπλῶν,
ἐκ νηῶν ἐλέφαντος, ὃ καὶ σέο θυμὸν ἰαίνης·
θυγατέρες σέο κῦδος ὑπερμενέων βασιλήων,
πέπλοις χρυσοφέεσσι πέλας βασίλεια παρέστη,
ἣ ἀμπισχομένη πυκινοῖς δαιδάλμασι μορφήν.
κλῦθι τέκος λεύσσουσα, φίλον δέ μοι οὔας ἐρείσοις·

λαοῦ δ' ἐκλελάθοιο τεοῦ, μεγάρων τε τοκῆος·
οὕνεκά σευ βασιλεὺς γεραρῆς ἠράσσατο μορφῆς.
αὐτὸς γὰρ καὶ περ ἔθε σέθεν κρατέεσκεν ἀνάσσων,
καί μιν γουνάσσαντο Τύρου μειλίγμασι κοῦραι·
ἀφνειοὶ χθονὸς ὄμμα λιτῆς τεὸν ἱλάσσονται.
ἔνδοθεν εὖχος ἅπαν βασιληΐδος ἔπλετο κούρης,
χρυσείοις ἀμπεχομένη θυσάνοισι κέκασται.
παρθενικαὶ βασιλῆϊ γέρας μετ' ἄνασσαν ἀγέσθων·
αἳ γέρας ἰφθίμης βασιληΐδος εἰσὶν ἑταῖραι.
χάρματος εὐφροσύνης τ' ἀγαθῆς ἐπὶ βάθρον ἀγέσθων,
ὀρνύμεναι μετὰ νηὸν ἐρισθενέος βασιλῆος.
ἀντὶ τεῶν πατέρων υἱοὶ σέθεν ἡβώωσι·
τοὺς δὲ καταστήσειας ὅλης χθονὸς ἡγεμονῆας.
μνησαίμην μάλα σεῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις,
ἐς γενεῶν γενεὰς σέθεν οὔνομα καλὸν ἀείσω.
τοὔνεκά σ' ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοὶ,
ἔνθεν ὁμοῦ τε ἔπειτα τε ἀλλήκτοισι γενέθλαις,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ εἰς αἰῶνας ἰόντας.

Ψαλμὸς μϛ'.

Κῶμος ὑπὲρ κρυφίων, ὧν εἰς φάος ἤγαγε φόρμιγξ
θεσπεσίη, πέμπτος τε τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Ἀθάνατος θεὸς ἕρκος ἐμὸν καὶ κάρτος ἐτύχθη·
ἀμφιπολευούσῃσι βοηθόος ἡμέας ἄτῃς.
τοὔνεκεν οὐ πλήξαιμεν ὀρινομένης μάλα γαίης,
οὐδὲ μετερχομένων ὀρέων ἐν στήθεσι πόντου.
ἠχήεις ῥοθίοισιν ἑοῖς ὀρυγμαδὸς ἀέρθη,
οὔρεα θεσπεσίῳ περὶ κάρτεϊ δινήθησαν.
εὐφραίνει ποταμοῖο θεοῦ πτολίεθρον ῥωή·
ὕψιστος κλισίην σφετέρην ἄχραντον ἔθηκε.

οὐδέποθ' οἱ λήξειε θεὸς περὶ μέσσα θαάσσων,
ἐξ ἠοῦς ἐπίκουρον ἔχει πανεπίσκοπον ὄμμα.
κλῖναν ἀνακτορίαι βελαραὶ, κλονέοντο δὲ φῦλα.
ἤϋσεν διαπρύσιον, δεδόνητο δὲ γαῖα.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλει ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.
δεῦτε φίλοι βασιλῆος ἰδώμεθα θέσκελα ἔργα,
ὅσσ' ὑπὸ εὐφόρβου σημήϊα τεῦξεν ἀρούρης.
παύων δηϊοτῆτας ὅλης ὑπὸ ἄντυγα γαίης.
τόξον συνετρίψε, καὶ ἀσπίδα θραῦειν ἐάξει,
καὶ θυρεοὺς μαλεροῖο καταφλέξει πυρὸς ὁρμῇ.
φράζεσθε σχόμενοι θεὸς ἄφθιτος οὕνεκ' ἐτύχθη
ἔθνεσιν ὕψιστος καὶ ὅλης καθυπέρτερος αἴης.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλει ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς μζ'.

Τοῦτο μεγασθενέων τεκέων ἐτέτυκτο Κοραίου
μείλιχον ἀμφ' ἕκτῳ καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

Πλίσατέ μοι χέρεσσιν ὁμὸν κρότον ἔθνεα πάντα,
τερπνίσῃ βασιλῆα θεὸν κελαδήσατε φωνῇ·
οὕνεκεν ὕψιστος φοβερός θ' ἅμα πᾶσιν ἐτύχθη,
γαίης παντοδαποῖς μετὰ πέρμασιν ἐμβασιλεύων.
λαοὺς ἄμμι δάμασσε, ποσὶν δ' ὑπεθήκατο δήμους.
λεξάμενος πόρεν ἄμμι φίλον καὶ ἐννέα κλῆρον·
μοῖραν Ἰακώβοιο θεῷ καταθύμιον αἰεί.
εἰσανόρουσε θεὸς βοόων ἐπινίκιον ὕμνον,
εὐκελάδου σάλπιγγος ἀνέδραμε κοίρανος ἠχῷ.
ἡμέτερον φόρμιγγι θεὸν φορμίζετ' ἀοιδαῖς,
ἡμέτερον βασιλῆα ἑῆς ἀναμέλψατε μολπαῖς.

οὕνεκα κοιρανέει πάσης θεὸς ἄφθιτος αἴης.
μέλψατέ μοι πινυτῇ κραδίῃ καὶ ἐχέφρονι μύθῳ.
ἀθάνατος μέγα κάρτος ὅλων κραταιὸς τότε λαῶν,
αὐτὸς ἐπ᾽ ἀχράντοιο θεὸς θώκοιο θοάσσει.
ἡγηταὶ ξυνάγερθεν ὁμῶς θεῷ Ἀβραάμου,
αἶψα θεοῦ θώρηχθεν ὑπερβασίῃ χθονὸς ἀρχοί.

Ψαλμὸς μζ.

Υἱοῖς Κορὲ ὑπερτερον ἐγράφη μέλος·
εἰς δευτέραν δ᾽ ἔμελψαν αὐτοὶ σαββάτων
τὸ δ᾽ ἕβδομον τεσσαρακοστὸν ἦν ἅμα.

Αἰνετὸς ἀθάνατος, καὶ δὴ μέγας ἔπλετο μοῦνος,
ἄστυ περὶ σφέτερον καὶ ὄρος παναπήρατον αἰεί.
πάντοθεν εὐρυμὼν χάρμ᾽ ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
οὔρεά τοι Σιῶνος ἀπὸ πλευρῆς βορέαο·
ἄστυ πολυκλῆεν μεγαλοσθενέος βασιλῆος,
ἀθάνατος πύργοισιν ἑοῖς ἀείδηλος ἐτύχθη·
εὖτ᾽ ἐπιδευομένης ἐπιτάρροθος ἵξεται αὐτῆς,
γαίης ἦλθεν ἅπαντες ἀγρόμενοι βασιλῆες
ὄμμασι δερκόμενοι κραδίῃ περιθάμβεον αὐτοί.
ὀρνύμενοι κλονέοντο, τρόμος δ᾽ ἐπελήλυθε πάντας.
εἴκελα τεκούσῃ πυκινὰς ὠδῖνας ἔλοντο·
ἠὲ βίῃ ὅτε νῆας ἕλοι Θαρσῖδος ἀήτης.
ὡς ἄρα βάξις ἔην μύθοισι γὰρ ἔργον ὄπωπεν,
ἀμφὶ θεοῦ κλυτὸν ἄστυ, θεοῦ σθενέων βασιλῆος.
αὐτός οἱ ἀστυφέλικτον ἐπήξατο πυθμένα ποιμήν.
σῶν λαῶν ἀνὰ μέσσον ἄναξ ἐλεητὺν ὀπάζοις.
ἠύτε δ᾽ ἀμφιβόητον ἄναξ τεὸν οὔνομα μίμνει·
ὣς δ᾽ ἔσω τεὸς αἶνος ὅλης ἐπὶ πείρατα γαίης.
δεξιτερὴ βέβριθε δικαιοσύνης σέο ποιμήν.

κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ἐϋφροσύνῃσι μελέσθω.
παῖδες Ιουδαίας ἐρατῆς πολυληΐδες ἔστων
εὐαγέων ἄχαρτι τιῶν χάριν εὐνομιάων.
αὐτύσατέ μοι Σιῶνα περὶ σταδὸν ἀμφιβαλέσθαι,
καί οἱ ὑπὲρ πύργων λιγέως ἀγγείλατε μύθοις.
ἀμφὶ δέ μιν κραδίας τε ἑῷ περὶ κάρτεϊ θέσθε·
ἕρκεα δὲ σφετέρου κράτεος διαμοιρήσασθε,
ὄφρα δέ τις γενεῇσιν ἐπεσσομένῃς ἀγορεύσῃ·
οὕνεκεν αὐτὸς ἀεὶ βασιλεὺς ἅμα τε θεός ἐστιν·
ἐκ προτέρων γενεῶν ἐπ' ἀπερμαντοισιν ἀϊάσσων,
νωλεμέως ἐν πᾶσιν ἀγήραος ἄμμε νομεύσει.

Ψαλμὸς μη´.

Ηδὺ μέλος θεναροῖσιν ἐμήσατο παισὶ Κοραίου,
τεσσαρακοστὸν ὁμῶς τε καὶ ὄγδοον ἕλκει ἀριθμόν.

ΚΕκλυτε μυρία φῦλα, τά μοι νόος ἔνδοθι κεύθει.
γαίης ἐνναετῆρες ἐμοῖς μελέεσσι μελέσθων,
ἄνδρες γηγενέες, βροτέης θ' ὅσα φῦλα γενέθλης,
ἀκτέανοί τ' ἀναμὶξ καὶ ὅσοις μέγει ἄσπετος ὄλβος·
νωΐτερον σοφίην ἱερὸν στόμα μυθολογεύσει.
ἡμετέρης κραδίης μελέτη πινυτὴν ἀγορεύσει.
ποικίλον ἀμφ' αἶνον ἀειήκοον οὖας ῥέεισω·
ἐκ λιγυρῶν μελέων πυκινῆς διαμείψομαι οἴμης.
τίπτ' ἔτι ῥιγεδανὸν τρομέω τε ἀμήχανον ἦμαρ·
πτέρνης ἀμπλακίη με δυσήνιος ἀμφιπολεύσει.
ἄνδρες ἀφνειοὶ κρατερῷ περὶ θάρσυνοι ὄλβῳ,
οἷσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν ὑπέρβιος ἔπλετο θυμός.
οὐχὶ κασίγνητος μερόπων ἀναφαίνει ἄποινον.
οὐχὶ θεὸν γενέτην ἱλάσσεται εἵνεκα κόσμου,
τιμὴν ἀθανάτης ψυχῆς ποινὴν ἀποτίσας.

νωλεμέως μόχθησε, βίος δέ οἱ οὔποτε λήξει.
εὖτε σοφοὺς θνήσκοντας ἴδοι, κακότητα πατήσει·
ἄφρων ἀφραδέως καὶ νήπιος εἰς ἓν ὀλεῖται·
ἀκλήροις ὄλβον δ' ἑτέροις λείψουσι μελάθρων,
τύμβους ὥστε μέλαθρα διαμπερὲς οἰκήσουσιν·
ἣν ἐκέως καλύβησιν ἑὰς φθίσουσι γενέθλας·
ἐκ γαίης ὄνομ' ἔχον, ὅθεν τίκτοντο δαμέντες.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἐΐκτο, συλὴν δ' ἠσπάζετο βίην.
οὐλοὸν ἥδε κέλευθος ἐπὶ σφίσι δίκτυον εἴη·
καὶ τότε δὴ γλώσσῃσιν ἐπαινήσουσιν ἑῇσιν.
ὡς σταθμοὶ μήλοις, ἀΐδην συμφεράδμενες εἷλον·
τοὔνεκα πευκεδανὸς θάνατος σφέας ἶφι νομεύσει.
ἰθυνόων δ' ἠῶθεν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσει·
εἰν ἀΐδῃ κείνων ἀχρήϊος ἔσσετ' ἀρωγή.
ἦτορ ἐμὸν θανάτοιο θεὸς λύσειεν ἀνάγκης·
μήποτέ μοι πλοῦτον μερόπων περιδείδιθι θυμῷ,
ἀνέρος εὖτ' ἀγαθοῖσιν ἐπιβρίσειε μέλαθρον.
οὐ γὰρ ἀποφθίμενος σύμπανθ' ἀΐδηνδε κομίσσοι,
οὐδέ οἱ ἄσπετον εὖχος ὁμῶς καταβήσεται οἴκου·
μοῦνον ἐπὶ ζωοῖσι φίλον σθένος αἰνετὸν ἔσται,
καί σε μάλ' αἰνήσειεν, ὅταν τί οἱ ἐσθλὸν ἀνύσσῃς.
ἀρχαίην πατέρων γενεὴν μετελεύσεται αὔτως.
ὀρφναίην βιότοιο δύην καὶ ἀφεγγέα ναίων.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἐΐκτο, φυλὴν δ' ἠσπάζετο βίην.

Ψαλμὸς μθʹ.

Δαβίδου ἔνατον καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

Γαῖαν ὅλην καλέεσκε θεῶν θεός, εἰς ἓν ἀγείρας
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς·
ἐκ Σιῶνος ἐῇ περιλάμπεται εἴδεος ὥρῃ·
ἀθάνατος μερόπεσσι θεὸς ἀναφανδὰ παρέσται,
οὐδέ τις ἀγνώσσων θεὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ἐάσει·
τοῖο ποδῶν προπάροιθε δίξεται αἰθόμενον πῦρ·
ἀμφὶ δέμιν βέβρυχε μέγα σπέρχουσα καταῖξ.
οὐρανὸν ἀστερόεντα πέλας μύθοισι καλέσσει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ὅπως λαοῖσι δικάζοι.
ἀθανάτῳ θεράποντας ἑοὺς ξυναγείρατε πάντας,
ὅσσοι σὺν θεσίην θυσίης ἕο πιστώσαντο·
ὄφρα οἱ ἀγγελέωσι δικαιοσύνην ἐρατεινήν·
οὕνεκα ὑμήεις βασιλεὺς μετὰ πᾶσι δικάζει.
κέκλυθι φῦλον ἐμόν, λέξω δέ τοι ἣ θέμις ἐστί.
κλῦθί μευ Ἰσραῆλ· σὲ γὰρ περὶ δῆγα διδάξω·
αὐτός τοι θεός εἰμι, θεὸς δέ σοι αὐτὸς ἐτύχθην.
οὐ τύσε μαψιδίῃσι θυηπολίῃσιν ἐλέγξω·
σεῖο δὲ καρποφόρην θυσίην ἐπιδέρκομαι αἰεί.
οὐκ ἀλέγω μόσχων, οὓς ἐν μεγάροις ἀτιτάλλεις·
ἐκ δὲ τεῆς ἀγέλης ἀρνήσομαι ἴφια μῆλα·
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη,
ἠδ' ὅσα που μεμβλήηται ὀρεσινόμοισι βοτῆρσιν·
οὐδέ με που πετεινὰ δι' αἰθέρος ἄφθονα λήθει·
δῆγα καὶ αἰθοφόρου με περιστέφει ὄλβος ἀρούρης.
σεῖο δὲ πεινάων δευήσομαι οὔποτ' ἐρωῆς·
πάντα γὰρ ἡμετέρη τεχνήσατο θεσπεσίη χείρ.
οὐ δέχομαι ταύροις, τράγεον δ' οὐ πίομαι αἷμα·
ῥέζε θεῷ θύος ἡδύ· θύος γάρ οἱ αἶνος ἐτύχθη,
ὑψίστῳ δὲ τεῶν ἀπόδος χάριν εὐχωλάων.
εἰ δ' ἐπιδευόμενος καλέεις με ἐπίκουρον ἀνάγκης,

εἰμί τοι ἐσθλὸς ἀρωγὸς, ἀτὰρ σύ μευ εὖχος ἀείσῃς.
δή ποτ᾽ ἀλιτραίνοντι θεὸς προσεφώνεε τοῖα·
τίπτε μευ εὐδικίας ἐελκυδέας ἐξαγορεύεις,
καί μευ συνθεσίην φορέεις περὶ χείλεσι σοῖσιν.
αἰεί τοι στυγέεις μελεδήματα καλὰ νοῆσαι,
καὶ χορὸν ἡμετέρων ἠρνήσαο πάντοτε μύθων.
καὶ πόδα ληϊστῆρι κακόφρονι σύνδρομον ἔσχες,
ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχῶν ἀνεφαίνεο μοίρῃ.
καὶ τεὸν ὡς βέβριθε κακορραφίῃ στόμα λάβρον,
γλῶσσα δὲ δυσφροσύνῃσι περιπλέκεται δολερῇσι.
ἀμφὶ κασιγνήτοιο καθεζόμενος κάκ᾽ ἔβαζες,
καὶ σέθεν υἱέϊ μητρὸς ἀμήχανον ἔπλεκες ἄτην.
ταῦτα μὲν αὐτὸς ἔρεξας, ἐγὼ δέ τοι ἥσυχος ἦα.
ὠΐσθης ἀθέμιστ᾽ ὅτι τοι φρένας ἔσσομ᾽ ὁμοῖος·
ἀμπλακίας στήσω σεῦ ἀντίον αἰὲν ἐλέγχων.
σύνθεσθ᾽ ἀθανάτοιο λελασμένοι ὅσσ᾽ ἀγορεύω,
μήποθ᾽ ἀφαρπάξειεν ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
θῦμά μοι ὄλβιστον πέλεται καταθύμιος ὕμνος,
ἡ δ᾽ ὁδὸς ἀθανάτοιο βίου ζωαρκέα φαίνει.

Ψαλμὸς ν.

Ἔρωτι Δαβὶδ ἀπρεπεῖ εἴξας ποτέ,
κλοπῆς ἑάλω δεμνίων ἀλλοτρίων·
εἶτ᾽ αὖ ἀνεῖλε τὸν γυναικὸς εὐνέτην.
Νάθαν δὲ πεμφθεὶς ὀφθεὶς παρὰ θεοῦ
ἧκε τιτρώσκων τοῖς ὀϊστοῖς τῶν λόγων,
καὶ τῶν ἐλέγχων φαρμάκοις καταστύφων·
ὁ δ᾽ εὐγενείας ἐκ ἀναξίως τρόπων,
αἴσθησιν ἥττης ἀκλεοῦς λαβὼν τάχος,
τὸν μειλίχιον ἐξιλάσκει δεσπότην,

καὶ οἶκτον αὐτὸν συγκινεῖ πρὸς τὸν μέγαν,
ᾆσμα κραδίης συντριβῆ μέλψας τόδε.
πέφυκεν πεντηκοστὸν ὁ ψαλμὸς μέλος.

Μαχλοσύνης Νάθανος ἀτασθαλίην ἀναφαίνων,
εὐφροσύνης στοναχαῖς τε δάκρυσιν ἔσβεσε τέρψιν
ὑψιθέῳ βασιλῆϊ θεοῦ δ' ἡγεμόνα θυμὸν
μυρόμενος καλέων, βροτέας προὔθηκε κελεύθους,
ὄφρ' εἰάκεν ὀψιγόνοισι σαόφρονα μῆτιν ὀφέλλοι.
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἀλεξίκακος πέλει ὕμνος.

Δεῦο μέδων μοι ἄναξ περιώσιον ἵλαος εἴης·
καί μευ δυσνομίην ὀλέσοις οἰκτίρμονι βουλῆ.
ἀμπλακίην ἀπόνιψον ἐμὴν πλέον ὕδατι νίζων·
ἡμετέρης ἀπάνευθεν ἀτασθαλίης με καθαίροις·
οὕνεκα δυσνομίην μευ ἐγὼ πραπίδεσσιν ἀνέγνων,
καί μευ ἀτασθαλίη πέλεται κατ' ἐναντίον ὄσσων.
ἤλιτον εἰς σὲ μάκαρ, καί σευ πέλας ἄλγος ἔτευξα.
ὄφρ' ὅσιος μύθοισι τεοῖς μετὰ πᾶσι φανείης,
ἐν δὲ δίκη μούνος προφερέστερος ἔσσεαι ἄλλων.
καὶ γὰρ δυσνομίη με πατὴρ ἔσπειρε πιθήσας·
καί μ' ὑπ' ἀτασθαλίῃσιν ἐκύσατο πότνια μήτηρ.
καὶ σοφίης κρυφίης με τεῆς ἐδίδαξας ἀταρπούς.
ὑσσώπῳ καθαρόν με περιρραίνων τελέσειας,
καὶ πολὺ λευκότερον χιόνος τελέσεις με λοέσσας.
ἄγγελος εὐφροσύνης καὶ χάρματος ἄμμι φανείης·
ὀστέα τειρομένων ἐπὶ σοὶ κεχαρήσεθ' ἅπαντα.
ἀμπλακίης μευ ἄνευθεν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
καί μευ παντοδαπαῖς ἀεσιφροσύνας ἀμαθύνοις.
ἄχραντον κραδίην μοι ἄναξ ἐν στήθεσι τεύχοις,
νειοτέροις ἴθυνον ἐνστάθες ἔγκασι πνεῦμα.

μή με τεῆς ἀπάνευθεν ἀπορρίψειας ὀπωπῆς,
μηδ᾽ ἅγιον σέο πνεῦμα ἐμεῦ ἄπο πάμπαν ἐρύκοις.
δός μοι τερπωλὴν φάεος παλινάγρετον ἐσθλήν·
πνεύματι δ᾽ ἀρχεύοντι βίην στήριξον ἐμεῖο.
σεῦ διασημήναιμι παρ᾽ ἀνόμοισι κελεύθους.
πρὸς δέ σε πάντοθεν αὖθις ἐπιστρέψοισιν ἀλεῖται.
φέγγος ἐμῆς βιοτῆς ἀνδροκτασίης με σαώσοις·
εὐδικίην μευ γλῶσσα τεὴν περιγηθήσειε.
χείλεά μευ μάκαρ οἶγε, δίκην δ᾽ ἀνὰ σεῖο βοήσω.
εἰ θυσίην ἐθέλοις, ἐγὼ περίαλλον ἑτοίμην·
ἀλλ᾽ οὐ καρπομένοισιν ἰαινθήσῃ θυέεσσιν.
ἀθανάτῳ θυσίη πνεῦμα χθαμαλὸν μεμέληται·
ἦτορ ἄναξ χθαμαλὸν τε μείλιχον οὐκ ὀνόσαιτο.
ὄλβιά μοι Σιῶνι μάκαρ καταθύμια δοίης·
εὖ δ᾽ Ἱερουσαλῆς κλυτὰ τείχεα τεκταίνοιτο.
δὴ ἔρα τότ᾽ εὐδικίης θυσίην περαπίδεσσιν ἕλοιο·
θῦμά τε καρπόμενον καὶ ἄνω σπέρχουσαν ἀϋτμήν.
δὴ τότ᾽ ἐπιρρέξοισι τεῷ μόσχους περὶ βωμῷ.

Ψαλμὸς να΄.

Δώηγος κακόχαρτος ἀτὰρ μετέπειτα Σαούλῳ
πέφραδεν, ὡς Δαβίδος ἐς ἀθανάτου μόλε νηὸν,
εὐμενέος δ᾽ ἤντησεν Ἀβιμελέχου μεγαθύμου,
τοῖο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Τίπτε μοι ἀγκήεις σφετέρῃ κακότητι πέποιθας,
δυσνομίην πραπίδεσσι πανημαδὸν ἐκτελιπεύων,
ἀμφὶ δέ τοι γλώσσῃ ἀθεμίστιον ἔβλυσεν ὕβριν·
ὧδε δόλον τείνησας ἅτε ξυρὸν ὀξὺ τεθηγός.
ἀντ᾽ εὐεργεσίης φιλέων κακότητα βαρεῖαν,
ἀντὶ δικαιοσύνης ἀθέμιστα πάντ᾽ ἀγορεύων,

γλώσσης

γλώσσης μῦθον ἅπαντα δολόφρονος ἀμφαγαπάζεις·
ἔνθεν ἄναξ καθελεῖ σε διαμπερὲς εὖχος ἀπούρας·
ὡς δ' ὅρπηκα ταμών σε, τεῶν ἀπονάσσεται οἴκων·
σεῖο δ' ἀποσπάσσειεν ἀπὸ χθονὸς ἀκλέα ῥίζαν.
εὐδικίης λεύσσοντες ὑποπλήξουσ' ὑποφῆται·
τοῖα δ' ὁμῶς ἐρέουσιν ἐπ' αὐτῷ μειδιόωντες·
ἀθάνατον θεὸν οὗτος ἔχειν ἠρνήσατ' ἀρωγόν·
θυμῷ δ' ἐκτεάτεσσι περὶ σφετέροισι πεποίθει,
αἰεὶ ματιδίοισι βίην κεκορυθμένος ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ θεῖον ἔδος βρύω ὥς τις ἐλαίη,
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἐμοῖς ποτιδέγμενος ὄσσοις,
καὶ νῦν καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ὧν χάριν ἐξετέλεσσας ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω,
πάντοτε σοῖς ὁσίοις ὄνομα γλυκὺ σεῖο δοκεύων.

Ψαλμὸς νβʹ.

Δαβίδου πινυτοῦ ὑπὲρ αἰνητοῦ Μαελήτου·
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ δεύτερος ὕμνος.

ΟΥκ ἔστι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων.
αἴσχεα τεκταίνοντες, ἑοῖς ἐξέφθιθεν ἔργοις·
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων·
ἄφθιτος οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάζετο φῦλον,
ὀψόμενος εἴ τις ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμοῦ κλονέοντο κακοῖσιν,
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
οἱ δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες ὅπως θρεψήμονα σῖτον,
ἀφραδέες ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι.
δειμαίνεσκον ἄελλαν, ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὀστέα πάντα κέδασσε, ὅσοις μέλει ἀνδράσι ἰαίνειν,

καί σφισιν ἄφθιτος αὐτὸς ὀνοσσάμενος πόρεν ἄλγος.
Τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίρροθον Ισραήλου·
λαοῦ ὅταν στρέψῃε θεὸς κατ' δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιος Ισραῆλος.

Ψαλμὸς νγ΄.

Τὴν δὲ θεῷ κελάδησεν ἀν' ἄξ Δαβίδος ἀοιδὴν,
ζηφαίων δ' ὅτε φῦλον ἀτάσθαλον ἦγε Σαούλῳ,
πὰρ θέμιν ἀγγελίην ἀποφώλιον· οὐδ' ἱκετάων
φείσατο, Δαβίδον ἦ μετ' σφίσι φαῖτο κεκρύφθαι.
τοῦ δὲ μῦθος τέτατον καὶ πεντηκοστὸν ἐτύχθη.

Οὔνομα σὸν βασιλεῦ με κακῶν ἀπάνευθε σαώσοι,
καί μ' ἀναμεμφήσας περὶ σὸν σθένος ὧδε δικάζοις.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς παναπότατε ποιμήν·
μύθοις ἡμετέροις ἀελίκοον οὔας ἐρείδοις.
οὕνεκά μοι ξεῖνον δηίων θωρήξατο φῦλον,
καί μευ αἰχμητήν ἐπίκουρον ἑλεῖν μενεδήιοι ἦτορ,
οὐδὲ νόῳ βασιλῆος ἐπεμνήσαντο θεοῖο.
ἤτοι ἐμοὶ καλέοντι θεὸς ἐπιτάρροθος ἔσται,
καί μευ ἀν' ἄξ βιότοιο διηνεκέως προμαχίζοι.
κήδεα δυσμενέεσσιν ἀποστρέψας ἐμοῖσιν·
σεῖο δ' ἀληθείῃ βασιλεῦ σφέας ἐξαλαώσοις.
αὐτὰρ ἐγώ σοι θῦμα νόῳ ποθέοντι κομίσσω·
οὔνομα σὸν μέλψω βασιλεῦ· ἀγαθὸν γὰρ ἐτύχθη·
οὕνεκα παντοίης μευ ἐρύσαο θυμὸν ἀνάγκης·
δυσμενέων δ' ἀνέφηνας ἐμοῖς ὄσσοισιν ὄλεθρον.

Ψαλμὸς νδ΄.

Δαβίδου πινυτοῦ θεοπρεπέος ἄξιος ὕμνος
πεντηκοστὸς ἐὼν ἀγαθοῖς ἐπὶ τέτρασιν ἄλλοις.

Εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
μηδέ μευ ἱκεσίην ἀγανόφρονα πάγχυ παρέλθοις·
δέρκεο νωϊτέρην δὲ μετ' οὔασι δέχνυσο φωνήν.
χωόμενος πυκινοῖς κελαδήμασι θυμὸν ὀΐνθην,
δυσμενέος φθογγὴν ἀΐων καὶ μόχθον ἀλιτροῦ.
οὕνεκεν ἀμπλακίας μοι ἐπικλίνεσκον ἀνίγκας,
πικρὰ δὲ λυσσώοντες ἐπὶ φρεσὶ μῆνιν ἔθεντο.
ἀμφ' ἐμοὶ ἡμέτερον ταραχῇ βεβολημένον ἦτορ·
ῥιγηλοῦ θανάτοιο βίην τρομέεσκον ἰοῦσαν.
δεῖμα, τρόμος μετ' ἔμ' ἦλθε, κάλυψε δὲ νήχυτος ὄρφνη.
εἶπα δέ, τίς κεν ἐμοὶ πτέρυγας πόροι οἷα πελείης,
ὄφρα δέμας καμάτοιο ποτώμενος ἀμπαύσαιμι.
τῆλε φυγὴν ἐθέμην, ἐν δ' ἤνυον αὖλιν ἐρήμῳ,
ἀδρανίης ἀλεκτῆρα μένων ταναῆς τε θυέλλης·
γλώσσας σφωϊτέρας σὺ μερισσάμενος βάλε πόντῳ·
ἀμπλακίην ἐνόησα ἐπεσβολίην τ' ἀνὰ ἄστυ.
πύργοις ἠματίη νυχίη θ' ἕο κυκλώσειεν·
μεσσόθι δυσνομίην φορέει καὶ μόχθον ἀνίης.
μηδὲ πόνος δολόεις σφετέρων λείποιτο κελεύθων.
εἴ μ' ἐχθρὸς συφέλιξεν ὀνείδεσιν, ἦ τάχ' ἀνέτλην,
καί κεν ἀπεχθομένοιο λόγων ἀλέεινον ἐρωήν·
ἀλλὰ καθηγητὴρ καὶ γνώριμε πάντοθι ὁμόφρων·
οἳ ἄμφω θαλίης παρὰ σοὶ πασάμεσθα μελιχρῆς,
ἦ ῥ' οὐ δῶμα θεοῖο φίλα φρονέοντες ἔβημεν;
εἰ δ' ὀλοῶν ἔλθοι θάνατος σφίσιν ἄξιος ἔργων,
εἰς δ' ἀΐδαο βέρεθρον ἔτι ζώοντες ἵκοιντο·
οἵ ῥα μέσης φορέουσιν ἀτασθαλίας καλύβῃσιν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐβόησα, θεὸς δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
ἐξ ἠοῦς ἐρέω τε καθ' ἕσπερα καὶ μέσον ἦμαρ·
γήρυος ἡμετέρης ἐπακούσεται ἀγγέλλοντος.

εἰρήνῃ κραδίην ἀπολύσεται ἄσσον ἰόντων,
οὕνεκά μοι πολέεσσι πεποιθότες ἀντεφέροντο.
κείνοις εἰσαΐων γενετὴρ κόσμοιο μαραίνοι.
οὐ γὰρ λύτρον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θεοῖο.
τεῖνεν ἀμοιβαίοις παλάμην ἀπέρχουσαν ἐπ' ἔργοις.
οἱ δέ οἱ ἁρμονίην νημερτέα θέντο βέβηλον·
καί οἱ ἐμοιρήσαντο δυσαντία μῆνιν ὀπωπῆς.
ἐγγύθεν ἀθανάτου σκοπιάζετο μῆτις ἄνακτος·
τῶν δ' ἐγένοντο λόγοι ἀπαλώτεροι ἤπερ ἔλαιον,
ἀλλ' ὀλοαῖς βολίδεσσι μετὰ σφίσιν ἔσκον ὁμοῖοι.
ἀθανάτῳ βασιλῆϊ τεὰς ἐπίτρεπε μερίμνας,
καί σευ ἀεὶ κήδοιτο διηνεκέως τ' ἀτιτάλλοι.
οὔποτε ἐμμενέτῃ σάλον τεύξειε δικαίῳ.
ἀλλά σφεας κατάγοις βασιλεῦ μετὰ βόθρον ὀλέθρου.
ἀνδροφόνοι δολεροί τε βίου κατὰ μέσσον ὄλοιντο.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι βιώην.

Ψαλμὸς νε'.

Οὐδὲ φυγὼν Δαβίδος ἑῶν ἐπελήσατο λαῶν,
ἀλλὰ θεὸν λιτάνευεν ὅπως περιφείσεται ἀνδρῶν,
οἳ νόον ἐντὸς ἔθεντο θεουδείης ἐρατεινῆς.
κεῖνος μὲν λίγα μέλπεν ἐπ' ἀλλοδαπῇσιν ἀρούραις·
Γετθαῖοι δέ μιν ἄνδρες ὑπὲρ βασίῃσιν ἑλόντες
ἦγον ἑῷ βασιλῆϊ, θεὸς δ' ἐρρύσατο μόχθων.
τοῦτο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πέμπτον ἄεισμα.

Ἵλαθί μοι· μάλα γάρ με καταστείβει ποσὶν ἀνήρ.
μόχθοισίν μ' ἐβάρυνε πανημέριον πτολεμίζων.
ἤματος πέζῃσιν ἀπεχθομένων πεπάτημαι·
ὑψόθεν ἐξ ἠοῦς πολέες τεύχουσι κυδοιμούς.
οὔ τι ὑποδδείσαιμι ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης.

εὖ ἐπὶ ἦ βασιλῆα πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
τί τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς νύ μοι ἤπιος ἐτύχθη.
νωΐτεροις στυγέεσκον ἐνὶ φρεσὶ πάντοτε μύθους·
αἰεὶ ἀμφ' ἐμέθεν κακὰ μήδεα μητιάασκον.
ἐγγύθι ναιετάοντες ἑὰς κρύψοισι μένοντας,
πτέρνης ἡμετέρης φυλακὴν ποιούμενοι αἰεί.
ὡς δ' αὐτοὶ λοχόωντες ἐμὸν μένον ἦτορ ὀλέσσαι·
ὧδε κότῳ καθέλοις κρυερῷ κακοεργέα φῦλα·
χωόμενος κραδίῃ κατάγοις ὑψαύχενα δῆμον.
ἡμετέρην σοι ἄναξ γλυκερὴν ἤγγειλα βιωτήν,
καί μευ θήκαο δάκρυ τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων·
ἐχθροὶ ὑπὸ χερσίῃσι τεαῖς στρεφθεῖεν ὀπίσσω,
εὖτε τεὴν βασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα καλέσσω.
ἔγνων ὅττι θεὸς πανεπίσκοπος ἔπλευ ἐμεῖο.
μέλψω θαρσαλέως θεοτερπέα κῶμον ἄνακτι,
παμβασιλῆϊ ἔπος καταθύμιον ὑμνοπολεύσω.
οὐ τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς νύ μοι ἤπιος ἐτύχθη.
εἰσί μοι εὐχωλαί, ἅς τοι μάκαρ αἶνον ἀείσω·
οὕνεκά μευ λύσας θανάτου βαρυώδυνον ἦτορ,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας ἐξείλε' ὀλίσθου.
ζωόντων βασιλῆϊ θεῷ μέγα φέγγος ἄδοιμι.

Ψαλμὸς νϛ'.

Καὶ τόδε Δαβίδου τὸ μελίσδριον, εὖτε Σαούλου
ἀπρήκτον μανίην ἀσπασίως προφυγών,
Ἴαχε πεντηκοστὸν ὁμοῦ καὶ ἕκτον ἄεισμα,
εἰς σπέος ἑζόμενος ὁ πρὶν ἀελσοπτένος.

Ἵλαθί μοι βασιλεῦ πανεπίσκοπε, καί μ' ἐλεαίροις·
οὕνεκά σοι φίλον ἦτορ ἀεὶ περιθάρσυνον ἴσχω.
σῇσι περὶ σκέπῃ σκιερῷ πτερύγεσσι πεποιθώς,

εἰσόκεν ἀχράαντος ἀταρθαλίη με παρέλθοι.
ὕψιστον καλέσαιμι θεὸν βασιλῆα λιτῇσιν
ἄφθιτον, οὗ σύμπαντα φέρω φιλίζοα δῶρα.
οὐρανόθεν προΐεις με κακῆς ἐσάωσεν ἀνάγκης,
καί με καταστείβοντας ὀνείδεσι δῶκεν ἀλείτας.
πέμψεν ἀληθείην καὶ ἑὴν οἰκτίρμονα βουλήν·
ῥύσατο δὲ σκύμνων ὀλοῶν μέσον ἦτορ ἐμεῖο·
αὐτὸς ἐκοιμήθην κρυφῇ τεταραγμένος ἄτῃ.
ἀνέρες οἷς ἀσπίς τε καὶ οἷς βέλος εἰσὶν ὀδόντες,
ὀξείη δὲ γλῶσσα πανείκελός ἐστι μαχαίρῃ.
ὄρσ' ὑπὲρ οὐρανίων δαπέδων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.
ἡμετέραις ἔπλεξαν ἀμήχανα δίκτυα πέζαις,
καὶ θυμὸν κατέκαμψαν ἐμὸν μογέοντα κακοῖσι.
κάππεσον εἰς βόθρον, τὸν ἐμοὶ θέσαν αἴπον ὄσσων.
θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κῦδος ἐμὸν μέλψει σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσει.
ἔγρεό μοι σοφίης γεραρὸν καὶ ἀγήραον εὖχος·
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμῶν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμματέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενος κελαδήσω·
ἀμφιβόητον ἔπος σοὶ δ' ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσσι λυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καί σευ ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσ' ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.

Ψαλμὸς νζ.

Στήλης ἧς μενέχαρμος ὑπὲρ Δαβίδος ἔγραψε
μηδέποτε φθεῖραι πρὸς τέρματι καλὸν ἄεισμα·
οὗ πέρα πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Ἦρά που ἀτρεκέως ὁσίοις ἀγορεύετε μύθοις,
καὶ θέμιν ἰθεῖαν μερόπων ἰθύνετε παῖδες,
ἀμπλακίην πραπίδεσσιν ἐπὶ χθονὶ τεκταίνοντες,
πλεξάμενοι παλάμῃσι κακορρέκτοις ἀθέμιστα.
ἀλλότριοι περὶ τόκοιο θεοῦ γεγάασιν ἀλεῖται·
ἐκ γαστρός τ' ἀλάλυνται ἀεὶ ψευδῆ λέγοντες,
ἰοβόλοις ὄφιεσσι πανείκελοι μηνιόωντες,
ἀσπὶς ὅπως κωφὴ τῆπερ κάτω οὔατ' ἔβυσεν·
ἥ ῥ' οὐκ ἰητῆρος ἐπαείδοντος ἀκούει,
φαρμακόεντι δ' οὔ οἱ μέλεται σοφοῦ ἀνέρος ἦχαρ.
τῶν δὲ θεὸς συνέτριψεν ὑπὸ στόμα πικρὸν ὀδόντας·
γαμφηλὰς ὀλοῶν βασιλεὺς ξυνέαξε λεόντων.
μορμυρτοὶ πελέθοισι μάτην ἅτε νίσσεται ὕδωρ·
τόξον ἄναξ τανύσειεν ἕως νόσοισι δαμεῖεν.
κηρῷ τηκομένῳ ἴκελοι τήκοιντο κακοῖσιν·
ἠελίου λελάθοιντο πυρὸς περιμολόντος ἐπ' αὐτούς.
ὑμετέρην πρὶν ἔραμνον ἑὰς διαείδμεν ἀκάνθας·
αἶψα καταβρώξειεν ὅπως ζώοντας ὀργῇ.
εἰσορόων ὅσιος κεχαρήσεται ἔκδικον ἦμαρ·
αἵματί που νίψαιτο φίλας περὶ χεῖρας ἀλιτρῶν.
ἐξερέων ὅτι καρπὸς ἀγακλέος ἐστὶ δικαίου,
ὡς θεὸς ἐν γαίῃ βροτέων πέλει ἔκδικος ἔργων.

Ψαλμὸς νη'.

Στήλης εἰς ἐπίγραμμα γράφων Δαβίδος ἀμώμων,
ἀρχόμενος θέσπιζεν ἔχειν τέλος ἄφθορον ὕμνων·
ὁππότε Σαοῦλος κραδίην ἀμνήμονα μόχθων
τοῖο φέρων, προτέρων δὲ λελασμένος ἁρμονιάων,
πέμψεν ἀειστοπόνοιο δόμον γαμβροῖο φυλάσσειν·
ὄφρα οἱ ἀντ' ἀγαθῶν θάνατον γέρας αἶνον ὀπάσ(σοι.
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ὄγδοος ὕμνος.

Ἄφθιτε δυσμενέων με κακῆς ἐξάρπασον ἄτης·
ἐκ δὲ κορυσσομένων μοι ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζοις.
ἀλλὰ καὶ ἀνδροφόνων μ᾽ ὀλοὸν βαρυώδυνον ἦτορ,
οἳ πρὶν ἀνιχνεύεσκον, ἄναξ ἀπὸ ῥίμφα σαώσοις.
κάρτεσι νῦν μοι ἄνδρες ἐπιβρίθεσκον ἰωῇ,
οὐ περὶ δυσνομίης οὐδ᾽ ἀμπλακίῃσιν ἐμῇσι·
δυσνομίης ἀπάνευθε δραμὼν ὁδὸν εὗρον ἑτοίμην.
ἐγρόμενος βασιλεῦ παρ᾽ ἐμὲ ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον·
καὶ σὺ ἄναξ σθενέων Ἰσραήλοιό τε ποιμήν,
ἔθνεσι παντοδαποῖς πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις,
μηδὲ κατοικτείρειας ἀτασθαλίης θεράποντας.
ὥρης ἑσπερίῃσιν ἐπιστρέψουσιν ἅπαντες,
καὶ κυσὶ πειναλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν.
τῶν φθογγὴ μὲν ἄπυστος, ἀτὰρ περὶ χείλεσιν ἄορ,
ὄφρα τις εἰσαΐοι· σὺ δ᾽ ἄρα σφέας ἡδὺ γελάσσαις.
φῦλα βροτῶν ὀνόσαιο κακῶν χάριν ἀμπλακιάων.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ μεγακλήεντι φυλάξω,
οὕνεκά μευ θεὸς αἰὲν ὑπερμενέως προμαχίζει.
ἀμφιβάλοι μ᾽ ἐλεητὺς ὑποφθαμένη βασιλῆος.
ἡμετέροις δαμάσσας ὑπ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἀγείρας
μὴ κτείνων, ἵνα σεῖο νόμου μὴ πάγχυ λάθοιντο,
ἀλλὰ βίῃ μεγάλῃ καὶ κάρτεϊ ῥεῖα κεδάσσαις,
καί σφεων ἠνορέην δαπέδῳ πελάσσαις ἀμύντωρ·
ἀμπλακίην στόματος σφετέρου χειλέων θ᾽ ἅμα μῦθον·
σφωϊτέρῃς μεγάλῃσιν ὑπερβασίῃσιν ἁλῷεν.
ὧν τέλος ἐξ ἀρῆς καὶ ψεύδεος ἀγγέλλοιτο,
πείρας χωομένοισι μόλοι καὶ τέρμα βίοιο.
ἴσωσαν θεὸς οὕνεκ᾽ Ἰακώβου βασιλεύει,
παντοδαπαῖς ἀνὰ πτύξιν ἀνακτορίην χθονὸς ἴσχων.
ὥρης ἑσπερίῃσιν ἐπιστρέψουσιν ἅπαντες,

καὶ κυσὶ πεινάλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέπιειν.
οἱ δὲ κεδασθήσονται ἐννέα δόρπον ἑλέσθαι·
τὴν δὲ μάτην τρίζωσι κορεσσάμενοι κατὰ θυμόν.
αὐτὸς ἀγακλήει σεῖο σθένος ὑμνοπολεύσω.
ἠῶθεν δ' ἐλέῳ κεχαρήσομαι ἀφθιτι σεῖο,
οὕνεκά μεν θεός ἐσσι καὶ ἔκδικος αὐτὸς ἐτύχθης,
καί μευ ἔφυς κακότητος ἐν ἤματι πύργος ἐτοῖμος.
ὄρχαμε φορμίζω σέ, ἐπεὶ σύ μεν ἔπλευ ἀρωγός.
κοίρανος βασιλεὺς ἐλεημοσύνη μεν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς νθ.

Ἐπίγραμμα τοῦτο πραγμάτων ὑπὲρ χάρας,
αὖθις μετὰ σκεφθέντι τῶν λοιπῶν λεῶν,
ὑπὲρ τὸ νομισθὲν τῷ βασιλεῖ πεπραγμένων.
καὶ γὰρ παρελθὼν τοὺς Παλαιστίνης ὅρους,
καὶ τἄλλ' ἐφεξῆς τῶν σύρων τὰ χωρία,
τὴν Μεσοποταμίαν πυρπολεῖ κατακράτος.
Ἰώαβος δὲ σὺν θεῷ αὐτὸς πάλιν
Ἐδὼμ πατάσσει τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν,
ἀνδρῶν φονεύσας χιλιάδας δώδεκα,
τὸν Σόβαλεν δὲ τὸν σύρον καταστρέψας.
ὡς δ' οἶδεν ὁμοίωσιν ἀγαθῶν πραγμάτων
Δαβίδος ἐνεφορεῖτο θείου πνεύματος·
ἐπέταξε πρεσβεῖν τῷ στρατηγῷ συντόμως·
ὑμνεῖ δὲ πεντηκοστὸν ἀμφ' ἐνάτῳ μέλος.

Ἡμέας ὦ βασιλεῦ καθελὼν ἐξώσαο πάντας·
χωσάμενος δ' ἐλέησας ἀμαιμάκετον μετὰ μῆνιν·
γαῖαν ὅλην ἐδόνησας ἀφειδείῃσιν ὀρίνων.
εἶθέ οἱ ἰήσαιο τὰ περ ξυνέαξας ἑλίξας.
σεῖο μάκαρ λαοῖσι σιδήρεα δῶκας ἰδέσθαι·

μνήμονα παντοίης οἶνον πόρες ἄμμιν ἀνίης.
σῆμα πόρες δμώεσσι βίην τόξου ἀλέασθαι,
ὄφρα τοὺς θεράποντας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς.
εἶπεν ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον,
τερπόμενος Σίκιμα θοῶς διαδάσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, θ' ἡμέτερος δὲ Μανασσῆς,
Ἔφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη.
αὐτὰρ γ' εὐκλείης βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ἰούδας·
ἐμπορίης δὲ λέβης μὲν ἔφυ Μώαβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν περάτοισι θ' Ἰδυμαίης·
ποσσὶν ἐφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμους·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσατο, ὃ πρὶν ἐάσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός.
θλιβομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης.
ἄμμι δὲ ματίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίξοις·
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην πλέσωμεν ἑτοίμην·
δυσμενέων δ' ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀλεείζοι.

Ψαλμὸς ξʹ.

Ἑξηκοστὸν ἔγραψεν ἄναξ Δαβίδος ἄεισμα.

Ἱκεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
καί μοι ἐπ' εὐχωλῇ τηλέσκοπον ὄμμα τανύσσαις.
δευόμενος βοάασκον ἄναξ περάτων ἀπὸ γαίης,
ἀχνυμένης μ' ἀνάειρας ἐμῆς κραδίης ἐπὶ πέτρην.
ἡγητὴρ ἐμὸς ἔσκες, ἐπεὶ σύ μὲν ἐλπὶς ἐτύχθην·
πύργος ἐμὸς μετὰ δήιων ἐπερχομένων ὀλετήρων·

νήσι μάκαρ καλύβῃσι διηνεκέως παραμίμνω·
καὶ σέο θεσπέσιον πτερύγων σκέπας ἀμφιπυκάζοις·
οὕνεκα νωΐτερον μάκαρ ἔκλυες εὐχωλάων.
κλῆρον ἀγακλήεντα τοῖς δ' ἐμφόβεσιν ἔδωκας.
ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἄνακτι πόροις βιότοιο κελεύθους·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ θεοῦ πέλας ἔμπεδον εὗροι.
ὥς οἱ ἀληθείην ἔλεόν τε ἅμα μαστεύσητε.
πάντοτ' ἐμοὶ βασιλῆα φίλῃ φόρμιγγι βοήσω,
εἰσόκεν εὐχωλὰς ἀποτίσω μάκαρ ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.

Ψαλμὸς ξα.

Ἰδιθούμου κῶμον ὕπερ Δαβίδος ἔγραψε
τὸν δὲ ἑξηκοστὸν μελέων καὶ πρῶτον ἀείσας.

Ἦρ' οὐχ ἡμέτερον δεδμήσεται ἦτορ ἄνακτι;
καὶ γὰρ φέγγος ἐμὸν πέλεται βασιλῆος ἀρωγή.
οὕνεκά μου θεὸς αὐτὸς, ἐμῆς δ' ὑπερίσταται ἀλκῆς.
ἄλκαρ ἐμὸν, τὸ, καὶ οὔτι ποτὲ ἥττομαι εἶναι ἀγείτης.
μέχρι τεοῦ ἀνδρὶ μάχεσθε, ὁμῶς τ' ἐναρίζετε πάντες,
τοίχῳ κεκλιμένῳ ἴκελοι φραγμῷ τε πεσόντι·
ἔδραμον ἐν δίψῃ, σκέψαντο δέ μ' ἀκλέα τεῦξαι,
εὐχόμενοι γλώσσῃσιν, ἀρῇς στέρνοισιν ἔπαγον.
θυμὲ πέσεν βασιλῆϊ, θεῷ δέδμησο πεποιθώς.
οὕνεκεν ἐλπωρῆς μου ἔφυ φιτύζοον ὄμμα.
αὐτὸς γὰρ θεὸς ἐστὶν ἐμὸς, σωτήρ τε τέτυκται.
ἄλκαρ ἐμὸν, ὥς κέν με φίλης ἐλάσῃ ἐκ ἐθωλῆς·
κῦδος ἐμὸν καὶ φέγγος ὑπ' ἐννεσίῃσιν ἄνακτος·
ἐλπὶς ἐμὴ βασιλῆα μένει καὶ κάρτος ἀρωγῆς.
παντοδαπὴ δήμων κλισίη θαρσήσατ' ἄνακτι·
σφωΐτερον δ' ἀναφανδὰ θεῷ προχεύσατε θυμόν.
οὕνεκά τοι ἐπίκουρος ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

ἔμπα γε μὴν μερόπων ἄλλη σύμπασα γενέθλη.
φῦλα ψευδαλέη μερόπων ἀδίκοισι παλαίοις.
ἐκ φρενὸς ὥρμηθεν κενεαυχέες εἰς ἓν ἰόντες·
μηδέ τι ἀμφ᾽ ἀδίκοισι νόον μεμελημένον ἴσχειν,
μηδέ τ᾽ ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις ἀγαθῶν πέλευ ἅρπαγα θυμόν.
μηδὲ ῥόον πλούτοισι πολυκτεάνοιο ποθεῖτε.
εἶπεν ἅπαξ βασιλεύς, δύο δ᾽ ἔκλυον οὔασι ταῦτα·
ὡς θεοῦ ἔπλετο κάρτος, ἰδ᾽ ὡς ἐλεητὺς ἄνακτος.
πᾶσι σὺ μισθὸν ἄναξ ὀπάσεις ἀντάξιον ἔργων.

Ψαλμὸς ξβ΄.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἰουδαίας ἐν ἐρήμῳ
ξεινοσύνῃ ὁμοῦ καὶ δεύτερος οὗτος ἐτύχθη.

ΝΥκτα μεθ᾽ ἀμφιλύκην σὲ μάκαρ μάκαρ ἀμφιχορεύσω·
καὶ ψυχή σ᾽ ἐπόθησεν ἐμή, καὶ σὰρξ ἔτι μᾶλλον,
τερσαίην καὶ ἄνυδρον ἀνὰ χθόνα πολλὸν ἐρήμην.
σοὶ μάκαρ ἐν ἁγίῳ μάλα θάρσυνος ὧδε φαάνθην,
ἰχνεύων δύναμίν τε τεὴν καὶ κῦδος ἰδέσθαι.
κρεῖσσον ἔχεις ἐλεητὺν ἄναξ βιότοιο κελεύθων,
χείλεσιν ἡμετέροισι τεὸν κλέος ὑμνοπολεύσω.
ὧδέ σε κυδαίνοιμι διαμπερὲς εἰσόκεν ἕρπω·
σοὶ δ᾽ ἐπιθαρσήεις παλάμας εἰς ὕψος ἀείρω.
οἷά τε πιαλέης πλησθήσομαι ἦτορ ἐδωδῆς·
χείλεα δ᾽ εὐφροσύνης ἐμέθεν στόμα πάντοτε μέλψει.
εἰ σέθεν ἐν λεχέεσσιν ἐμοῖς μεμνημένος ἦα,
τοῖσι μάλ᾽ ἐξ ἠοῦς μελεδήμασι θυμὸν ἔβοσκον,
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐπιτάρροθος ἐξεφαάνθης,
καὶ σέο γηθήσαιμι πτερὺξ ὑπὸ πτερύγων ἀλεωρῇ.
ἴχνεϊ σῷ ξυνοπηδὸν ἐμὸν φίλον ἦτορ ἐρείσθη·

καὶ σέο δεξιτερή μὲν ὑπὲρ μένεος περιμάχησεν.
οἳ δὲ μάτην μάστευον ἐμὸν διὰ θυμὸν ὀλέσσαι.
νερτείων ὑπένερθεν ἱκοίατο ῥίμφα βερέθρων.
χερσὶν ἀρπαλέων ξίφεος μέγ' ἐπηῦθρα πεσόντων·
θηρῶν ἀλωπήκεσσιν ἕλωρ καὶ δασμὸς ἔσονται.
αὐτὰρ ἄναξ θεῷ ἀμφὶ φίλην φρένα γηθήσειεν.
πᾶς δὲ οἱ ὀμνύμενος κλέος ἄφθιτον αἰνετὸς ἔσται.
πᾶν γὰρ ἀποκλείσθη λάβρον στόμα λωβητήρων.

Ψαλμὸς ξγ΄.

Δαβίδου λιγυρὸς μεγαλοσθενέος βασιλῆος
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ τρίτατός θ' ἅμα κῶμος ἐτύχθη.

Ικεσίης ἐπάκουσον ἄναξ ὅτε σεῖο λιτοίμην·
θυμὸν ἐμὸν λύσας ὑπ' ἀπειλῆς δυσμενέωνος.
ἔκρυψάς με ἀπαὐλῆθε κακῶν ἀγεληδὸν ἰόντων,
πληθύος οἷσι μέμηλε νόῳ ἀθεμίστια ἔργα.
οἳ γλώσσας θήγεσκον ἑὰς ξιφέεσσιν ὁμοίας.
ἔργα δὲ ῥιγηλὰ περιέσσαν πανομοίια τόξῳ.
ὥσκεν ὀϊστεύσωσιν ἀναίτιον ἀνέρα λάθρη·
οὐδέ μιν ἐξαπίνης κραδίη δείσειεν βάλόντες.
ἔμπεδον ἐστήριξαν ἀναιδέα δηλέσει μῦθον,
δίκτυον ἐσκέψαντο δολοφροσύνῃσι καλύψαι.
εἶπον, τίς κεν ἴδοι σκόπιος σφέων ὄμμασιν ἔργον·
θυμῷ δ' οἰχνεύεσκον ἀλιτροσύνην ἀπεχθῆ·
οἱ δ' ὀλιγηπελέεσκον ἀπείριτα μαστεύοντες.
νειόθεν ἴδμενα μῆτιν ἔχων περισκεύσεται ἀνήρ,
ὅς ῥ' ὑψιβρεμέταο βίην βασιλῆος ἀείροι.
ὧδε βέλη περιένεικαν ὅσον καὶ νήπιος υἱός.
ἠπεδαναῖς γλώσσῃσιν ὑπέρβια μυθίζοντες.
πάντες ἅμ' ὠκείληθησαν, ὅσοι σφέας εἰσορόωσκον.

Τίς μερόπων οὐκ εἶδεν, ἰδὼν δ' ἐνὶ ἔτρεσε θυμῷ
καὶ πολυκυδήεντα θεοῦ διαπέφραδεν ἔργα,
τέχνας ἀθανάτης παλάμης φρεσὶν ᾗσι δοκεύων.
τερπέσθω βασιλῆος ἑαῖς ἐπ' ἀρωγῇσι δίκαιος.
ἰθυνόοις δ' ἅμα πᾶσιν ἀέξεται αἶνος ἀπείρων.

Ψαλμὸς ξδʹ.

Μέλπε μ' Ιεζεκιῆλε καὶ Ιερεμία βόησον,
πῶς τό τε δούλιον ἦμαρ ὑπήλυθον οἱ μετ' γαῖαν,
ὥς ποτε νηὸν ἄνακτος ἀπὸ προλιπόντες ἔβησαν.
μέλψατε ὑμνήσαντες ὀδυρόμενοι βασιλῆος·
λαός τ' εὐκλείης σπειρῶν χάριν ἀμπλακιάων.
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος ἐτύχθη·

ΣΟὶ μάκαρ ἐν Σιῶνι μεταπρέπει ἄσπετος ὕμνος,
ἐν δ' Ιερουσαλῆμ φορέεις παλινάγρετον εὐχὴν,
πᾶν βρότειον λίσσεταί σε γένος, σὺ δὲ κέκλυθι τοιμῆν·
κλῦθι λιτῆς· σὲ δὲ πᾶσα λιτάζεται ἀνδρομένη σάρξ.
ἰὼ ορέης λαθόμεσθ' ἐπέων αἴοντες ἀθέσμων,
νῶϊ δὲ θυμὸν ἔχοις παρειμένα δυσφροσύνῃσιν·
ὄλβιος ὃς περὶ σοὶ προλελεγμένος οἰκία ναίει,
σοῖσι παρ' αὐλείοις κλισίην πήξοιτο μελάθροις.
σεῖο δόμων ἀγαθοῖσι φίλον πλησόμεθα θυμὸν,
ἄχραντος σέο νηὸς ἐπ' εὐδικίῃσιν ἀγητός.
σωτὴρ καὶ βασιλεῦ ξυνῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς·
γαίης πάσης ὅλων περάτων καὶ νόσφι θαλάσσης.
ἰὼ ορέῃ σκιόεντα μάκαρ σθένει οὔρεα τεύχων,
ἀπερίοπτον ζῶμα τεὴν ἐζωσμένος ἀλκὴν,
ὃς μέγεθος κλονέεσκες ἀμετρήτοιο θαλάσσης.
Τίς φορέει σπειρόιο βίην σθένοι οἴδματος ὁρμήν.
φῦλα βροτῶν κλονέοιντο, φέροιντο δὲ δείματα θυμῷ,

πείρατα ναιετάοντες, ὅπως σφίσι τεῦξαο τέκμωρ.
ἠοῦς αἰπολίην καὶ ἑσπερίην ἅμα τέρψας·
σκεψάμενος νιφάδεσσιν ἄναξ ἐμέθυσας ἄρουραν,
θήκαο δ' ἀφνειὴν ἀγαθῶν ἐγκύμονα καρπῶν.
ἀθανάτου ποταμὸς πυκινοῖς βέβριθε ῥεέθροις.
καὶ σφίσιν ὥς τε θεὸς βρῶσιν προέηκας ἑτοίμην.
καρποτόκους εὔφρηνον ἄναξ σέθεν αὔλακας αἴης·
εὔζωον δέ οἱ οὖδας ἄγει πολυειδέα καρπόν·
αἰθερίης ψακάδεσσι γανύσσεται ἀντέλλουσα.
σῆς ἄνα μειλιχίης ἔτεος στέφος αἰνήσαιας,
καὶ σέο πιδηέης δάπεδον πλησθήσεται ὥρης.
οὔρεα θηροκόμοιο γλυκυοίατο πίον' ἐρήμου·
ἀμφιβάλοιντο δὲ χάρμα μετήοροι ὑψόθι βουνοί·
οἰῶν εἰροπόκων βεβριθότες εἰσὶ τοκῆες·
καὶ κοῖλαι φορέοιεν ἅλις ζωαρκέα σῖτον·]
εὐφορίην βασιλῆος ἀνυμνήσαιεν ἅπαντες.

Ψαλμὸς ξε'.

Εἴ τις ἀνεγρομένων νεκύων σκέψαιτο βιωτὴν,
κλῆσις πῶς βασιλῆος ἐφημοσύνῃσιν ὀπηδεῖ
οὐ μάλα θαυμάσσει· τὸ δὲ γὰρ τέλος οἶδεν ἀοιδή·
τέμπλον ὅμως τόδ' ἔφυ καὶ ἑξηκοστὸν ἄεισμα.

ΠΑσα χθὼν βασιλῆϊ θεῷ διαλάξατε μολπήν·
οὔνομα δ' εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε θεῖον.
εὐφήμοις θεοτερπὲς ἀείσατε κῦδος ἐπ' ἔργοις.
εἴπατε, σεῖο θεὸς τελέθει μάλα θέσκελα ἔργα·
δυσμενέες ψεύσαιντο τεὴν περιώσιον ἀλκήν.
μέλψατέ μοι χθὼν πᾶσα θεὸν ἰδὲ γουνάζεσθε·
ἡδέα μελπόντων βασιλεῦ τεὸν οὔνομα πάντες.
δεῦτε φίλοι μεγάλοιο θεοῦ κλυτὰ λεύσσετε ἔργα·

ἄσχετος ἐν βουλῇσιν ὑπὲρ μεροπηΐδα φύτλην.
κεκλόμενος πόντον τραφερὴν μετεπήξατο γαῖαν,
καὶ ποταμοὺς κελάδοντας ἐθήκατο ποσσὶ κελεύθους.
κεῖσ᾽ ἅμα γηθήσαιμεν ἐπ᾽ ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
κάρτεϊ νωμήεως σφετέρῳ μεδέοντι καὶ ἀλκῇ.
φῦλα βροτῶν βασιλῆος ἐπιπλεύουσιν ὀπωπαί.
μὴ μέγα μοι φρονέοιεν ὅσοις πολύπικρος ἐρωή.
εὐφήμοις μελέεσσι θεὸν κελαδήσατε δῆμοι,
οὔασι δεχνύμενοι σφετέρην ἀειήκοον αὐδήν.
ὅς τ᾽ ἐμὸν ἦτορ ἔθηκεν ὅπως ζώοισι μετείη,
ἴχνος ἐμὸν δ᾽ ἐν πᾶσι ποδῶν ἀδόνητον ἐρείδων.
ἡμέας ἐφράσθης βασιλεῦ πολυφράδμονι βουλῇ,
εὖ διαγιγνώσκων ἅπερ ἄργυρον ἐν πυρὶ χαλκεύς.
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι καὶ οὐκ ἐθέλοντας ἔρυκες.
ἡμετέρων καθύπερθεν ἐθήκαο κήδεα νώτων.
ἡμετέρῃς κεφαλῇσιν ἐπεστηρίξαο φῶτας.
ὕδωρ καὶ φλογεροῖο πυρὸς διέβημεν ῥωήν·
ἐς δ᾽ ἀνάπαυμα νέης ἐξήγαγες ἡμέας ὥρης.
δῶμα τεὸν θυέεσσιν ἱκοίμεθα καρφομένοισιν·
εὐχωλὰς προτέρης μὲν ὑποσχεσίης ἀποτίσω·
ἃς καὶ πειρόμενός περ ἔφην τὸ πάροιθε τελέσσαι.
θύματα μυελόεντα πυριφλεγέθοντα κομίσσω.
εἰροπόκους κριούς τε μύρου τ᾽ εὐώδεα καπνόν,
ἀμφὶ δὲ χιμάροισι βόας κεραήκεας οἴσω.
κέκλυτέ μευ ξύμπαντες ὅσοι δειμαίνετ᾽ ἄνακτα,
ὅσσ᾽ ἀγαθὰ ἡμετέρῳ τεκτήνατο μυρία θυμῷ.
ἀθάνατον βοάασκον ὑπὸ γλώσσης ἀναείρων·
εἰ δ᾽ ἴδον ἐν πραπίδεσσιν ἐμαῖς ἀθεμίστιον ὕβριν,
τοίπερον μὴ μῦθον ἄναξ βοόωντος ἀκούσαι.
τοὔνεκεν ἡμετέρην πανεπίσκοπος ἔκλυεν αὐδήν,

οὐδὲ

οὐδὲ μὲν ἱκεσίης σφετέρην ἔστρεψεν ὀπωπήν.
αἰνετὸς ὅς ῥ' ἔλεον καὶ ἐμὴν οὐκ ἤλασεν εὐχήν.

Ψαλμὸς ξϛ.

Εὐκελάδου κιθάρης βασιλήϊος ὕμνος ἐτύχθη,
ἑξηκοστὸν ὁμοῦ καὶ μέλος ἕκτον ἔχων.

Ἡμέας οἰκτείρειας ἄναξ ἑῇ εὐμενι βουλῇ·
ἄμμι τε σὴν ἀείδηλον ὑπερλάμψειας ὀπωπήν,
ὄφρα τεὴν κατὰ γαῖαν ἐπιφρασόμεσθα κέλευθον,
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
σὸν κλέος ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι μελέσθω.
ἔθνεά τοι κεχαροίατ' ἀγαλλόμενα μολπῇσιν·
οὕνεκεν εὐδικίῃσι κρινεῖς μεροπηΐδα φύτλην,
ἔθνεσι δ' ἡγήσαιο φίλην κατὰ γαῖαν ὁδεύειν.
σὸν κλέος αἰνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι μελέσθω.
καρπὸν ἀνεβλάστησεν ἑὸν φυσίζοος αἶα.
ἡμέτερος θεὸς ἄμμι πόροι χαριέστατον αἶνον,
αἶνον ἄναξ πόροι ἄμμι· τρέσοι δέ ἑ πείρατα γαίης.

Ψαλμὸς ξζ.

Δαβίδου πινυτοῦ μελέον βεβολημένος ὕμνος,
ἑξηκοστὸν ἔχων, ἑβδόματόν τε τόπον.

Ἄφθιτος ἀνστήτω, σκέδασιν δ' ἐχθροῖσιν ἀνήσοι,
δυσμενέες δ' ἀπάνευθεν ἑῆς προφύγοιεν ὀπωπῆς·
ὣ δὲ μάλ' ἐκλείποιεν ἀμήχανος ἠΰτε καπνός·
ὡς δ' ὅτε τηκόμενος φλογερῷ πυρὶ κηρὸς ἀμερθῇ,
ὣς ὁσίων ἀπολοίατ' ἀπὸ βλεφάροιιν ἀλεῖται·
ἀλλά τοι εὐφραίνοιντο δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες.

αἰεὶ θεσπεσίων κεχαρηότες αἴπιον ὄσσων,
ἐκ θυμοῦ γλυκερῇσι γεγηθότες εὐφροσύνῃσιν.
ᾄσατε τὸν βασιλῆα καὶ οὔνομα μέλψατε θεῖον.
τεύξατε δ' ὁδὸν χαρίεσσαν ὑπὲρ δύσιος βεβαῶτι.
ἄφθιτος ἄφθιτος οὗτος, ἄναξ δέ οἱ οὔνομ' ἐτύχθη,
καί οἱ θεσπεσίοιο πέλας κεχάροιτο προσώπου.
πάντες ὀρινέσθωσαν ἑῆς διὰ τάρβος ὀπωπῆς,
χηρῶν ἡγεμόνος καὶ ὀρφανικῶν γενετῆρος.
ἄχραντος δαπέδοισιν ἐπ' ἀχράντοισι μέμηλεν.
αὐτὸς μουνοτρόποισι χαρίζεται οἰκία ναίειν,
ἐκ δ' εὐιωοείης πεπεδημένον ἑσμὸν ἔλυσεν,
ἐκ δὲ τάφων φθιμένοις βιοτῆς μετὰ φέγγος ἀγινεῖ.
ἔββαλε πῶς τὸ πάροιθεν ἄναξ ἡγήσαο λαῶν·
πῶς ποτὲ κυδῆεν δάπεδον μετέπισκεν ἐρήμου.
χθὼν μὲν ὅλη δεδόνητο, κατείβετο δ' οὐρανὸς αἴθων·
αὐτὰ θεοῦ Σιναόνδε πολύλλιτον οὖδας ἀκούοι,
αὐτὰ θεοῦ βασιλῆος, ὃς Ἰσραῆλον ἐρείδει.
ὑετὸν ἐσθλὸν ἑκὼν βασιλεῦ χθονὶ σεῖο προπέμπεις.
καὶ γὰρ ἀνεστήριξας ὀϊομένην ἀπολέσθαι·
καί μιν φῦλα τεῆς ἀγέλης περιναιετάουσι.
πτωχῶν μειλιχίης ἐπιτάρροθος ἤλθες ἑτοῖμος.
καρτερὰ σημαίνουσιν ἄναξ ἔπος ἰθύνειε,
τηλυγέτου σθενέων ἡγεμόνος υἱέος ἐστίν·
υἱέος ὃς διὰ σκῦλα δόμου μοιρήσεται ἐσθλοῦ·
εἴκεν μεσσάτιοι κλήρων κατακοιμηθῆτε,
ἀργύρεα τρήρωνος ὅπως πτερὰ καλὰ πελείης.
ἧς χλωρὴ χρυσοῖο μετάφρενον ἀμφεβέβηκ' ὥρη,
ἀθανάτου πέμποντος ἑοὺς βασιλῆας ἐπ' αὐτῇ.
ἐν Σελμῶνι χιὼν σφέτερον δέμας ἀμφικαλύπτει.
θεῖον ὄρος, πολυανθὲς ὄρος μάλα πῖον ἐτύχθη,
πῖον ὄρος, πηχθέντι πανείκελον ἔπλετο τυρῷ.

τίπτε μοι οὔρεα πάντα δοκεύετε τυρώεντα·
τοῦτ' ὄρος, ᾗχι θεὸς καταθύμια δώματα ναίει.
κεῖσε μάκαρ κλισίην ἀενάην ἕο πάντοτε πήξει·
μυρίον ἅρμα θεοῦ, πολέες δ' ἐπ' αὐτῷ χορεῦνται.
ἔνθα μάκαρ Σιναίοιο μετ' ἀχράντοιο θεμέθλοις,
ὕψους ἀειρόμενος ληΐσσατο ληΐδα πολλήν.
αὐτὰρ ὁ δωτίνας μεροπηΐδος εἷλε γενέθλης·
καὶ γὰρ ὑπερβασίῃ περιναιέμεν ἠρνήσαντο.
αἰὲν ἄναξ ἀγαθὸς καὶ ὑπέρτατος αἰνετὸς ἔστω,
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ κεκλήσεται ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ·
φέγγεος ἡμετέροιο διαμπερὲς ἡγεμονεύει.
ἔργον ἐμοῦ βασιλῆϊ πέλει χατέουσιν ἀρήγειν.
μοῦνος ἄναξ δεδάηκε καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι·
ἔμπα γε μὴν σφετέρων δηΐων θραύσει κάρηνα,
ἀκροκόμων κορυφήν, οἷς ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀλείτης·
εἶπεν ἄναξ Βασάνηθεν ἐπιστρέψαιμι πεποιθώς,
αὖθις ὑπ' ἀτρυγέτοιο παλίσσυτος εἶμι θαλάσσης·
ὄφρα τεὴν τέγξειας ἀκήρατον αἵματι πέζαν,
αὐτιβίων σέο γλῶσσα κυνῶν σέθεν ἢ δέ οἱ αὐτοῦ.
ἀμφαδίην ἄχραντε τεὰς βροτοὶ εἶδον ἀταρπούς,
ἴχνεα τοῦ βασιλῆος ὑπ' εὐαγέεσσι θεώκοις.
ᾆσον ἀειδόντων μετεκίαθον ἡγεμονῆες,
μελπομένων τυπάνοισι μέσοι διὰ παρθενικάων.
πιστὸν ἐνὶ κλισίῃσι φίλον κελαδήσατ' ἄνακτα
ἄφθιτον ἐκ πηγέων ἀγανόφρονος Ἰσραήλου.
κεῖσε Βενιαμίνη δὲ μετὰ χθονίη πέλεν ἥβη,
τοῦ δ' ἔσαν ἡγητῆρες ὅσοι πάρος ἦρχον Ἰούδα·
Ζαβυλῶνος ὁμοῦ πρόμαχοι καὶ Νεφθαλίμοιο.
κάρτεϊ σημήνειε τεῷ ἐπιτέλλεο ποιμήν·
ἄμμι τόπερ τέκτηνας ἐϋσταθὲς ἄλκαρ ἐρείδοις,

εὐαγὲς ἐκ νηοῖο μετεσσύμενοι τεὸν ἄστυ·
δῶρα πολυκλήεντι θεῷ βασιλῆες ἀγέσθων·
θηρσὶν ὀρεσσινόμοις δόνακος περιήχεον ὁμοκλήν.
δημοτέρας δαμάλας μετανίσσεται ἔθνεα ταύρων,
ὄφρα κεν ἐξείργοιντ' οἷς ἀμφαδὸν ὦνος ἐτύχθη.
φῦλα βροτῶν ἄγχαντι φιλοπτολέμων κεδάσειας,
λισσόμενοι σπεύσουσιν ἀπ' αἰγύπτοιο πολήων·
χεῖρας δ' ἀθανάτῳ τανύσει γένος αἰθιοπήων.
κοιρανίαι βασιλῆα λιγαίνετε πάντοθεν αἴης,
εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε ποιμένα κόσμου.
μέλψατε αἰπολίης πόλον ἐκ πόλου ἐμβεβαῶτα.
αἶνον ἀποφθέγξοιντο φίλον ζωαρκέϊ φωνῇ·
κῦδος ἀπειρέσιον κελαδήσατε παμβασιλῆϊ,
αἰὲν ἐπ' Ἰσραήλου ἔχει μεγαλοπρεπὲς εὖχος·
καὶ σθένος αἰθερίῃσιν ὁμοῦ νεφέλῃσιν ἀγητόν.
ἀθάνατος θνητοῖς ἑοῖς ὁσίοισι μεμηλώς·
ἀλκὴν ἠδὲ σθένος ἐσθλὸν ἄναξ πόροι Ἰσραήλῳ.
πάντοτε παμβασιλεὺς ἀειδείκετος αἰνετὸς ἔστω.

Ψαλμὸς ξη΄.

Δαβίδου κραδίης ὕμνος ἀμειβομένης,
ἑξηκοστὸν ἔχων ὄγδοατόν τε μέτρος.

ΕΞ ὑδάτων με σάω βασιλεῦ· τὰ μὲν ἀμφέπεν ἦτορ.
βύσσῳ ἐν ὑλήεντι παγεὶς βιότοιο χατίζω·
νισσόμενον ποντοῖο βυθῷ κατὰ μ' εἷλε καταΐξ.
καρφαλέως βοόωντος ἐμὸς περιηχέετο λαιμός.
ὤλεσα φέγγος ἄνακτα θεὸν δεδοκημένος ὄσσοις·
οἵ με μάτην στυγέοντες ἐμῶν πλέον εἰσὶ κομάων.
οἵ τ' ἀδίκως ἐμὲ ἔσκον ἀπεχθέας, ἄλκιμοί εἰσιν.
ἀφραδέως ἅρπαγμα, τὸ μὴ μάθον αὐτὸς ἔτισα·

οἶδας ἄναξ ὅσ' ἔρεξα χαλιφροσύνῃσιν ἐμῇσιν,
οὐδέ τεῆς ἔκρυφθεν ἀτασθαλίαι μευ ὀπωπῆς.
μήποτ' ἄναξ ἵκοι αἶσχος ὅσοις θεὸς ἔργον ὁρᾶσθαι,
μηδὲ θεὸν ποθέων τις ἀνὴρ μωμητὸς ἀκούσῃ.
εἵνεκά σου βασιλῆος ὀνείδεα τετλήκαμεν,
πλήσομαι, εἴ κεν ἔρευθος ἐμὸν ῥέθος ἀμφικαλύψῃ.
ἀλλοδαπὸς γενόμην, καὶ ἐμοῖς ἄκληρος ὁμαίμοις·
καὶ ξεῖνος γλυκερῆς τε ἐνηέος υἱάσι μητρός.
οὕνεκα δαρδάπτων με περὶ πόνος εἷλε μελάθρου.
σεῖο δ' ἐπεσβολίῃσιν ἐμὴν φρένα δάκνομαι ἐχθρῶν.
νηστείης καμάτοισι κατέκλασα θυμὸν ἐμεῖο,
καὶ τό με νηστεύειν ἐπ' ὀνείδεσι τεκταίνοντο.
πέπλον ἐμὸν χαρίεντα θέμην ἅτε πένθιμον εἷμα·
ἀλλὰ καὶ ὥς, γενόμην σφετέρῃς γλώσσῃσι λάλημα.
ἀμφ' ἐμέθεν μέμποντο καθεζόμενοι περὶ πυλάων.
εἰς δ' ἐμὲ φορμίζεσκον ἅλις βεβαρηότες οἴνῳ.
αὐτὰρ ἐγὼ καλεόν σε διηνεκέως λιτανεύων·
καιρὸς ἄναξ ὅτε δή μοι ἑκὼν ἀναφανδὰ παρείης.
κλῦθι τεῆς ἐλεημοσύνης παμπληθεῖ ῥοίζῳ·
σεῖο δ' ἀληθείης μοι ἄναξ μέγα φέγγος ὀπάζοις,
ἐκ πηλοῦ με σάωσον ὅπως διὰ τέλμα φύγοιμι.
ῥύεο δυσμενέων με μάκαρ βυθίων τε ῥεέθρων·
μή κε πότ' ὑδατόεσσα καταβρώξειε καταῖξ,
μηδέ με λευγαλέος βρύχιον βυθὸς ἔνδοθι μάρψῃ·
μηδέ με ἀμφιβάλῃσιν ἑὸν στόμα βόθρος ἀπείρων.
κέκλυθι μειλιχίῃ φορέων οἰκτίρμονα θυμόν·
πλήθει δ' οἰκτιρμῶν πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις·
μήποτέ μοι σέο παιδὸς ἀποστρέψαιας ὀπωπήν·
αὐτίκα τειρομένοιο μάκαρ πανυπέρτατ' ἀκούσαις·
ὄμμασι νωΐτερον πανδερκέσι θυμὸν ἐρύκοις.

οὕνεκεν ἡμετέρων δηίων βασιλεῦ με σαώσεις·
οἶσθα γὰρ αἶσχος ἐμὸν καὶ ὀνείδεα καὶ μέγα πένθος.
ἀντία σέθεν σύμπαντες ἐμῇ μεμαθημένοι ἄτῃ·
μῶμον ἐμὸς λώβην τε μετὰ φρεσὶν ἔσπετο θυμός.
οὐδέ μοι ἀλγινόεσσιν ὁμήγυρος ἤλυθεν ἀνήρ·
οὐδὲ εὗρον πόθεν ἄμμι πέλει παραμύθιον ἄτης.
βρώματι νωϊτέρῳ θυμοφθόρον ἔμβαλον ἰόν,
καί μοι διψαλέῳ θανατηφόρον ὤπασαν ὄξος.
τοῖσι λίνον τεύχοιτο πολύπλοκον αὐτὶ τραπέζης,
θήρη καὶ δολόεσσα πάγη καὶ μισθὸς ἐπ' ἔργῳ.
σφωϊτέρην κακότεχνον ἀποσβέσσειας ὀπωπήν·
καί σφεων ἠνεκέως καμάτῳ κατὰ νῶτα δαμάσσαις.
καδ δὲ κότον βαρύμηνιν ἐπὶ σφίσι πάντοτε τεύχοις,
καί σφεας ἀμφιβάλοι θολερῆς σέο μήνιδος ὁρμή.
ἔστω πουλυβότειρα μετὰ σφίσιν αὖλις ἐρήμη,
μηδέ τις ἐν μεγάροισιν ἑοῖς ναετῆρα κιχάνοι·
οὕνεκεν ὃν ῥ' ἐπάταξας ἄγις ποθέεσκον ἐκεῖνοι,
πληγῇς ἡμετέρῃσι καὶ ἄλγεσιν ἄλγεα θέντες.
ἀμπλακίην ἐπίρραψον ἑαῖς ἀμπλακίῃσιν ἔησι·
μηδὲ δικαιοσύνῃ πίσυνοι σέο θῶκον ἱκέσθων.
θᾶσσον ἀποσμήχοιντο φερεζώων ἀπὸ βίβλων·
μηδέ ποτ' εὐδικίης ναέταις ἐναρίθμιοι εἶεν.
πτωχὸς ἐγὼ τελέθω καὶ κήδεα μυρία πάσχω·
ἀλλ' ἴσχω βασιλῆος ὑπέρμαχον ἄγχαρ ὀπωπῆς.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἀνυμνήσαιμι χορείων,
καί μιν ἀνυψώσαιμι διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπων.
ἥβητήν δ' ἀρέσειεν ὑπὲρ μόσχον βασιλῆϊ,
ὅς νέον ἡβώῃ πίσυνος κεραέσσι καὶ ὁπλαῖς.
πτωχοὶ δερκομένοιο νόος πραπίδεσσι χαρείη·
ποιμένα δίζεσθε ψυχέων βιότοιο δοτῆρα·

οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς ὑπάκουσε πενιχροῦ·
οὐδ' αὔτως μεθέηκε κακοῖς πεπεδημένον ἄνδρα.
οὐρανοὶ ἀμφί τε γαῖα χορευόντων βασιλῆϊ,
πόντος ἀπειρέσιος καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης.
οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς Σιῶνα σαώσει·
ἄστεα δ' ἀνστήσειεν Ιουδαίης ἐρατεινῆς.
καί μιν ναιετάοντες ὅλην κτήσαιατο κλήροις·
καὶ δμώων σφετέρων γενεὴ σύμπασαν ἐρύξει.
ἀμφαγαπαζομένοισι περικτιόνεσσι μιγέσθαι.

Ψαλμὸς ξθ.

Τὸν πάντα γινώσκοντα μιμνήσκων θεὸν
Δαβίδος εἶπεν, σῶζε δή με δέσποτα·
ὁ δ' ὕμνος ἑξηκοστὸς ἔνατος τυγχάνει.

ΑΦθιτε νωΐτερήν σκοπιάζεο πάντοτ' ἀρωγήν.
αἶσχος ἔλοι δ' ὅσσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι.
στρεφθεῖεν μετόπισθ' ὅμοι κακὰ βυσσοδομεύων.
αὐτίκ' ἔλοι τούς δ' αἶσχος ἐμὴν κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσσοι γένος ἀμφιπολεῦσι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁσσάτιοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σεῖο φέγγος.
ἀλλὰ σὺ δ' ἀλεξήσαις πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς ο.

Παῖδες Ιωναδάβου μεγαλήτορος, οἷς τὸ πάροιθεν
ἐνναέται Βαβυλῶνος ἄγον κατὰ δούλιον ἦμαρ,
ἑβδομάτης δεκάδος λιγυρὸν μέλος ἐντύναντο.

ΜΗ με καταισχύνειας, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ περικήδεο καί με φύλασσε.
ἐμμαπέως με σάω, κλίνας ἀείηκοον οὖας·

ναίπερ θεὸς ἔασο κατὰ χρέος ἀσπιδιώτης,
ἔμπεδος οἷά τις οἶκος, ὅπη κακὸν ἔστιν ἀλύξαι·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ ἐϋσταθὲς ἄλκαρ·
ῥύεο δὴ παλάμης βασιλεῦ κακοεργέος ἀνδρός·
ἐκ παλάμης ἀδίκου τε δυσνομίην ποθέοντος.
οὕνεκεν ἐλπὶς ἐμὴ πανυπέρτατε αἰὲν ἐτύχθης·
ἐλπὶς ἀεξώουσα καὶ ἐκ νεοθηλέος ἥβης.
σοὶ περιθαρσήεις ἐκ νηδύος εἰμὶ τεκούσης.
αὐτός μοι σκέπας ἦσθα φίλης ἐν γαστέρι μητρός.
ἐν σοὶ μὲν πανάειστε πέλει φιλόμολπος ἀοιδὴ,
ὠΐσθην βιότοιο τέρας πολέεσσι τετύχθαι·
ἀλλά μοι ἀλκήεις ἐφάνης μετὰ τοῖσιν ἀρωγός.
πλῆρες ἐμοὶ χάριεν μελέων στόμα πάντοθεν εἴη,
ὄφρα μάκαρ σέο κῦδος ἀγήραον ὑμνοπολεύσω·
σεῖο πανημέριον μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀείδων.
μή με μεθῇς ἄχραντε κακῷ περὶ γήραος οὐδῷ·
εὖτε βίην ὀλέσαιμι φίλην τότε μή με μεθείης·
οὕνεκά μοι τάδ᾽ ἔφαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
ψυχῆς ἡμετέρης φύλακες σκέψαντο μολόντες,
ἀθάνατον βάζοντες ἐὸν θεὸν ἐξάπινα μεθῆναι·
σπεύσατε καί μιν ἕλεσθε, ἐπεὶ νύ οἱ οὔτις ἀρωγός·
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μή μευ ποτὲ νόσφι τραπείης·
μηδ᾽ ἀγαοσκοπίην ἐμέθεν χατέοντος ἐλέσθαι.
αἶσχος ἔχοι, ὅσοι ἦτορ ἐμὸν βάλλουσι κακοῖσι·
μῶμος ἔχοι καὶ πένθος, ὅσοι κακά μοι φρονέουσιν.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ θεῷ περιθάρσυνος εἴην,
καί οἱ αἰνετὸν ὕμνον ἔτι πλέον ἢ πρὶν ἀείσω.
ἡμέτερον στόμα σεῖο δικαιοσύνην ἀγορεύσει·
σεῖο πανημέριον φάος ἄφθιτον ὑμνοπολεύσω.
ἐμπορίης ἀδάητος ἐὼν καὶ ἐλεύθερος ἄτης·

θαρσαλέος μετὰ νηὸν ἐλεύσομαι ἀθανάτοιο,
σεῖο δικαιοσύνης βασιλεῦ μεμνήσομαι οἴου.
ἐξ ἥβης μ' ἐδίδαξας ἀτὰρ θέμις ἄφθιτε ποιμήν·
τοὔνεκα θέσκελα ἔργα καὶ ἐς τόδε σεῖο βοήσω.
μή μ' ἀπογηράσκοντα μάκαρ πελιόντε μεθῆς,
εἰσόκεν ὀψιγόνοισι βραχίονα σεῖο περιφήνω,
σὸν σθένος ἀγγέλλων καὶ εὐδικίην ἐρατεινήν,
ὑψίστων ἐπέλεσσας ἕως μεγαλαυχέα ποιμήν.
Ὥς νύ τοι ἄλλος ὅμοιος ἐμοὶ τόσα κήδεα τεύχων·
καί με πάλιν στρέψας, βιότου πόρες ἄσπετον δηκήν.
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
σεῖο μοι εὐδικίης περιώσιον ἔβλυσας ἀλκήν,
καί μευ ἐπιστρέψας, περιτέρπην ἰήσαο νοῦσον·
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
καὶ γὰρ ἐγὼ ὑμνήσω σε μάκαρ πανδημέϊ μολπῇ,
μέλπων ἐν κιθάρῃ πανακήρατον Ἰσραῆλον.
ἀμφὶ σὲ μελπόμενος μέγα χείλεσι γηθήσαιμι,
ψυχῇ δὲ, τὴν ῥ' ὀλοῶν βασιλεῦ ἀπελύσαο νούσων.
πρὸς δέ τι μοι καὶ γλῶσσα δικαιοσύνην σέο μέλψει·
εὖτε καταισχυνθῶσιν ἐμὸν διζήμενοι ἄλγος.

Ψαλμὸς οα.

Τοῦτ' ἄρα παισὶν ἔην ἀνεπίγραφον ἑβραίοισιν
ἠδὲ μέλος Σολομῶνι πολυκλείεντι μεμηλός.
ἑβδομάτης δεκάδος πέλεται καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Ἐν δικίην βασιλῆϊ πόροις σέο φέρτατε ποιμήν,
παιδί τε σὴν περίαλλε δικαιοσύνην βασιλῆος.
ὄφρα διακρίνωσιν ἐπ' εὐδικίῃ σέο λαόν·
πτωχοῖς δ' ἀκτεάνοισι δίκην δικάσωσιν ἀείσην.
οὔρεσιν εἰρήνη περιναρὴ βουνοῖς τε μελέσθω.

πτωχῶν δημοτέροισιν ὑπ' εὐδικίῃσι δικάζειν.
ἀκτεάνων δ' ἅμα παισὶν ὀρινομένοισιν ἀρήγει.
ἐκ ῥηξηνορίης καθέλοι ψευδηγόρον ἄνδρα,
ἠελίῳ φαέθοντι διαμπερὲς ἶσα φαείνοι.
πάντας ὑπερλάμπων κεραῆς προπάροιθε σελήνης,
ὑψόθεν ἠρεμέων ὡς ὑετὸς ἐς πόκον ἤλθοι·
ὡς γαῖαν ψιάδεσσιν ὅτ' οὐρανὸς ἥσυχα βάλλει.
ἔσσεται ἡμέρῃ ἥδε δικαιοσύνης τότε μήτηρ,
εἰρήνης τ' ἐρατῆς, μήνης ἀφένος εἰσόκε λάμπῃ.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρηνδε κράτος τανύσει θαλάσσης.
ἐκ δ' ἱερῶν ποταμῶν μετὰ πείρατα μυρία γαίης·
αὐτὸν φῦλα θοῶς γουνάσσεται αἰθιοπήων·
δυσμενέες δὲ οἱ ἀμφὶ κόνιν λείξουσι δαμέντες.
οἴσατε νῆσοι δῶρ', ἅμα δὴ οἴσατε θαρσίδος ἀρχοί·
ἐκ δὴ ἀράβων σαβίων τε πολύλλιτα δῶρα φερέσθω.
γαίης μιν βασιλῆες ὅλης ἅμα γουνάσονται.
ἔθνεά οἱ παντοῖα ποτὶ ζυγῷ αὐχένα θείη.
πτωχὸν ἐπεὶ παλάμης ἀθεναρῶν ἀπελύσατο φῶτα,
καὶ πενίῃ βλαφθέντα δ' ᾧ μὴ πέλας ἔσκεν ἀμύντωρ.
πτωχοῦ λευγαλέου φείσεται ἠδὲ πενιχροῦ,
ψυχάς τ' ἀκτεάνων ὀλοῆς ἀπολύσεται ἄτης.
ἐκ τόκου ἐκ τ' ἀδίκοιο βίης σφέας ἐξαρπάσσει·
τῶν δὴ ἄρα οἱ κατέναντι φανήσεται οὔνομ' ἀγητόν.
ζήσεται, ἀρραβίης δὲ γέρας χρυσοῖο κομίσσοι,
ἀμφ' αὐτοῦ βασιλῆα λιτῆς καλέσειεν ἀπαύστοις,
καί ἑ πανημέριον ἀγαθοῖς μεταψαίατο κώμοις·
οὔρεσιν ἀκροτάτοισιν ἕδος κλυτὸν ἔσσεται αἴης.
πότερον λιβάνοιο φέροι μεγακηδέα καρπόν.
ἄστεος αἰτέλλοιεν ὅλης ἅτε χόρτος ἀρούρης.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλαις,

ἠελίου προπάροιθε μένει κλυτὸν οὔνομα θεῖον,
λαμπόμενον καὶ πρόσθε φερεζώοιο σελήνης.
ἀμφ' αὐτῷ περιπόθητον ἕξοι κλέος ἔθνεα γαίης,
ὄλβιστον καλέσειαν ἀεὶ θεὸν ἔθνεα πάντα.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου,
ὃς καὶ μοῦνος ἀεὶ τελέει περιθαμβέα ἔργα.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐϋκλείῃσι μεμηλὸς,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα, καὶ ἐσσομένῃσι γενέθλαις.
γαῖαν ὅλην πλήσειε θεοῦ κλέος, ὧδε γενέσθω.

Ψαλμὸς οβ'.

Δαβίδου μετέων μὲν ἐπαύσατο θεσπεσίη φρὴν,
παιδὸς Ἰεσσαίου ἐξ ὀλιγοδρανίης.
Ἄσαφος δ' ἀνόρουσε καὶ ἴαχε πνεύματι θείῳ
ἑβδομάτης δεκάδος δεύτερον ὕμνον ἱείς.

Πῶς τόσον ἰθυνόοις ἀγαθὸς θεὸς Ἰσραήλου·
καί κεν ἐμοὶ κλονέοντο πόδες παρὰ βαιὸν ἀνάγκῃ,
καί μου ἔνθα καὶ ἔνθα κατέρρεον ἴχνια πέζης.
οὕνεκα δὴ κατὰ θυμὸν ἐμὸν φθονέεσκον ἀλείταις
εἰρήνην ἐπιδερκόμενος κακότητος ἐέλδων.
Τοῖσιν ἄφυκτος ἀεὶ καὶ ἀνόσιμος ἔπλετο πότμος,
καὶ στεναραὶ μάστιγες ἐπὶ πληγῇσι βαρείαις.
ἀνδρομέων καμάτων ἀδαήμονες αἰὲν ἔασιν.
οὐδὲ γὰρ ἀνθρώποισι κατὰ χρέος ἶσα δαμεῖεν·
ἔνθεν ὑπερβασίῃ κραδίης καταβεβρίθασι.
καί σφεας δυσομίη ἀθεμίστιος ἀμφιπολεύει
οἷά τε παλένη τις ἑὴ περιέσσεται ὕβρεις.
ἔστιχον ἀμφαφόωντες ἑοῦ μενεδήματα θυμοῦ,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἀθέσμια μυθίζοντο,
οὐλομένῃς ὕψιστον ἐπεσβολίῃσιν ἔβαλλον.

λάβρον ἑὸν στόμα θέντο καὶ οὐρανοῦ ἄχρι πυλάων,
γλῶσσαν ἀερτάζοντες ὅλης ὑπὲρ ἄντυγα γαίης.
τοὔνεκ' ἐπιστρέψειεν ἐμὸς πάλιν ἐνθάδε λαός.
ἤματα δὲ πλήθοντα μετὰ σφίσι πάντα φανείη.
εἶπα δὲ, πῶς ἄρα ταῦτα θεὸς πραπίδεσσι νοήσει·
εἰ δὴ ἐτεὸν βασιλεὺς πανυπέρτατός ἐστι νοήμων,
πῶς οἵδ' ἀμπλακίης ὑποφήτορες εὐφραίνονται,
ἀσφαλέως πλούτοιο διηνεκέως κρατέοντες.
μὴ τάχα μαψιδίως ὅσιον νόον εἶπα φυλάξαι,
νιψάμενος καθαρὰς πανακηράτῳ ὕδατι χεῖρας.
ἤματος μάστιγι δέμας δεδμημένος αὔτως·
ἠῶθεν κρατεροῖς βεβολημένος ἦτορ ἐλέγχοις.
ὠϊσάμην πόθεν ὧδε περιφραδέως ἀγορεύσω·
παίδων σῶν γενεῇ τῇ ὁμῶς κατατήκομαι ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ πινυτοῖσι περιφρασάμην πραπίδεσσιν.
ἐκ δ' ἐφάνη τόδε μόχθος ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσιν,
εἰσόκεν εἰσέλθοιμι θεοῦ πανακήρατον οἶκον·
καὶ σφετέρων θαλάμων πύματον τέλος ἐξερεείνω.
τοῖσι πόνον δολίων ἀντάξιον ὤπασας ἔργων,
ὕψου ἀειρομένοις πέλασας χθονίοισι θεμέθλοις.
ἐξαπίνης πόθεν ὧδε δάμεν μάλα χειρωθέντες·
ἀμπλακίης σφετέρης ὀλιγοδρανέοντες ὄλοντο.
ὡς δ' ὅταν ἐγρομένων λεχέων ἀλαπαδνὸν ὄνειρον,
οὕτως σφωΐτερον μετὰ σὴν πόλιν εἶδος ἀμέρδοις.
τοὔνεκά μου βαρύμηνις ἐνὶ φρεσὶ καίετο θυμός·
ἡμέτεροι δ' ἤμειφθεν ἀμηχανίης ὕπο νεφροί·
αὐτὰρ ἐγὼ μάστιγι δαμεὶς οὐκ ᾔδεα θυμῷ,
κτῆνος ὅπως γενόμην παρὰ σοὶ, πανυπέρτατε ποιμήν,
σεῖο διηνεκέως ἀγαθοῖς μεμνημένος ὀάροις.
δεξιτερῆς κρατέεσκες ἐμῆς πανακήρατε χειρός,

σῆς ὑπὸ θημοσιώης ἐμέθεν μάκαρ ἡγεμονεύσας,
καὶ σῇ εὐκλείῃ με κομίσσαο κυδιανείρῃ.
Τίς νύ μοι οὐρανίοισι πέλει μετὰ δώμασιν αἶσα,
ἢ τίς σεῖθεν κατὰ γαῖαν ἐγὼ πλέον ἤθελον ἴσχειν.
τήκετό μοι κραδίη καὶ ἐμὸν δέμας ἄφθιτε ποιμήν,
νωλεμέως δέ μοι αἶσα πελευτήσασα λέλασται.
σεῦ ἀπονοσφισθέντες ἄδην ἀπολοίατο πάντες.
μαχλοσιώνης ἀλέγοντας ἀδευκέϊ δῶκας ὀλέθρῳ.
αὐτὰρ ἐμοὶ βασιλῆϊ πελασσέμεν ἐσθλὸν ἐτύχθη·
ἀθανάτῳ τε ἄληκτον ἐμὴν θεῷ ἐλπίδα θέσθαι·
ὄφρα πύλης Σιῶνος ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω.

Ψαλμὸς οβ'.

Ασάφου πινυτῆς θεοτερπέος εἴκελος ὕμνος
ἑβδομάτης δεκάδος ἀμφὶ τρίτος τελέθει.

ΕΣπ' διηνεκέως ἡμέας ἐξώσαο ποιμήν.
θὶς δ' ἐπεθωρήχθη οἴων περὶ πώεσι μῆνις.
μνῆσαι σῆς κλισίης, ἣς προκτεατίσσαο μούνος·
αὐτὸς σκῆπτρον ἔρυσο τεῆς βασιληΐδος αἴσης.
κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ὅθι κλυτὰ δώματα ναίεις·
χεῖρας ὑπερβασίῃσι τεαῖς σφετέρῃς ἑταίροις.
ὅσσά περ εὐαγέεσσι κακῶς ἐπεμήσατ' ἀλείτης,
δεσμενέες τ' εὔξαντο τεῆς κατὰ μέσσον ἑορτῆς.
οὐκ ἐδάησαν ἑὰ σημήϊα σήματα θέντες,
οἷά περ εἰσίθμης στερνῆς βεβαῶτες ἔνερθεν·
ὡς δρυμὰ τῆς δὲ θύρῃσιν ἐπέχραον ἀξίνῃσι.
ῥηγνυῶτες πελέκει τε τέκτονος ἔντεσι φωτός.
πρὸς δ' σέθεν πρήσαντες ὅλον θεοτερπέα νηὸν,
ἐν χθονὶ θέντο βέβηλον ἀκήρατον οὔνομα σεῖο.
ἔννεπον ὃν κατὰ θυμὸν ἀγειρόμενοι τάδε πηοί.

δεῦρ' ἴτε παύσοντες μάκαρος κατὰ γαῖαν ἑορτάς.
οὐδὲ γὰρ ἡμείων σημήϊον ἐφρασάμεσθα,
οὐκέτ' ἄναξ θεὸς ἄμμιν ἐπίσκοπος οὐδ' ὑποφήτης.
εἰπὲ μάκαρ πέο μέχρις ἀνάρσιος ὕβριν ὀφέλλει,
πολεμέως δ' ἐρέθει τεὸν οὔνομα δήϊος ἀνήρ.
τίπτε μάλ' ὧδ' ἔσχεψας ἀλεξίκακον σέο χεῖρα;
καὶ σέο δεξιτερὴν μέσσῳ περικάτθεο κόλπῳ.
αἰδρομένου καὶ πρόσθε βίου θεὸς αἰὲν ἀνάσσει,
ἄμμι δὲ φέγγος ἑὸν τεκτήνατο μεσσόθι γαίης.
ἔμπεδος ἐστὶ τεῷ περικάρπιϊ πόντος ἀπείρων·
ὤλεσας ἰοβόλων κεφαλὰς ῥοθίοισι δρακόντων.
ἔθλασας οὐλομένοιο κάρη κρυεροῦ τε δράκοντος.
καί μιν ἑῶν λαοῖς θαλίην πόρες αἰθιοπήων.
ῥήξαο χειμερίους ποταμοὺς πηγάς τ' ἀμέπελας,
καὶ ποταμῶν κελάδοντα ῥόον τέρσηνας Ἐθάμου.
ἦμαρ ὁμοῦ σὺν νυκτὶ τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς.
ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι σεληναίην ἅμ' ἔτευξας.
γαίης πείρατα πάντα τεὴ κάμεν ἀκάματος χείρ.
εἴαρι δ' ἀμφ' ἱδρῷ θέρεος καματώδεος ὥρην,
τῶν δὲ παραμνῆσαι βασιλεῦ ὧν ἔκτισας ἔργων.
δήϊος ἐν νείκεσσι πύρος βασιλήϊον ἀλκήν,
καὶ λαὸς κακόμητις ἄδην ὀρόθυνεν ἄνακτα.
μή μοι θηρσὶ θεῷ μεμαημένον ἦτορ ἐάσῃς.
μηδὲ διηνεκέως ψυχέων λελάθοιο πενιχρῶν.
συνθεσίην θεράποντος ἄναξ σκοπιάζεο σεῖο·
ὡς χθονὸς ἔπλησθεν σκοτοειδέες ἀμπλακιάων.
οὐτιδανὸν μὴ πάμπαν ἐρευθιόωντ' ἀποπέμψῃς·
ἀκτέανος δὲ πτωχὸς ἄναξ τεὸν οὔνομα μέλψει.
ἔγρεο νωϊτέρην δὲ δίκην ἄγχαντε δικάζοις·
μνώεο πῶς νείκεσσι πανημέριος θεὸν ἄφρων.

μήποτε λισσομένων γοερῆς ἐπιλήσεαι αὐδῆς,
πρὸς σὲ μάκαρ δηΐων ὑπερήφανος ὕβρεσι κεῖται.

Ψαλμὸς οϛ΄.

Μηδέποτε φθείρῃς ἀγαθαῖς μεγεδῶνας ἀοιδῆς,
φαίδιμος Ασαφος κέκλετο μνημόσυνος. (χθη.
ἑπτὰ σὺν δεκάσι πρὸς, τέτρατος ὕμνος ἐτύ-

ΠΟιμένι ἡμέτερῳ θεσδέα λέξομεν ὕμνον.
μέμψομεν εὐχόμενοι κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος.
μυρία θαύματα σεῖο περιφραδέως ἀγορεύσω.
εὖτε φανῇ σεο καιρὸς, ἐγὼ μάκαρ ὀρθὰ δικάσω.
πᾶσιν ὁμοῦ ναέτῃσιν ἑοῖς κατατήκεται αἶα.
κίονας ἀκαμάτους σφετέρας ἐγὼ ἐστήριξα.
ἐξεφάμην ἀνόμοισιν ἀθεσμοσύνης ἀπολήγειν,
αὐτὰρ ἀταθάλλοισι κέρας μὴ πάμπαν ἀείρειν,
μηδὲ κέρας εἰς ὕψος ἀρπάζειν παρὰ μοῖραν.
μηδὲ καθ' ἀθανάτου ἀθεμίστια λαβρεύεσθαι.
οὔτ' ἐξ ἀντολίης ἑλικυδέος οὔτ' ἀπὸ δυσμῶν,
οὔτ' ἄρα δενδροκόμων ὀρέων ἀπὸ πολλὸν ἐρήμου.
ὡς αἰεὶ θεός ἐστι δικασπόλος ἀγνώσσοισιν.
ἄλλον λυγρὸν ἔθηκ', ἕτερον δ' εἰς ὕψος ἀείρει.
ἀκρήτου παλάμῃ μάκαρος δέπας εὔκραες οἴνου.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρην δε παρακλιδὸν ἠώρηται,
ἔμπα γε μὴν ἀκένωτος ὑποστάθμη ἔο μίμνει,
πινόντων ἅμα πάντες ἀταθαλίης θεράποντες.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι διηνεκέως κεχαροίμην,
ἡδέα φορμίξω θεὸν ἄφθιτον Ιακώβου.
αὐτὰρ ὑπερφιάλων κέρα ξύμπαντα κεάσω·
εὐσεβέων ἵνα μοῦνον ἀειρόμενον κέρας εἴη.

Ψαλμὸς οε′.

Κοίρανον ἀσπυείων μελόων Ἄσαφος ἐχέφρων
ἴαχεν ἑβδομάτης δεκάδος καὶ πέμπτιον ἆσμα.

Μουνῶος Ἰουδαίῃ βασιλεὺς ἀρίδηλος ἐπίχθη·
οὔνομά οἱ μεγαλαυχὲς ἐν ἔθνεσιν Ἰσραήλου·
τοῖο δ' ἐν εἰρήνῃ κρατερὸς τεκταίνετο χῶρος·
ἐν δ' ἱερῇ Σιῶνι φίλος καὶ ἀκήρατος οἶκος.
κεῖσε βίην τόξων μεγαλοσθενέων ξυνέαξεν,
ἀσπίδα τε ξίφος ὀξὺ τε ἀστυφέλικτον ἀϋτήν.
φαίνεις ἀθανάτων ὀρέων ἄπο φέγγος ἀγητόν·
στήθεσι πανσυδίῃ ἀεσίφρονες ὠρίνθησαν.
ὕπνον κακκείοντες ἀμήχανον οὐδὲν ἐφεῦρον·
ἀφνειοὶ παλάμῃσιν ἑαῖς περιθαρσέες ἄνδρες.
σμερδνὸν Ἰακώβοιο κοτεσσαμένου βασιλῆος·
ἱππῆας μάλα πάντας ἕλεν κατὰ νήγρετος ὕπνος.
ἐσσὶ μάκαρ βλοσυρὸς, τίς τοι μένος ἀντιφερίζει.
ἐκ παλαχῆς σέο μῆνις ἔχει περιώσιον ἀλκήν.
οὔασιν οὐρανόθεν θνητοῖς θέμιν ἐγγυαλίξας.
εὔκηλος δ' ἄρα γαῖα περιτρομέουσα πεδήθη,
ἀθανάτου βασιλῆος ἀνερχομένοιο δικάζειν.
ῥύσασθαι ναετῆρας ὅλης χθονὸς ἠπιοθύμους.
ἀνδρομεόν σε νόημα περὶ στέρνοις ἀναμέλψει.
καί σοι λείψανον ἡδὺ νοήματος οἴσει ἑορτήν.
ἀθάνατον λίσσεσθε, καί οἱ δότε μείλιχον εὐχήν·
ὅσσοι δ' ἀμφιέπουσι θεὸν κλυτὰ δῶρα φερόντων,
καρτερῷ, ᾧ τε μόρος μέμβλεται σθένει ἡγεμονήων,
εὐρυβίῃ μετὰ πᾶσιν ἀειζήλοις βασιλεῦσιν.

Ψαλ-

Ψαλμὸς οϛζ.

Ἀσάφος μὲν ἔχαρμος ἄναξ ὑπὲρ Ἰδιθούμου
ἑβδόμῃ ἀμφ' ἱερῇ δεκάδος μετὰ ἴαχεν ἕκτον.

Ἡμετέρην βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα χατίζων,
αὐτὰρ ὁ νωϊτέρην δεδαὼς ἐπεδέρκετο φωνήν.
ἀμφαφόων λιτόμην θεὸν ἄφθιτον ἤματι μόχθου,
χερσὶν ἐμαῖς διὰ νυκτὸς ἰὼν πέλας, οὐδ' ἀπατήθην.
ἠρνεόμην πραπίδεσσι παρηγορέοντος ἀκοῦσαι,
μνησάμενος βασιλῆος ἔχον πολυκυδέα τέρψιν.
ἐξαπίνης δ' ἀνέμυξα, νόῳ δ' ὀλιγοδρανέεσκον.
ὥστε φίλῳ φυλακῆσιν ὑποφθαλμίῳ μεμήλειτο.
σιγαλέον νύ μοι ἦτορ ὀρινομένῳ περ ἀνέτλη·
ἐφρασάμην βιότοιο παλαιότατον φρεσὶν ἦμαρ,
καὶ μνησθεὶς ἐτέων προτέρας ἀνέμυξα γενέθλας,
παννύχιος κραδίῃ μελεδήματα πολλὰ λιγαίνων,
καί μευ ἀνιχνεύεσκε νόος διζήμενος αἰεί.
ἦ ῥά που ἀνδρομένης γενεῆς ἐπιλήσεται ἑαστήν;
ἦ ῥ' οὐχ ὧν ἐφύτευσεν, ἔτι μεμνήσεται αὐτός;
ἦ σφετέρην παύσειε διηνεκέως γενετήν;
μὴ θεὸς οἰκτιρμῶν μητίσατο πάγχυ λαθέσθαι;
μὴ μέγα μηνίσας ἐλεημοσύνην ἀπερύξει;
νῦν μόγις ἀρξάμενος νοέειν φρεσὶν αἴσιμ' ἀνέγνων,
ἡ δ' ἀλλοφροσύνη παλάμης πέλει ὑψίστοιο.
ἔργων ἀθανάτοιο παρεμνήσθην βασιλῆος·
θαυμασίων ἀρχῆθεν ἐμεῦ μεμνήσομ' ἄνακτος·
ἔργοις θεσπεσίοισι διηνεκέως μελετήσω·
ἆθλα νόῳ μέλψαιμι θεοδμήτων ἀρετάων.
ἄφθιτε σεῖο κέλευθος ἐν ἀχράντῳ πέλει αἰεί.
τίς θεὸς ἡμετέρῳ πανομοίϊός ἐστιν ἄνακτι,

μοῦνος ἄναξ θεὸς ἐσσὶ περίκλυτα θαύματα ῥέζων.
πᾶσιν ὁμῶς λαοῖσι τεὴν ἀνέφηνας ἐρωήν.
σῷ μεγακλυέντι βραχίονι ῥύσαο λαὸν,
παῖδας Ἰωσῆφου καὶ Ἰακώβου μεγαθύμου.
ὕδατα θηήσαντό σε, καὶ ῥίγησαν ἰδόντα,
πυθμένες ἀντίαχοι βυθίων κλονέοντο ῥεέθρων,
σμερδαλέος κτύπος ὦρτο δι' αἰθερίων νεφελάων.
καὶ γὰρ σοῖο βέλεμνα διέσσυτο ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν κύκλῳ τροχαλῷ βροντῆς πολυηχέος ὁρμή·
ἀθανάτου στεροπῇσιν ὅλη περιλάμπεται αἶα·
ῥιζόθεν αἰθικόμος περισείετο κινυμένη χθών.
ἐν πόντῳ βρεμέθοντι τεαὶ μάκαρ εἰσὶ κέλευθοι,
ὕδασιν ἐν πολέεσσι τεαὶ τελέθουσιν ἀταρποί·
οὐδ' ἴχνος βασιλῆος ἀριφραδὲς ἀνδράσιν ἔσται.
λαῶν ἡγεμόνευσας ὅπως κατὰ μῆλα νομήων,
χειρὶ σοφῇ Μωσῆος Ἀαρῶνός θ' ἱρῆος.

Ψαλμὸς οζʹ.

Ἀσάφου πινυτῆς ἕβδομον ἀμφὶ μέλος,
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀεισοπένος.

Ὄμμασι λαὸς ἐμὸς θεοτερπέα δέρκεο θεσμόν·
οὔατα νωίτερου στόματος προσερείσατε μύθῳ.
ἀρχόμενος πυκινοῖς αἰνίγμασι χείλε' ἀνοίξω,
ἐκ παλαχῆς προτέρης γενεῶν ἀναμέλψομαι οἴμας.
ἔγνωμεν παρ' ἀπίστεσι τέων περ προσεδέγμεθ' ἀκουῇ·
ἄμμι δ' ὅμως τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες.
ἔργα παλαιγενέων σφετέροις οὐ κρύπτεται υἷας,
ὕμνοις ἀθανάτοιο περιφραδέως βοόωντας,
καὶ σθένος ὅσσον ἔρεξεν ὁμοῦ περιθαμβέσιν ἔργοις.
μαρτυρίην ἔστησεν ἐφ' υἱέας Ἰακώβῳ,

καὶ νόμον ἰφθίμῳ κλειτὸν πόρεν Ἰσραήλῳ,
γονιτέροις ὃν πρόσθεν ἄναξ ἔστησε τοκεῦσιν,
ὄφρα κε σημήνειεν ἐναίσιμα παισὶ γενῆες,
ὡς ἑτέρη τὰ δ' ἅπαντα μάθοι μετέπειτα γενέθλη.
υἱέες οὕς κε τέκοιεν ἐν ὀψιγόνοισι γενέθλης,
οὔ τι δ' ἀγγελέοισιν ἀεξόμενοι τάδε παισίν,
ὄφρα κεν ἐλπίδα θεῖεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
μηδ' ἔργων βασιλῆος ἑοῦ λελάθοιντο θεοῖο,
ἀλλὰ καὶ ἐννεσίας μάκαρος φρεσὶν ἰχνεύσωσι,
μηδὲ φίλοις τοκέεσσι γενοίατο πάμπαν ὁμοῖοι.
ἀλλ' ὦ ῥιγεδανὴ μερόπων σκολιή τε γενέθλη,
ὦ γενεά, κακοεργὸς ἀεὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτύχθη,
οὐδὲ νόον σφετέροιο θεοῦ μετὰ πιστὸν ἔφευρε.
τοξοσύνης ταναῆς ἑκατηβόλου Ἐφρέμου υἷες,
δηϊοτῆτα φέβοντο κακῶς μετὰ νῶτα βαλόντες.
συνθεσίην ἐρίτιμον ἀπηρνήσαντο θεοῖο,
οὐδ' ἔθελον θεσμοῖσιν ὑποδρήσσειν βασιλῆος·
ἀλλ' εὐεργεσίης ἀγαθῆς ἐλάθοντο θεοῖο,
οὐδ' ἐπὶ θαυμασίοισι πόσεις κατὰ μῆτιν ἔκαμφθεν,
ἃ πρὶν ἄναξ ἐτέλεσσεν ἑῶν κατέναντα τοκήων,
Αἰγύπτου κατὰ γαῖαν ὑπὲρ Τάνιν ἀνθεμόεσσαν·
ὥς ποτε διχθὰ θάλασσαν ἀναρρήξας ἀγελαούς,
ἀσκὸν ὅπως στήσας πυκινὸν ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα,
καί σφισιν ἤματος νεφέλην θέτο σῆμα κελεύθου,
νυκτὸς δ' ἡγεμόνευε καὶ οὔρεα φέγγεϊ πυρσοῦ.
θηροκόμον διέρρηξεν ἀναιδέα πέτρον ἐρήμῳ·
φαίης τόσσον ἰδὼν δοκέειν πόμα βυσσόθεν ἕρπειν,
ὁππόσον ἐκ πέτρης ἱερῆς ἐξήγαγεν ὕδωρ,
καὶ πολὺν ἀενάοισι ῥόον ποταμοῖσιν ὁμοῖον.
ἀμπλακίας δὲ τιθέντες ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἔραπλον,

καί σφεας ἀθανάτοιο μετέστιχε μνῆστις ἑτοίμη,
πότμον ἀνώϊστον πόλεων τεύχουσα καρήνοις·
καρτίστους τ' ἐπέδησεν ἀγακλέος Ἰσραήλου·
ἀλλὰ γὰρ οὐ δ' ἐπὶ τοῖσι κακορραφίης ἠλάθοντο,
οὐδ' ἐπὶ θαυμασίοισι πόσοις θάρσησαν ἄνακτι.
ἀλλ' ὀλιγοδρανίῃ βιοτὴν κενεαυχέ' ἰδόντες,
ῥίμφα διωκομένων ἐτέων ἐξέφθιθεν αὔτως.
ἄδηλοι· πότ' ἄνακτα καταφθίμενοι ποθέεσκον,
ἐξ ἠοῦς μιν ἀρωγὸν ἀνηύτεσκον ἰόντες,
πληθὺν φραζόμενοι προτέρων εὐεργεσιάων,
ὧν σφίσιν ἐγγυάλιξεν ἠδύτερον ἦμαρ ὀπάζων.
οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον ἑοῖς περὶ χείλεσιν ἄκροις,
γλώσσης ψυδαλέης μειλίγμασι κωτίλλοντες.
οὐ γὰρ ἔχον κραδίας ἰθύφρονας οὐδὲ νόημα,
οὐδ' ἐπὶ συνθεσίῃ σφετέρῃ συμφράδμονα πίστιν.
ὦ βασιλεῦ, σὺ δὲ πάντοτ' ἔχεις οἰκτίρμονα βουλήν,
καί σφεων ἀμπλακίῃσιν ἱλάσσεαι οὐδ' ἀναείζεις,
ἀλλὰ παλίνοστον δαμάσας μεγαλήτορα θυμὸν,
ἐσσυμένως σέο μῆνιν ἀναπλομένην κατερύκεις.
οἶδα γὰρ ἀδρανέων μερόπων γένος οἷον ἐτύχθη,
οἷς βίος οὐ λήϊστος ἐπὴν ἀΐδης μιν ζεύξῃ·
ἃ πόσα μιν θώρηξαν ἐποτρυνόντες ἐρήμῳ,
καί οἱ θυμὸν ὄρινον ἐν εἴδεσι πολλὸν ἀνύδροις,
πὰρ θέμιν ὑψίστοιο θεοῦ πειρώμενοι ἀλκῆς,
καὶ μύθοις ἐρέθοντες ἀκήρατον Ἰσραήλου.
πῶς μόχθων παλάμης ζωαρκέος ἐξελάθοντο,
αἰγυπτίων ὡς πάντας ἐρύσατο δουλοσυνάων.
αἰγύπτῳ δ' ὡς τεῦξεν ἀθέσφατα σήματα πρήξας,
αὐτὰρ ὑπὲρ Τανίος πεδίον θηητὰ τελέσσας.
αἷμα μὲν ἦεν ὕδωρ, προτέρην δ' ἠρνήσατο μορφήν.

φρείατα δ᾽ ἤλλαχθεν, γλυκερὴν δ᾽ ἐψεύσατο χεῦσιν,
πρῶτον μὲν κυνόμυια μετέστιχεν παμφάγος αἶψα·
βάτραχος ἔνθεν ἔπειτα μολὼν διάπαξεν ἀρούρας·
αὐτὰρ ἐρυσιβίῃ πολυμυθέα καρπὸν ἔδωκεν·
ὀξέα δ᾽ ἀμώωσα πόνους χθονὸς ἀκρὶς ἔπερσε·
ψυχρῇ δ᾽ ἀμπελόεσσα κατέφθιτο γαῖα χαλάζῃ,
καὶ στιβαρὴ συκάμινος ἀμειδέϊ τέρσετο πάχνῃ·
ῥιπῇ τετραπόδων ἀγέλας ἐνάριξε χαλάζης,
καὶ κτῆσιν σφετέρην κατεβόσκετο καιομένη φλόξ.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὥς, ἀπέληγεν ἀεί σφισι μῆνιν ἀέξων,
μῆνιν καὶ κότον αἰνὸν ὁμῶς βαρυπενθέϊ μόχθῳ
πενθήμασιν αἰθαλέοισιν ἀμειλίκτοισι κελεύων,
θυμῷ ὀρινομένῳ πολυπήμονα τεῦξεν ἀταρπόν,
οὐδὲ καταφθιμένων ψυχέων περιφείδετο πάμπαν·
ἀλλὰ καὶ ἀρχονόμους ἀγέλας ξυνέδησεν ὀλέθρῳ·
ἃ χθὼν πρωτοτόκων ὁπόσων ὠδύρατο πότμον,
ὡς ἴδε δαπτομένων τεκέων πρωτάγγιον ἥβην.
αὐτὰρ ἄναξ ἕο λαὸν ὅπως κατὰ ῥύσατο μῆλα,
ἀγλαὸν οἷά τε πῶϋ κατ᾽ οὔρεα μακρὰ νομεύων,
ἐλπίδι πιστεύοντα καὶ ἡγεμονῆος ἐρωῇ·
δυσμενέας δ᾽ ἐκάλυψεν ἐὺς μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
οἱ μὲν ἄρ᾽ ἁγνεσίης ὅρος ἔσχον ἀθανάτοιο,
κλεινὸν ὄρον τὸ πάροιθε φίλῃ κτεατίσσατο χειρί.
αὐτὰρ ἄναξ ναέτας προτέρους ἐξήλασε γαίης,
αὐτοῖς δ᾽ εἰσαγαγὼν κλήρῳ διεδάσσατ᾽ ἀρούρας,
ῥιζώσας κατὰ φῦλα μετὰ κλισίῃσιν ἑῇσιν·
οἱ δ᾽ ἔτι πειρήσαντο βίην ἐρέθοντες ἄνακτος,
θυμὸν ἀπαγνύμενοι σφετέρων ἀπὸ μαρτυριάων,
ῥέζοντες προτέρων ἀθεμίστια ἔργα τοκήων.
ἀπτόλεμοι δ᾽ ἅτε τόξον ἔχον στρεψαύχενα λώβην,

ἀθάνατον κορυφῇσιν ὀρεσσιβάτοις ἐρέθοντες·
καί οἱ ἐποτρύνεσκον ἑοῖς φρένας εἰδώλοισιν.
ἔνθ' ἀΐων ἀπέλεξε θεὸς κακοεργέα βουλήν,
αὐτίκα δ' Ἰσραῆλον ὀνόσσατο τὸν πάριν ἀγητόν.
Σιλώμης δ' ἐκέδασσε φίλον θεοτερπέα νηόν.
οὐ γὰρ ὀϊζυροῖσιν ὁμέστιος ἔσκε βροτοῖσιν.
ἐκ δὲ βίης ἠμάθοντο, πόρεν δὲ ἑ ληϊστῆρσι,
καὶ σφέτερον δηΐοισιν ἤωρ δωρήσατο κάλλος.
οὐκέτ' ἄορ λώφησεν ἀεὶ σφέας ἐξεναρίζον·
οὓς δὲ λίην ἀγάπαζε, φίλης ἀπέλειψεν ἀρωγῆς.
οἰκτρὰ μὲν ἠϊθέους κατεβόσκετο θεσπέσιον πῦρ,
οὐδέ τις ἀμφ' ἰὼν ὀλοφύρατο παρθενικάων,
οὐ ξίφεϊ θνήσκοντας ἀνέστενον ἀρητῆρας,
οὐδέ τις ὀλλυμένης πολιὴν ᾠκτίσατο χήρης.
εἴσοκεν ὑπνώοντι θεὸς πανομφαῖος ὦρτο,
καρτερῷ ἐξ οἴνοιο καρηβαρέοντι ἐοικώς.
ὀρνύμενος δ' ἕδρῃσι κακῶς ἐδάμασσεν ἀλείτας,
καί σφισι μῶμον ἔδωκεν ἐπ' ἀζήκτοισι γενέθλῃς.
δὴ τότ' Ἰωσήφου κέδασεν δόμον αἰγλήεντα·
Ἐφρέμου αὖτ' ἐρατεινὸν ἄφαρ μωμήσατο φῦλον·
κλεινὸν δ' αὐτόθεν ἐπελέξατο φῦλον Ἰούδα·
θεῖον ὄρος Σιῶνος ὅπερ φρεσὶν ἀμφαγαπάζει,
νηὸν ἑὸν τεκτῆνεν ἄναξ ἅτε μουνοκερῆος,
καὶ γαίῃ κατέπηξε διηνεκέεσσι γενέθλαις·
τῆμος ἑὸν Δαβίδην ἄναξ ἐπελέξατο δοῦλον,
δὴ δέ μιν ἐκ πολέων ἐκαλέσσατο μηλοβοτήρων·
ἐξόπιθεν μιν ἄειρεν ἀμελγομένων τότε λαῶν,
θεσπίσας Ἰάκωβον ἑὸν θεράποντ' ἀγελάζειν.
καὶ κτέρας ἀμφιβόητον ἔχειν μέγαν Ἰσραῆλον.
καί μιν μειλιχίῃ κραδίης ἐνόμευσε δικαίως,

καὶ χερῶν πινυτῆς σφετέρου ἡγήσατο λαοῦ.

Ψαλμὸς οη΄.

Ἀσάφου λιγυρὸν ὄγδοον ἀμφὶ μέλος
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀεισοπόνος.

ΑΓεια φῦλα τεῆς ἐπέβη πανυπέρτατε μοίρης·
ἄχραντον δ' ἐμίηναν ἀθεσμοσύνῃ σέο νηόν.
οἱ μὲν Ἱερουσαλὴμ φρουρὸν θέσαν ὥς τιν' ὀπώρης,
πτηνοῖς αἰθερίοις σέο λείψανα θῆκαν ἐέλδων,
σῶν ὁσίων θήρεσσιν ἐώλια σάρκας ἔθεντο.
ὡς δ' ὅθ' ὕδωρ δαπέδῳ δμώων σέθεν αἷμα χέοντο,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ χῆτει μάλα κηδεμονήων.
ἀνδράσι λωβητοὶ γεγενήμεθα πάγχυ θυραίοις,
οἷα περικτιόνεσσι γέλως καὶ παίγνιον αἰνόν·
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρι μενεῖς κεχολωμένος ἡμῖν,
καὶ σέο μῆνις ὄρωρε διαμπερὲς οἷά τε πυρσός·
χεῦε κότον μετὰ φῦλα, τά περ τεὸν οὐ μάθε κῦδος,
καὶ μετὰ κοιρανίας αἳ σῆς ἀμνήσαν ἀρωγῆς.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν κατέδοντο κακοῖσι,
καί οἱ χῶρον ἑλόντες ἀγακλέα θῆκαν ἔρημον.
αὐτὸς ἄναξ προτέρων ἐπιλήθεο δυσφροσυνάων,
οἰκτιρμοὺς κατάπεμπε θοῶς μάκαρ ἄμμιν ἀρωγούς.
πτωχοὶ γὰρ μετὰ πᾶσι λίην γεγενήμεθα μοῦνοι.
ἀλκτὴρ μοῦνος ἐὼν καὶ ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγεις,
ῥύεο τοὺς ἱκέτας βασιλεῦ σέθεν εἵνεκα τιμῆς.
οὔνομα σὸν βροτέῃσιν ἱλάσσεται ἀμπλακίῃσι,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ πῇ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων,
ἔθνεα μὲν ἀναφανδὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
δμώων ἔκδικον αἵματος ὃ πρὶν ἔχευον σεῖο.
ἀντίον ἰλλομένων στοναχὴ σέθεν ἵξεται οὔατων.

ὅσση δ' ἀθανάτοιο βραχίονος ἐστὶν ῥώμη·
τόσσον ἀποφθιμένων ἀδίκως περικήδεο παίδων.
ἑπτάκις ἐς κόλπον μετάθες πάλιν αἰνὰ θυραίοις,
ὕβριος ἧς νείκεσσαν ἀπειρεσίην σέο τιμήν.
ἡμεῖς γὰρ σέο λαὸς ἄναξ καὶ θρέμματα ποίμνης·
ἀντ' εὐεργεσίης σοὶ ἄναξ ἀναμέλψομεν αἶνον,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ τεὸν κλέος ὑμνήσαιμεν.

Ψαλμὸς οπ'.

Ἀσάφου πινυτοῦ μαρτυρίην μελέων,
ἔργων ἐσθλὸς ἔφυ κόσμος ἀμειβομένων,
εἴνατος ἑβδομάτην ἀμφιέπων δεκάδα.

ΔΕρκεο τιμήεντα νέμων μάκαρ Ἰσραῆλον,
αὐτὸς ὃς Ἰώσηφον ἄγων ἅτε μῆλον ἀέξεις.
φαίνεό μοι βεβαὼς ὑπὲρ ἄφθιτα σεῖο Χερουβίμ.
ἄντα Βενιαμίνου τε καὶ Ἐφρέμου ἠδὲ Μανασσοῦ
σεῖο βίην ἀνάειρε καὶ ἡμέας ἦλθε σαώσων.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς καλέοις πάλιν ἡμέας ἐασὴν,
ζωῇ δ' ἡμετέρῃ προχέῃς σέο φέγγος ὀπωπῆς.
κοίρανε παντοίου σθένεος βασιλεύτατε πάντων,
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι λιταζομένῳ χαλεπαίνεις.
ἄρτον δακρυόεντα κατὰ χρέος ἄμμιν ὀπάζων,
καὶ πόμα μετρήσας ἀχέων πλέον ἄμμε ποτίζων.
ἡμέας ἀντιβίοισι μετ' ἀνδράσι νεῖκος ἔδωκας
καὶ πυκινὸν προὔθηκας ἐμεῦ δηίοισι γέλωτα.
ἄμμε μεταστρεφθεὶς σθενέων μάκαρ εἰς σὲ καλέσσεις,
ζωῇ δ' ἡμετέρῃ βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.
ἄμπελον Αἰγύπτοιο μετήγαγες ἀνθεμόεσσαν,
ἐκ δὲ τεμὼν ἐφύτευσας ἀγακλέος ἔθνεα γαίης.
πρόσθε δέ οἱ ταναὰς προμολὼν λείηνας ἀταρποὺς,

καὶ ῥίζας ἐφύτευσας, ὅλην δ' ἔπλησας ἄρουραν·
οὔρεα μὲν σκιεροῖς ἐκαλύπτετο μυρία θάμνοις,
καὶ μάκαρος κέδροις αἱ ἀδενδράδες ἔσκεπον ἄκρας.
γῆς πόρθοι τανύοντο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν ὅρπηκες ὑπερτέλλοντες ἔβαινον.
νῦν πέσοι ἀσφαλὲς ἕρκος ἄναξ χείρεσσι καθεῖλες,
καί μιν ἀποτρυγόωσι παραστείχοντες ὁδῖται.
δρυμὸς ἀπὸ δρυμοῖο μολὼν λυμήνατο κάπρος,
καί μιν ἀπημαγέλης κατεβόσκετο λυσσαλέος σῦς.
ἡγητὴρ σθενέων μοι ἐπιστρέψειας ὀπωπήν·
οὐρανόθεν τανύσας ἄναξ πανεπίσκοπον ὄμμα,
ὄφρα μοι ἡμερίδος χλοερῆς ἴησαι ἄλγος,
καί μιν ἐποικάσσειας ἀναστήσας κατὰ μοῖραν.
σῆς γὰρ δεξιτερῆς πολυήρατον ἔργον ἐτύχθη.
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀέγνως,
ἀμφισκαπτομένη πυρὶ λάβρῳ καιομένη τε,
σεῖο δ' ὀπωπῆς ἀπειλῇ αἲ αἲξ πανυπέρτατ' ὀλοιοῦται.
σῆς ἐπὶ φῶτά γε δεξιτερῆς, χεὶρ σεῖο γενέσθω·
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀέγνως.
ἡμεῖς δ' ἀθανάτης ἀποπαυσόμεθ' οὔποθ' ὁδοῖο.
τοῦ γε φάος βιότοιο, λιταζομένων δ' ὑπακούσαις.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς καλέσαις πάλιν ἡμέας ἐοσήν·
ζωῇ δ' ἡμετέρῃ βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.

Ψαλμὸς π'.

Ἀσάφου λιγυαῖος ἀγακλήεις πέλε ὕμνος
ὀγδοάτης δεκάδος τερπνὸν ἄκος φορέων.

Χαίρετ' ἀλεξικάκῳ πειθαρσέες αἰὲν ἄνακτι,
κῶμον Ἰακώβου δ' ἀλαλάξατε παμβασιλῆϊ·
ψαλμὸν δεξάμενοι λιγυρὸν δότε τύμπανον ἡδύ,

Εὐκέλαδον κιθάρην, μετὰ δὲ ψαλτήριον ἱρόν.
μηνὸς ἀπαρχομένοιο φίλοι σαλπίσσατε ἄνδρες,
ἤματι τῷ, ὅτε κάλλος ἀειφραδές ἐστιν ἑορτῆς.
κλεινὸν ἀεὶ θέσπισμα, τὸ δὴ Ἰσραῆλος ἔδεκτο,
εὐδίκην βασιλῆας Ἰακώβοιο φυλάσσειν,
τὴν μὲν Ἰώσηφος παρεδέξατο μάρτυρα θεσμῶν,
ἐρχόμενος τὸ πάροιθεν ἀπ' Αἰγύπτοιο πελήων.
γλῶσσαν ἀειζήλην ἀΐων ἧς νῆις ἐτύχθη.
νῶτα δυσηλεγέων ἀνεπαύσατο φαίδιμα μόχθων,
ὃ πρὶν ὑποδρήσσων ὀλοαῖς παλάμῃσι κοφίνῳ.
δὴ τότε πῶς βοάασκες, ἐγὼ δέ τοι ἦλθον ἀμύντωρ,
οὐδ' ἔλαθες δνοφερῇ με καταιγίδι κευθόμενος πῦρ·
σεῖο δὲ διψαλέου ἡψάμην καὶ ἐν ὕδατι πεῖραν.
κέκλυθι λαὸς ἐμὸς, λέξω δή τοι αἴσιμα μύθοις,
μή τι ἐμῶν ἐπέων ἐπιλήσεαι Ἰσραῆλε,
οὔ τις τοι νέος ἄλλος ἀνεφρομένων θεὸς ἔσται,
οὐδὲ θεὸν ξεῖνον γουναζόμενος λιτανεύσεις.
αὐτὸς γὰρ θεός εἰμι σέθεν καὶ ἀγήραος ἐστὶν,
ὅς σ' ἀνάγων ἐσάωσα καὶ ἐκ νειλωΐδος αἴης.
εἰ δέ τινος χατέεις, πέτασον στόμα καὶ τόδε πλήσω.
νήπιος ἡμετέρων ἐπέων οὐκ ἔκλυε λαὸς,
οὐδέ τι μὲν Ἰσραῆλος ἐβούλετο φάεσι λεύσσειν·
τοὔνεκά μιν προέηκα νόῳ κατὰ θύμια ῥέζειν,
νισσέσθων σφετέρῃς ἀεσιφροσύνῃσιν ὀπηδοί.
εἰ γὰρ ἐμῆς φθογγῆς ἀποφώλιος ἔκλυε λαὸς,
εἰ δ' ἐρχόμενος ἡμετέροισιν ἐπ' ἴχνεσιν Ἰσραῆλος,
καί κεν οἱ ἀντιβίους πέλασα χθονὶ καὶ δίχα μόχθου,
καί κέ μιν ἐχθαίροντας ἐμῇ πάρος ὤλεσα χειρί.
ἐχθροὶ ἐπεψεύσαντο μεγασθενέτην βασιλῆα·
τῶνδε δίην ἐκείως βιότου τρόφος ἔσσεται ὥρη.

καί σφισιν ἀθανάτης ζωαρκέα πυρὸν ἔδωκας,
καὶ μέλιτος πέτρηθεν ἀκηρασίου κόρον ἴσχειν.

Ψαλμὸς πα΄.

Πρῶτον ἐπ᾽ ὀγδοάτῃ δεκάδος μέλος ἐσθλὸν Ἀσάφου.

Ἄφθιτος ἐν κλισίῃσι θεῶν πανυπέρτατος ἔστη,
ἑζόμενος δ᾽ ἀνὰ μέσσον ἄναξ μακάρεσσι δικάζει.
μέχρι τεῦ ἀχραάντοιο δίκης οὐ κρίνετε θεσμοῖς,
ἄζεσθε δὲ πρόσωπα ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
ὀρφανικοῦ καὶ ἀκτεάνου διαείσατε ὕβριν,
δειλῷ τ᾽ ἠδὲ πένητι δίκης ἰθύνατε θεσμούς.
ἀκτέανον ῥύσασθε ἀμήχανον ἠδὲ πτωχόν,
καί μιν δυσαρῆς παλάμης ἁρπάξατ᾽ ἀλιτροῦ.
νήπιοι, οὐ σκέψαντο μετὰ φρεσὶν οὐδὲ νόησαν,
οὕνεκεν ἀφραδέως ὀλοὴν μετεκίαθον ὄρφνην.
ἔνθεν ὀρινέσθωσαν ὅλης περὶ πυθμένα γαίης·
αὐτὸς ἑκὼν ἐφάμην μάκαρας πάρος ἡμέας εἶναι,
καὶ παῖδας βασιλῆος ἀγακλέος ὑψίστοιο.
θνήσκετε δὲ φθιμένοισι κατὰ χθονὸς ἶσα βροτοῖσιν·
ὀλλυμένῳ πίπτοντες ὁμοίιοι ἡγητῆρι.
ἔρχεο παμβασιλεῦ, καί μοι χθονὶ σεῖο δικάζοις,
οὕνεκα σὺ κλήρῳ κτεατίσσεαι ἔθνεα πάντα.

Ψαλμὸς πβ΄.

Ὀγδοάτης δεκάδος καὶ δεύτερος ὕμνος Ἀσάφου.

Ἄφθιτε τίς δή τοι πανομοίιος ἔσσεται ἄλλος·
μήποτε σιγήσῃς μηδὲ φρεσὶ μείλιχος εἴης.
οὕνεκα σῶν πυκινῶς δηΐων ὀρυμαγδὸς ἀέρθη·
οἵ δέ σ᾽ ἀπεχθαίροντες ἀρτάζουσι κάρηνα.
μῆτιν ἐπεκτήναντο τεοῦ δηλήμονα λαοῦ,

ἀμφὶ δὲ σῶν ὁσίων ὀλοφώϊα μητίσαντο.
δεῦτ' ἄγε δὴ φίλοι ἄνδρες ὅπως σφέας ἐξολέσωμεν,
οὔνομα τε σβέσσωμεν ἀπὸ χθονὸς Ἰσραήλου.
αὐτίκα δ' ἐρχόμενοι κακομήχανοι ἐσκέψαντο,
συνθεσίην κατέναντα μάκαρ σέο τεχνήσαντο,
ἰδουμαίων φῦλα καὶ υἷες Ἰσμαήλου.
τοῖσιν ὁμοῦ Μωᾶβος ὑπερφίαλοί τ' ἀγαρηνοί,
ἀμμῶνες γέβαλοί τε καὶ υἷες Ἀμαλήκου,
ἀλλοδαποί θ' ἁλίοισιν ἅμ' ἐρχόμενοι τυρίοισιν.
οὐδὲ μὲν ἀσυρείων ἀπελείπετο δῆμος ἀπείρων,
ἀλλ' ἐπιθωρηχθέντες ἔβαν περὶ μοι υἱέσι Λώτου.
ἔρξον ὅπως Σισάρᾳ τελέσας ποτὲ καὶ Μαδιάμῃ,
ἢ μετὰ χειμέρειον Κισσῶν ῥόον Ἰαβίνοισιν,
οἳ πρὶν ἐν Ἀενδῶρι δάμεν βαρυτήμονι μόχθῳ,
κόπρῳ τ' ἐξεφάνησαν ἀλίγκιοι ὕψοθι γαίης,
οἷα κόνις, τὴν ὦκα διὰ χθονὸς ἤλασ' ἀήτης.
τῶν δὲ καθηγητῆρας ἄναξ πανυπέρτατε τεύξαις
Ὠρήβῳ Ζήβῳ Ζεβέῳ καὶ Σαλμάνῳ ἴσους,
πάντας ὅσοι πελέθοισι μετὰ σφίσιν ἡγεμονῆες.
οἳ πρὶν ἑλεῖν σκέψαντο θεοῦ περικαλλέα βωμόν.
οἷα τροχὸν σύμπαντας ἄναξ περιηγέα δοίης,
ἢ ἅτε καρφομένην καλάμην κατέναντι θυέλλης,
ἢ πυρὶ βοσκομένῳ κατὰ πίσεα πυκνὰ καὶ ὕλην,
ἢ φλογὶ καρφαλέων ὀρέων ὑπορμηθείσῃ·
ὧδε μάκαρ μάλα τούσδε καταιγίδι σοῖο διώκοις,
θυμῷ ἀμαιμακέτῳ καὶ ἀπηνέϊ πάντας ἀτύζων.
αἰσχύνης ἅμα πᾶσι περιπλήσαις ὀπωπάς,
ὄφρα κεν αἰδόμενοι, τὸν οὔνομα μαστεύσειαν.
νωλεμέως συγκροῖσιν ὀρινέθωσαν ἐλέγχοις.
μῶμος ἕλοι σύμπαντας, ὁμοῦ δ' ἀπολοίατ' αἰοίῃ·

γνοῖεν ἀπολλύμενοι κραδίῃ τὸν οὔνομα θεῖον,
οὕνεκα μοῦνος ἐπ' αἶαν ὅλην ὕψιστος ἐτύχθης.

Ψαλμὸς πγ'.

Υἱάσιν ἱρὸς ὕμνος ὑπερθύμοιο Κοραίου
ὀγδοάτης δεκάδος μετὰ πτο καὶ τρίτατος.

Ὡς ἐραταὶ κλισίαι σθενέων σέθεν αἰὲν ἔασιν·
ἐκ θυμοῦ ποθέω μάκαρος προτεινέμεν αὐλάς·
ψυχῇ καὶ μεγέεσσι θεῷ ἐπαγάλλομ' ἐόντι.
καὶ γὰρ οἱ στρουθὸς καταθύμιον οἶκον ἐφεῦρε,
καὶ τρυγὼν τεκέεσσιν ἐναίσιμον εὗρε καλιήν·
βωμοὶ σεῖο μάκαρ, σθενέων θεός ἐστι καὶ ἐστίν·
ὄλβιοι μάλα πάντες ὅσοι σέο δώματ' ἔχουσιν·
αἶνον ἀγακλήεντα τὸν μέλψουσιν ἀοιδαῖς.
ὄλβιος ὅστις ἀνὴρ παρὰ σεῖο κράτος ἐσθλὸν ἐφεῦρε,
θυμῷ ἐπιπείθων καὶ ἐς οὐρανὸν αὐτὸν ἐλάσσαι
ἐν κοίλῃ κλαυθμῶνος, ἵνα κλυτὸν εὕρατο χῶρον.
εὐλογίας θεσμοῖο δοτὴρ κατὰ μοῖραν ὀπάσσει·
ἐκ σθενέος νίσσοιντο μετὰ σθένος ὁρμηθέντες,
ἀμφαδὸν ἐν Σιῶνι θεὸς θεῶν ὄψεται ὄσσοις.
κλῦθι μάκαρ σθενέων, θεράπων δέ τοι εὔχομαι ἐσθλά,
ἀρχὲ Ἰακώβου δέξαι νῦν μ' οὔασιν αὐδήν·
ἄλκαρ ἐμὸν γεγαὼς ποτιδέρκεο σῇσιν ὀπωπαῖς·
μὴ δὴ σεῖο πρόσωπον ἄνακτος χριστοῖο παρέλθῃς.
αὐλῆς χιλιάδων προφέρει σέθεν ἦμαρ ἰαύειν.
βέλτερον ἐν μεγάροισι θεοῦ καὶ οἰκέτην ἀκοῦσαι
ἢ κρατερὸν ναετῆρα μετὰ κλισίῃσιν ἀλιτρῶν·
ὡς ἔλεον καὶ ἀληθείην θεὸς ἀμφαγαπάζει,
αὐτὸς κῦδος ἀεὶ καὶ ἑὴν χάριν ἐγγυαλίξει·
οὐδ' ἀγαθῶν σφετέρων ἀκάκους ποτὲ νόσφιν ἐάσει.

ἔφθιτε, καὶ γὰρ αἰεὶ σθενέων μάκαρ ἔπλεο μοῦνος,
ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ ᾧ κεν φρεσὶν ἤπιος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς πδ'.

Ογδοάτη δεκάδι πρὸς τέτρατος ἱρὸς ὕμνος
μήτηθ' ὑπερθύμοιο φίλοις τεκέεσσι Κορα̈ίου.

ΣΕῖο πάλιν βασιλεῦ μετ' κήδεα φίλαο γαίης.
αὖτις Ιακώβου δωρήσαο λήϊον νόσον.
δυσνομίας μεθέηκας ἀπειρεσίας σέο λαῷ.
παντοίων ἐκάλυψας ἐπ' ὄψεσιν ἀμπλακιάων.
μῆνιος ἐκ πυκινῆς ἀγανόφρονα θυμὸν ἔπαυσας,
σεῖο μετήμειψας κεκοτηότι θυμὸν αὐτῆς.
ἀλλά κε φέγγος ἐμὸν στρεφθεὶς πάλιν ἵλαθι σοῖσιν·
ἡμείων δ' ἀπάλαλκε τεὴν πολυπήμονα μῆνιν.
μηδὲ τεοῖς δμώεσσι δὴν ἐκέως χαλεπήνης,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ βαρύφρονα μῆνιν ἀέξων.
αὐτὸς ἐπισχέψας βιότου χάριν ἄμμιν ὀπάζοις·
καὶ δ' ἐπιγηθήσειεν ἀγαλλόμενος σέο λαός.
θεσπεσίην ἐντεῦ ἂν αὖ ἀνάφαινε τεοῖσι,
δὸς δ' ἐπιδευομένοισιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
πεύσομαι ὅττι κεν αὐτὸς ἐμοὶ θεὸς ἐξαγορεύσει,
εἰρήνην σφετέροις πᾶσιν λαοῖσι φυτεύων,
καὶ νόον οἷς ὁσίοις, καὶ ὅσοι πάλιν εἰσὶ μετ' αὐτοῦ.
ἔμπα γε μὴν τρομέοντας ἐὸν φάος ἀμφιπολεύσαις,
ναιέτην κατ' γαῖαν ὅπως κλυτὸν εὖχος ὀρέξοι.
ἤντεον ἀλλήλοισιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε,
εἰρήνη δ' ἐφίλησε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
γαίης ἐξανέτειλεν ἀληθείη χαρίεσσα,
οὐρανόθεν δ' ῥοέεσσα δικαιοσύνη διέκυψε.
καὶ γὰρ μειλιχίην βασιλεὺς ζωαρκέα δώη,

καὶ χθὼν καρποτόκος γε, φυσίζοον εἶδαρ ὀπάσσει.
Εὐδικίη κατέναντι θεοῦ βασιλῆος ὁδεύσει,
ἴχνια οἱ προχαλοῖσιν ἐπιθύνουσα κελεύθοις.

Ψαλμὸς πε΄.

Πέμπτον ἐπ᾽ ὀγδοάτῃ δεκάδι μέλος ἐσθλὸν ἀείδων,
εὐχωλὴν βασιλῆϊ μέγας Δαβίδος ἀνῆκεν.

Κλῖνον ἄναξ τεὸν οὖας, ἐμῆς δ᾽ ἐπικέκλυθι φωνῆς,
οὕνεκεν ἀκτίανός τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ἦτορ ἐμὸν φρούρησον ἄναξ, ὅσιος νύ τοι εἰμί.
σὸν θεράποντα σάωσον, ἐπεὶ σύ μοι ἄφθιτος ἐλπίς·
ἵλαθί μοι βοόωντι πανημαδὸν εἰς σὲ λιτῇσιν.
ἦτορ δ᾽ εὐφρήνειας ἑβδομένου θεράποντος,
σεῖο γὰρ ἐξήτησα βίον καὶ θυμὸν ἐμεῖο.
αὐτὸς μείλιχός ἐστι λίην ἐπιεικέα ῥέζων,
εὖ δ᾽ ἐπιδευομένοισι πολὺ ἤπιον ἀέξων.
κλῦθί μευ εὐχωλῆς καὶ ἐμῆς ἴδε γήρυος αὐδήν.
τειρόμενος βοάασκον, ὑπήκουσας δὲ λιτάων.
οὔτις ἐν ἀθανάτοισι θεῶν παρομοίιος ἄλλος.
οὐδὲ γὰρ ἔργα τεοῖσι πανείκελα φαίνεται ἔργοις.
ἀνδρῶν ἔθνεα πάντα τά περ τεκτήναο χειρί,
ἄντα σέθεν προσμολόντα μακάρτατε λιτάσονται,
οὔνομα κυδαίνοντα τεὸν καὶ ἀγήραον ἀλκήν,
αὐτὸς ἐπεὶ μέγας ἐσσὶ καὶ ἄφθιτα θαύματα ῥέζεις.
αὐτὸς μοῦνος ἄναξ πανυπέρτατος αἰὲν ἐτύχθης.
σῆμ᾽ ὁδῷ ἰθύνειας, ἀληθείην δὲ κιχείω,
θυμὸν ἰαινοίμην τρομέων σέθεν οὔνομα θεῖον.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σὲ μάκαρ πανυπέρτατε μέλψω.
σεῖο διηνεκέως κλυτὸν οὔνομα κυδαίνοιμι,
οὕνεκα δή μ᾽ ἠπιτὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτει.

ἡμέτερον

ἡμέτερον δ' αἴδαο βαρύφρονα ῥύσαο θυμόν.
αὖτα με ὦ βασιλεῦ ἀθεμίστοι ἀντεφέροντο,
καὶ στεναρῶν ἐμὸν ἦτορ ὁμήγυρις ἰσχανέσκεν,
οὐ δέ βίην προύθεντο τεὴν καταντίον ὄσσων·
καὶ σὺ μάλ' οἰκτίρμων πέλεαι μάκαρ, ἠδ' ἐλεήμων,
καὶ σωτὴρ ἠὲ πολέος, καὶ μοῦνος ἀληθής.
οὐρανόθεν σκοπίαζε μακάρτατε, καί μ' ἐλεαίροις·
παιδὶ τεῷ σέο κάρτος ὑπέρτατον ἐγγυαλίζοις,
καὶ σέθεν ἀμφιπόλου ἀγαπηνορα παῖδα σαώσοις.
τεύχοις ἄμμι μάκαρ σημήιον εἰς ἀγαθόν περ,
ὄφρα μευ αἰσχυνθεῖεν ἀνάρσιοι εἰσορόωντες,
ὡς ἄρα σὺ παρφασίη πελέθεις καὶ ἀρωγὸς ἐμεῖο.

Ψαλμὸς πϛʹ.

Υἱάσιν ἀντιθέοισιν ὑπερθύμοιο Κοραίου
ἔκτον ἐπ' ὀγδοάτη ἠδὺ μέλος δεκάδι.

Οὔρεσιν ἀχράντοισι θεμείλια καλὰ θεοῖο·
οἶδε πύλας Σιῶνος ἀεὶ θεὸς ἀμφαγαπάζειν,
πασάων πολὺ μᾶλλον Ιακώβου κλισιάων.
πευθόμεθ' ἀμφὶ σέθεν πόλις ἄφθιτε κυδήεντα.
μνήσομαι αὖτα φίλων Ραάφης ἅμα καὶ Βαβυλῶνος.
ἀλλοδαποί τύριοί τε καὶ αἰθιόπων κλυτὰ φῦλα,
κεῖσ' ἅμα πάντες ἰόντες, ὁμέστιον αὖλιν ἔθεντο.
μητέρα κικλήσκουσιν ἀνὴρ Σιῶνα καλέσσει·
καὶ γὰρ ἀείζηλον καὶ ἀληθέα γείνατο φῶτα·
καί μιν ἄναξ χραφίδεσσι περιφραδέως ἀγορεύσει,
λαοῖσι καὶ κρατερῶν ὧν ὑπὲρ τέκεν ἡγεμονήων.
οἵτε μιν οἰκήσουσι βόον κεχαρηότες αἰεί.

Ψαλμὸς πζ'.

Καὶ τόδ' ὑπὲρ Μαελὲθ πινυτοῖς παίδεσσι Κοραίου,
ἕβδομον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι.

Νωϊτέροιο βίου πανυπέρτατε φέγγεος ἐστὶν,
ἤματος βοόω καὶ πάννυχος εἰς σὲ λιτῇσιν·
εἴθε μοι εὐχωλὴ σῶν ἄντιον ἵξεται ὄσσων,
εἴθε μοι ἱκεσίῃσιν ἄναξ τεὸν οὖας ἐρείσοις·
οὕνεκά μοι βέβριθεν ἀμήχανος ἄλγεσι θυμὸς,
νερτερέου τ' ἀΐδαο φίλη πέλας ἤλυθε βιωτή.
ὠΐσθην ἔμεν ἶσος ἐπισσυμένοις μετὰ βόθρον
θνητὸς ὅπως γενόμην, ᾧ μὴ καταφαίνετ' ἀρωγὸς,
καί περ ἀεὶ νεκύεσσιν ἐλεύθερος αὐτὸς ἐών περ,
οἷά περ οὐτηθέντες ἀκηδέσσι περὶ τύμβοις
εὕδουσιν, τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
καὶ γὰρ σῆς παλάμης ἐρικυδέος ἐκτὸς ἔλασθεν.
νερτέρεόν μ' ἀπέθεντο μετὰ φθισήνορα βόθρον,
ὀρφναίην θανάτοιο παρὰ σκιοειδέα χώρην.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο κότος βαρυώδυνος ἐστήρικται,
καί με μεταχθόνιον κλονέεις τεὰ μέρμερα πάντα.
τῆλε παρηγορέην νοσφίσαο πᾶσαν ἑταίρων·
οἱ δέ με λευγαλέῳ τῳ ἀποστυγέουσιν ὁμοῖον.
αἳ τότε πῶς βιόωντο καὶ οὐκ ἐθέλοντά μ' ἔπεσθαι·
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης ἀμαθύνετο καὶ φάος ὄσσων.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε τόσης ἐπίκουρον ἀνάγκης,
ᾧς δέ σε χεῖρες ἐμεῖο πανημαδὸν ἠώρηντο.
μὴ τεὰ παρ νεκύεσσιν ἀκηδέσι θαύματα ῥέξεις,
ἢ ῥά τοι ἰητῆρες ἀναστήσουσιν ἀοιδούς·
μή τις σὴν περὶ τύμβον ἄναξ ἀγενητὴν ἀείσει,
καί σευ ἀληθείην ἐρατὴν ἐπ' ὀλωλότι χώρῳ.

μὴ κνέφαι θνητὰ τεὰ περιφανήσεται ἔργα,
ἢ σέθεν εὐδικίην περιλελασμένη εἴσετ' ἄρουρα.
τοὔνεκά σε ζώων μεθέπω καὶ λίσσομ' ἀρωγόν,
ἠῶθεν δὲ λιτῇσι μετερχόμενός σε καλέσσω·
τίπτε μοι εὐχωλὴν ἀγανόφρονα τηλόθι πέμπεις,
ἐκ δὲ τεὴν ἱκέταο τρέπεις παλίνορσον ὀπωπήν.
ἐξ ἥβης πτωχός τε καὶ ἐν καμάτοισι μεμηλώς,
ὑψόθεν αὖ χθαμαλὸς γενόμην καὶ ἀμήχανος ἔργοις.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο μάκαρ πυκιναὶ διαμείψιες ἦλθον,
καὶ σῆς ἠνορέης ῥιγηλά με δείματ' ἀτύζει·
ἀμφί με κυκλώσουσι βαθύρροον οἷά περ ὕδωρ,
πάντοθεν ἀμφιβαλόντα πανημαδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα.
γείτονά μευ νόσφισσας ἐμόν τε ἅμα πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδέ τις ἀσχάλλοντι παρήγορος ἦλθε θυραῖος.

Ψαλμὸς πη.

Ἄξιον οὐρανίης πινυτῆς χαρίεντος Ἐταίου
ὄγδοον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέσος δεκάδι.

Νωλεμέως γὰρ ἐὸν βασιλεῦ τεὸν ὑμνοπολεύσω,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μάκαρ νημερτέα μέλψω.
φῆς γὰρ ἐλεημοσύνην τεκτανέμεν ἤματα πάντα,
σεῖο τ' ἀληθείην ὑπὲρ αἰθέρα θέσθαι ἑτοίμην.
συνθεσίην ποιησάμενος ἡμετέροισιν ἀείστοις·
ὤμοσα Δαβίδῳ, θεράπων δ' ἐμὸς αἰὲν ἐτύχθη·
νωλεμέως σέο φῦλον ἐπεντύναιμι θοώκοις,
καὶ πολυκυδήεντα θρόνον σέο πάντοτε τεύξω.
οὐρανοὶ ὑμνήσουσι μάκαρ τεὰ θέσκελα ἔργα,
καί σευ ἀληθείη ὁσίων κλισίῃσι μελέσθω,
τίς ναέτης νεφέων πανομοίιος ἔσσετ' ἄνακτι,
ἢ τίς τοί ποθ' ὁμοῖος ἐν υἱάσιν ἀθανάτοιο.

κύδιμος ἐν βουλῇς ἁγίων θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
ὡς μέγας, ὡς φοβερὸς, περὶ δὲ τρόμος εἷλεν ἅπαντας,
ἡγητὴρ σθενέων τίς τοι μένος ἰσοφαρίζοι,
αὐτὸς ἀληθείῃ κεκορυθμένος ἔργματα ῥέζεις.
αὐτὸς ἐρισμαράγοιο βίην κτεατίσσαο πόντου,
κύματα μειλίσσων ἀέλλοις ὅτε κυρτὰ κορύσσει.
οἷά περ οὐτηθέντα ὑπέρβιον ἄνδρα καθεῖλες·
κάρτεϊ δὲ βρίθων συνεροὺς ἐκέδασσας ἀλείτας.
οὐρανοί, ἠδὲ καὶ γαῖα τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς,
εὐκύκλου παλάμῃσι θεμείλια θήκαο κόσμου,
καὶ βορέην καὶ πόντον ἀθέσφατον αὐτὸς ἔτευξας.
σοὶ περὶ Θαβῶρος θ' Ἑρμωνοίμός τε χορεῖεν,
ἀστυφέλικτος αἰεὶ περὶ κάρτεϊ σῷ βραχίονι.
σὴ μεγαλιζέσθω πρὸς θάρσεϊ δεξιτερὴ χείρ·
εὐδικίη καὶ κρῖμα τεὸν περιίσταται ἕδρην·
ἄντα σέθεν προθέουσιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε.
ὄλβιος ἔπλετο λαὸς ἐπισταμένως ἀλαλάζων,
τῶν ἤτοι σέο φέγγος ἀγήραον ἡγεμονεύσει,
πάντοτε τερπομένων οἷσιν τεὸν οὔνομα τέρψις,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ὑπ' εὐδικίῃσι τεῇσιν·
οὕνεκα σύ σφισιν εὖχος ἔφυς περιώσιον ἀλκῆς,
σοί τ' ἐπὶ θαρσαλέοι σφέτερον κέρας ὑψώσονται.
ἀθανάτου κατὰ γαῖαν ἀεὶ πέλει ἕρκος ἀρωγῆς,
ἀχράντου βασιλῆος, ἀγακλέος Ἰσραήλου.
δὴ τότε παισὶ τεοῖσι τάδε προσελέξαο βάζων,
κάρτος ἐπὶ κρατερῷ καὶ ἐπ' εὐρυβίῃ πόρον ἀλκήν.
ἐκ λαοῦ πανάριστον ἑῶν κόσμησα θοώκοις.
Δαβίδην θεράποντα φίλον καὶ ἔριθον ἐφεῦρον,
εὐαγέϊ δ' ἤλειψα δέμας περικαλλὲς ἐλαίῳ.
καὶ γὰρ νωϊτέρην παλάμην ἐπιτάρροθον ἕξει,

ἡμέτερος δέ μιν αἰὲν ἐποτρυνέειε βραχίων.
οὔποτε δυσμενέεσσι γηθήσεται ἦδος ἐπ' αὐτῷ,
οὐδέ ἑ δυσνομίης ἐπὶ πήμασιν υἱὸς ἐλέγξει.
δερκομένου παλάμῃσιν ἑοῖς δηΐοις ἐναρίξω,
καί μιν ἀπεχθαίροντας ἐλεγχέας ἐξαναφήνω,
καί οἱ ἀληθείη, ἔλεος θ' ἅμα σύνδρομος εἴη,
ἀμφὶ δέ μοι μεγαλαυχὲς ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
χεῖρα μὲν οἱ θήσαιμι δι' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καί οἱ δεξιτερὴ ποταμῶν καθύπερθεν ἀΐξει.
αὐτὸς ἀείζηλον πατέων καλέσει με τοκῆα,
δεικτῆρα σφετέρου φάεος θ' ἅμα καὶ θεὸν ἴσχων.
πρωτότοκον δέ μιν αὐτὸς ἀμὸν φίλον υἱέα θήσω,
ὑψηλὸν μετὰ πᾶσιν ἀειτοπόνοις βασιλεῦσι.
νωλεμέως ἐλεητὺν ὀνηέα τῷδε φυλάξω,
καί οἱ συνθεσίης ἐρικυδέα πίστιν ἐρείσω.
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ φίλος σπόρος ἔμπεδος εἴη,
καὶ θρόνος αἰγλήεις, ὅσον οὐρανοῦ ἤματα μίμνει.
εἰ δέ κε κείνου παῖδες ἐμῶν λησαίατο θεσμῶν,
μηδὲ μετ' εὐδίκῃσιν ὁμαρτήσωσιν ἐμῇσιν,
αἴκε δικαιοσύνην ἐμέθεν τεύξωσι βέβηλον,
ἡμετέρων δὲ γένωνται ἀμνήμονες ἐντεσιάων,
ἱέμενος σκήπτρῳ στυγερὰ σφέων ὄψομαι ἔργα,
σφωϊτέρας μάστιξιν ἀτασθαλίας ἐρεείνων.
τὴν δ' ἐλεημοσύνην προτέρην οὐ πάγχυ κεδάσσω,
οὐδ' ἐπ' ἀληθείῃ ἄδικον τι παρέσσι τελέσσω,
οὐδ' ἐπὶ συνθεσίῃσιν ἐμῇς ῥέξαιμι βέβηλα,
οὐδὲ μεταστρέψαιμι τὰ πάρ χείλεσσιν ἔειπον,
ὤμοσα Δαβίδῳ, σταθεροῖς οὐ ψεύδομαι ὅρκοις·
ὄλβιόν οἱ μετὰ πᾶσι διηνεκέως γένος ἔσται,
καὶ θρόνος ἠελίῳ παρομοίϊος αἰγλήεντι,

τοῖος ἐὼν οἷόν περ ἔφυ πλήθουσα σελήνη,
καί οἱ ναιετάων πιστὸς μέγας οὐρανὸν ἵστωρ.
ἀλλὰ σὺ παντοδαποῖσιν ἄναξ μεθέηκας ἐλέγχοις·
ἀμβολίῃ χρισθέντα τεῷ παρέλασας ἐλαίῳ.
συνθεσίην ἔστρεψας ἐελαθέντος θεράποντος,
καί οἱ πᾶσι βέβηλον ἐπὶ χθονὶ θήκαο νηόν.
ἕρκεά οἱ σύμπαντα μεγακλείεντα καθεῖλες,
οἷσι πάρος φρουρεῖτο, τὰ δ' οἱ ῥίγιστα τέτυκτο.
καί ἑ παραστείχοντες ἀφαρπάζεσκον ὁδῖται,
λωβητὸς γεγάνητο παρὰ σφετέροισι θυραίοις.
δεξιτερὴν ἀνάειρας ἐπειγομένων μιν ὀλέσσαι·
σφωιτέροις κύδηνας ἀναιδέας ἁρπακτῆρας.
μαρναμένου ξίφεος κρατερὴν ἔστρεψας ἐρωὴν,
οὐδ' ἐπιδευομένῳ κατὰ φύλοπιν ἦλθες ἀρωγός,
ἀλλ' ἔμεν οὐλομένοισι μάχης πεπαλαγμένος ἔργοις.
αἶ πῶς οἱ σονόεσσα κατέρριπεν ὑψόθεν ἕδρη·
αἶ πῶς τόσσον ὄλεσσε μινυνθαδίῳ θρόνος ὥρῃ·
ἀντὶ δέ μιν στεφάνων κατερήπτε πάντοθεν αἶσχος.
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρι κοτεσσάμενος χαλεπαίνοις,
πυρσὸν ἀναπτόμενον στεναρὸν σέο θυμὸν ἀέξων.
μνῆσαι παμβασιλεῦ βροτέου βίος ὅσσος ἐτύχθη.
μὴ γὰρ μαψιδίως μερόπων τεκτήναο φῦλον;
τίς βροτὸς, ὃς θανάτοιο βίην καὶ δεσμὸν ἀλύξει,
ἐξ αἴδαο φίλον καλέων παλινάγρετον ἦτορ.
ποῦ μοι σῆς προτέρης ἐλεητύος ἄσπετος ἀλκὴ,
ἣν Δαβίδῳ προπάροιθεν ὑποσχόμενος κατένευσας.
μηδὲ τεῶν δμώων ἐπιλήθεο μωμηθέντων,
ὧν πάρος ἡμετέρῳ φερόμην κακὰ νείκεα κόλπῳ·
ὥς σε πάρος δήιοι κακοεργέσιν ἔψεγον ἔργοις,
οἵ ῥα τεοῦ χριστοῖο τε εἰκόνα λωβήσαιντο.

αἰνετὸς ἔσσετ' ἄναξ θεὸς ἔσσεται Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς πθ΄.

Εἰ θέμις οὐράνιον φάσθαι βροτὸν, αἰὲν ἐτύχθη
Μωσῆς ἀθανάτου πιστότατος θεράπων·
ὃς πάρος εὐχωλὴν τήνδ' ἴαχεν· ἡ δὲ τέτυκται
ὀγδοάτης δεκάδος ἀμφ' ἐνάτῳ τε μένει.

Ἄμμι μάκαρ γενεῆς ἕρκος ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλαις.
πρὶν ἕδρας ὀρέων, πρὶν καὶ χθονὸς ἕρμα γενέσθαι,
ἐκ παλαιῆς βασιλῆα καὶ εἰς αἰῶνά σε μέλψω.
μή μοι ἀποστρέψας χθαμαλὸν πάλιν ἀνέρα τεύξῃς,
κεκλόμενος μερόπεσσι βίον παλίνορσον ἱέσθαι.
χθιζὸν ὅπως ἐτέων σέο χιλιὰς ἦμαρ ἐν ὄσσοις,
ὃ πρὶν ἀποφθίμενον φυλακὴν ἔο νυκτὶ παρέσχε.
μωμητά σφισιν ἔργα γενήσεται εἰς ἐνιαυτούς.
ἠῶς ἠεριγενὴς παρελεύσεται οἷά περ ἄνθος,
ἠῶς ἀνθήσειε, καὶ ἀνθήσασα παρέλθοι.
ἑσπερίη αὖθι πέσοι, κάρφοιτό τε πετρωθεῖσα.
σεῖο γὰρ ἀδρανέες γεγενήμεθα μηνίσαντος,
αἰνὰ κοτεσσαμένοιο ταρασσόμενοι βασιλῆος.
δυσνομίας προὔθηκας ἐπ' ὄμμασι σοῖσιν ἑτοίμους,
ζωὴ ναϊτέρη τελέθει σέο φέγγος ὀπωπῆς.
ἐξ ὀλιγηπελίης ἴκελοι γεγενήμεθα καπνῷ,
καί σευ ὀδυσσαμένοιο φίλην κατατηκόμεθ' ἀλκήν.
ἡμετέροις ἐτέεσσι πανείκελός ἐστιν ἀράχνης·
ζωῆς ἀνδρομένης δεκάδες χρόνου ἑπτὰ πέλονται·
ἢν δ' ἔτεα ζήσαιμεν ἐπὶ πλέον ὀγδώκοντα,
τῶν δὲ κόπος καὶ μόχθος ἀεὶ βίου ἐστὶ περισσόν.
οὕνεκα μειλιχίης βροτέην δαμάσειε γενέθλην·
τίς σέο χωομένοιο μέγα φρεσὶ κάρτος ἀνέγνω.
τίς σευ ἀριθμήσειεν ἀμείλιχα δείματα θυμοῦ.

δεξιτερὴν ἐείπε μοι ἄναξ σφίσιν ὧδ' ἀναφαίνοις,
ὅσσοις ἀθανάτῃ σοφίῃ πραπίδεσσι μέμηλε.
παύεο χωόμενος· ἐν νόον βαρύμηνιν ἀέξεις·
σεῖο μάκαρ δμώεσσι λιταζομένοις ὑποείκοις.
ἐξ ἠοῦς ἐλέῳ βεβρείθαμεν ἄφθιτε σεῖο,
τερπωλῇ καὶ εὐφροσύνῃ φρένας ἤματα πάντα·
ὧν χάριν ἡμερέων περὶ σοὶ δεδμήμεθα μόχθοις,
αἵτ' ἐτέων ὧν πρόσθεν ἐλεύσομεν ἄλγεα πάντα.
δέρκεο σοὺς θεράποντας ἀκήρατε, καὶ σέθεν ἔργα·
σῶν δ' ἄρα παισὶ φίλοισι παλίσσυτος ἡγεμονεύοις.
ἀγλαΐη βασιλῆος ἀοίδιμος ἄμμι φανείη,
ἔργα δὲ νωϊτέρων εὐθύνεας παλαμάων.

Ψαλμὸς Ϟ.

Αἶνον ἀγακλείειν τὰ μέγας Δαβίδος ἔμελψε
καλλιχόρων μελέων ἐς ἐνάτην δεκάδα.

Ἄφθιτε ναιετάων ὑψαύχενος ἔγκαρ ἀρωγῆς,
ἐν σκέπῃ βασιλῆος ἐπουρανίοιο διάξεις·
ἐξερέεις βασιλῆϊ, βίη καὶ πύργος ἐτύχθης,
σὺ θεὸς ἄμμι πέλεις, καὶ ἀοίδιμος ἐλπὶς ἀρωγῆς·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥύσαιτο λίνοιό με θηρητήρων,
μύθου τ' ἀσταθέος ταραχῆς περιπεπληῶτος.
αὐτὸς ἄναξ σκιερῷ σε μεταφρένῳ ἀμφικαλύψας·
ἐλπίδα σὴν πτερύγεσσιν ὑπ' ἀθανάτοισι δοκεύοις·
ἀμφὶ δ' ἀληθείῃ θωρήξειεν οἷά περ ὅπλῳ,
οὔποτέ μοι νυχίῳ περὶ δείματι δειμήνας,
οὐδὲ μεθημέριον πταμένου ῥοιζηδὸν ὀϊστοῦ,
οὐδ' ὑπονισσομένου σκοτίοις περὶ πυθμένας ἔργου,
οὐδ' ὑπὸ δαιμονίου τε μεσημβρινοῦ αἰπόωντος.
ἐκ σέο μὲν λαιῆς παλάμης κατὰ χιλιὰς ἔρροι,

ἐκ δ' ἄρα δεξιτερῆς μάλα μυρίας αὖθι πεσεῖται.
ἀλλ' οὔτις ποτὲ σεῖο δυνήσεται ἆσσον ἱκέσθαι·
ἔμπα γε μὴν καθαροῖσιν ἐν ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
ἄξιον ἀμπλακίης κακοεργέος ὄψεαι αἶνον·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥ' ἐμέθεν φυσίζοος ἐλπὶς ἐτύχθης,
ὃν ῥα παρ' ὑψίστῳ φορέεις τεὸν ἔμμεναι θάρσος.
μήποτε δείδιθι πάγχυ κακῶν ξυνιοῦσαν ἀνάγκην,
μηδ' ἀλύῃς ὅτι σεῖο δέμας μάστιγι δαμείη·
ἀμφὶ σέθεν στρατιῇσιν ἐπουρανίῃσι κελεύσει,
ὄφρα κεν ἐν πάσῃσι περιστείχωσιν ὁδοῖσι·
καί σε μάκαρ παλάμῃσιν ἀερσάμενοι φορέοιεν,
μήποτε τιμήεντα τεὸν πόδα λᾶϊ καθάψῃς.
ἀσπίδα θαρσαλέως ἐπιβήσῃ καὶ βασιλίσκον,
ἰοβόλον τε δράκοντα ποσὶν καὶ θῆρα πατήσεις.
ῥυσαίμην μιν ἐμῇ μεμελημένον ἐλπίδι θυμῷ,
οὗ δέ μιν ἀμφιέσω· μάλα γὰρ μάθεν οὔνομ' ἐμεῖο·
τοῖο λιταζομένοιο θοώτερον αὐτὸς ἀκούσω,
καὶ οἰκτειρομένῳ πέλας ἔσσομαι ἤματα πάντα·
ῥυσάμενος δέ σε, κῦδος ἀεὶ μεγαλαυχὲς ὀπάσσω,
καί μιν ἐνὶ πλήσαιμι ἀπερμαίτοισι γενέθλαις·
νωλεμέως οἱ φέγγος ἀγήραον ἐξαναφήνω.

Ψαλμὸς ϟα.

Πρῶτος ἐνενηκοστός τε τῶν σοφῶν μελῶν
ὁ ψαλμὸς οὗτος ἡμέρας εἰς σαββάτου.

ΩΣ ἀγαθὸν βασιλῆα μεγακλείεντα λιγαίνειν,
καὶ πολυκύδιστον κιθάρῃ τεὸν οὔνομα μέλπειν,
ἐξ ἠοῦς ῥέοντι περιφραδέως ἐλεητὺν,
καὶ σέο τιμήεσσαν ἀληθείην διὰ νυκτὸς,
νεύρων πλεξαμένῳ δεκάδα φόρμιγγι λιγείῃ,

ὡς γάνυμαι. μάλα γάρ με τεοῖς μάκαρ ἔργμασι θέλ-
ξας σοῖο θεσπεσίοισι νόον κεχαρήσομαι ἔργοις. (γοις,
ὡς κεν ἀνυμνήσειε τεὴν μεγαλαυχέα τέχνην·
ὡς πινυτὴν μάλ' ἔθηκε περὶ πραπίδεσσι βαθεῖαν.
οὔ τίς τοι τάδε νῆις ἐνὶ φρεσὶν εἴσεται ἀνήρ,
οὐδ' ἀεσιφροσύνῃ μεμελημένος αὐτὰ νοήσει·
εὖτ' ἀδίκους θαλέθοντας ἐπόψεται ἠύτε χόρτον,
ὑψόθεν ὀλβίοντας ἀθεσμοσύνης ὑποφήτας·
ὄφρ' αἰεὶ σφετέροιο κακοῦ ἄρξειαν ὀλέθρου·
ἀθάνατος δὲ σὺ μοῦνος ἄναξ ὕψιστος ἐτύχθης.
δυσμενέων ἀπόλοιτο τεῶν κακοεργέα φῦλα.
πανσυδίῃ δ' ἀνέμοισι κεδασθήσονται ἀλῆται.
οἷα δὲ μουνοκερῆος ἐμὸν κέρας ὑψόσε θύνοι,
καὶ πολιὸν θαλέθοι περὶ πίονι γῆρας ἐλαίῳ.
δυσμενέων πολύμοχθον ἐμῶν ἴδον οἶτον ὀπωπῇ,
πικρῆς δ' ἀντιβίων πεφρήσομαι ἀγγελίῃσι.
τῆμος ἄρ' ἀνθήσει ὅσιος βροτὸς οἷά τε φοίνιξ,
ἶσά γε βενθόμενος χλοερῇ λιβανίτιδι κέδρῳ.
ὅσσοι θεσπεσίοισι δόμοις πεφυτευμένοι εἰσίν,
αὐλῆς ἀθανάτῃσιν ἐπανθήσουσι θεοῖο.
παλέες πλήθοντες ἔτι περὶ γήραος ὥρῃ,
ὡς θέμις ἐσθλὰ παθόντες ἀπαγγελέουσιν ἕκαστα·
οὕνεκεν ἰθύφρων βασιλεὺς θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
οὐδ' ἄδικον πραπίδεσσι νόον πινυτοῖσι καλύπτει.

Ψαλμὸς ϟβ'.

Ἤματι σαββάτου τὸ μέλος Δαβίδης ἐμέλιψεν
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν δεύτερον ἐκτελέσας.

Ἀθάνατος βασίλευσεν, ἑὸν δ' ἐνεδύσατο κάλλος·
δυσάμενος δ' ἐρατεινὸν ἄναξ ἐζώσατο κάρτος.

ἀσφαλέως δ' ἀδόνητον ἄπειρον θήκατο κόσμον.
ἄφθιτε σεῖο δὲ θῶκος ἑτοιμότατος πέλει αἰεί·
ἐκ παλαχῆς κόσμοιο μακάρτατος ἔπλεο μοῦνος.
πάντοθεν εὐκέλαδοι ποταμοὶ βοόωσι ῥεέθροις,
ῥοίζῳ κυματόεντι λιλαιόμενοι κελαρίζειν,
ἐξ ἀναφρομένων πολέων ὑδάτων ὀρυμαγδοῦ.
πάντα πέλει θνητὰ μετήορα ἔργα θαλάσσης·
μοῦνος ἄναξ θνητὸς ἐν ὑψηλοῖσιν ἐτύχθη.
μαρτυρίαι σεῦ ἄναξ συμφράδμονα πίστιν ἔχουσιν.
νηῷ ἀκηρεσίη βασιληΐῳ αἰὲν ἀρήρει,
ὥρῃ ἀτερμάντῳ καὶ ἐπ' ἤμασι μηκεδανοῖσιν.

Ψαλμὸς ϟγ.

Τετράδι σαββάτων γλυκερὰν Δαβίδος ἄεισε
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν ἡδὺ μέλος τρίτατον.

Ἀθάνατος μετὰ πᾶσιν ἀεὶ πέλει ἔκδικος ἐστίν·
οὔτιν' ἐρυθριόων βασιλεὺς ποινῇσι δικάζοι.
καλὰ θεμιστεύων, ἀναείρεο κοίρανε γαίης,
μισθὸν ὑπερφιάλοισιν ὑπερβασίας ἀποτίσοις.
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι βίῃ κρατέοισιν ἀγεῖται·
μέχρι τεοῦ ἀμπλακίης ὑποφήτορες αὐχήσουσι,
γλώσσῃ ἐρευγόμενοι κραδίης ἀθέμιστον ὕβριν·
ἐργατίναι κακότητος ἀδίκων ἐρέουσιν ἅπαντα,
οἳ σέο λαὸν ἄναξ δαπέδῳ θέσαν ἶσον ἀνάγκῃ,
καὶ κλῆρον κακότητι τεὸν διέπερσαν ἰόντες.
ὀρφανικὸν κατέπεφνον, ἐχρώσαντο δὲ χήρην,
καὶ ξεῖνον δαμάσαντο νεήλυδα τόσφιν ἀρωγοῦ.
οὐδ' ὄπιν οὐρανίην βασιλήϊον ἐμπάζοντο.
οὐ γὰρ Ιακώβου δόκεον θεὸν ἴδμεναι ὕβριν.
ἀλλ' ἄγε σύνθεσθε κραδίῃ τάδε νήπιοι ἔργα,

οἷς πρὶν ἐπ' ἀφροσύνῃ βίοτος, ξυναγείρατε θυμόν.
ἦ ῥ' ἀκοὴν ἑτέροισι διδοὺς, οὐ μᾶλλον ἀκούσει;
ἦ φάεος γενέτης, ἑτέρων οὐκ ὄψεται ἔργα;
ἔθνεα παιδεύων, κακίην οὐκ οἶδεν ἐλέγχειν,
ὃς μοῦνος μερόπεσσι νοήματα πάντα φυτεύει;
μαψιδίην δεδάηκεν ἄναξ μεροπηΐδα βουλήν.
ὄλβιος ὃς ἐρατεινῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμείη,
θεσμοτόκους μεγέδοντας ἑῆς φρεσὶ σεῖο νοήσας·
μείλιχα βουλεύων κακίης ἵνα καιρὸν ἀλύξῃ,
βόθρος ἕως δυσάλυκτος ἀτασθάλλοντι φανείη.
οὐ γὰρ ἑῆς ποτὲ λαὸν ἀπορρίψειεν ὀπωπῆς,
οὐδὲ καταφθιμένην σφετέρην ὑπερόψεται αἶσαν,
εἵως κρίμα τεκοῦσα δικαιοσύνη πάλιν ἔλθῃ,
πάντας ἀποκρεμόωσα φίλων ἰθύφρονας ἔργων.
τίς μ' ὀλοῶν τεύξειεν ἀνάστασις ὀλετήρων,
τίς δέ με θωρήξας ἀνόμων ἐπὶ δῆριν ἐγείρῃ,
εἰ μή μοι μενέχαρμος ἄναξ ἐπιτάρροθος ἔστη,
καί κεν ἐμὸς πεπότητο συνέστιος ἅιδι θυμός.
εἴ ποτε γὰρ ὀκλάζοντι νόῳ ποτὶ φύζαν ἐδέγμην,
αὐτίκα σή μ' ἐλεητὺς ἄναξ ἐστάωσε φανεῖσα·
ὅσσον δ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν ἀμέτρητον φέρον ἄλγος,
σῇσι παραιφασίῃσιν ἐμὸν περὶ θυμὸν ἰαίνω.
μή τοι θῶκος ἄναξ ἀθεμίστιος ἐγγύθεν ἔστω,
ὃς περιηγεδανῷ τελέει θεσπίσματι μόχθον,
ἀνέρος ἰχανόων ὁσίου διὰ θυμὸν ὀλέσσαι·
μαψιδίως πόθεν οἶτον ἀναιτίῳ αἵματι ἐράπτειν,
ἀλλά μοι αὐτὸς ἄναξ πανυπέρτατος ἕρκος ἔγεντο,
ἐλπωρῆς ἐπίκουρος ἐμῆς θεὸς ἦλθεν ἑτοῖμος.
ὃς κείνοις ὀπάσσεν ἑῆς ἀντάξια λώβης,
καί σφεας ἀμφ' ἔργοισιν ἄναξ σφετέροις ἀμαθύνει.

Ψαλμὸς ϟδ.

Δαβίδου τινυτοῦ καλλιχόρου κιθάρης
ἀμφ᾽ ἐνενηκοστὸν τέτρατος εὐεπίη.

Δεῦτ᾽ ἐπαγαλλόμενοι γηθήσομεν ἀμφὶ ἄνακτι,
μέλψομεν ἀθανάτῳ πηγήονα ποιμένι κόσμου.
ἀμφ᾽ ἀγανοφροσύνῃ θείην μετέπωμεν ὀπωπήν,
γηθόμενοι ψαλμοῖσιν ὁμῶς διαλάξομεν ὕμνον·
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσι θεὸς μέγα κάρτος ἀέξει,
καὶ πάντων μακάρων βασιλεύτατος αὐτὸς ἐτύχθη.
οὔποτ᾽ ἀπορρίψει φίλον καὶ ὀπηέα λαὸν,
ἀθανάτῳ παλάμῃ μετέπων κλυτὰ πείρατα γαίης,
οὔρεσιν ὑψικόμοισιν ὑπέρτατος ἐμβασιλεύων·
αὐτὸς πόντον ἔτευξεν, ἀνακτορέην δέ μιν ἴσχει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ἑαῖς τεκτήνατο χερσί.
δεῦτε λιταζόμενοι περὶ γούνασιν οἷσι πέσωμεν,
ἄντα θεοῦ κλαύσωμεν, ἐὸν δ᾽ οἰκτίσσεται ἔργον,
οὕνεκεν ἡμείων βασιλεὺς ἅμα καὶ θεὸς αὐτὸς,
τοῦ δ᾽ ἡμεῖς ἄρα λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σήμερον εἴκεν ἄνακτος ἀκούσετε οὔασιν αὐδὴν,
μή τινι χαλκείη κραδίη καὶ ἀμείλιχος εἴη,
ὡς ὁπότ᾽ ἀθανάτου κραδίην ἐρεθίζετε ἔργοις,
ὡς πάρος εὖτε θεοῖο κατὰ τρηχεῖαν ἔρημον,
ἡμέτεροι τὸ πρόσθεν ἐπειρήσαντο τοκῆες·
οἵ μευ τεσσαράκοντ᾽ ἐτέων ἴδον ἔργα καὶ ἀλκήν·
ἔνθεν ἐγὼ κείνην ὀλοὴν ἔσυξα γενέθλην,
ἐκ δ᾽ ἐφάμην, κραδίῃσι διηνεκέως ἀλάληνται,
ἡμετέρας δ᾽ οὐ πάμπαν ἐπεφράσσαντο κελεύθους·
ὤμοσα μηνίσας, μὴ σφᾶς καταπαυσιν ἰδέσθαι.

Ψαλμὸς ϟε'.

Δώματος αἰγλήεντος ἀνερχομένου βασιλῆος
Δαβίδος κελάδησεν ἄναξ μετὰ ληΐδος αἶσαν;
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν πέμπτον ἄεισμα λιγύ.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
πᾶσα μεγασθενέτην ἀναμέλψατε ποιμένα γαῖα·
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
αἴσιον ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἑὸν σημήνατε φέγγος.
ἔθνεσι παντοδαποῖσιν ἑὴν ἀγγείλατε τιμήν.
θαύματα τιμήεντα θεοῦ μηνύσατε λαοῖς·
οὕνεκα δὴ μέγας ἐστὶ καὶ αἰνετὸς αἰὲν ἐτύχθη,
καὶ δέος ἐν πάντεσσι θεοῖς κρατερώτατον ἴσχει.
δαιμονίων εἴδωλα θεοὶ πέλον ἔθνεσι πάντες·
οὐρανὸν αὖ πολύχαλκον ἑῇ θεὸς ἔκτισε βουλῇ.
αἶνος δὲ μέγα κάλλος ἐὼν καὶ ἐνώπιον ὄσσων·
νηῷ ἀκηρασίῃ δὲ ἀειπρεπὲς ἥρμοσεν εὖχος.
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ τιμήν τε δὲ εὖχος·
οἴσετε τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·
δεξάμενοι θυσίας σφετέρας νίσσεσθε ἐπ' αὐλάς·
αὐλῇ ἐν εὐαγεῖ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου·
αὔτῳ θεοῦ χθὼν πᾶσα ταρασσέσθω βασιλῆος.
εἴπατε δήμοισί γε, θεὸς μετὰ πᾶσιν ἀνάσσει.
καὶ γὰρ κύκλον ἔρεισε, τὸν οὐ χρόνος οἶδε δονῆσαι.
λαοὺς ἰθυπόροισιν ἀεὶ θεσμοῖσι δικάζοι.
οὐρανοὶ εὐφραίνοιντο, ἀγαλλέσθω δ' ἅμα γαῖα·
πόντος ὀρινέσθω δὲ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης·
καρποτόκοις πεδίοισιν ὁμοῦ σύμπαντα χορείη.
δὴ τότε γηθήσειεν ὁμοῦ δρυμὰ πυκνὰ δὲ ὕλη,
αὔτῳ θεοῦ μετὰ γαῖαν ἐπειγομένου βασιλῆος,
ἤλυθε γὰρ μερόπεσσιν ὀϊζυροῖσι δικάζειν,

πάντας ὑπ' εὐδικίης καλέων ἀψευδέα θυμόν,
γλῶσσαν ἀληθείην περιχέων ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς ϟϛ.

Δαβίδου παλίνορσον ἑὴν ὅτε δέξατο γαῖαν,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν ἕκτον ἄεισμα φίλον.

Χαῖρε χθών, σέθεν ἦρξεν ὃς οὐρανίοισιν ἀνάσσει,
χαιρέτ' ἐπ' ἀγλαΐῃ νῆσοι πολιῆς ἁλοσύδνης.
ἐγγὺς ἄναξ νεφέλῃ πεπυκασμένος ἠδὲ θυέλλῃ,
θῶκον ὑπ' εὐδικίῃ κρίσιος περὶ πάντα πυκάζων.
κοιρανίης σθεναρῆς περιπορεύσεται αἰθόμενον πῦρ,
ὄφρά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα καταφλέξειεν ἀλείτας.
χθὼν ὑπὸ θεσπεσίῃσιν ἐλάμπετο μαρμαρυγῇσιν·
ὡς δ' ἴδεν, ὡς δεδόνητο θεμείλια πάντοσε γαίης·
οὔρεα δ' ἀμφὶ ἄνακτι ὁμῶς κατετήκετο κηρῷ
γαίης παντοδαπῆς κατενώπια παμβασιλῆος.
οὐρανοὶ ἀστερόεντες ἀνήγγειλαν θέμιν αὐτοῦ,
καὶ κλέος εἶδον ἅπαντες ἐπουρανίου βασιλῆος.
αἰδείσθων περικυλινδόμενοι γλυπτοῖσι πάροιθε,
κῦδος ὅσοι παρέχουσιν ἐπὶ σφετέροις εἰδώλοις.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμῶς ὑποκλίνατε γοῦνα.
τέρπη ἑῇσιν ἐνὶ φρεσὶν ἔξοχα οὔρεα Σιών,
καὶ παραπίδεσσι χόροντο ποσίκροτ' Ἰούδα κοῦραι,
ὑψιμέδοντες ἕκητι μεγασθενέος σέο δίκης·
οὕνεκα μοῦνος ἔπλευ πανυπέρτατε τέρμασι γαίης,
ὡς οὔτις κλυτόμητι λίην θεὸς ὕψοσε ἤρθης.
ἐκ κραδίης φιλέοντες οἶον θεόν, μέρμερα θέσθε·
ὧν θυμὸν φιλέεις πανεπίσκοπε ἔξοχα δούλων,
καί σφεας αἰὲν ῥύσεαι ἀλάστορος ἐκ παλαμάων.
εὐπολίη περίλαμψεν ἐπὶ βλεφάροισι δικαίου,

τερπωλή τ' ἀφ' ὕπερθεν ἐσίκετο εὐθέων ἦτορ.
παμβασιλῆϊ χαίρετε ἀμώμονες ἰθυδίκαι,
καὶ βροτέοις οὔασιν ἐνήσατε τοῖο γε μνήμην.

Ψαλμὸς ϟζ'.

Καὶ τόδε ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ἕβδομον ἦεν Δαβίδος.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
μοῦνος ἐπεὶ θηητὰ σοφαῖς ποιήσατο χερσί.
δεξιτερῇ σφετέρῃ ζωαρκέϊ πάντα σαώσει,
καὶ πολυκυδήεντι βραχίονι πάντα φυλάσσει.
παντοδαπῶν ἀλκτῆρα κακῶν ἀνέφηνε βροτοῖσιν,
ἀθάνατον κατέναντα πολυσπορέων γενεάων·
σφωϊτέρην ἀνέτειλε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν Ἰακώβοιο μελάθρων,
οἷό τ' ἀληθείης περὶ δώμασιν Ἰσραήλου.
ἀμφαδίην ἐνόησαν ὅλης κλυτὰ πείρατα γαίης,
φέγγος ἀλεξίκακον μεγαλοσθενέος βασιλῆος.
πᾶσα μεγακλειεῖ τ' ἀλαλάξατε ποιμένι γαῖα,
ψάλλατε γηθόσυνοι, λιγυρῷ δ' ἀναμέλψατε κώμῳ,
εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε παμβασιλῆϊ,
ἀμφ' ἐλάτης σάλπιγξι καὶ οἳ κέρας ἴαχε βόμβον,
αἶνον ἀθανάτου ἀλαλάξατε παμβασιλῆος.
πόντος ὀρινέσθω, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης,
κύκλος ὅλος, καὶ πάντα τὰ περ χθόνα ναιετάουσι·
χερσὶν ἀγειρέσθων ποταμοὶ πλαταγεῦντες ὁμαρτῇ·
οὔρεα τερπέσθων θεοῦ κατέναντα προσώπου·
εἶσι γὰρ, ἤλθε δὲ μᾶλλον, ὅπως χθονὶ καλὰ δικάζοι,
πάντας ὑπ' εὐδικίης καλέων ἀψευδέα θεσμόν,
γλώσσαις ἐπασσυμένοις προΐεις ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλ-

Ψαλμὸς ϟη΄.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ὄγδοον ἡδὺ μέλος
Δαβίδου λιγυρῇ μελπομένῳ κινύρῃ.

Ἀθάνατος βασιλεύσε θεὸς, μὴ χαίρετε λαοί·
ἥμενος ἠλθε Χερουβίμ, ὅλης χθονὸς ἔμμα δονείσθω.
κλεινὸς ἄναξ μέγας ἐν λαοῖσι θεοῖσί τ' ἀγητός
μελπόντων ἅμα πάντες ἀγήρασον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκα δὴ φοβερόν τε καὶ ἀπερθιόπλον ἐτύχθη,
καὶ τιμὴ βασιλῆος ἀεὶ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
αὐτὸς Ἰακώβῳ ἰθύφρονα δῶκας ἑωλὴν,
εὐδικίην ψῆφόν τ' πορέπορες Ἰσραήλῳ.
ἄφθιτον ὑμείων αἰαεὶ ἔρατε παμβασιλῆα,
λισσόμενοι θρῆνον σφετέρων· ἅγιος γὰρ ἐτύχθη.
Μωσῆς ἀμφ' ἱρεῦσι μέγας, καὶ ἀοίδιμος Ἀαρὼν,
ἐν δ' λιταζομένοισι Σαμουῆλος μενέχαρμος·
κεῖνοι μὲν λιτάνευον· ὁ δ' αὖ τε φθέγγετο φωνῇ,
καί σφεας ἐκ νεφέλης σταθερῆς ἠμείβετο μύθῳ.
ἐσθλοὶ μαρτυρίης φύλακες ἐγένοντο θεοῖο,
θέων δ' οὐκ ἀμέλησαν ὅσων μάθον ἐννεσιάων.
ἄφθιτε, σὺ σφίσι δῶκας ἀπ' οὐρανοῦ οὔας ἐποίμοι,
καὶ θυμὸς μετ' τοῖσιν ἀεὶ σέθεν ἵλαος ἦεν·
πάντα δ' ἅ κεν ῥέζεσκον, ὀπιθύνεσκες ἀρωγήν.
ἄφθιτον ὑμείων αἰαεὶ ἔρατε παμβασιλῆα,
ἀχράντῳ δέμιν αἰὲν ἐν οὔρεϊ γουνάζεσθε,
οὕνεκα δὴ μετ' πᾶσιν ἄναξ ἄχραντος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ϟθ΄.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ εἴνατον ἆσμα κλυτόν.

Πᾶσα μεγακλέϊεντ' ἀλαλάξατε ποιμένα γαίη·
ἀθανάτου χαίροντες ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θέσθε.
στεύσατε γηθόμενοι θεῶν καὶ ἐνώπιον ὄσσων·
αὐτὸν ἀεὶ πραπίδεσσι νοήσατε παμβασιλῆα.
ζωὴν αὐτὸς ἔτευξε βροτοῖς, οὐχ ἡμέες αὐτοί·
αὐτὸς ἔτευξ' ἡμέας, οὐ δ' ἡμεῖς ὄρνιοι εἰμέν·
ἡμεῖς αὐτοῦ ἔα λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
στεύσατε μελπόμενοι θεῶν ἔντοσθε πυλάων
ἐν δ' αὐλῆς βασιλῆα θεὸν λιτανεύσατε μολπῇ.
οὔνομα μέλψατε θεῖον ἐπὶ χθονὶ μείλιχον αἰεί,
νωλεμέως ἐλεητὺν ἐπεὶ μετὰ πᾶσι φυλάσσει·
ἐκ γενεῆς γενεὴνδε φέρει παναληθέα βουλήν.

Ψαλμὸς ρ.

Δαβίδος ᾖσεν ᾆσμ' ἑκατοστὸν τόδε.

Εἶν ἐνὶ σεῦ ποινὴν βασιλεῦ ἔλεόν τ' ἀναμέλψω·
φορμίζων ξυνίοισιν ἀμωμήτοις ἐν ἀταρποῖς.
δέγμενος ὁππότε δή μοι ἀφίξεαι ἄφθιτε ποιμήν.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ διὰ δώματος ἤια μέσσου,
οὐδὲν πάμπαν ἄθεσμον ἐν ὀφθαλμοῖσι δοκεύων,
ἀλλ' ἔτι καὶ στυγέων ἀλιτήμονας ὑβριστῆρας.
οὐδέποτ' ἀλλοπρόσαλλος ἐμοὶ πάρος ἥνδανε μῆτις·
φεῦγε μὲν αἰνὸς ὄφις, δολίων δ' ἀδάητος ἔμιμνον·
οὔας ἐμὸν πέφρακτο κακηγορέοντος ἀκοῦσαι·
οἷα δὲ λυμαντῆρα φίλων ἐδίωκον ἑταίρων.
ἀπλήστῳ κραδίῃ καὶ ὑπερφιάλοισιν ὀπωπαῖς
οὐκ ἔθελον παρὰ δαιτὶ φίλος καὶ ὁμέστιος εἶναι.
ἀνδράσιν ἀμφ' ὁσίοισιν ἐμαὶ ἐπαύονθον ὀπωπαί,
ξυνὸν ὅπως μοι θῶκον ἅμ' ἑδριόωντες ἔχοιεν·
δρηστῆρ' ἀτραπιτοῖς θ' ὁσίοις μεμελημένον εἶχον,

οὐδέ μοι ἐνναίεσκε δόμοις ὑπερήφανος ἀνήρ·
οὐδ' ἄδικον λαλέων μευ ἐναντίον ἤλυθεν ὄσσων.
ἠῶθεν κατέπεφνον ἀτασθαλίης ὑποφήτας,
δυσνομίης μεμαὼς δαμάσαι θεράποντας ὀλέθρῳ.

Ψαλμὸς ρα'.

Εὐχωλὴ πτωχοῖο κακῇ βεβαρηότος ἄτῃ,
εὖτε μάλ' εὐχωλὴν προχέῃ κατενῶπα θεοῖο·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

ΕΥχῆς ἡμετέρης ἐπικέκλυθι φέρτατε ποιμήν·
οὔατι δευομένοιο τεοῖς ὑποδέχνυσο φωνήν.
μή μευ σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
τειρομένῳ κλίνας ἄναξ ὀξεῖαν ἀκουήν.
εὖτε μάκαρ καλέσω σε, θοῶς φίλον οὔας ἐρείδοις·
οὕνεκ' ἐμὴ ζωὴ ἰκέλη κατατήκετο καπνῷ·
ὀστέα δ' ἀζαλέῳ φρυγίῳ κατακαίεθ' ὁμοῖα.
ἐπλήγην ἅτε χόρτος, ἐμὸς δ' ὑπεκάρφετο θυμός·
γαστέρα δ' ἐκλαθόμην δόμεναι φίλον ἄρτον ἀνάγκης.
νωϊτέρῃ στοναχῇ περιπίλναται ὀστέα σαρκί·
δέρκεσθαι φαίης κεν ἐρημονόμον πελεκᾶντα,
ἢ νυκτὸς κόρακα ψιλῶν δαπέδων ναετῆρα,
ἢ στρουθόν τιν' ἄυπνον ἐόντ' ἐν δώματι μοῦνον.
δυσμενέες μ' ἐπέεσσι πανημέριον συφέλιζον,
οἱ δὲ γεραίροντές με μάτην ἐπὶ ὅρκον ὄμοσσαν·
οὕνεκα τειρόμενος πασάμην σποδὸν ἄρτῳ ὁμοῖον,
καὶ γοεροῖς ἔπιον πόμα δάκρυσ' ὁμοῦ γε κεράσσας,
μήνιος ἐξ ὀλοῆς πανυπέρτατε καὶ σέο θυμοῦ,
οὕνεκα ὑψώσας μ' ἐξ αἰθέρος ἔκβαλες αὖθις.
ἡμετέρου αἰῶνος ὅπως σκιὴ ἤματα λήγει,
χόρτῳ δ' ἀζαλέῳ πανομοίιος αὐτὸς ἐτύχθην.

μοῦνος ἐπεὶ ζώοντα διηνεκέως βίον ἥκεις,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ βροτοῖς μνημήϊον ἴσχων.
αὐτὸς ἀνεγρόμενος βασιλεῦ Σιὼν ἐξεαίροις·
ὥρη γὰρ μάλα τήνδε πιεζομένην ἐλεαίρειν·
καὶ δὴ καιρὸς ἐκεῖνος ἐπέχραεν ὃν πρὶν ἔδεκτο·
οὕνεκά σοι θεράποντες ἑαῖς λαΐγξιν ἔθεντο,
καὶ σφέτερον κραδίῃσι κονίσαλον οἰκτίσσονται·
παῖδη ἅμα δειμήνωσιν ἄναξ τεὸν οὔνομα φῦλα,
πάντες σὴν ταρβοῖεν ἐϋκλείην βασιλῆες,
οὕνεκα τεκτήνειε θεὸς Σιῶνα πεσοῦσαν,
ἀμφαδίην μερόπεσσι φαεινόμενος κατὰ γαῖαν.
ἱκεσίην χθαμαλῶν πανεπίσκοπος ἔδρακε ποιμήν,
οὐδέ τ' ὀνοσσάμενος σφετέρων ἀμέλησε λιτάων.
γράψατε δή μοι ταῦτα μετ' ὀψιγόνοισι γενέθλαις,
καὶ λαὸς σέο χερσὶ γενησόμενός σε βοήσει,
οὕνεκεν ὑψόθεν αὐτὸς ἐπισκοπιάζετο κύψας,
οὐρανόθεν μετὰ γαῖαν ἑὴν ἐτανύσσεν ὀπωπήν,
ἰλλομένων ὄφρ' οἶκτον ἀλυκτοπέδῃσι πύθοιτο,
καὶ δεσμῶν φίλα τέκνα καταφθιμένων ἀπολύσῃ,
οὔνομα δ' αὖ Σιῶνι πολύλλιτον ἐξαναφήνῃ,
ἐν δ' Ἱερουσαλὴμ λιγυρὸν καὶ ἀοίδιμον αἶνον·
ὄφρα κε παντοδαπῶν πολίων ἀπὸ λαὸν ἀγείρῃ·
αὐτὰρ κοιρανίοισιν ἑὸν ζυγὸν αὐχένα θήσει.
νισσόμενος σθεναρῶς μιν ἀμείβετο, καὶ φάτο τοῖα,
εἰπέ μοι ἡμετέρας ὀλίγας βιότοιο κελεύθους,
μηδ' ὥρης προπάροιθε τεμὼν βίοτόν μ' ἀπολέσσῃς·
σοῖο μάκαρ γηράασι διηνεκέες ἐνιαυτοί.
ἀρχόμενος τὸ πρῶτον ἀπεστηρίξαο γαῖαν,
καὶ χερῶν πλέθροισι τεῶν μάκαρ οὐρανοὶ ἔργα.
αὐτοὶ ἀποφθίσονται, ἀτὰρ σύ μοι ἄφθιτος εἴης.

εἱδόμενοι πέπλοισι παλαιγενέεσσιν ὄλοιντο·
πάντα δ' ἀναλλάξοισιν, ἐειδόμενοι ἅτε φάρος·
αὐτὸς δ' ἄφθιτός ἐστι, βίος δέ τοι οὔποτε λήξει·
δρηστήρων σέθεν υἷες ἀεὶ κλισίῃσι παρεῖεν,
καὶ σφέων οὐ λήξειεν ἐπιθύουσα γενέθλη.

Ψαλμὸς ρβ'.

Ὕμνος Δαβίδου δεύτερος ἀμφ' ἑκατόν.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε·
οὔνομα δ' οἱ μέγα μέλπε ἀκήρατον ἔγκατα πάντα.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε,
μηδὲ θεοπρεπέων ἱερῶν τ' ἐπιλήθεο ἀμοιβῶν.
παντοίης ἀνάμελπε κακορραφίης ἐλατῆρα·
αἴνεε παντοίων κρυερῶν ἰητῆρα νούσων,
σεῖο δυσηλεγέος φθιμένου ῥυτῆρα βίοιο,
ὅς ῥ' ἐλεημοσύνῃσι καὶ οἰκτιρμοῖσι πυκάζει·
δηνεκτοῖς ἀγαθοῖσι σέθεν καταθύμια ῥέζει.
αὖθις ἀνηβήσειας ἅτ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
κεῖνος ἄναξ ἐλεητὺν ἀεὶ δεδάηκε τελέσσαι,
ἀθανάτην πάντεσσι δικαιοσύνην ἀναφαίνων.
θεσπεσίας ἀνέφηνε σοφῷ Μωσῆϊ κελεύθους,
υἱάσιν ἀγλήεντος ἀεὶ νόον Ἰσραήλου.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι πέλει θεὸς ἠδ' ἐλεήμων,
ἠγητὴρ ἐλέου καὶ ἠπιόθυμος ἐτύχθη·
οὐκ αἰεὶ κρυόεντα κότον στέρνοισιν ἐρύξει,
οὐδ' ἡμῖν ἐτέλεσσεν ἐπάξια δυσφροσυνάων,
πικρὸν ἐν ἀμπλακίῃ βαρυτίμονι μισθὸν ὀπάζων·
ἀλλ' ὅσον ἀστερόεις μέγας οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης,
τόσσον ἀνηέξησεν ἄναξ ἐλεητὺν ἐείθοις.
ὁππόσον ἀντολίῃ δύσιος γεγάασιν ἄνευθεν,

τόσσον δυσνομίας μερόπων μεθέηκε φέρεσθαι·
ὡς δὲ πατὴρ παίδεσσιν ἑὸν φρένα μείλιχον ἴσχει,
ὡς δὲ θεὸς θεράποντας ἑοὺς οἰκτίσσατο θυμῷ.
ἔγνω γὰρ θεὸς ἕρμα τόπερ τεκτήνατο χερσί·
μνήσατο παμβασιλεὺς ὅτι τοι κόνις εἰμὲν ἀφαυρή.
ἀνδρομέη χόρτῳ πανομοίιός ἐστι βιωνή,
ἄνθεσιν ἰσοφόρουσα μινυνθαδίοισιν ἀρούρης·
ἣ ψυχῆς πλαμβύνης μογέων ἐξέφθιτο πᾶσα,
οὐδὲ τόπον βλεφάροισιν ἑὸν γνοίη κεν ἰδοῦσα.
αὐτὰρ ἔλεος βασιλῆος ἀεὶ τρομέουσιν ὀπηδεῖ,
καί σφεων υἱῶν οἵσι μετ' υἱέας αἴσια ῥέξει,
οἷς περὶ θεσπεσίη φυλακὴ μέλει ἁρμονιάων,
οὐδέ οἱ ἐξελάθοντο διαμπερὲς ἐννεσιάων.
οὐρανῷ ἀστερόεντι μάκαρ τεκτήνατο θῶκον,
καί οἱ ἀνακτορίης κρατέει μέγα κῦδος ἁπάντων.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
δήκιμοι οἷσι μέμηλεν ἐφημοσύνη βασιλῆος.
δὴ καὶ παντοδαπαὶ κελαδήσατε παμβασιλῆα,
οἷς τ' οὖας μεμέληντο ἐπ' ἀθανάτοιο ἐρωῆς.
ἔργα πολυκλεΐεντα θεοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
κοιρανίῃσιν ὧν κάρτος ἀεὶ τετανυσμένον ἴσχει.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μολπῇ.

Ψαλμὸς ργ΄.

Δαβίδου λιγυρὸν τρίτατον μέλος ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μολπῇ· (θεὸς·
ἄφθιτε παμβασιλεῦ μάλα τοι μέγα κῦδος ἀν-
δύσαο πάντοθεν αἶνον ὁμοῦ καὶ ἀειπρεπὲς εὖχος,
ἀμφιβαλὼν ἅτε φᾶρος ἀκηράσιον μέγα φέγγος,
ἐκπετανύων ῥινὸν μέγαν οὐρανὸν ἶσον ὁρᾶσθαι,

ὕδασιν ἀχράντοις ὑπερώϊα κλεινὰ καλύπτων,
ὄχεσιν ἀθανάτοις νέφεα στείγματα τεύχων,
ἀερχομένων ἀνέμων πτερύγων ἐπὶ μακρὰ βιβάσκων,
ἀγγελίην στρατιὴν ἰθύδρομα πνεύματα ῥέζων,
εἰς δὲ βίην φλογεροῖο πυρὸς δρηστῆρας ἀμείβων.
πυθμένα παγχάλκειον ἐπεστηρίξαο γαίῃ,
ὄφρα βίην ἀδόνητον ἀεὶ φορέουσα φυλάσσοι.
φάρει θεσπεσίην ἰκέλην περιθῆκαθ' ἄβυσσον·
ὑψικόμων στήσονθ' ὀρέων ὕπερ ὕδατα πολλά.
ἀλλὰ τράποιτ' ἐπὶ φύζαν ὁμοκλήσαντος ἄνακτος,
καί σευ ὑποδδείσωσιν ὑπερμενέος κτύπον αὐδῆς.
οὔρεα μὲν βαίνει, χθαμαλὴ δέ τις εἴδεται αἶα,
κεῖσ' ὅθι δὴ μετὰ τοῖσι θεμείλια πήξαο χώρων.
πήξαο τέρμα μάκαρ τόπερ οὐ παρελεύσεται ἄλλος,
οὐδὲ φίλην ποτὲ γαῖαν ἀποστρέψοισι καλύψαι.
γαίης τρηχαλέης προΐεις μετὰ ῥήγμασι πηγάς,
ὑψικόμων ὀρέων διελεύσεται ὕδατα μέσσον.
θηρσὶν ὀρεσσικόμοισι διὰ δρυμὰ πῶμα φανεῖν·
ἔθνος διψαλέων σεμνοὶ παντοίων ὀνάγρων·
αἰθέρος αὖτ' ἐπὶ τοῖσι παρέσσεται πετεηνά·
μεσσόθι πετράων στεναρῶν δώσουσιν ἀϋτήν.
τραίνων ὑπερωΐοθεν σέθεν οὔρεα ποιμήν,
γαῖα φερεζώων πλησθήσεται ἐκ σέο καρπῶν,
χόρτον τετραπόδεσσιν ἐπαντέλλουσα μελιχρόν,
αὐτὰρ δουλοσύνῃ χλοερὴν μεροπηΐδα ποίην,
ἐκ χθονὸς ὄφρα κε καρπὸν ἀγαλλομένη ἡδέα σῖτον,
καὶ θνητῶν κραδίῃσι πόροι πολυγηθέα οἶνον·
ὄμματα τραίνων λευκοχρόου αἷμα τ' ἐλαίης,
ἄρτῳ τ' ἀνδρομέην κραδίην στομένουσαν ἐρείδων.
καρποτόκου πεδίοιο κόρος ξύλα μυρί' ὀφέλλοι,

καὶ κέδροις Λιβάνοιο τῶν μάκαρ ἔργα χερῶν.
κεῖσε νεηγενέων πέλεται στρουθῶν ἀγεωρή.
δῶμα φίλον πτερόεντος ἐρωδιοῦ ἡγεμονεύει.
οὔρεα μακροπόροις ἐλάφοις σκιόεντα μέμηλε·
πέτροις ἠλιβάτοις περιθαρσέες εἰσὶ λαγωοί.
καιρῶν ἔμπορον αὐτὸς ἄναξ τεκτήναο μήνην.
ἠέλιος φαέθων σφετέρας ἐφεέσατο δυσμάς.
ὄρφνη ἀμειδήτος σημήϊον ἔπλετο νυκτός,
νὺξ δ' ἄρα θηροκόμος· φιλέουσι δὲ θήεια νύκτα,
καὶ σκύμνοι μεμαῶτες ἀναλκαίην ἐπὶ θήρην,
σφωϊτέρην θαλίην θεόθεν διζήμενοι αἰεί.
ἠελίου ξυνάγερθεν ἐπὶ χθονὶ λαμπομένοιο,
καὶ λέχος ἐντύναντο παρὰ ξυλόχοισιν ἑοῖσιν.
αὐτὰρ ἀνὴρ παλίνορσος ἑὸν μεταναίσσεται ἔργον,
ἑσπερίην καμάτοιο τέλος ποτιδέγμενος ὥρην.
ὡς σέθεν ἀμφιβόητα μάκαρ μεγαλίζεται ἔργα,
πάνθ' ἅμα θεσπεσίῃ σοφίῃ τεκτήναο ποιμήν.
χθὼν ἱερὴ βέβριθεν ἀμετρήτων σέθεν ἔργων,
κῦτος ἀπειρεσίης τε καὶ εὐρυχόροιο θαλάσσης.
ἃ πόσα τοι βρεμέθοντος ἐγείρεται ἔνερθε πόντου,
ζῶά κε θηήσαιο μεμιγμένα μείζονα τυτθοῖς·
ἔνθα πολυκλήϊσιν ὁδὸς νήεσσιν ἐτύχθη·
ἔνθα δράκων ὃν πρὶν τεκτήναο παίγνιον εἶναι.
εἰς σὲ δὲ πάντα βλέπει δόμεναι φίλον εἶδαρ ἑκάστῳ·
πᾶς δ' ἄρα δαιτύνην ἀγαθὴν ἐκ σεῖο κομίσσει.
πάντα λίην γάνυται παλάμας ὅτε σεῖο πετάσσεις,
καὶ κλόνος αἰνὸς ἔχει, ὅτε σὴν στρέψειας ὀπωπήν.
θυμὸν ἀπαγνυμένοιο σέθεν θνήσκουσι δαμέντες,
καὶ προτέρην φθινύθουσιν ἄφαρ περὶ μητέρα γαῖαν.
εἰ δ' αὖ ἄρα καὶ ψυχὴν σφετέρην παλίνορσον ὀπάσσεις,

αὖθις ἀνηβώωσιν, ὅλη δ' ἀναλάμπεται αἶα.
ἔσται κῦδος ἄνακτος ἀεὶ παναγήρατον ἔσται·
ἔργων ἀγλαΐῃσιν ἑῶν ἐπιτέρψεται ἑαυτήν.
γαῖαν ὑπὸ μαρμαρυγῇσι τεῆς ἑλελίζει ὀπωπῆς·
τυφθὲν ἐφαψαμένοιο σέθεν βρέμει οὔρεα καπνῷ.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
ἀθάνατον μέλψαιμι πολύλλιτον, εἰσόκεν ἕρπω.
τερπόμενος γλυκερῆς μελεδήματα δέχνυσο μολπῆς·
ἀγήκτοις βασιλῆος ἐν εὐφροσύνῃσι χορεύσω.
πάμπαν ἀπολλήξειαν ἀταθαλίης ὑποφῆται·
ἐκ γαίης δ' ἀθέμιστος ὅλη παύσαιτο γενέθλη.
θυμὲ τὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἴνεε μέλπε.

Ψαλμὸς ρδ´.

Τετράδος ἐπηλυΐα βοηθέων στρατιάων
ψαλμὸς ἑκατοστὸς καὶ τέτρατος πέλεθει.

Μέλψατε λισσόμενοι παναγήρατον οὔνομ' ἄνακτος·
ἔργα θεοῦ δήμοις ἀγγείλατε παντοδαποῖσι·
μέλψατε, καὶ ψαλμοῖς λιγέως φορμίζετ' ἄνακτα,
θεῖα περιφραδέως ἀγορεύσατε θέσκελα ἔργα·
ἡμέτερος πέλει αἶνος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ.
ἦτορ ἰαινέσθω διζήμενον αἰὲν ἄνακτα,
δίζεσθε βασιλῆα ὅθεν κράτος ὕμμιν ἐτύχθη.
καί οἱ θεσπεσίην ἰχνεύσατε πάντοτ' ὀπωπήν.
θαυμασίων μνήσασθε ὅσων τεχνήσατο χερσί,
γλώσσης εὐδικίας σφετέρας τεράεσσιν ὀπηδούς.
δμῶες ἑοὶ γεγάασι φίλον γένος Ἀβραάμου·
παῖδας Ἰακώβου περιλελεγμένον εὕρετο λαόν.
αὐτὸς ἄναξ μετὰ πᾶσι δικαιοσύνην ἀναφαίνει.

νωλεμέως σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων
μῦθον δ' ὃν γενεῆς ἐνετείλατο χιλιάδεσσι,
ὃν μεμαὼς κατέθυσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ,
Ἰσαάκῳ θεράποντι φίλῳ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας,
ὃν πρὶν Ἰακώβῳ πινυτῷ θέσπιζε τελέσσαι,
συνθεσίην ἀλίαστον ὑπέσχετο δ' Ἰσραήλῳ,
γαῖαν ὅλην δόμεναί οἱ ὑποσχόμενος Χαναάνου,
ὑμετέρου διαμετρήσας σχοινίσματα κλήρου.
τῶν δ' ὀλίγιστος ἀριθμὸς ἔην, ὀλίγοι δ' ἔσαν αὐτοὶ
γαίης ναιετάοντες ἐπ' ἀλλοτρίης μετανάσται·
πολλάκις ἐξ ἑτέροιο μετέστιχον ἔθνεος ἔθνος·
ἐκ δ' ἄρα κοιρανίης λαὸν μετεκίαθεν ἄλλον.
οὔτινα σίντην εἴασεν ἐπὶ σφίσι χεῖρα κορύσσαι·
ἀλλ' ἔτι τῶν δ' ἐδάμασσε χάριν βασιλῆας ἐλέγχων,
ἴσχεσθ' ἀντιθέων, μηδέ μευ σίνεσθ' ὑποφήτας·
πικρὸν λυμαντῆρα καλέσσατο λιμὸν ἀρούρης·
εὐφόρβου ξυνέαξε βίην φυσιζόου ἀκτῆς.
τῶν δ' ἀγανὸν προΰπεμψε σαόφρονα κηδεμονῆα·
Ἰώσηπός τ' ἄνακτ' ὑπεδύσατο δούλιον ἦμαρ·
ᾧ τότε ποὺς μογέεσκεν ἀλυκτοπέδῃσι πεδηθείς,
πῶς γὰρ πιεζομένην κραδίην δέδμητο σιδήρῳ·
εἰσόκεν ἤπετο κεῖνος ἑῶν τέλος ἐσθλὸν ὀνείρων.
αὐτὸς ἐὸν θεράποντα μακάρτατος ἔφλεγε μύθῳ·
ἐκ δεσμῶν μιν ἔλυσεν ἄναξ Νείλοιο κελεύσας·
ἡγητὴρ λαῶν σφετέρης μεθέηκεν ἀνάγκης,
οἶκον ἐπιτρέψας ὑπὸ νεύματι τοῖο φέρεσθαι·
καί μιν κοιρανίης ἔθετο κλυτὸν ἡγητῆρα.
ὄφρα κεν οἷσι νόμοις προμάχοις Νείλοιο διδάξῃ,
καί σφεων πρεσβυτάτην πινυτὴν τεύξειε γενέθλην.
ἔνθεν ἄρ' Ἰσραῆλος ἐπ' αἰγυπτίην μόλε γαῖαν·

Χαμοῦ δὴ Ἰάκωβος ἀγακλέα νάσσατο χώρην.
αὐτὰρ ἄναξ ἑὸν λαὸν ἀνηέξησεν ἀγητὸν,
καί μιν δυσμενέων ἔθετο κρατερώτατον εἶναι.
οἳ δ' ἄρα λυμήναντο πάλιν θεοτερπέα δῆμον,
ἤθεα θεσπεσίοισιν ἐπαλλάξαντες ἐείθοις.
Τοῖς δὲ θεὸς θεράποντα πολύφρονα Μωσέα πέμψας,
αὐτόθεον τ' Ἀαρῶνα ὅς οἱ προλελεγμένος ἦεν·
οἷσιν ἀειπρεπέως παρακάτθετο σήματα βουλῆς,
καὶ τεράων Χαμοῖο βίην κατὰ γαῖαν ἀνύσσε.
ἔνθ' ὄρφνην προέηκεν ὑπὲρ νεφελωίδα γαῖαν·
οἱ δ' ἐπέων βούλευον ἐναντία πικρὰ θεοῖο.
Τοῖσιν ὕδωρ ἔτρεψε δαφοινεὸν αἷμα πελέσσας,
ἰχθύας αὖ κατέπεφνε διαμβαφέος ποταμοῖο.
χθὼν ὑδατοτρεφέων βατράχων ἀνέτειλε γενέθλην,
δώμασι θωρήχθησαν ἐρισθενέων βασιλήων.
εἶπε δὲ, καὶ κυνόμυια μετέστιχε δώματ' ἄνακτος,
καὶ σκνῖφες διέπρηθον ὅλης κλυτὰ δώματα γαίης.
ψυχρὴ ὑπ' ὀμβροτόκων νεφέων κελάρυζε χάλαζα,
καὶ φλὸξ γαῖαν ἔδουσα βοηθόος ἦλθε χαλάζης.
ἠμείδας μὲν ὄλεσσαν, ἀπεφθίνοντο δὲ συκαῖ,
καί σφεων ἀνθεμόεντα κατέκλασε δένδρεα γαίης.
εἶπε, καὶ ἀμμώωσα μετέσσυτο νήχυτος ἀκρὶς,
καὶ βροῦχος πολύθεσος ἀμετρήτοισι ῥοαῖς,
οἳ χθονὸς ἐξαλάπαξαν ὅλην πολυανθέα ποίην.
ἃ πῶς πρωτοτόκων ὀλοφύρατο πότμον ἕκαστος,
θαλπίων οἰχομένης γενεῆς πρωτοτάγγιον ἥβην.
χρυσῷ δὲ βρίθοντα καὶ ἀργύρῳ ἐξάγε λαὸν,
οὐδέ τιν' ἠπεδανὸν μεταδήμιον εἶχον ἑταῖρον.
ἃ πῶς νισσομένων ἐχάρη νεφελωῒς ἄρουρα·
πάντες γὰρ βεβόληντο δυσαλθέϊ δείματι θυμῷ.

ἐκπετάσας νεφέλην σκιερὴν ἡγήσατο λαοῦ,
καὶ πυρὶ παννυχίην κέδασεν διὰ νήχυτον ὄρφνην.
ἦλθε μάλ' αἰτίζουσιν ἀπείριτος ὀρτυγομήτρα·
ἄρτου δ' οὐρανίου σφέτερον ἐμπλήσατο θυμόν·
ῥηξάμενος πέτρην, ῥοθίων ἐξήγαγε χεῦμα,
καὶ ποταμοὶ δαπέδοισι βίῃ κελάρυζον ἀνύδροις.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ὑποσχεσίης ἐρατεινῆς,
ἣν πρὶν ἄναξ κατέθηκεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ·
τοὔνεκα τιμήεντα γεγηθότα ῥύσατο λαόν,
εὐφροσύνῃ θεράποντας ἀεξομένους ξυναγείρας.
χώρας δέ σφισι δῶκε πολυσπορέων ἐθνεάων,
καὶ λαῶν ἑτέρων καμάτους διεμοιρήσαντο,
ὄφρα δικαιοσύνης μνησαίατο πάντοτε θέμις,
καὶ νόμον ἰχνεύσωσιν ἐπουρανίου βασιλῆος.

Ψαλμὸς ρϛ'.

Πέμπτος ὅδ' ἀγηλεΐα βοηθέων σκοπιάων.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεντην ἀέξει.
τίς σθένος ἀστυφέλικτον ἐμεῦ βασιλῆος ἀείσει,
καί οἱ παντοδαπῶν μερόπων βάλοι οὔασιν αἶνον.
ὄλβιοι εὐδικίης μεμνημένοι ἄνδρες ἔασιν,
οἷσι δικαιοσύνη καταχθέλος αἰὲν ἐτύχθη.
λαοῦ ἐπ' εὐδικίῃ μιμνήσκεο σῶν ἱκετάων,
καὶ κλεινὸν σέο φέγγος ἐπίσκοπον ἄμμιν ὀπάζοις,
σῇσι διοπτεύσαιμεν ἐνηείῃσιν ἀείστους,
ἔθνεος εὐφροσύνῃσι τεοῦ κεχαρησόμενοι ἦτορ,
ἀθανάτου κλήροιο συνήορον αἶνον ἔχοντες.
τοῖς ἑτέροις τοκέεσσιν ὁμῶς ἀλιτήμονες εἰμέν,
δυσνομίας ῥέξαντες ἀθεσμοτάτοισιν ἐπ' ἔργοις.

θαυμασίων ἐγένοντο τεῶν ἀδαήμονες αὔτως,
οὐδὲ νόῳ σκέψαντο τεῆς ἐλεητύος ἑσμόν.
πικρὰ νόῳ πνώοντες ἔτι κατὰ πόντον ἐρυθρόν,
ἀλλ' ἔμπης ἐσάωθεν ἑοῦ βασιλῆος ἀρωγῇ,
κάρτος ἵν' ἀθανάτοιο μέγα γνώωσι καὶ ἄλλοι.
κεκλόμενος τέρσηνεν ἄναξ διὰ πόντον ἐρυθρόν,
βυσσόθι δ' ἡγεμόνευεν ἐρημαίῃ ἅτε χώρῃ,
καί σφεας ἐξεσάωσεν ὑπ' ἐχθομένων ὀλετήρων,
δυσμενέων δ' ἐξείλετ' ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάσσας.
ἀντιβίους ἐκάλυψε βαθύῤῥοον οἶδμα θαλάσσης,
οὐδέ τις ἐκ δηΐων ναέτης μόλεν ἄγγελος ἄλλοις.
οἱ δὲ τέως ἐπίθοντο θεοῦ ζωαρκέϊ μύθῳ,
καί οἱ αἰνετὸν ὕμνον ἐπευφήμησαν ἀοιδαῖς.
μύθων δ' ἐξελάθοντο θοῶς ῥεχθέντος ἄνακτος,
βουλῶν δ' ἀθανάτοιο διεψεύσαντο θεοῖο.
ἵμερον ἱμείροντο κακὸν κατὰ χῶρον ἐρήμου,
ἐν δαπέδῳ βασιλῆος ἐπειρήθησαν ἀνύδρῳ.
ἀλλὰ καὶ ὥς, σφετέροιο πόθον δωρήσατο θυμοῦ,
πλησάμενος θαλίης κραδίας ἧς ἤθελον αὐτοί.
οἱ δὲ κότῳ Μωσῆος ἐνηέα θυμὸν ὄρινον,
ἀντιθέῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐριδμαίνεσκον Ἀρῶνι.
Δάθανον κατέπιεν ἀναιδέα γαῖα χανοῦσα,
πᾶσαν δ' ἀμφεκάλυψε κακοῦ κλισίην Ἀβιρῶνος.
σφωϊτέρας κλισίας κατεβόσκετο καιομένη φλόξ,
καὶ φλὸξ ἀμπλακίῃ μεμελημένον ἔφλεγε λαόν.
ἐν δ' ἄρα Χωρήβῳ κεραήκεα μόσχον ἔτευξαν,
εἰδώλῳ δ' ἐλίτοντο μάτην παρὰ ποσσὶ πεσόντες·
νήπιοι, οἳ τὸ πάροιθεν ἑὸν κλέος ἠλλάξαντο
μόσχῳ φερβομένῳ ἴκελον μελιηδέα ποίην·
ἀλκῆς δ' ἐξελάθοντο μενεπτολέμου βασιλῆος,

ὃς πρὶν ἐν Αἰγύπτῳ τελέσας μεγαλαυχέα ἔργα,
θηητὸς βεβόητο βαρύφρονος ἐν χθονὶ Χαμοῦ,
τεύχων δείματα πᾶσι βροτοῖς κατὰ πόντον ἐρυθρόν.
καί νύ κε πάντας ὄλεσσεν, ἐπεὶ φάτο πάντας ὀλέσσαι,
εἰ μὴ ἀριστοπόνος θεράπων πέλας ὤρνυτο Μωσῆς,
λισσόμενος παλάμην ἵνα μιν παύσειεν ὀλέθρου.
γαῖαν ἀγακλείεσσαν ἐλωβήσαντο κακοῖσιν·
οὐδ' ἐπὶ τ' εὐθέσμῳ μάκαρος θάρσησαν ἀνωγῇ·
ἀλλὰ καὶ ἐν καλύβῃσιν ἀεὶ τρύζεσκον ἑῇσιν·
οὔασιν ἠρνήσαντο θεοῦ ἀγορεύοντος ἀκοῦσαι·
τοὔνεκα δεξιτερὴν βασιλεὺς θώρηξεν ἀλείταις,
πάντας ἅμ' ἱέμενος βαλέειν κατὰ χῶρον ἐρήμου,
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἑὸν διὰ φῦλον ὀλέσσαι,
ἠδὲ πολυσπερέεσσι μετὰ πολίεσσι κεδάσσαι.
οἱ δὲ Βεελφεγόροιο μιαινόμενοι τελετῇσι,
νερτερίης ἐπάσαντο κατὰ φθιμένων ἑκατόμβης,
μαχλοσύνης ἐρέθοντες ἐρωμανίῃσιν ἄνακτα.
τοῖς δ' ὕβρεις θανάτοιο θεοῦ τέκε μητίερα μῆνιν.
Φινεὺς δ' εὐχωλῇσιν ἱλάσσατο παμβασιλῆα·
κεῖνος μὲν λιτάνευε, λιταῖς δ' ὑπεχάζετο λοιμός,
μισθὸν δ' εὐδικίης θεόθεν ἀριδείκετον εὗρεν,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀμφήριστον ὕδωρ σὺ δ' ἐπίστασαι ὥς μιν ὄριναν,
ὡς Μωσῆς ὀδύνῃ κεκακωμένος ἦεν ἀλιτρῶν,
αἰὲν τρυχόμενος κραδίην πικρῇσιν ἀνίαις,
ὃς ῥά τε οὐκ ἐθέλων προτέρην ἐψεύσατο πίστιν·
ἔθνεα γὰρ ῥύσαντο, τάπερ σφίσιν εἶπεν ὀλέσσαι.
τοῖς δ' ἐπιμιγνύμενοι, ἀθεμίστια μάνθανον ἔργα·
αὐχένα τ' εἰδώλοισιν ὑπ' ἀψύχοισιν ἔθεντο.
οὐδ' ἄρα τῶν ἀπέλυντο, κακῇ δ' ἐπίεσθεν ἀνάγκῃ,

δαίμοσι ῥέζοντες σφετέρας κούρας τε καὶ υἷας.
τεγγομένη στονάχιζεν ἀναιτίῳ αἵματι αἶα,
ὧν τέκον, ὧν θρέψαντ' ὀλοοὶ ἐγένοντο φονῆες,
εἰδώλοις ῥέζοντες ὑπὲρ φιάλης Χαναάμου.
αἵματι δ' ὀλλυμένων ἐρυθραίνετο πάντοθεν αἶα,
μαψιδίως ἔργοισι μιαινομένη στυγεροῖσι.
μαχλοσύνη τ' ὀλοῇ μάλα γάρ σφισιν ᾧδε μεμήλει.
αὐτὰρ ὃ μήνιε πάμπαν ἄναξ κακοεργέϊ λαῷ,
κλήρου ὀδυσσάμενος σφετέρου ὑπερήφανον ὕβριν.
δυσμενέων παλάμῃσι φίλους θεράποντας ἔδωκε,
κοιρανίην σφετέροισιν ἑλὼν δηΐοισιν ὀπάσσας.
ἀντιβίων ὀλοῇσιν ὑπεδμήθησαν ἀνάγκης,
οὐτιδανοὶ παλάμῃσιν ὑπ' ἀλλοτρίῃσι πεσόντες,
πολλάκις ἐξεσάωσεν ὀϊόμενός περ ὀλέσσαι·
οἱ δὲ νόῳ στυγερῷ πλέον ἤκαχον ἢ τὸ πρὶν ἄνακτα,
αὐχένα δυστομίῃσιν ὑποδμηθέντες ἑῇσιν.
ὡς ἴδε τειρομένους, σφετέρου περιφείδετο λαοῦ·
λισσομένους δ' ἐλέησεν, ἑῶν δ' ἐπάκουσε λιτάων.
αὐτίκα γὰρ σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων·
νικηθεὶς δ' ἐλέῳ προτέρης ἀπεπαύετο βουλῆς.
θαῦμα μ' ἔχει, πῶς θυμὸν ἑὸν πρήϋνεν ἀνάκτωρ,
καί σφεας οἰκτίσαντο πάρος ληΐστορες ἄνδρες.
ἡμέας ὦ βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥεῖα σαώσοις,
πάντοθεν ἀθροίζων, ἵνα περ κεκεδάσμεθα δήμων·
ὄφρα σευ ἐσσυμένως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον,
σῇσι μέγα φρονέοντες ἀειπρεπέεσσιν ἀοιδαῖς.
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ πέλεται κλυτὸς Ἰσραήλου,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα·
ναὶ δ' ἐρέει πᾶς δῆμος, ἐτήτυμον ὧδε γενέσθω.

Ψαλμὸς ρϛʹ.

Ἕκτος ὅδ' ἀγγελίᾳ βοηθέων στρατιάων.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐπητὺν ἀέξει.
βαζόντων θεὸς οἷσιν ἐλεύθερον ὤπασεν ἦμαρ,
οὓς ποτε δυσμενέων κρατερῆς ἀπελύσατο χειρός·
ἐκ δὲ πολυσπερέων ξυναγείρατο δεῦρο πολήων,
τοὺς μὲν ἀπ' ἀντολίης, τοὺς δ' ἑσπερίης ἀπὸ γαίης,
ἄλλους δ' ἐκ Βορέαο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
πλαζομένους ἀνὰ χῶρον ἀπείριτον αὖον ἐρήμου,
οὐδ' εἶχον σφετέρης πόλιος σκέψασθαι ἀταρπόν.
δίψῃ δὲ φθινύθεσκον ὁμοῦ καὶ νηλέϊ λιμῷ,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης σφέτερος κατετήκετο θυμός.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀειρόμενοι φρένα μόχθοις·
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξαγε πάσης·
ἰθεῖαν δ' ἀνέφαινε μετὰ τρίβον ἡγεμονεύων,
ὄφρα φίλον πτολίεθρον ὅπερ ποθέεσκον ἵκωνται.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψαιτ' ἐρωήν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλποι μεροπηΐδι φύτλῃ,
οὕνεκα δευομένῃ ψυχῇ πόρε δόρπον ἑτοῖμον,
πειναλέον τ' ἀγαθοῖσιν ἐπεσπείξατο θυμόν,
ἑζομένους θανάτοιο ποτὶ κνέφαϊ σκιόεντος,
ἰλλομένους πενίῃ τε σιδηρείοισί τε δεσμοῖς·
οἳ δὲ νόῳ συγκερῷ θεοῦ ἤκαχον ἢ πάριν αὐωγάς,
μαψιδίως ἐρέθοντες ἑὴν ἐρυκηδέα βουλήν·
ἔνθεν ὑπ' ἀπρήκτου καμάτου δέδμηντο καὶ ἄτης,
οὐδέ τις ἀδρανίης ἐπιτάρροθος ἤλυθεν αὐτοῖς.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀειρόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξαγε πάσης.

ἐκ δ'

ἐκ δ᾽ ἄγαγε κνέφαός τε καὶ ἐκ θανάτοιο βερέθρων,
ῥηξάμενος μεγέων κρατερὸν καὶ ἀπειρέα δεσμόν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψαιτ᾽ ἐρωὴν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ·
οὕνεκα χαλκείων δύναμιν διέπερσε πυλάων,
εὐτύκτους δ᾽ ἀδάμαντος ἄφαρ ξυνέαξεν ὀχῆας,
πάντας ἀφαρπάξας μογερῆς κακότητος ὁδοῖο·
οὕνεκα δυσσεβίης παρηγεχέα μῦθον ἐφέδρον,
θυμῷ ἀποτύξαντες ὅλην βρεψήνορα δαῖτα,
ψυχοπόρου θανάτοιο κατήλυθον ἄχρι πυλάων.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἐξῆγε πάσης.
πειρομένοις ἠκέσατ᾽ ἑὸν σφίσι θυμὸν ἰήνας,
θυμοβόρου δ᾽ ἀπέλυσε καταφθινύθοντας ἀνίης.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψαιτ᾽ ἐρωὴν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ·
ῥεζόντων βασιλῆϊ θύος μολπῇσι μεμηλός·
βαζόντων δέ οἱ ἔργα νόῳ κεχαρηότες ἐσθλῷ.
ναυτίλοι οἷσι μέμηλε βίη νῆές τε θαλάσσης,
οἷσι πόνος διὰ κῦμα καὶ ἄσπετον ὄρνυται ὕδωρ,
ὄμμασι θηήσαντο πολύφρονος ἔργα θεοῖο,
καί οἱ θέσκελα πάντα θαλασσοπόροις μετ᾽ ἀβύσσοις·
κεκλομένου βασιλῆος ἀθέσφατος ὦρτο καταῖξ,
θῦνε δὲ κυρτωθέντα μετήορα κύματα πόντου·
φαίης οὐρανὸν εὐρὺν ἄφαρ μίσγεσθαι ἀβύσσῳ.
τῶν δὲ πολυσμαράγῳ κατετήκετο θυμὸς ἀνίῃ·
πάντας δὲ κλόνος εἷλεν, ὅπως πεπεδημένον οἴνῳ·
ναυτιλίης δ᾽ ἐλάθοντο, σοφὴ δ᾽ οὐ φαίνετο τέχνη.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἐξῆγε πάσης.

αὐτίκα δ' εἰς αὔρην περιπρήην μετέθηκε θύελλαν·
αὖτις δ' εὐσταθέϊ μειλίσσετο κύματα σιγῇ.
εὐφροσύνη δ' ἦγε πάντας, ὅπως ἴδον εὔδιον ὕδωρ,
εἰς λιμένα σπεύδοντας ὑπ' ἐννεσίῃσι θεοῖο.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆες ἑὴν ἀναμέλψατε ζωήν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μένοι μεροπηΐδι φύτλῃ.
εὖ μιν ἀειπρεπέων κλισίης ἀναείρατε λαῶν,
καὶ περιπρηγμένων ἱεροῖς ἀναμέλψατε θώκοις.
χεῦμα μέγ' ἐξανέηκεν ἐϋρρήος ποταμοῖο·
ὑδρηλὴ δὲ κέλευθος ἀτερπέϊ τήκετο δίψῃ.
γαῖαν πουλυβότειραν ἄφαρ ποιήσατο χέρσον,
καρφομένην κακότητι παρελκπόνων ναετήρων·
αὐτὰρ ἐρημαίαν πολυκύμονα θήκατο λίμνην,
καὶ γαίης ποταμηδὸν ἐπέχευεν ὕδατ' ἀνύδρου,
ᾗ ποτε πενιχρέοι νάσται πολυπήμονες ἦσαν·
καὶ δῆμοι πόλιας κατέχον περιναιέται ἐσθλοί.
ἡμερίδας κατέπηξαν, ἐπεσπείραντο δὲ χώρας,
καὶ βιότου κεχάρηντο τελεσφορίης ἐρατεινῆς.
ἤνεσε μὲν θεὸς ἔργον, ἀνηύξοντο δὲ λαοί,
καί σφισι τετραπόδων ἀγέλαι φέρβοντο νομῇσιν·
ἔνθ' ὀλιγοδρανέοντες ἀμηχανέεσκον ἀνίῃ,
ἄλγεσι τειρόμενοί τε καὶ ἀρρήκτοις ὀδύνῃσι·
δεινὴ δ' ἡγεμονῆας ἀκυδέας ἀμφ' ἐπιλώβη·
οἱ δὲ τρίβον προλιπόντες ἐπ' ἀπειρίτοις ἀλάλυντο·
ἐκ δ' ἀχρημοσύνης ἐπιτάρροθος ἦλθε πενιχρῷ,
στησάμενος φρήτρας ἅτε πώεα καλὰ νομήων.
ἰθύνοοι λεύσσοντες ἐπ' εὐφροσύνῃσι χαρῆεν·
ἀμπλακίη δ' ἀειδήλος ἑὸν στόμα δεινὸν ἀνοίξει.
τίς πινυτὸς τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν οἶδε φυλάξαι,
ἀθανάτου δ' ἐλεημοσύνην στέρνοισι νοῆσαι.

Ψαλμὸς ρζ΄.

Δαβίδου ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κυδαίνων μέλψω σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσω.
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμὸν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμματέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενος κελαδήσω·
σὸν μένος ἀμφιβόητον ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσσι λιγυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων γὰρ ἕκητι ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καί σευ ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσο ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι,
ὄφρα φίλους μεμαῶτας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς,
εἶπεν ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον.
ὑψωθεὶς Σίκιμα θεῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλααδος, χ' ἡμέτερος Μανασσῆς,
Εφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη·
αὐτὰρ ἐϋκλειὴς βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ἰούδας,
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μευ ἔφυ Μωάβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν προπάροιθεν Ἰδυμαίης,
ποσσὶν ὑφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμοις·
ἦρ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσεαι ὁ πρὶν ἐάσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγὸς;
πειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης·
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίζει·

ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσωμεν ἑτοίμην,
δυσμενέων ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ρη΄.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Αἶνον ἐμὸν μὴ πάγχυ μάκαρ σιγῇ παρβάσῃς·
ἀμφ' ἐμοὶ ὡς δόλιον χαίνει στόμα δεινὸς ἀλείτης·
θηξάμενοι γλώσσας με κακηγορέεσκον ἀνιγρὰς,
καὶ μύθοις στυγεροῖσι πεποιθότες ἠρέθοντο,
μαψιδίως τ' ὀλοὴν ἐπὶ φύλοπιν ὡπλίζοντο·
οὓς φιλέειν δοκεέσκον, ἐμοὶ κακὰ μᾶλλον ἔρεζον.
αὐτὰρ ἐγὼ λιτάνευον εἰς οὐρανὸν ὄμμα τιταίνων.
ἀντ' εὐεργεσίης ὀλοὰς δόσαν ἄμμιν ἀνίας,
ἀντὶ δὲ νωϊτέρης φιλίης κακὸν ἔχθος ἕλοντο.
τοῖο καθηγητῆρα πόροις κακοεργέα φῶτα·
διάβολος δ' ἄρα οἱ σταθερὸς ἐν δεξιᾷ μίμνοι·
κρινόμενος ψήφοισι δίκης δεδμημένος ἔλθοι·
εὐχωλὴ δ' ὀλοή οἱ ἀτάσθαλος αἶψα γενέσθω.
ἤματά οἱ γενοίατ' ὀλίγιστά τ' ἀνιηρά τε,
καί οἱ ἱερωσύνην ἐρικυδέα δέξεται ἄλλος.
ὀρφανίῃ σφετέροις ἀλιτήμονας υἷας ζεύξοι,
χηροσύνη δὲ δάμαρτα κακὴ μετέπουσα πεδήσοι·
παῖδες πτωχεύσειαν παρ' ἀλλοδαποῖς μετανάσται.
οὐδέος ἐξελάοιντο φίλου ἀέκοντες ἀνάγκῃ.
πάντα οἱ ὅσσα πέλονται ἀνιχνεύσειε δανειστὴς,
καὶ σφετέρων καμάτων ἀλλότριοι ἅρπαγες εἶεν.
μή οἱ δευομένῳ ἐπιτάρροθος ἄλλοθεν ἔλθοι,
μηδέ οἱ ὀρφανικὴν τις ἐποικτίσσαιτο γενέθλην,
ἔσσαι οἱ φίλα τέκνα κακοῦ μετόπιθρον ὀλέθρου·
οὔνομ' ἄϊστον ἄπυστον ἐπ' ἤματι πάμπαν ὀλέσσει.

αὖτα θεοῦ κακίη σφετέρων μνήσαιτο τοκήων,
μηδέ οἱ ἀμπλακίη στυγερῆς παύσοιτο τεκούσης.
λωβητοὶ βασιλῆος ἀεὶ κατέναντα μενόντων,
καί σφεων ἐκ γαίης ἀγαθῆς μνημήϊον ἔρροι.
οὐ γὰρ ἐπεμνήσθη ἐλεητύος ἄξια ῥέξαι.
ἀκτέανον καὶ πτωχὸν ἀτάσθαλος ἄνδρα διώκων,
φῶτα λιλαιόμενος βαρυώδυνον ἐξεναρίξαι·
τὴν δὲ λίην ἀγάπαζε, θοῶς δέξαιτο κατάραν·
εὐλογίην ἔστυξε, φύγεν δέ ἑ τῆλε τραπεῖσα.
ἀρὴν οὐλομένην ἰκέλην ἐνεδύσατο πέπλῳ,
οἷα δὲ διψώοντι ἐπήλυθεν εἴκασιν ὕδωρ,
ὀστέα πιαίνουσα καταχεέος ἠΰτ' ἔλαιον.
αὐτὴ δ' αἰεὶ καί μιν ἐπὶ χροὸς εἵματος ἴσχοι,
καὶ ζώνης σφετέρης τὴν ζώννυται αἰὲν ἐπ' ἔργῳ.
μισθὸς ὅδ' οἷς βασιλῆϊ κακηγορέειν με μέμηλεν,
οἷς τε μάλα ψυχῇ μου ἀπείριτα κήδεα τεύχειν.
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μοι ἄκος σέθεν εἵνεκα τεύχοις,
οὕνεκα μειλιχίῃσι τεὴν ἐλεητὺν ὀφέλλοις.
ἀκτέανος καὶ πτωχός ἐγώ, σὺ δὲ μή με μεθείης,
ἡμέτερος μελέεσσιν ὀρίνεται ἔνδοθι θυμός·
κλινομένῃ σκιῇ ἴσα νόῳ ἀλύεσκον ὀρινθείς,
ἀκρίσιν αἰθερίῃσι πανείκελος ἐξετινάχθην·
ἐδμήθην φίλα γυῖα τρέμεν ὑπ' ἀνάλκιδι λιμῷ,
καὶ δέμας αἰγλήεντος ἀμείβετο νόσφιν ἐλαίου.
ἔνθεν ἄλις μετὰ πᾶσιν ἐγὼ μωμητὸς ἐτύχθην·
ὥς μ' ἴδον, ὡς κεφαλὴν δονέεσκεν ἕκαστος,
ἀλλὰ μάκαρ καλέοντι θεὸς ἐπιτάρροθος ἔλθοις,
καί μοι σὴν ἐλεητὺν ἄναξ ἐπίκουρον ὀπάσσοις.
ὄφρα τεῆς παλάμης ἀγαθὴν γνώωσιν ἀρωγήν,
τὴν παρ' ὁρμαίνεσκες ἄναξ θεράποντι τελέσσαι.

κεῖνοι ἐπαρήσσονται, ἀτὰρ σύ μοι ὄλβια δοίης.
αἶσχος ἐπεσσυμένοισιν ἐμοῖς δηΐοισι γένοιτο·
σεῖο δὲ τιμήεις θεράπων φρεσὶ πάντοθι χαίροι.
οἵ με κακηγορέοντες ἀεὶ δυσαίατο μῶμον,
δίπλακι δὲ χλαίνῃ ἴκελον ψύθος ἀμφιβαλέσθων.
ἀείσω μελέεσσιν ἀνὰ στόμα παμβασιλῆα,
καὶ πολέων ἀνὰ μέσσον ἑὸν κλέος ὑμνοπολεύσω·
οὕνεκα δεξιτερῆς ἐπιτάρροθος ἤλυθε πενιχροῦ,
ὄφρα κε θυμὸν ἐμὸν δηΐων ἀπολύσειεν ἀνδρῶν.

Ψαλμὸς ρθ'.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος εἴνατον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἧσο, θεῷ θεὸς εἶπεν, ἐμὴν ἐς δέξια θῶκον,
ὥς κεν ὑπὸ θρόνον δηΐους σέο ποσσὶ δαμάσσω.
ἄφθιτος ἐκ Σιῶνος ἀμύμονα ῥάβδον ἰάλλοι,
ὄφρα τεοῖς ἀνὰ μέσσον ἄναξ δηΐοισιν ἀνάσσῃς.
σῆς ἀρχῆς μετὰ σεῖο πέλει κράτος ὡς πάρος εἶχες,
σῇσι μετ' ἀγλαΐης ὁσίων κλέος ἔμπεδον ἕξεις·
γαστρὸς καρπὸς ἐμῆς πρὸ ἑωσφόρου αὐτὸς ἐτύχθης.
ὤμοσε πιστὸς ἄναξ, σφετέροις δ' οὐ ψεύσεται ὅρκοις
ἔσσεαι ἀρητὴρ οἷος πέλε Μελχισεδῆκος.
δεξιτερῆς ἄγχ' ἄντα ἑῆς πέλας ἀσπιδιώτην,
ὅς ῥα κότῳ βασιλῆας ἐπιχθονίους δαμάσαιτο.
φῦλα μάκαρ δικάσει, πλήσει δ' ἀναρήγματα δήμων,
καὶ πολέων κατὰ γαῖαν ἀπορραίσει κάρηνα.
ὕδωρ χειμάρρου πίεται κλυτὸν οἶμον ὁδεύων,
ἔνθεν ἄναξ τιμῆεν ἀνυψώσει κάρηνον.

Ψαλμὸς ρι'.

Ἄφθιτον ἐμμελέϊα δεκὰς δ' ἔφυ ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
ἰθυνόων ὁσίων τε παρὰ κλισίῃσι φαειναῖς.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀεὶ πελώρια ἔργα,
βουλῆς παντοδαπῆσι μεμηλότα θεσπεσίῃσιν.
αἶνος ἀεὶ θεοῦ ἔργα πέλει καὶ ἀειπρεπὲς εὖχος·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ δικαιοσύνη οἱ μίμνει.
θαυμασίων σφετέρων βασιλεὺς ἐμνήσατο θυμῷ.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
δαῖτα φίλοις δμώεσσιν ἀγακλήεσσιν ἔδωκε.
νωλεμέως σφετέρων μεμνήσεται ἁρμονιάων·
ἔργων ἠνορέην ἀγαθὴν δ' ἐπέφραδε λαῷ,
κλῆρον ἀείζηλον μεμαὼς δόμεναι σφίσι δήμων,
οὐ δίκην καὶ ἀληθείην ἐργάζεται αἰεί.
ἐννεσίαι βασιλῆος ἀγακλέα πίστιν ἔχουσιν,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἐστήριχθεν,
τυκταὶ ἀληθείῃ τε καὶ ἰθείῃσι μερίμναις.
λύτρον ἄναξ νημερτὲς ἑῷ δωρήσατο λαῷ·
πάντοτε συνθεσίην σφετέρην ἐνετείλατο ποιμνήν·
ἄχραντον φοβερόν τε θεοῦ κλυτὸν οὔνομ' ἐτύχθη·
ἀρχὴ ἐπουρανίου σοφίης πέλε δεῖμα θεοῖο·
καὶ πινυτὴ μερόπεσσι πέλει σοφίης ὑποφήταις.
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μένει θεοῦ ἄφθιτος αἶνος.

Ψαλμὸς ρια΄.

Πρῶτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Ὄλβιος ὃς πραπίδεσσι περιδδόμενος βασιλῆα,
ἀθανάτου γεραρῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι μεμηλώς·
ἀλκῆεν κατὰ γαῖαν ἑὸν μένει αἷμα γενέθλης,
ὄλβῳ ἰθυνόοισιν ὁμοῦ γενεῇσι τεθηλός.
οὐχ οἱ ἀπολλήξει δόμον ἀφνειός τε καὶ εὖχος.

ἀγλαΐα τε οἱ δικίῃσι διηνεκέεσσι χορείη.
ἐξ ὄρφνης ἀνέτειλεν ἐπ' ἰθυνόοις μέγα φέγγος.
οἰκτίρμων ὅσιός τε θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
μείλιχος ὅς ῥ' ἔχρησεν ἀνὴρ ἑτέροις ἑταίρων,
ἐσμὸν ἐπιθύνων σφετέρων ἀγανόφρονα μύθων.
οὔποτέ μιν μογεροῖο κλόνος βιότοιο κιχάνῃ.
νωλεμέως ὁσίου μνημήϊον αἰνετὸν ἔσται·
οὔποθ' ὑποδδείσειεν ἀθέσμιον οὔασι φήμην·
αἰὲν ἔχει βασιλῆος ἐπ' ἐλπίδι θυμὸν ἑτοῖμον·
ἠνεκέως ἀδόνητον ἑὴν στήριξε μενοινήν,
εἰσόκε δυσμενέων θηήσεται οἰκτρὸν ὀπωπήν.
ἀκτεάνοις ἐκέδασε χαριζόμενος βιότοιο·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ δικαιοσύνη ἑὸ μίμνει·
τιμῇ καὶ κράτεσσιν ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
δερκόμενον τάδε μῆνις ἀτάσθαλον ἄνδρα χαλέψει,
τηκεδόνι τρύζοντα κακῇ φθονεροῖσιν ὀδοῦσι·
ἵμερος αὖτ' ἀτέλεστος ἀτασθάλου ἀνδρὸς ὀλεῖται.

Ψαλμὸς ριβ΄.

Ἑνδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ἀλληλούϊα.

ΑΘάνατοι βασιλῆα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
ἔσσεται οὔνομα θεῖον ἀεὶ μεμελημένον ὕμνοις,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς,
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
δήμων παντοδαπῶν βασιλεὺς καθύπερθε ναίει,
καὶ κλέος οὐρανίων δαπέδων ὕπερ ἄφθιτον ἵκει.
τίς κρατερῷ βασιλῆϊ πανείκελος ἄλλος ἐτύχθη·
ναιετάων ὑψηλά, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσων,

γαῖαί τ' ὀφθαλμοῖσι καὶ οὐρανὸν ἀμφιπολεύων,
ἀκτέανον δεδάηκεν ἀπὸ χθονὸς οἷος ἐγείρειν,
ἐκ κόπρου δὲ πενιχρὸν ἐπισταμένως ἀναείρει·
ὄφρα καθηγητῆρσιν ὁμιλῶ μετελεύσεται ἕδρην,
λαοῦ θεσπεσίοιο συνέμπορος ἡγεμονήων·
στείρην ναιετάειν ὃς δώματα δῶκεν ἀγητὰ
μητέρα τιμήεσσαν ἀγαλλομένην ἐπὶ τέκνοις.

Ψαλμὸς ριγ.

Ενδεκάτης δεκάδος σὺν καὶ τρίτον ἐπήλυσία.

Ἄλκιμος Ἰσραῆλος ὅτ' ἤλυθεν ἠρίνθεν,
δῶμα δὲ βαρβαρόφωνον Ἰακώβου λίπε λαός,
νηὸς Ἰουδαίη γεραρὸς γεγένητο θεοῖο,
ἀθάνατος δ' ἤνασσεν ἀγακλέος Ἰσραήλου.
φεῦγε μὲν ἀτρύγετός μιν ὅπως ἐνόησε θάλασσα,
αὐτὰρ Ἰορδάνης ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω·
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκίρτησαν ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλον ἄρνασιν ἶσαι.
ἔννεπε τίπτε θάλασσα διέτμαγες ὧδε φυγοῦσα,
τίπτε δ' Ἰορδάνη ἀνεχάζεο τόσσον ὀπίσσω,
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκιρτήσαθ' ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλετ' ἄρνασιν ἶσαι.
ἀθανάτου δεδόνητο θεοῦ κατεναντίον αἶα,
ὅστις Ἰακώβου μεγαλήτορος αἰὲν ἀνάσσει·
ὃς λίμνας ὑδάτων ἰκέλην ἐπετρέψατο πέτρην,
ἀκρότομον πηγῇσιν ἀναβλύζειν ἐπιτείλας.
μὴ ἡμῖν τάδε ῥέζε· τί γὰρ σθένος ἄμμιν ἐτύχθη·
ἀλλὰ τεῇ σοφίῃ πανυπέρτατον εὖχος ὀπάζοις,
σῇ τ' ἐλεημοσύνῃ βασιλεῦ καὶ ἀληθέϊ βουλῇ,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ, πῇ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων.

νωΐτερος θεὸς αὖτε κατ' οὐρανὸν αἰὲν ἀνάσσει,
οὐρανῷ ἠρήρεισται, ἀτὰρ χθονὸς ἔργα νομεύει,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀεισοπόνῳ μενεαίνει.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δίμων,
ἀνδρομέων ἀγαπαδνὰ σφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῇσιν ὀπωπαῖς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι καὶ οὐκ ἀΐουσιν αὐτῆς·
οὐδ' ἰδμὴ ῥίνεσσιν ὑπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφάωντι καὶ εἰ χέρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν εὐφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσσασθαι·
οὐδὲ γὰρ ἀσθμαίνουσι κατὰ στόμα πνεύματος ὁρμῇ.
τέκτονες εἰδώλοισι γένοιατο οἷσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοῖσι νόῳ περιθαρσέες εἰσίν.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς Ἰσραῆλος,
τῶν δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄφθιτος ἀσπιδιώτης.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς οἶκος Ἀρῶνος,
τῶν δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄτρομος ἀσπιδιώτης.
ἐλπίδα δ' ἔθεντ' ἐπ' ἄνακτα, μέγα δ' οἷς δεῖμα θεοῖο,
τῶν δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄγχιμος ἀσπιδιώτης.
ἡμέων ἀθάνατος μεμνημένος ἤνεσε πάντας.
ἤνεσεν ἀγλαὸν οἶκον ἐνηέος Ἰσραήλου·
ἤνεσεν ἀρητῆρος ἀκήρατον οἶκον Ἀρῶνος·
ἤνεσε λαὸν ἅπαντα μεμηλότα παμβασιλῆϊ,
ἡλικίην σύμπασαν ὁμοῦ περὶ μείζονι πληθύϊ·
ἡμετέροις μετὰ παισὶν ἀέξησεν μάλα πάντας.
αἰνετοὶ ἀθανάτου πέλετε φρενὶ παμβασιλῆος,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
οὐρανὸς αἰγλήεντος ἐπουρανίου ἐστὶ ἄνακτος·

αὐτὰρ γαῖαν ἔδωκεν ἔχειν μερόπεσσι φύτλῃ.
οὔ σε μάκαρ νεκύων φθιμένων μέλψουσι γενέθλαι,
οὐδ᾽ ἐπὶ νερτερίοις θανάτου στείχοντες ἀγυιάς·
ἡμεῖς οἱ ζώοντες ἀνυμνήσωμεν ἄνακτα,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ριδ'.

Ἑνδεκάτης δεκάδος μετὰ τέτρατον ἀλληλούϊα.

Ἱκεσίης ἀΐοντος ἐμῆς ἀγάπησα θεοῖο,
οὕνεκά μοι θείην ἀγαθήν τ᾽ ἔκλινεν ἀκουήν·
καί ἑ διηνεκέως ἐπιτάρροθον ἐσθλὸν ἀείσω.
ὠδῖνες θανάτοιο λαθιφθόγγου με κατέσχον,
νερτερίου δ᾽ ἀΐδαο μετέστιχον ἄμμε κυδοιμοί.
ῥιγεδανὴν ὀδύνην καὶ ἀπειρέα μόχθον ἐφεῦρον·
ἀθανάτου δ᾽ ἐκάλεσσα πολύλλιτον οὔνομ᾽ ἄνακτος,
ἄφθιτε, θυμὸν ἐμὸν πεφοβημένον αἶψα σαώσῃς·
ἡμέτερος βασιλεὺς ὅσιος πέλει ἠδ᾽ ἐλεήμων,
ἀνδρομένῃ γενεῇ σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξων·
αἰεὶ νηπιάχοντα θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν·
καί με καταδμηθέντα σάω ζωαρκέϊ χειρί.
θυμὲ τί δηθύνεις μετὰ σὴν ἀνάπαυσιν ἱκέσθαι,
οὐχ ὁράας, θεὸς ὥς σε δυσαλθέος ἥρπασεν ἄτης.
καὶ γὰρ ἐμὸν θανάτοιο βαρύφρονα ῥύσατο θυμὸν,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας δ᾽ ἐξεῖλεν ὀλίσθου·
ζωόντων ἀνὰ χῶρον ἅδην βασιλῆϊ φανείην.

Ψαλμὸς ριε'.

Πέμπτον ἐφ᾽ ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Ἀτρεκέως ἐλάλησα θεῷ βασιλῆϊ πιθήσας·
αὐτὰρ ἐγὼ θνητῶν γενόμην χθαμαλώτατος ἀνδρῶν·

θαμβήσας μερόπων ψευδηγόρον εἶπα γενέθλην·
Τί χρέος ἐκ πολέων ὧν μοι πόρε ποιμένι δοίην·
πώματος ἀχράντοιο δέπας χείρεσσι κομίσσω,
οὔνομα δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως λιτανεύσω.
πότμος ἑῶν ὁσίων γεραρὸς κατένωπα θεοῖο.
κέκλυθι παμβασιλεῦ, θεράπων δέ τοι εὔχομαι εἶναι·
εἰμὶ τεὸς θεράπων, καὶ σῆς γόνος ἀμφιπόλοιο.
νωϊτέρας ἔρρηξας ἀλυκτοπέδας ἀλεγεινάς·
ἀθανάτου ῥέξαιμι θύος μολπῇσι μεμηλός·
εὐχωλὰς βασιλῆϊ ἐφελκομένας ἀποτίσω,
αὐλῆς εὐαγέεσσι φίλον κατὰ δῶμα θεοῖο·
παντὸς δερκομένοιο θεουδέος ἄντα λαοῦ,
σεῖο πολυκλύεσσ' Ἱερουσαλὴμ κατὰ μέσσον.

Ψαλμὸς ριϛʹ.

Ἕκτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούια.

ΠΑνθ' ἅμα παμβασιλῆα πολύθροα μέλψατε φῦλα,
καί μιν ὁμοῦ σύμπαντες ἄδην κελαδήσατε λαοί·
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐλεήμονα μῆτιν ὀφέλλει,
καί οἱ ἀληθείη παναγήραος αἰὲν ἐτύχθη·

Ψαλμὸς ριζʹ.

Ἑνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ἕβδομον ἀλληλούια.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω Ἰσραῆλος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω οἶκος Ἀρῶνος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
δμῶες βάζετ' ἄνακτος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει·
τειρόμενος καλέεσκον ἐρισθενέτην βασιλῆα,
ἐκ δ' ἀγαγὼν κακότητος ἐμὰς εὔρυνε κελεύθους.
αἰὲν ἄναξ ἄχραντος ἐμῆς ἐπίκουρος ἀνάγκης·
οὔποθ' ὑποδδείσαιμι ὅ κεν βροτὸς ἄμμι τελέσσει.
αἰὲν ἐμῆς ἄχραντος ἄναξ ἐπίκουρος ἀνάγκης·
αὐτὰρ ἐγὼ δηΐων σφετέρων κακὸν ὄψομαι οἶτον.
φέρτερον ἀθανάτῳ πίσυνον βασιλῆϊ βιῶναι,
ἠὲ μάτην βροτῷ ἀνδρὶ νόον περιθάρσυνον ἴσχειν,
ἠὲ καθηγητῆρσιν ἀμήχανον ἐλπίδα θέσθαι.
ἀμφί με κυκλώσαντο περισταδὸν ἔθνεα πάντα·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
ἀμφί με πυργωθέντες ἔχον περιηγέϊ κύκλῳ·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
πάντοθεν οἷά με σίμβλον ἐκυκλώσαντο μέλισσαι,
ἔφλεχθεν ἅτε πυρσὸς ἐν αὐαλέῃσιν ἀκάνθαις·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
καί κε πέσ' ὠσθεὶς, πρόμαχος δέ μοι ἤλυθεν ἐαστίν.
αἶνος ἐμὸς καὶ κάρτος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καί μοι ἀλεξίκακον κατεφαίνετο φέγγος ἑτοῖμον.
τερπωλῆς φάεός τε βοὴ κλισίῃσι δικαίων.
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ῥωήν·
δεξιτερὴ κεφαλὴν ἐρικυδέα θῆκεν ἐμεῖο·
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἐρωήν.
οὔποτε τεθναίην, βιότου δέ μοι ἔσσεται ὥρη·
ἀλλὰ περιφραδέως βασιλήϊα ἔργα βοήσω.
ἀθάνατος δάμασέν με φίλοις παιδεύμασι ποιμήν·
ἀλλ' οὔ πως θανάτῳ με κακῷ μεθέηκε δαμῆναι.
δεῦτέ μοι εὐδικίης νῦν οἴξατε πιστὰ θύρετρα,
εἰς δ' ἐλθὼν βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω.

ἥδε πύλη βασιλῆος, ὁδὸς δ' ἀγαθοῖσι γενέσθω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅτι σύνθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον περιυφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
τέκτονες ὃν νείκεσσαν ἐμωμήσαντό τε λᾶαν,
ὅς δ' ἴδρη διασῶν κεφαλὴν περιυφαίνετο τοίχων·
τὴν δὲ θεὸς παλάμῃσιν ἐδείματο τιμήεσσαν,
θνητῇ δ' ἔπλε βροτέων κατενώπιον ὄσσων.
ἦμαρ τοῦτο θεὸς σφετέρῃς τεκτήνατο χερσίν,
εὐφροσύνη μερόπεσσιν ὅπως καὶ χάρμα φανείη·
εἰσαίων βασιλεῦ πανυπέρτατε εἶμφα σαώσοις,
εἰσαίων ἴθυνον ἐμὴν καταθύμιον οἶμον·
αἰνετὸς ὃς βασιλῆος ἀφίξεται οὔνομ' ἀείρων·
ὑμέας αἰνεόμεν μάκαρος μεγάροιο μολόντας.
κλεινὸς ἄναξ ἀγαθός τε θεὸς μερόπεσσι φαάνθη,
στέμμασι γηθόμενοι χλοερὴν ξυναγείρατε ἑορτήν,
μέχρι θεοδμήτων κεράων βωμοῖο θυηλῆς.
νωΐτερος θεός ἐστι, ἐγὼ δέ τοι αἶνον ἀείσω·
νωΐτερος θεός ἐστι, ἐγὼ δέ σε ὕψος ἀείρω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅτι σύνθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον κατεφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ριη.

Ενδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ὄγδοον ἀλληλούϊα.

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλεν ἀκήρατος αἰὲν ἀταρπός·
οἷς νόος ἱμείρεσκε θεοῦ κατὰ θεσμὸν ὁδεύειν.
μαρτυρίας σφετέρας φρεσὶν ὄλβιοι ἰχνεύεσκον,
παντοίῃ κραδίῃ διζήμενοι ἐσθλὸν ἄνακτα·
οὐ γὰρ δυσνομίης συνεργῆς ὑποφήτορες ἄνδρες

ἴχνεσιν ἀθανάτοιο κατεστείβεσκον ἀταρπούς.
ἔμπεδον ἐννεσίης φυλακὴν ἐπετείλαο λαῷ.
εἴθε μοι εὖ μάλα πᾶσαι ἐπιθύνοντο κέλευθοι,
ὄφρά τοι εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμελημένος εἴην.
καί κε νόῳ προφύγοιμι βαρὺν καὶ ἐλεγχέα μῶμον,
εἴκεν ὑπ' ἐννεσίῃσι θεουδέσιν ὄμματα πήξω.
ἰθυνόῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνης θεοτερπέος ἔργα δαείην.
εὐδικίας πραπίδεσσι τεὰς ἄχραντε φυλάξω,
μή με διηνεκέως προλίποις ἀγανώτατε ποιμήν.

ΠΩς νέος ἰθύνειεν ὁδὸν πεποτημένος ἥβῃ,
εἰ μὴ ἐννεσίας μάκαρος πραπίδεσσι φυλάξῃ.
παντοίοις βασιλεῦ σε νοήμασιν ἰχνεύεσκον,
μή με τεῶν ἀπάνευθεν ἀπώσεαι ἐννεσιάων.
σεῖο μάκαρ γλυκεροὺς ἐθέμην ἐν στήθεσι μύθους,
ὄφρα μὴ οὐλομένῃσιν ἀτασθαλίῃσι δαμείην.
αἰνετὸς ἐσσὶ μάκαρ, θεσμοὺς δέ με σεῖο διδάσκοις.
χείλεσιν ἡμετέροις στόματος σέθεν ἔφρασα θεσμούς.
σῆς τρίβῳ γήθησα μακάρτατε μαρτυριάων,
οἷά τις ἐν στέρνοις ἐπαγάλλεται εὐρέϊ πλούτῳ.
σῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι περιφραδέως κελαδήσω,
καὶ σέο τιμήεσσαν ἀνιχνεύσαιμι κέλευθον.
σῇσιν ἐπ' εὐδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω,
οὐδὲ τεῶν ἱρῶν ἐπέων ἐπιλήσομαι αὔτως.

ΑΝτὶ πόνων θεράποντι μάκαρ σέο μισθὸν ὀπάζοις,
ζήσομαι ἀθανάτων ἐπέων φρεσὶ κέρδος ἀέξων.
ἀχλὺν ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασον μάκαρ ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρα διοπτεύσαιμι τεὰ κλυτὰ θαύματα θεσμῶν.

ἀλλοδαποῦ βιότοιο μινυνθαδίην χθόνα ναίω·
μή μευ ἀποκρύψῃς ἀγαθῶν χάριν ἐννεσιάων·
εὐδικίας ἐπόθησα παρὰ νόῳ ἤματα πάντα·
οὐρανόθεν θέσπιζες ὑπερφιάλοισιν ὁμοκλήν.
λωβητοὶ μάλα σεῖο λελασμένοι ἐννεσιάων.
μῶμον ἄναξ ἐλάσειας καὶ ὀνείδεα πολλὸν ἐμεῖο,
οὕνεκα μαρτυρίας γεραρὰς σέθεν ἰχνεύεσκον.
ἀμφ' ἐμέθεν κελάδησαν ἐπεσβόλοι ἡγεμονῆες,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀνέμιμνον ἐπ' εὐδικίῃσι τεῇσι.
μαρτυρίαι βασιλῆος ἐμεῦ μελεδήματα θυμοῦ,
θεσμοὶ δ' ἐγγεγάασι περὶ βουλεύματ' ἐμεῖο.

ΘΥμὸς ἐμὸς δαπέδοισιν ἐλεγχίστοισι πελάσθη·
ἔμπα γε μὴν μύθοισι τεοῖς ἄχραντε βιῴην,
νωΐτερας ἐπάκουσας ἀπαγγέλλοντος ἀταρπούς.
ῥίμφα δικαιοσύνην με μακάρτατε σεῖο διδάσκοις·
εὐδικίης κλυτὸν οἶμον ἐμῷ παρακάτθεο θυμῷ·
σοῖς δ' ἐπὶ θαυμασίοισι περιφραδέως κελαδήσω.
θυμὸς ἐμὸς ἤμυσε κακῇ βεβολημένος ἄτῃ,
ἀλλὰ τεοῖς μύθοισιν ἄναξ ἐμὸν ἦτορ ἐρείδοις.
οἶμον ἄναξ ἀθέμιστον ἐμεῦ ἀπάνευθεν ἐρύκοις,
εὐθέσμοις δὲ τεοῖς θεσπίσμασιν ἄμμι ἐλεαίροις.
οἶμον ἀληθείης καταθύμιον αἰὲν ἐφεῦρον,
οὐδὲ θεοπρεπέων λαθόμην σέθεν εὐδικιάων.
μὴ σέο μαρτυρίοισι πεποιθότα πάμπαν ἐλέγξῃς,
σῆς ὑποθημοσύνης ἀειδίκετον ἔδραμον οἶμον,
εὖτε μάλ' εὐρύνειας ἐμοῖς ἐν στήθεσι θυμόν.

ΣΕῖο μάκαρ με δίδασκε τεῶν τρίβον εὐνομιάων,
καί μιν ἀεὶ ἰχνεύσαιμι διηνεκέεσσι γενέθλαις.

δός μοι

δός μοι ἄναξ πινυτὴν, ἵνα σεῦ νόμον ἐξερεείνω,
καί μιν ἀεὶ στέρνοισιν ἐφ' ἡμετέροισι φυλάξω.
εἰ δέ μοι ἡγεμόνευσας ἐπ' εὐνομίῃσι τεῇσι,
πᾶσαν ἐμῆς πραπίδεσσι λιλαίομαι ἀμφιβαλέσθαι.
μαρτυρίης ἐμὸν ἦτορ ἐπικλίνοιτο τεῇσι,
μηδ' ἀκόρητον ἔχοιμι φιλοκτεανώτατον ὕβριν.
ὀφθαλμῶν ἀπέλασσον ἐμῶν κενεαυχέα λώβην·
σεῖο μάκαρ ζήσαιμι φερεζώοισι κελεύθοις.
σῷ θεράποντι λόγον βεβεωθότα δείματι τεύξοις.
οὗ πρὶν ὑποπτεύεσκον ὀνείδεος ἄμμι σαώσοις,
σεῦ ὅτι μειλιχίῃσι δίκης κεκερασμέναι εἰσί,
θυμῷ ἐπαπέρχω σέθεν ἵμερον ἐννεσιάων·
σεῖο δικαιοσύνην βιότου συνέεσθον ἔχοίμην.

Θεσπεσίη μ' ἐλεητὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτοι
σῇσιν ἀλεξικάκοισι φάος μύθοισιν ἐπέλθω.
ὄφρα κεν ὑβριστῆρας ἀμείψομαι ἣ θέμις ἐστίν,
οὕνεκεν ἐμπορίην ἐθέμην μύθοισι τεοῖσι.
μή μευ ἀληθείην στόματος σέο πάμπαν ἐρύξῃς.
σεῖο γὰρ εὐθέσμοιο δικαιοσύνης πόθον ἴσχω.
σὸν νόμον αἰγλήεντα τεὸν πραπίδεσσι φυλάξω,
ἐκ γενεῆς γενεήνδε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἔνθεν ἄρ' εὐρείῃσιν ἀεὶ προθέεσκον ἀταρπιοῖς,
οὕνεκεν ἐννεσίην βασιλήϊον ἰχνεύεσκον·
οὐδέ τιν' ἀζόμενος λάλεον σέο μαρτυρίῃσι.
πῶς δὲ μάλα θαύμαζον ἐμὴν τότε γλῶσσαν ἄνακτες
οἷς ἀγάπαζες ἄδην μεδήμασι θυμὸν ἔφερβον·
καὶ σέθεν ἐννεσίης τανύον παλάμας ἐρατεινῆς,
σῇσιν ὑπ' εὐνομίῃσι λιλαιόμενος φρένα βόσκον.

Μνώεο σοῦ θεράποντος ἐπελπομένου σέο μύθοις·
ἥδε μευ ἀδρανίης παραμύθιον ἐσθλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκ' ἀεὶ σέο μῦθος ἐμοὶ βίος ἔπλετο καλός.
αἰὲν ὑπερφίαλοι ἀθεμίστια πεκταίνοντο·
αὐτὰρ ἐμὸς θεσμοῖσι τεοῖς νόος αἰὲν ἀρήρει.
ἀμπνεύσθην σέο θυμὸν ἄναξ θεσμοῖσι πεπάσας.
ἦτορ ὑπ' ἀδρανίης βεβολημένος ἐπτοίημαι,
θεσμῶν εἰσορόων ἀγαθῶν σέο λυμαντῆρας.
θεσμῶν ὑμνοπόλευσα φίλων σέο πολλάκι μολπὴν,
καί περ ἐν ὀθνείοισιν ἐὼν δαπέδοις μετανάστης·
ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα παρεμνήσθην βασιλῆος,
ἀθάνατον δ' ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι θεσμόν·
σεῖο τόδ' εὐδικίης ἀγαθῆς ἀντάξιον ἴσχω.

Αἶσά μοι αὐτὸς ἔφυς, θεσμοὺς δέ σοι εἶπα φυλάξαι.
ἀλήκτῳ κραδίῃ λιτόμην βασιλῆος ὀπωπῆς,
ἵλαθί μοι βασιλεῦ, ἐπέων δέ σευ ἄξια ῥέξω.
καὶ γὰρ ἐπεφρασάμην καταθύμια σεῖο κελεύθοις·
μαρτυρίης δ' ἔστρεψα τεῆς σέθεν ἄγχοθι πέζας·
ἔνθεν ἑτοιμότατος γενόμην ἀδόνητος ἐών τις,
σῆς ὑποθημοσύνῃσιν ἔχειν μεμελημένον ἦτορ.
ἰλλόμενος δολίῃσι δέμας σπείρῃσιν ἀλιτρῶν,
οὐ σέθεν ἐν θεσμῶν λαθόμην φρεσὶν ἐννεσιάων.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νύκτα μέσην ἔσπευδον ἀναστὰς
ὑμνῆσαι πραπίδεσσι δικαιοσύνης σέο θεσμούς.
πάντων σεῖο μάκαρ δμώων γε συνήορος ἦα,
ὅσσοις ἐννεσίαι πεφυλαγμέναι εἰσὶ θεοῖο.
χθὼν δ' ἐλεημοσύνης ἀγαθῆς βέβριθεν ἄνακτος.
σεῖο δικαιοσύνας ἐρικυδέας ἄμμε διδάσκοις.

Μειλιχίην θεράποντι τεῷ δωρήσαο μῦθον·
μειλιχίην σοφίην τε τεὴν μάκαρ ἄμμε διδάσκοις,
οὕνεκεν ἐντεσίῃσι μάκαρ θάρσησα τεῇσι.
πρίν με καταδμηθῆναι, ἀτασθαλίην ἐτέλεσσα·
τοὔνεκα σεῖο ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι μύθους.
μείλιχός ἐσσι μάκαρ, σέο δ' εὐδικίας με διδάσκοις.
ὕβρεις ὑπερφιάλων μοι ἀθέσφατος ἐξετανύσθη·
αὐτὰρ ἀνιχνεύσαιμι σέθεν μεληδήματα θυμῷ.
στῆθος ἑὸν λευκῷ ἴκελον ἐπέπηκτο γάλακτι·
αὐτὰρ ἐμοὶ σεὸ θεσμὸς ἀεὶ περιπίδεσσι μεμήλει.
ὡς ἀγαθὸν χθαμαλόν τε καὶ ἠπεδανόν με τετύχθαι,
ὄφρα δικαιοσύνην ἐρευνέα σεῖο δαείην.
ὡς ἀγαθὸς στόματος βασιλῆος ἔπλετο θεσμός,
χιλιάδων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἄμμιν ἀμείνων.

Σῇσι μάκαρ γνώμην τε καὶ ἔπλασθην παλάμῃσι·
δός δή μοι πινυτήν, βουλὰς ἵνα σεῖο δαείην.
δμῶες δερκόμενοί με τεοὶ κεχαροίατο θυμῷ·
οὕνεκα σοῖς ἐπέεσσιν ἐμὰς συνέδησα μερίμνας.
ἀμφαδίην ἐνόησα δικαιοσύνης σέο θεσμούς,
καί σευ ἀληθείῃ χθαμαλός τε καὶ ἄκικυς ἐτύχθην.
σὴν δ' ἐλεημοσύνην παραμύθιον ἄμμιν ὀπάσσοις,
καὶ μῦθον συμφράδμονα σῷ θεράποντι παράσχοις.
εὖ με κατοικτείρειας, ὅπως ζήσαιμι πεποιθώς,
οὕνεκά μοι μελέτη βασιλῆος ἔπλετο θεσμός.
αἶσχος ὑπερφιάλοις, οἵ μοι παρὰ θεσμὸν ἔρεξαν·
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ σῇσιν ἐφημοσύνῃς κελαδήσω.
δμῶες ἐπιστρέψωσι τεὴν τρομέοντες ἐρωήν,
μαρτυρίας δεδαῶτες ἀεισοπίνου βασιλῆος.
σῇσιν ἐφημοσύνῃς μευ ἀμώμητοι φρένες εἶεν,

ὄφρα κακῶν ἀπάνευθε καὶ αἴσχεος ἔκτοθεν εἴην.

Θεσπέσιον περὶ φέγγος ἐμὸς νόος ἐξεπιάνθη,
Συνθεσίης τ' ἀγαθῆς ποθέων σέο μῦθον ἀκοῦσαι.
ἀμφὶ τεῷ μύθῳ ἐμέθεν φθινύθεσκον ὀπωπαί,
βάζουσαι, πότε δή μοι ἰὼν παραμύθιον εἴης.
ἀσκὸς ὅπως γενόμην χιονώδεος ἐγγύθι πάχνης·
ἀλλὰ δικαιοσύνης λαθόμην σέθεν οὔποτε θυμῷ.
εἰπέ, τεοῦ θεράποντος ὅσος χρόνος ἐστὶ βίοιο,
εἴ ποτέ μοι τίσειν ἐπάξιον ὕβριν ἀλεῖται.
ἀνέρες ὑβρισταὶ ἀεσιφροσύνας ἀνέπλησαν,
ἀλλ' οὐ σὸν κατὰ θεσμὸν ἔχον ψευδηγόρον οἴμην.
ἄφθιτοι ἐννεσίαι καὶ παναληθέες εἰσὶν ἄνακτος·
οἱ δ' ἀδίκως μ' ἐδίωκον, ἄναξ δ' ἐπιτάρροθος εἴης,
καί κε με πανσυδίῃ πέλασαν δαμάσαντες ἀρούρῃ·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο μίμνον ἐφημοσύνῃσι πεποιθώς.
ἄφθιτε σῇ βασιλεῦ γενετῇ καλὰ βιῴην,
καὶ σέο μαρτυρίας στόματος στέρνοισι φυλάξω.

Ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ νέμεις παναληθέα βουλήν
οὐρανῷ ἀστερόεντι μένει σέο πάντοτε μῦθος·
γαῖα μάκαρ παλάμῃσι μένει σέο ῥιζωθεῖσα·
ἠὼς δ' ἠελιῶτια φέρει σέο φέγγος α[illegible].
σοὶ γὰρ ὑποδρήωσι τάπερ τεκτήναο χ[illegible]
εἰ μή μοι σέο θεσμὸς ἔην μελέδημα μερίμνης,
καί κεν ἀπεφθινόμην κρυερῷ καὶ ἀπευθέϊ πότμῳ·
οὔποτε θεσπεσίων ἐπιλήσομαι εὐνομιάων·
ἔνθεν ἐπεὶ βιότοιο τέλος κεχαρισμένον εὗρον.
εἰμὶ τεὸς θεράπων, σὺ δέ μοι κακὸν οἶτον ἀλάλκοις·
οὕνεκεν ἐννεσίῃσιν ἀεὶ θάρσησα τεῇσι.

μαψιδίως ὑπέμειναν ἀτασθάλλοντες ὀλέσσαι,
αὐτὰρ ἐγὼ ξυνέηκα χάειν σέο μαρτυριάων.
παντοίοις ὀνόησα τέλος πραπίδεσσι βίοιο·
σὴν ὑποδημοσύνην βασιλεῦ εὐρεῖαν ἀνέγνων.

Ὣς μάλα θεσμὸν ἐγὼ βασιλήϊον ἀμφαγάπαζον,
καί μιν ἑλὼν στέρνοισι πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
ἐννεσίην δηίων με τεὴν πλέον ἐξεδίδαξας,
καὶ γὰρ ἐμὸν κτέρας ἐστὶ, διηνεκέως δέ με θάλπει.
εἴξατέ μοι προτέρης σοφίης κοσμήτορες ἄνδρες,
ἐννεσίας ἄνακτος ἔχω μελεδήματα θυμοῦ.
πρεσβυτέρων πινυτῆς πολὺ μείζονα μῆτιν ἐφεῦρον,
μαρτυρίας κατὰ θυμὸν ἀνιχνεύων βασιλῆος.
παντοίης ἀπέεργον ὁδοῦ κακοεργέος ἴχνος,
ὄφρα φίλον σέο μῦθον ἐμαῖς πραπίδεσσι φυλάξω.
εὐδικίην φρούρησα τεὴν ἀκλινέϊ βουλῇ,
σῆς ὑποδημοσύνης πεφοβημένος αἰὲν ἀνώγην.
σὸν περὶ λευκανίην ἐπέων γόμον ἡδὺν ἐφεῦρον,
λαρότερον γλυκερῆς μελικηρίδος ἄμμιν ἐόντα.
πάντα μάλα ξυνέηκα τεῶν χάειν ἐννεσιάων,
ἔνθεν πᾶσαν ἄθεσμον ἀπεχθαίρεσκον ἀταρπόν.

Λύχνος ἐλ[illegible] θεσμὸς ἄναξ ποσὶν αἰὲν ἐτύχθη,
ἀφθ[illegible] ἀτέροις καὶ ἀγήραον ἴχνεσι φέγγος.
ὤμοσα σῆς ἄχραντε δίκης θέσπισμα φυλάξαι.
ἠπεδανὸς γενόμην, ἐπέεσσι δὲ σοῖσι βιώην.
γλώσσης ἡμετέρης καταθύμια καὶ σὺ κελεύοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις·
ἦτορ ἐμὸν παλάμῃσι διηνεκέως σέθεν ἴσχω,
οὐδὲ σέθεν θεσμοῖο φρεζώοιο λαθοίμην.

ἄμμιν ἐπεκτήναντο λίνον κακομήχανοι ἄνδρες,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθεν ἐφημοσύνης ἀλαλήμην.
μαρτυρίας βασιλῆος ἑὸν ζωαρκέα κλῆρον,
οὕνεκα τερπωλὴ κραδίης γεγάασιν ἐμεῖο.
σαῖς μάκαρ εὐδικίαις κραδίῃ ποθέεσκον ἀῦσαι,
ὥς κεν ἀμειβαίοις ἀγαθοῖς ἐμὸν ἦτορ ἰαίνοις.

Θεσμὸν σὸν φιλέεσκον, ἀτὰρ στυγέεσκον ἀθέσμους.
ἄλκαρ ἐμὸν πέλεθες καὶ ἐμῆς ἐπιτάρροθος ἀλκῆς.
ἐλπίδα κυδιάνειραν ἔχον σέο πάντοτε μύθοις.
εἴξατέ μοι στυγεροὶ ὑποφήτορες ἀμπλακιάων,
ὥς κεν ἀνιχνεύσαιμι θεοῦ βασιλῆος ἐφετμάς.
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσιν ἀρηγόνα χεῖρα τιταίνοις,
μηδὲ καταισχύνῃς με τεὴν δεδοκημένον ἀλκήν.
τειρομένῳ μοι ἄρηγε μακάρτατε, καί με σαώσοις·
σεῖο δ' ἐπ' εὐδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω.
εὐδικίην ἀθέλιξας ἀπεχθαίροντας ἀλείτας,
οὕνεκα δυσσεβέων ἐνθύμιον ἔσιν ἀλιτρόν.
ὠισάμην σύμπαντας ἀλιτραίνοντας ἀθέσμους.
τοὔνεκεν ἀμφαγάπησα χάριν σέο μαρτυριάων.
δείματι σῷ προσέπηξον ἐμὸν δέμας οἷά περ ἥλοις·
σῶν γὰρ ὑποτρομέω στεναρὸν κλέος εὐνομιάων.

Εὐνομίην ἐτέλεσσα, δικαιοσύνην τ' ἐρατεινήν,
μή με βιαζομένοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα μεθήσῃς.
εἰς ἀγαθὸν θεράποντα τεὸν πανυπέρτατε μίμνοις,
μηδέ με νικήσωσι δίκῃ ψευδηγόροι ἄνδρες.
ὄμματά μευ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
καὶ σέο σωθεσίης ἀγανόν καὶ ἀγακλέα μῦθον.
σῷ θεράποντι μάκαρ ἐνηέος ἄξια ῥέζοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.

εἰμὶ τεὸς θεράπων, σοφίην δέ μοι ἐγγυαλίζοις,
καί σευ ἀναγνοίην κεχαδήματα μαρτυριάων.
ὥρη παμβασιλῆϊ πολύλλιτον ἔργον ἀῦσαι·
σεῖο κακορρέκται κέδασαν ζωαρκέα θεσμόν·
τοὔνεκα σὸν ἐπόθησα μέγα κλέος ἐννεσιάων,
χρυσοῦ ἀειπρεπέος τε τοπαζίου πολὺ μᾶλλον.
ἐννεσίης ἴθυνα τεῆς νόον ἔνθεν ὀπηδόν,
παντοδαπὴν ἤχθηρα βίην ἀδίκοις τε κελεύθοις.

Μαρτυρίαι βασιλῆος ἀεὶ περιθαμβέες εἰσί,
τοὔνεκ' ἀνιχνεύεσκον ἐμῆς πραπίδεσσιν ἁπάσας.
σῶν ἐπέων χάρις ἄμμι βίην καὶ φέγγος ὀπάσσοι,
αἰεὶ νηπιάχων σοφίην πραπίδεσσι τιθεῖσα.
πνεῦμα χανὼν ὕψιστον ὑπὸ στέρνοισιν ἐδέγμην,
οὕνεκα σῶν ποθέεσκον ἀεὶ κλέος ἐννεσιάων.
ἄμμι τεὴν τανύσειας ἄναξ ἐλεήμον' ὀπωπήν,
ὡς θέμις ἐκτελέειν ἀγαπαζομένοισιν ἐέλδοις.
σοῖς μευ ἐπιθύνειας ἐπίδρομα βήματα μύθοις,
μηδέ μ' ἐγχήεσσα κακορραφίη με πεδήσῃ.
ἐκ ψευδηγορίης μερόπων ὀλοῆς με σαώσοις,
καί σέθεν ἐννεσίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
δευομένῳ θεράποντι τεὴν ἀνάφηνον ὀπωπήν·
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.
δακρυόεντα κέλευθα φίλης προχέεσκον ὀπωπῆς
οὕνεκα θεσπεσίων ὑπερέδραμον ἤθεα θεσμῶν.

Ἦρ' ὅσιος βασιλεὺς σύ, καὶ εὐθέα πάντα δικάζεις.
σεῖο δικαιοσύνην ἐπετείλαο μαρτυρίῃσι.
καὶ σθένος ἀσυφέλικτον δηηθέης ἐρατεινῆς.
σεῖο θεοπρεπέων ἄχεϊ κατατήκομαι οἴκων·
οὕνεκα σῶν ἐλάθοντο κακόφρονες ἐννεσιάων.

σεῖο πυριφλεγέθοντι πανείκελος ἔπλετο μῦθος·
ἀλλά μιν ὥς θεράπων κραδίῃ τεὸς ἀμφαγαπάζοι.
ἡβητὴρ πελέθω, καὶ ἐλεγχήεις ὣς ἐτύχθην,
ἀλλ' αἰεὶ πραπίδεσσι δικαιοσύνας σέο μέλπω.
σεῖο δικαιοσύνη παναγήραος ἤματα πάντα,
καί σευ ἀληθείη πινυτοῖς θεσμοῖσιν ὀπηδεῖ.
μόχθος με στυγερὸς καὶ ἀμήχανοι ἔσχον ἀνάγκαι,
ἀλλ' οὐδ' ὥς λαθόμην μελεδήματα σεῖο λιγαίνειν.
μαρτυρίας ὁσίων φορέεις ἐϊκύμονας ἔργων,
δός μοι ἄναξ πινυτήν, βίοτος δέ μοι ἄρκιος εἴη.

Ἐκ θυμοῦ βοάασκον ἀκήρατε, καί με σαώσεις,
καὶ σέο μαρτυρίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
προφθάμενος βοάασκον, ἀκήρατε νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἀπωρίην βασιλῆος ἐμὴν ἐπέεσσι πετάσσας.
ὄμματά μευ προὔκυψε θοῶς μετὰ καιρὸν ἕωθεν·
ὄφρα τεῶν ἐπέων μελεδήματα καλὰ βοήσω.
φωνῆς ἡμετέρης ἐλεήμονι κέκλυθι θυμῷ,
στῆσον ἐμὴν ἴθυνον ὑπὸ σὴν δίκησιν ἀταρπήν.
δυσνομίην ἀλιτῆρες ἐμοὶ συνέειθον ἔχισκον·
σεῖο δὲ τιμήεντα φύγον καὶ ἀγακλέα θεσμόν.
ἐγγὺς ἄναξ, καί σευ παναληθέες εἰσὶν ἀταρποί.
ἐξ ἀρχεσίης ἐδάην σέο μαρτυριάων,
νωλεμέως ὅτι πιστὰ θεμείλια πήξαο πᾶσιν.

Ἀδρανίην μευ ἄναξ ἐπιδέρκεο, καί με σαώσεις·
θεσμὸν ἐπεὶ πραπίδεσσι τεὸν μεμνημένος ἴσχω.
ῥυσάμενος βασιλεῦ με, δίκην δικάσσεας ἐμεῖο,
ἡμετέρου βιότοιο τεὸς λόγος αἴτιος ἔστω.
δυσσεβέων ἀπάνευθεν ἀλεξίκακον σέο φέγγος·

σεῖο γὰρ ἐξελάθοντο δικαιοσύνας ἐρεείνειν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἀπειρέσιοι γεγάασιν·
σῇσιν ἐμὴν ἴθυνον ὑπ' εὐδικίῃσιν ἀταρπόν.
μυρίοι ἐξελάοντες ἐπιβρίθουσί με μόχθοις,
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπάνευθε τράπην σέο μαρτυριάων.
ἀφροσύνης θεράποντας ἰδὼν, κατατήκομαι ἦτορ,
οἷσι νόος σέο μῦθον ἄναξ ἠρνεῖτο φυλάσσειν.
φράζεο ὅπως περὶ σῇσιν ἐφημοσύνῃς μεμέλημαι,
ἐκπώρην βιότοιο τεὴν ἐλεητὺν ἑλοίμην.
σῶν μὲν ἀληθείην προσένυσαο μητέρα μύθων,
τοῖσι δ' ἐπ' εὐδικίας ἐπετείλαο πάντοτε θεσμόν.

Μαψιδίως μ' ἐδίωκον ἀναιδέες ἡγεμονῆες· (θων.
μοῦνα δὲ σῶν τρομέεσκον ἐμῇ φρενὶ δείματα μύ-
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσι φίλον κεχαρήσομαι ἦτορ,
ὥς τις ἀπαινύμενος δηΐων ἀπὸ ληΐδα πολλήν.
δυσνομίην ἔστυξα, τεὸν νόμον ἀμφαγαπάζων.
ἑπτάκις ἤματός τοι ἄναξ τεὸν ᾔνεσα κῦδος,
ἔργα δικαιοσύνης μεγαλαυχέα σεῖο λιγαίνων.
εἰρήνη βασιλῆος ὑποδρηστῆρας ἐρύκοι,
οὐδέ τι νεῖκος ἔχουσι μετὰ σφίσιν ὁρμηθέντες.
σὸν φάος ὠϊσάμην, σέο δ' ἐννεσίας ἐπόθησα·
μαρτυρίας ἐφύλαξα τεάς, ἠγάπησα δὲ θυμῷ·
ἐννεσίας ἐφύλαξα καὶ ἁρμονίας ἐρατεινάς·
ἔγνως νωϊτέρων κατεναντία τέρμα κελεύθων.

Ἱκεσίη βασιλῆος ἐμὴ προπάροιθεν ἱκέσθω,
μύθων σῶν πινυτὴν αὐτάξιον ἄμμιν ἰάλλοις.
σεῦ μάκαρ ἡμετέρων χάρις ἵξεται αὐτὰ λιτάων,
ἀλκτήρ μοι κακότητος ἀεὶ σέο μῦθος ἐπέστω·

χείλεσιν εὐκελάδοισι μέλος φιλόμολπον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνην με ἐρικυδέα σεῖο διδάξῃς·
γλῶσσα τεὸν φθέγξαιτο φίλον ζωαρκέα μῦθον,
ἐννεσίης ὅτι σῇσι δικαιοσύνην ἐκέρασσας·
δεξιτερὴν τανύσειας ἄναξ σέο, καί με σαώσοις·
οὕνεκα σῶν πραπίδεσσι λιλαίομαι ἐννεσιάων.
ἐκ θυμοῦ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
γλώσσῃ θεσμοσύνην βασιλήϊον ὑμνοπολεύσω.
ζώοι θυμὸς ἐμεῖο, καί σευ κλυτὸν αἶνον ἀείσει·
καὶ σέθεν εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμνημένος εἴην.
εἰροπόκου προβάτου καὶ ὀλωλότος ἶσον ἀλήθην·
μνήματα σὸν θεράποντι τεῆς ἴχνευσον ἀνωγῆς.

Ψαλμὸς ριθ.

Ενδεκάτη δεκὰς ἥδε πρὸς εἰνάτην ἄφθιτος οἴμη,
ᾠδὴ κλιμακόεσσα φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Τειρόμενος βοάασκον, ἄναξ δ' ἐπάκουσε λιτάων.
χειλέων ἐξ ἀδίκων ἐμὸν ἄφθιτε ῥύεο θυμὸν,
μή με μάκαρ γλώσσης δολίης μέλπηθρον ἐάσῃς.
γλώσσῃ ἄναξ δολερῇ τί νύ τις πόροι, ἢ τί προσίσαι·
ἀκήεντος ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοὶ,
θηροκόμου φλογεροῖσιν ὁμῶς ἄνθραξι ῥήμου.
ὤμοι, ἐπεὶ μάλα δηρὸν ἐπὶ χθονὸς οἰκία ναίω,
Κηδάρος καλύβῃσι συνέστια δώματα πήξας.
δηρὸν ναιετάασκον ἐπ' ὀθνείῃσιν ἀρούραις.
εἰρήνης μετὰ πᾶσι φιλοπτολέμοισι δίωκον,
ἐς μόθον ὠτρύνοντο μάτην ἀλέγοντος ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ρκ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Ὄμματα δενδροκόμων ὀρέων ὕπερ ἐξεπέτασσα,
ἀλκὴν ἡμετέρης ποτιδέγμενος ἔνθεν ἀρωγῆς.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ παρ' ἀλκήεντι τετύχθω,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
ἀλλὰ φίλος μὴ σεῖο πόδα κλονέεσθαι ἐάσῃς,
μηδέ σευ ἀγρύπνου φύλακος νόον ὕπνος ἐρύξῃ.
οὐ γὰρ νυστάζοντα λάβοι κατὰ νήδυμος ὕπνος
φρουρὸν ἀγακλείεντα πολύφρονος Ἰσραήλου.
δεξιτερὴν σέο χεῖρα θεὸς σκεπάσειε φυλάσσων·
οὔ σε πανημέριον φλέξει μένος ἠελίοιο,
οὐδέ σε παννυχίη κεραὴ σίνοιτο σελήνη.
παντοίης κακότητος ἄναξ ἀπάνευθεν ἐρύκοι,
ψυχῆς σῆς ἀλέγων· ἵνα μή ποτε ἄλγος ἐφεύροι.
ἄφθιτος εἰσελάοντα τε ἐξελάοντά σε θάλποι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρκα.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδε παλίσσυτος ἐς μίαν οἴμην.

Ἄνδρασιν ὡς πυθόμην, πολὺ δὴ πολὺ θυμὸν ἰάνθην,
οἵ με θεοῦ πρὸς δῶμα συνέμπορον εἶπον ἱκέσθαι.
ἔνθ' Ἱερουσαλῆς ἱερὰς ἀμφέσταμεν αὐλάς·
ἥδέ οἱ οἷα πόλις τεκταίνετο ἡρμήεσσα·
ἀμφὶ δέ μιν ξυνάγερθεν ὅσοι πέλας εἰσὶ θυραῖοι.
κεῖθι γὰρ ἀντιόωντο μολεῖν δυοκαίδεκα φυλαί,
δήμων μαρτυρίη θεοτερπέος Ἰσραήλου·
ὄφρα κεν ὑμνήσωσιν ἀκήρατον οὔνομα θεοῦ.
κεῖσε σφαὶ πήγνυντο δίκης μεμελημέναι ἕδραι.
Δαβίδου ῥηξισθενέος μετὰ δώμασι θῶκοι.
εἰρήνην Ἱερουσαλὴμ δίζεσθε βαθεῖαν·
τούς σε μάκαρ φιλέοντας ἀπειρέσιος μένει ὄλβος.

ἕρκεσιν ἠδὲ πύργοισι πέλει φυσίζοος ὄλβος.
αὐτοκασιγνήτων τε ἐμῶν χάριν ἄφθιτ' ἑταίρων,
εἰρήνην ἀγορέεσκον ἐγὼ σέθεν εἵνεκα βουλῆς·
ἔνθα γὰρ σεῖο δόμον πόθον σέθεν ὄλβια πάντα.

Ψαλμὸς ρκβʹ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ' ἅμα δεύτερον ὕμνον.

Ὀφθαλμοὺς ἀνάγειρα πρὸς οὐράνιον βασιλῆα·
ὡς δ' ὁπότε δμώεσσι φάος μετὰ χερσὶν ἀνάκτων,
ὡς δ' ὁπότ' ἀμφιπόλοιο φάος μετὰ χερσὶν ἀνάσσης,
νωΐτερον μάκαρ ὄμμα τεῆς ἐπιμαίεται ἀλκῆς,
εἰσόκε δευομένοισι τεὴν ἐξενετὴν ὀρέξῃς.
ἡμέας ἀλλ' ἐλέαιρε μακάρτατε, μηδ' ἀπολήγοις,
ὕβριος εἵνεκα πάντες ἐνεπλήσθημεν αἰσχῆς.
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κακῶν βέβριθεν ἑκάστῳ·
ἀνδράσιν ἀφνειοῖσιν ὀνείδεα πικρὰ λελείφθω,
αὐτὰρ ὑπερφιάλοισιν ἐλέγχεα πάντα τετύχθω.

Ψαλμὸς ρκγʹ.

Ἥδε δυωδεκάτη τρίτατον δεκὰς ὕμνον ἀγείρει.

Ἡμέων εἰ μὴ φρουρὸς ἔην ῥυσίπτολις ἐωσὴν,
εἰ μὴ φρουρὸς ἔην, λεγέτω μέγας Ἰσραῆλος,
ἄμμι κορυσσόμενοι δήϊοι μετὰ φύλοπιν ἄνδρες,
καί κε καταβρώξαντες ἔτι ζώοντας ἕλοντο·
τῶν δὲ κοτεσσαμένων φλογερῷ καὶ ἀπηνέϊ θυμῷ,
καί κε θοὸν βρυχίοις καπρήνυεν ἡμέας ὕδωρ.
θυμῷ χειμερίοιο παρήλθομεν ὕδατος ὁρμῇ·
ψυχὴ δ' ἡμετέρη παρεξήλυθεν ἀσταθὲς ὕδωρ.
αἰνετὸς ὃς θήρην σφετέροις οὐ δῶκεν ὀδοῦσι·
νωΐτερος στρουθῷ πανομοίϊος ἔπλατο θυμὸς,

ἠΰτε ὀρεσιτρόφων περιφυγὼν λίνα θηρητήρων.
δίκτυον ἐῤῥαίσθη, φύγομεν δ᾽ ἄῤῥηκτον ἀνάγκην.
ἡμέτερον βασιλῆϊ παρ᾽ ἀθανάτῳ κράτος ἐστὶν,
ὃς γαῖαν χλοερὴν τὸ καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε.

Ψαλμὸς ρκδ΄.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδε, φέρει δ᾽ ἅμα τέτρατον ὕμνον.

ΟΥρεϊ ἀθανάτῳ πίσυνοι Σιῶνος ὁμοῖοι
οὐχ Ἱερουσαλῆς ναέτην κλόνος αἰνὸς ἱκάνοι.
οὔρεα οἱ κύκλῳ, δήμου, ὅ, τε κυκλόθεν ἐστὶν,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
οὐ γὰρ ἀπασθάλλοντος ἄναξ ποτὶ ἑαὶ βόδον ἐάσει
κλήρῳ ἀειπρεπέων ὁσίων ἀναρίθμιον εἶναι.
ὡς μὴ ἐπ᾽ ἀμπλακίῃ παλάμας τανύσωσι δίκαιοι.
τοῖς ἀγαθοῖς ἀγάθυνον ὁμοῦ τ᾽ ἰθύφροσι θυμῷ.
τοὺς δὲ λιλαιομένους σκολιῆς βουλῇσι κυδοιμοῦ,
δυσνομίης ἄχραντος ἅμ᾽ ἐργατίνῃσιν ἀπάξει.
εἰρήνη χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρκε΄.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδε, μέλος θ᾽ ἅμα πέμπτον ἔχουσα.

ΣΙῶνος παλίνορσον ἄναξ ὅτε ληΐδ᾽ ἀγείρει,
ἄμμι πολυστονάχων ἀχέων παραμύθιον ἦεν.
ἆ πόσον ἐμπλησθέντες ἀνὰ στόμα χάρμα φέροιμεν,
τερπωλῆς δὲ ῥόεσσαν ὅλης εὐκύμονα γλῶσσαν.
καί κέ τις ἀλλοδαπῶν ἐρέει καὶ νόσφιν ἀκούσας,
ταῦτα θεοῦ βασιλῆος ἔφυ μεγαλαυχέα ἔργα.
ἡμεῖς ἐπ᾽ εὐφροσύνῃ τε καὶ ἀγλαΐῃ τελέθοιμεν.
ἡμετέρην στρέψας ἀγήμονα ληΐδα ποιμὴν,
οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάῤῥοος αἰνός.

οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάῤῥοος αὐτός.
δάκρυσιν οἱ σπείροντες ἐπαμήσουσι χαίροντες.
κλαίονται στενάχιζον ἑὸν σπόρον ἐξαγαγόντες.
αὖτ' ὁλοοὶ δὲ φέροιντο γόου περὶ δράγμασι χάρμα.

Ψαλμὸς ρκϛʹ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μῦθος δ' ἔχει ἕκτον ἀοιδῆς.

Εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἐθέλων δομήσεται οἶκον,
ἆ πόσα μοχθίζουσι μάτην περὶ τέκτονες ἄνδρες·
εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἀειδείκελον ἄστυ φυλάξει,
μαψιδίως ἄγρυπνον ἔχει πυλαωρὸς ὀπωπήν.
ἐκ δ' ἠοῦς κενεὴ πέλεται φυλακή τις ἑκάστῳ.
ἔγρεσθε, ὕμμι ὧδε κατὰ σφέας ἑδριάασθε,
δαιτὸς ἀπαινύμενοι μογερῆς πολυώδυνον ἄρτον.
εὖτε γὰρ οἷσι φίλοισι μόλοι μελιηδέος ὕπνος,
δέρκεό μοι βασιλῆος ἰὼν κλῆρόν τε τέκνα ὑίας,
γαστρὸς καρποτόκοιο φίλον καὶ ἀγακλέα μισθόν.
οἷα γὰρ ἀγκύλα τε πέλει μετὰ χερσὶ βέλεμνα,
ὧδε τιναχθέντων θαναροὺς θήσεται υἷας.
ὄλβιος ὅστις ἑθεν φίλον ἵμερον ἐκτελέσῃ·
οὐ δ' ἐχθροῖς λαλέοντες ἔχοι ψῦθος αὐτὰ πυλάων.

Ψαλμὸς ρκζʹ.

Ἕβδομον ἀμφιέπουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλε μετὰ σφίσι δεῖμα θεοῖο,
οἷσιν ὁδῷ βασιλῆος ἀεὶ πόδες εἰσὶν ἑτοῖμοι.
τέρψεαι ὧν ἐμόγησας ἔδων μελιηδέα καρπόν·
ἔσσεαί τοι καλὰ πάντα, βροτῶν δ' ὄλβιστος ἀκούσῃς·
σὴ δάμαρ ἠΰτε εἶδε πανομοίιος οἶκον ἀέξει,
υἱέες αὖ νεαραῖς ἴκελοι γελόωντες ἐλαίαις,

ἀμφὶ τεῆς θαλέθοντες ἱκοίατο κύκλα τραπέζης.
ὧδε μάλ' ὀλβιάζονται ὁπόσσοι τρομέουσιν ἄνακτα.
ἄφθιτον ἐκ Σιῶνος ἔχοις βασιλήϊον αἶνον·
θεσπεσίης δ' Ἱερουσαλῆς θηήσεαι ὄλβον,
ἀκαμάτου βιότοιο διαμπερὲς ἤματα πάντα·
υἱωνοὺς περὶ παισὶ φίλοις ὅσσοισι νοήσεις·
εἰρήνη χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρκη.

Ὄγδοον ἀστράπτουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτήν,
βαζέτω ἀτρεκὲς καὶ ἀοίδιμος Ἰσραῆλος.
πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτήν,
οὐδέ μοι ἐσσύμενοι πάρος ἔσθενον ἰσοφαρίζειν.
δυσσεβέες τέκτηνον ἐμῶν κακὰ κήδεα νώτων,
ἀμπλακίην σφετέρην ἀποφώλιον ἐκτανύοντες.
αὐτὰρ ἄναξ ὅσιος κατὰ δ' ἔκλασεν αὐχέν' ἀλιτρῶν·
αἶσχος ἀπεχθαίροντας ἀεὶ Σιῶνα καλύπτοι.
καρφαλέοι δὲ γένοιντο ὅπως περὶ δώματα χόρτος,
ὅς τε πρὸ ἀμητῆρος ἀμειδέϊ κάρφεται ὥρῃ.
οὐ παρ' ἀμαλλοδετὴρ κενεὴν μόλε χεῖρα κομίζων·
οὐδ' ἄρα κόλπον ἔπλησεν ἐτήσια δράγματ' ἀγείρων,
οὐδὲ παρερχομένων τὶς ἐπήνεσεν ἀνέρας ἔργου·
ἀνέρας ἤνιζον δὴ κεχαρηότας ὥρῃ.

Ψαλμὸς ρκθ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδ' ἀμφ' εἴνατον ὕμνον ὁρᾶται.

Νειόθεν ἐκ βόθροιο, βοὴν ἀνέμελψα χατίζων,
αὐδῆς ἡμετέρης πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
ἱκεσίης ἐπάκουσον, ἐμὴν δ' ὑποδέχνυσο φωνήν.

ἣν γὰρ δυσνομίας μερόπων στέρνοισι φυλάξῃς,
τίς βροτὸς ἀθανάτοιο δυνήσεται ἀντία θυμοῦ.
αἰὲν ἄναξ ἐλεημοσύνην πραπίδεσσι φυλάσσεις·
εἵνεκα σῆς σοφίης ἀρετὴν βασιλήιον ἔπλην·
θυμῷ ἐπίστευσον θεοπρεπέα θεσμὸν ἑλέσθαι,
τε κραδίῃ ποθέον σοι ἐμὴν μάκαρ ἐλπίδα θέσθαι,
ἤματος ἐκ φρυερᾶς νυχίων καὶ μέχρι κελεύθων,
ἤματος ἐκ φρυρῆς μενέτω θεὸς Ἰσραήλῳ·
οὕνεκ' ἄναξ ἐλεητὺν ἔχει καὶ ἐλεύθερον ἦμαρ,
ῥυόμενος κακότητος ὅλον κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρλ΄

Οὗτος τῆς δεκάδος τρισκαιδεκάτης πέλει ὕμνος.

ΟΥποτέ μοι πραπίδεσσιν ὑπέρβιον ἦτορ ἀέρθη,
οὐδέ μευ ἠπερόπευσε μετήορος ὄμματα λώβη·
οὐδ' ἐπὶ ἐν μεγάλοισιν ἔχον πεποτημένον ἦτορ.
οὐδέ τ' ἀρειοτέροις ἐπὶ θαύμασιν ἐξεπεπάσθην,
ἀλλ' αἰεὶ φρόνεον χθαμαλώτατα μειλιχίῃσιν·
αὐδὴν δ' ὧδ' ἀνάειρον ἀθέσφατον, οἷα γάλακτος
νηπίαχος χατέων ὀλοφύρεται ἀμφὶ τεκούσῃ·
ὥς κεν ἀμοιβαίοισιν ἐμὸν μετελεύσεται ἦτορ.
Ἰσραῆλος ἄνακτα θεὸν πραπίδεσσι δοκεύοι,
νῦν ἅμα τε μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρλα΄.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πρῶτον καλεύσης
ἡδὺ μέλος λιγυρόν τε φρεζώων ἀναβαθμῶν.

ΜΝήσθητι Δαβίδου, καὶ μειλιχίης ἕο πάσης.
ὤμοσιν ἀθανάτῳ, βασιλῆϊ δ' ἄρ' εὔξατο τοῖα·
εἴποτε τιμήεντος ἐλεύσομαι ἔνδοθεν οἴκου·

ἢ πλυ-

εἰ πολυκαλλίστων λεχέων ἐπιβήσομαι εὐνῆς,
εἴποτε μείλιχον ὕπνον ἐμοῖς ὑποδέξομαι ὄσσοις,
εἰ κατανυστάζειν τι φίλοις βλεφάροισιν ἐάσω,
εἰ κροτάφοις ἀνάπαυμα μεθ' ἡμετέροισιν ἑλοίμην,
εἰσόκε τιμήεντα τόπον βασιλῆϊ κιχείω,
ἄφθιτον ὄφρα κε νηὸν Ἰακώβου θεῷ εὕρω.
τὴν δὲ μὲν ὡς πυθόμεσθα, καὶ Ἐφραθὰ βάξις ἀείδει
εὕρομεν, οἷ δ' ὅτι βάξις ἀνὰ δρυμὰ κατὰ βήσσας.
δεῦτε φίλοι, καλύβας δὲ μετέλθομεν ἀθανάτοιο,
καὶ δάπεδον γεραρὸν γουνασόμεθ' οὗ πόδα πῆξεν.
ἔρχεο παμβασιλεῦ, ἀνάπαυμα δὲ σεῖο κιχάνοις·
σὺν δ' ἅμα φωριαμὸν πανακήρατον αὐτὸς ἐγείρεις.
σεῖο μάκαρ πυκάσαιντο δικαιοσύνῃ ἱερῆες,
πολλοὶ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.
εἵνεκα Δαβίδου μεγαλοσθενέος θεράποντος,
μήποτε σὴν χριστοῖο μεταστρέψειας ὀπωπήν.
ὤμοσε Δαβίδῃ βασιλεὺς πινυτήϊα ῥέξαι,
ὤμοσε καὶ κατένευσεν, ἑοῖς δ' οὐ ψεύσεται ὅρκοις,
θώκῳ δ' ἀκτοείης σέο νηδύος ἔρνος ἐρεῖσαι.
συνθεσίην εἰ φῦλον ἐμὴν σέο τὴν δὲ φυλάξει,
μαρτυρίας τ' ἀγαθὰς, ἅς σφιν φρεσὶν αὐτὸς ἐρείσω.
οὔποτ' ἀπολλήξει τεῆς ὑπὲρ ἥμενοι ἕδρης·
οὕνεκα δὴ Σιῶνα θεὸς περιηγήσατο θέλων,
ὡς δέμνιν ἱμερτὸν ποθέει καὶ ἐπήρατον οἶκον.
τοῦτό μοι ἐς ἀνάπαυμα μετ' ἀλήκτοισι γενέθλαις·
ἐνθάδε ναιετάοιμι πόθῳ πεπεδημένος ἐσθλῷ.
δώματα μὲν πλήσαιμι ἀγαθῶν ἐπιδευέα χήρας·
πτωχοῖς δ' αὖτ' ὀπάσαιμι βίου μενοεικέα δαῖτα·
ἔνθα μὲν ἀρητῆρσι πέλοι φάος ἀμφιβαλέσθαι,
πολλοὶ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.

ἔνθα δὲ Δαβίδῃ κέρας ἄφθιτον ἀντείλαιμι.
χριστῷ λύχνον ἑτοῖμον ἐμῷ πόρον ἡγεμονῆα·
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἑοῖς καὶ μῶμον ἀνάψω·
ἡμετέρη δ' ἀμφ' αὐτὸν ἀκηρασίη ἀναπάλλοι.

Ψαλμὸς ρλβ΄.

Ἐκ τεισκαιδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερος ὕμνος,
οἶμον τ' ἐννεσίης ἄφθιτος εὐεπίης.

ΤΙ θνητοῖς καλὸν ἔσκε, τί δ' αὖ τερπνιστὸν ἐτύχθη,
ἠὲ κασιγνήτοισιν ὁμοῦ φίλα δώματα ναίειν.
μῦρον ἐπισσύμενον κεφαλῆς δ' ὡς μέχρι γενείου,
Ἀρῶνος γεραροῖο γενειάδα πᾶσαν ἔφερπεν·
ἐκ δέ οἱ ἀνθερεῶνος ἐπιτρέχον ἔσχατα πέπλου·
ὡς δρόσος αἰθερίη πολυανθέος Ἀερμῶνος,
οὔρεσιν ἀγλαοκόμοισιν ὑπὲρ Σιῶνος ἰοῦσα.
εὐλογίην ὅθι πᾶσαν ἑὴν ἐπετείλατο ποιμήν,
νωλεμέως βιότοιο διαμπερὲς ἔμμεναι ἦκαρ.

Ψαλμὸς ρλγ΄.

Ἐκ τεισκαιδεκάτης δεκάδος τρίτατος πέλει ὕμνος.

ΔΜῶες πάντες ἄνακτος ἀείσατε ποιμένα κόσμου,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἵπερ οἱ μεθέπουσι θεοῦ εὐρυκέας αὐλάς.
παννύχιοι ἐν ἁγίοισι δόμοις ἀναείρατε χεῖρας,
καὶ μεγαλοσθενέτην ἀναμέλψατε παμβασιλῆα.
δοίη τοι βασιλεὺς Σιωνόθεν αἶνον ἑτοῖμον,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.

Ψαλμὸς ρλδ΄.

Αἰὲν ἀγακλεῖ ἐν περὶ τέτρατον ὕμνον ὁδεύει,
τῇ τεισκαιδεκάτῃ δεκάδι μέλος ὑμνολύται.

Οὔνομα ὑμνεῖτε κελαδήσατε παμβασιλῆος·
ποιμνία ὑμνεῖτε σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐελδετέος κατὰ δῶμα,
οἵ τε θεοῦ μεθέπουσι δόμων ἀβρικέας αὐλάς,
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ θεὸς ἐσθλὸς ἐτύχθη·
οὔνομά οἱ φορμίζετ', ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀείδειν.
οὕνεκ' Ἰάκωβον τινυτὸν περιδέξατο ποιμήν,
καὶ κτῆσιν σφετέρην ἔθετο κλυτὸν Ἰσραήλον.
οἶδα φίλης πραπίδεσσιν ὅπως μέγας ἔπλετο ποιμήν·
ἡμέτερος βασιλεὺς μακάρων περιγίγνεται ἄλλων,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀεισοπόνῳ μενεαίνῃ
οὐρανῷ ἀστερόεντι, καὶ ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
πυθμέσιν ἐν βυθίοισι καὶ ἐν πάσῃσι θαλάσσης.
ὀμβροτόκους νεφέλας πυμάτης χθονὸς ὕψος ἀείρων,
ὑετὸν αἰθέρι ἀστεροπὰς σημήια θῆκεν.
αὐτὸς ἄναξ ταμίων ἀνεμοδρόμον ἔξαγεν ἠχήν·
πᾶσαν πρωτοτόκον δάμασεν Νείλοιο γενέθλην,
σὺν καὶ τετραπόδων ἀγέλας μερόπεσσιν ἐναίρων·
γαίης αἰγυπτίης μέσσα τέσκελα μυρία τεύχων·
οἶδε παθὼν Φαραώ, δμῶες δέ οἱ οὐ φύγον ἄτην.
αὐτὸς δυσμενέων κατενείρατο μυρία φῦλα,
ἰφθίμους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐναρίζων,
κάρτιστον Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα,
Ὠγόντε σθεναρὸν βελαρῆς Βασαίου ἄνακτα,
κοιρανίας θ' ἑτέρας Χαναάμου παιδοφόνηος.
τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑλών, σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον,
κλῆρον ἑὸν θεράποντι κατὰ χρέος Ἰσραήλῳ.
οὔνομα παμβασιλῆος ἀεὶ παναγήραον ἔστω·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ θεοῦ μνημήιον ἐσθλόν·
οὕνεκα δὴ σφετέροισιν ἄναξ λαοῖσι δικάσσει·

ἀμφὶ φίλοις δμώεσσιν ἄχος παραμύθιον ἴσχων.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀλαπαδνὰ σοφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῇσιν ὀπωπῆς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀΐουσιν αὐτῆς·
οὐδ᾽ ἱερὴ ῥίνεσσιν ἐπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφόωντι καὶ εἰ χέρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν εὐφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ᾽ ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσσασθαι·
οὐ γὰρ δὴ σφίσι πνεῦμα διὰ στόματος προβεβλῆσθαι.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο τοῖσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοὶ τοῖσι νόῳ περιθαρσέες εἰσίν.
μέλψατέ μοι βασιλῆα σοφοὶ δόμος Ἰσραήλου·
πᾶς δόμος Ἀρῶνος κελαδήσατε παμβασιλῆα·
Λευΐδαι κλυτὸς οἶκος ἀείσατε ποιμένα κόσμου·
οἷς φρεσὶ δεῖμα θεοῖο μέλει, κελαδήσατ᾽ ἄνακτα.
αἰνετὸς ἐκ Σιῶνος ἄναξ πανυπέρτατος ἔσται,
ἀμφ᾽ Ἱερουσαλὴμ θεοπρεπέα δώματα ναίων.

Ψαλμὸς ρλε΄

Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι κλυτὸν ἀλληλούϊα,
ἡδύ τε καὶ λιγυρὸν πέμπτον ἄεισμα πέλει.

ΛΑοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἀθάνατον μακάρων ἀναμέλψατε παμβασιλῆα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μεγασθενέτην βασιλήων·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς μοῦνος δεδάηκεν ἀθέσφατα θαύματα τεύχειν·

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
οὐρανὸν ἀστερόεντα σοφῇ τεχνήσατο βουλῇ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
γαῖαν ἐπεστήριξεν ἐφ' ὕδασιν οὐ πρὶν ἐοῦσαν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς ἀενάους φωστῆρας ἑῷ τεχνήσατο μύθῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἠέλιον φαέθοντα καλῆς ἐπιήρανον ἠοῦς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τείρεα καὶ μήνην νυχίων βασιληΐδα ἀταρπῶν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
πρωτοτόκων αἴγυπτον ὁμῶς ἐδάμασσε γενέθλην·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τῶν δ' ἐκ μέσσων ἑλὼν ἐξήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
θαρσαλέῃ μάλα χειρὶ, βραχίονι πάντα πεποιθώς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
αὖ δίχα ῥηξάμενος ἐρυθραῖον πολλάκι πόντον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τοῦδε μέσον στείχοντα διήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὅς τ' ἐρυθρῷ Φαραῶνα βίην τ' ἑὴν κάκτανε πόντῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
καὶ γαίῃ ἀβάτῳ γε διήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς μεγάλοις βασιλῆας ὑπερμενέως ἐνάριξεν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ῥηϊδίως δ' ἀπάραξεν ὑπερκύδαντας ἄνακτας·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
αἴπηχον Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα·

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
Ὤγ ὅν τε στιβαρὸν βελαρῆς Βασάνου ἄνακτα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τὴν δ' ἄρα γαῖαν ἑλών, σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ γένος Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
εἵνεκα τειρομένων ἡμέων ἐμνήσατο τιμήν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἐκ δ' ἄρα ῥιγεδανῶν δηΐων ἀπελύσατο λαόν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς πᾶσιν θαλίην οἷς ἐκ πισει μειῶνος ὀπάζει·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μέγα πόλου ἀστερόεντος·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ρλϛʹ.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πινυτοῖο Δαβίδου
ᾆσμα γόων ἀμφ' Ἱερεμίου, τόπερ ἕκτον ἐτύχθη,
ἀμφ' Ἱερουσαλῆς, Βαβυλώνιον ἤλυθον ὅθ' ὕδωρ.

Κλαύσαμεν ἑζόμενοι ποταμῶν Βαβυλῶνος ὕπερθεν,
μνησάμενοι Σιῶνος ἀειπρεπέος τ' ἀγεωρῆς·
μεσσόθι γὰρ ποταμῶν ὑπὲρ ὀλεσικάρπον ἰτέαν
ἡμέτεραι φόρμιγγες ἀπῃώρηντο λιγεῖαι.
κεῖσ' ἀναειρόμενοι ληΐστορες ἔννεπον ἄνδρες,
ἡμέας οἵ τε ἔπερσαν ἀειδέμεναι σφίσιν ὕμνον,
ἐκ μελέων Σιῶνος ἀγακλέος εἴπατε μολπήν.
θεῖον ἐν ἀλλοδαπῇ πῶς μοι μέλος ἐστὶν ἀεῖσαι·
εἴ χ' Ἱερουσαλῆ πολυήρατε σεῖο λαθοίμην,
ἡμετέρη λελάθοιτο φίλη κατὰ δεξιτερὴ χείρ·

πηγνυμένη περὶ λαιμὸν ἐμὴ κάρφοιτό κε γλῶσσα,
εἰ μή σευ κατὰ θυμὸν ἀεὶ μεμνημένος εἴην,
ὡς Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐφροσύνην προβαλοίμην.
καὶ σὺ μάκαρ τεκέων ἐπιλήθεο μή ποτ᾽ Ἐδώμου,
ὄλβιον ἦμαρ ἔχειν Ἱερουσαλῆς ἐριτίμου,
τῶν ποτὲ βαζόντων, κενεή, κενεή τις ὄλοιτο,
μηδ᾽ ἔτι οἱ φείδεσθε, ἕως ἔτι πυθμένας ἴσχει.
ὦ θύγατερ Βαβυλῶνος ἀεὶ περικάμμορος εἴης·
ὄλβιος ὃς προτέρης σε βίης ἀποτίσεται ἀνήρ,
ὃς πέτρης ὕπερθε μολὼν σέο νήπια ῥήξει.

Ψαλμὸς ρλζ.

Ξυνὸν Ζαχαρίου Ἀγγαίου τόδ᾽ ἄεισμα
πρὸς τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι λιγὺ ἕβδομον ἔννι.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
οὕνεκα παντοίων ἐπέων ἤκουσας ἐμεῖο.
ἄντα μάκαρ μέλψω σε θεοδμήτων στρατιάων·
ἄχραντον σέο νηὸν ἐπεσσυμένως λιτανεύσω,
σπουδῇ παμβασιλῆος ἀκήρατον οὔνομα μέλψω,
σήν τ᾽ ἐλεημοσύνην καὶ ἀληθέα πάντοτε βουλήν·
οὔνομ᾽ ἐπεὶ πάντων κρατέει σέο πᾶσιν ἀγάσσον.
κέκλυθί μευ καλέοντος, ὅτε χρέος ἔσκε λιτέσθαι·
ψυχῇ νωϊτέρῃ ζωαρκέα καιρὸν ὀπάζοις.
ἀθάνατον βασιλῆες ὅλης χθονὸς ἀείδοιεν·
οὕνεκα παντοίων σέθεν ἔκλυον οὔασι μύθων.
θεσπεσίοις μελέεσσιν ἀνυμνήσουσι θεοῖο·
οὕνεκα δὴ χθόνα κῦδος ἀεὶ νεφέεσσι καλύπτει.
αἰὲν ἄναξ ὕψιστος, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσει·
ἴδμων δ᾽ ὑψίστων πέλεται καὶ τῆλε δεδορκώς.
ζωγρήσεις ὀλοῇ με μέσσῃ δεδμημένον ἄτῃ·

χεῖρας δυσμενέεσσιν ἐμοῖς θώρυξα χολωθείς.
δεξιτερὴ δέ με σεῖο κακῶν ἀπελύσατο μόχθων.
αὐτ' ἐμέθεν δηΐοισιν ἀκερδέα μισθὸν ὀπάζοις.
νωλεμέως ἐλεητὺν ὑπὸ στέρνοισι φυλάσσοις·
μηδὲ τεῆς βασιλεῦ παλάμης ὑπερόψεο ἔργα.

Ψαλμὸς ρλη'.

Ἀμφὶ διαστορέης λιγυρὸν μέλος ἦσε Δαβίδος,
ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ ἐτύχθη καὶ τριακοστῷ.

Αὐτὸς ἄναξ ἐδάης με, καὶ ἐξιχνεύσαο νίω,
οὐδέ σε ἑζόμενός τε καὶ ἐγρόμενός ποτε λήθω.
νόσφιν ἐμὰς ξυνέηκας ὑπὸ στέρνοισι μενοινάς,
ἴχνος ἀνιχνεύων τε ἐμὴν ἰθεῖαν ἀταρπόν·
οὐδὲ τεοῖς ὄσσοις τις ἐμῶν παρελέλαστο κελεύθων.
οὐ γ' ἔπος ἐκ γλώσσης προχέειν ἀθεμίστιον ἔγνων,
αὐτὸς ἔφυς πυμάτων τε παλαιγενέων τε δαήμων·
καί με διαπλάσσας ὑπεθήκαο χεῖρα καρήνῳ.
θαῦμα μ' ἔχει ὅτι σεῖο περιφράσσομαι φρεσὶ μῆτιν,
οὐδὲ νόῳ δύναμαι κρατερώτατα τελλὸν ὁρᾶσθαι.
πνεύματος οὐκ ἄρα σεῖο μέγα κράτος εἶεν ἀλύξαι,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθε κατακρύπτεσθαι ὀπωπῆς.
οὐρανὸν αἴκε μόλοιμι, τεὸς θρόνος οὗτος ἐτύχθη·
ἢν ἀΐδην δ' ἔλθοιμι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀνάσσεις.
ἢν δὲ καὶ ἰθυπόροις πτέρυγας ἀνέμοισι πετάσσω,
αὐλισθῶ νεάτοισι πολυσμαράγοιο θαλάσσης·
ἔνθα κε σῆς παλάμης δευήσομαι ἡγεμονῆος,
καὶ σέο δεξιτερῆς, ἵνα μοι βίος ἔμπεδος εἴη.
εἶπα δὲ, μὴ τάχα με στείψει φθισίμβροτος ὄρφνη·
νύκτα δὲ καίνυτο τέρψις, ἀτὰρ κνέφας ἤλασε φέγγος.
ὄρφνην γὰρ δεδάηκε τεὸν φάος ἀμφικαλύπτειν,

καὶ νύκτα δνοφερὴν πελέει φαεσίμβροτον ἦμαρ·
οὔτις ἂν ἀγνοίῃσιν κνέφας ἢ φάος εἴη.
οὕνεκεν ἡμετέρους βασιλεῦ ἐκτήσαο νεφρούς·
ἧκαρ ἐμὸν μάκαρ ἐσσὶ φίλης ἐν γαστρὶ τεκούσης.
ἐκπάγλως θνητὸν ἐμὸν βασιλῆα βοήσω·
θυμὸς ἐμὸς σέθεν ἔργα μάκαρ περιθαμβέ' ἀνέγνω.
γινώσκεις ἐμέθεν τάπερ ἔπλασας ὀστέα λάθρῃ,
καί μευ νερτερίοις βιότου σθένος ἐπὶ θεμέθλοις.
εἶδες ἄναξ μ' ἀτέλεστον ἔτι ἐνὶ γαστρὶ τεκούσης,
δαιδάλων ἅμα πάντας ἐπ' ἀχράντῳ σέο βίβλῳ·
οὐδέ τις ἀμφαδίην τεκταινομένοισι παρείη.
αὐτὰρ ἐμοὶ περὶ δ' ἄγα φίλοι σέθεν εἰσὶν ἀγητοί·
ἀρχομένων δὲ μάλιστα βίη καταφαίνετ' ἀμείνων.
ψάμμον ἀριθμήσαιμι πολὺ πλέον ἤπερ ἐκείνους.
ἐγρόμενος μετὰ σεῖο διηνεκέως ἔτι μίμνω.
αἴκε κατακτείνειας ἀτασθαλίης θεράποντας,
φευγέμεν ἀνδροφόνοισιν ἐμὸν μῦθος αἶψα κελεύω·
ἀλλ' ἐρέεις, κενεὰς ὅτι μευ πέρσουσι πόληας·
εἰ μὴ ἀπεχθαίροντας ἀπεχθαίρεσκον ἄνακτα,
τοῖς δ' ἐπὶ δυσμενέεσσιν ἐμὸς κατετήκετο θυμός·
ἔχθει πάντας ἔγωγε τελειοτάτῳ στυγέεσκον,
καί μοι δυσμενέες κραδίῃ καὶ ἀνάρσιοι ἦσαν.
ἀλλὰ περιφραδέως τὸν ἐμὸν νόον ἐξερεείνοις·
ἴχνια δ' ἀλύκτοισι διοπτεύσειας ἐλέγχοις.
δέρκεο δ', εἰ μὴ πάγχυ κακῶν ἀδάητος ἐτύχθην,
ὄφρα με ἡγήσαιο διηνεκέεσσι κελεύθοις.

Ψαλμὸς ρλθ'.

Καὶ τόδε Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ἔπλετ' ἀοιδῆς,
ἐκ τεσκαιδεκάτης εἴνατον αὖ δεκάδος.

ΑΙθε μάκαρ κακότητος ἀπ' ἀνδρομέης με σαώσοις,
ἄνδρα δ' ὑπεκφυγέειν ἀθέμιστον ἄμμιν ἀλάλκοις.
οἳ σφετέρης ἀθέμιστα μετὰ φρεσὶ μερμήριξαν,
ἠμάτιοι δ' ὀλοοῖς μοι ἐθωρήσσοντο κυδοιμοῖς.
γλῶσσαν ἑὴν ὄφιεσσι κακοῖς θήγεσκον ὁμοίην,
ἀσπίδος ἀνδροφόνου περὶ χείλεσιν ἰὸν ἔχοντες.
εἴθε φυλασσοίμην στυγερῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλιτρῆς,
ἀνδρῶν ἐξ ἀδίκων με μακάρτατε ῥεῖα σαώσοις.
ἴχνια συγχεύειν οἵ μευ φρεσὶν ὁρμαίνεσκον·
λάθριά μοι κατέπηξαν ὑπερφίαλοι λίνα φῶτες·
μηρίνθοις δ' ἐτάνυσσαν ἐμῆς περὶ δίκτυα πέζης·
θέντο δὲ δοχμώσαντες ἐφ' οἴμοισι δολερῆσιν.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, θεὸς σύ μευ ἤπιος ἐτύχθης·
ἱκεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν.
ἄφθιτός ἐσσι μάκαρ, βιότου δέ μοι ἔπλεο φέγγος·
ἄγκαρ ἐμῆς κεφαλῆς σκιόεν κατὰ δηϊοτῆτα.
μὴ κεδάσσαις πόθον ἄμμι, πόροις μηδ' ἤπιθρον ἀθέσμοις.
μή με μάκαρ προλίποις σφετέρης ἅρπαγμα δημοίνης,
μήποτε νικήσαντες ἀγηνορίῃσι μανεῖεν.
κύκλῳ ὑπὸ σφετέρης κεφαλῆς κακομήχανος ἄντυξ,
καὶ χειλέων ὀλοῶν κάματος σφέας ἀμφικαλύψαι·
ἄνθρακες ἀκαμάτοιο πυρὸς μετὰ τοῖσι πέσοιεν·
ὑψόθεν ἐσσυμένῳ καθέλοις σφέας ἐς χθόνα πυρσῷ·
οὐδέποτ' ἀρκέσσουσι κακοῖς δεδμημένοι ἦτορ.
ἀνέρα λαυραγόρην καθέλοι κακομήχανος ὥρη·
ἀγρεύσει δ' ἀθέμιστος ἑῷ κακὰ κήδεα θυμῷ.
εὐδικίην ἀδόνητον ἄναξ πτωχοῖσι τελέσσοι,
καὶ θέμιν ἀκταίνειν παρεβύσεται οὔποτ' ὀπωπαῖς.
ἔμπα γε μὴν ὁσίη σε βροτῶν μέλψει γενέθλη·
εὐθέες αὖ βασιλῆος ὁμοῦ ναίοιεν ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς ρμ΄.

Ὕμνον ἀγακλείεντα φίλῃ φόρμιγγι λιγαίνει
Δαβίδος δεκάτης καὶ τετράτης δεκάδος.

Ἡμετέρων βοόωντος ἄναξ ὑπάκουε λιτάων,
ἱκεσίης τανύσσας ἐμῆς ἀειήκοον οὖας,
εὖτέ σε μάκαρ καλέσαιμι τεὴν ἐπαρηγόνα χεῖρα.
αὐτὰ σεῦ εὐχωλή μευ ὅπως θύος ἰθύνσσας.
ἑσπερίῃ δ' ἴκελος θυσίῃ παλάμας ἀναείρω.
δὸς περὶ νωϊτέροις φυλακὴν καὶ ἕρκος ὀδοῦσι,
χείλεσι δ' ἀσφαλέας πυλέων πετάσσας ὀχῆας.
θυμὸν ἀποκλίνσσας ἐμὸν μύθων ἀθεμίστων,
μηδέ μοι ἀμπλακίης πρόφασις βουλῇσι μελήσει,
ἀνδράσι δινομένης κακοεργέος εἰς ἓν ἰόντι·
τῶν δὲ μετὰ προφότοις μὴ δ' εἴην ἀγορῇσι φανείην.
δμηθείην δ' ὁσίων ἐλεημοσύνῃ καὶ ἐλέγχοις·
μηδ' ἔτι αἰνοίμην ὀλοοῦ κάρη ἀνδρὸς ἐλαίῳ.
εἰς ἔτι νωϊτέρη σφετέροις περὶ μήδεσιν εὐχή·
τῶν μὲν ἀμαλδυνόοιντο δικασπόλοι ἐγγύθι πέτρης.
θαρσαλέοι μύθων ἀεναρῶν ἀΐοιεν ἐμεῖο,
ῥιζόθεν οἷα λόφος τις ἀποδμηθεὶς ἐλιάσθη·
ὀστέα τῶν αἴδαο παρασχεδὸν ὧδε κεάσθη·
πρὸς σὲ μάκαρ ποθέουσαν ἐμὴν τανύεσκον ὀπωπήν,
μή μευ ἐπελπομένην κραδίην ἀπάνευθεν ἐλάσσῃς.
ῥίμφα σάω δολερῶν με λίνων ὧν στῆσαν ἀλεῖται,
ἔκ τε κακορραφίης ὀλοῶν κακότητας ἐρίθων.
δίκτυον ἀθανάτου ξυνέλοι κακότητος ἐρίθοις·
εὔκηλος δὲ μοῦνος ἐπισπεύδων παρελάσσω.

Ψαλμὸς ρμαʹ.

Δαβίδος πινυτῆς ὁπότε σπέος ἀμφιπολεύων
εὐχωλὴν ἀνέπεμψε θεῷ βασιλῆϊ βοήσας·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ὅμου καὶ τεσσαρακοστὸς
ἀμφὶ πολυκλήεντι πέλει μελεδήματι πρώτῳ.

Ἡμετέρην βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα βοήσας,
φθεγξάμενος λιτὴν οἰκτίρμονα ποιμένα κό(σμου·
ἱκεσίην προχέοιμι πρὸ παμβασιλῆος ὀπωπῆς.
καί οἱ ἀπαγγείλαιμι ἐμὸν πολυπήμονα μόχθον.
πνεύματος ἀδρανίῃ περιπεπτηῶτος ἐμεῖο·
ἴχνια θεσπεσίῃσι δεοπτεύεσκες ὀπωπῆς.
ἀμφὶ τρίβοις δολόεντα λίνα κρύπτεσκον ἐμοῖσι·
δεξιτερῆς σκοπίαζον ἐμῆς ὕπερ ὅστε ἐπαίνων,
οὐδέ τις ἄμμε φίλων ὠΐσατο πάμπαν ὁρᾶσθαι.
φεύγειν ἰχανόωντος ἐμὴ πάρος ὤλετο φύζα·
οὐδ' ἦν ὅς τέ μοι ἦτορ ἀνιχνεύσειε φυγόντος.
αὐτὰρ ἐγὼ βοόων ἐφάμην, σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης·
ζωόντων ἀνὰ γαῖαν ἐμῆς μάκαρ αἶσα βιώνης·
ἱκεσίην σκοπίαζε· κατεδμήθην γὰρ ἀνίῃ.
ἐκ κακομηχανίης ὀλοῆς δηΐων με σαώσεις·
οὕνεκα πολλὸν ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί εἰσιν.
εἶθέ μοι ἀρρήκτου φυλακῆς ἐξείλεο θυμόν·
ὄφρα κεν οὔνομα σεῖο περιφραδέως ἀναμέλψω·
ἐκ σέο μισθὸν ἐμὸν γενεαὶ μίμνουσι δικαίων.

Ψαλμὸς ρμβʹ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἀβεσσαλῶμος ἀμφ' ὁμοῦ
ὁππότε μιν υἱὸς ἑὸς σφετέρης ἐξήλασε πάτρης,
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸς
δεύτερον ἀγλήεντα λαχὼν συμφραδμονα κόσμον.

Εὐχῆς ἡμετέρης ἐπικέκλυθι φέρτατε ποιμὴν,
ἀτρεκέως καλέοντος ἐμῆς ὑπόδεχε λιτῆσιν·
σῆο δικαιοσύνῃ μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσαις·
μηδὲ δικαζομένῳ μοι ἐπαντιάσειας ἀγῶνος.
οὔτις γὰρ μερόπων ὅσιος σέθεν ἄντα φανείη.
ἐχθὸς ἐμὸν στονόεντα βιήσατο θυμὸν ἐλαύνων·
γαίης νερτερίοισιν ἐμὴν ὑπέταξε βιωτὴν,
ἀφρήκτοις νεκύεσσιν ὑπὸ κνέφας ἶσα καθίζων·
πνεῦμα δ' ἐμὸν πυκινῇσιν ἀμηχανίῃσι πεδῆται.
ἀχαλόων ἀχέεσσι μετὰ φρεσὶ θυμὸν ὀρίνθην·
αὐτὰρ ἐγὼ προτέρων γενεῶν μεμνημένος ὥρης,
ἔργα νόῳ κελάδησα θεόσδοτα παμβασιλῆος·
χειρῶν δ' ἔργματα σεῖα περιφραδέως ἀνεμνήσθην,
χεῖρας ἐμὰς βασιλῆϊ πολυκλήεντι πετάσσας.
θυμὸς ἐμὸς ποθέει σ', ἅτε διψάδος αὔλακες αἴης·
αἶψά μευ εἰσαΐοις, μογέων πρὶν πνεῦμα μεθείω.
μή μευ κυδιάνειραν ἀποστρέψειας ὀπωπὴν,
μηδὲ κατερχομένοισιν ἴσος βόθρονδε φανείην.
σῆς μάκαρ ἐξ ἠοῦς ἐλεητύος εἴθε πυθοίμην·
οὕνεκεν ἐλπωρὴ παναγήραος ἄμμιν ἐτύχθης.
δός νύ μοι αἴσιον οἶμον, ὅπῃ χρεός ἐστὶν ὁδεύειν·
οὕνεκεν ἀμφὶ σὲ θυμὸν ἀεὶ πεπετασμένον ἴσχω.
ἀντιβίων παλάμης με μακάρτατε ῥίμφα σαώσοις,
πύργον ἐπεὶ σ' ἄρρηκτον ἀεὶ πεφοβημένος εὗρον.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, νόον δέ με σεῖο διδάσκοις.
ἰθεῖαν δ' ἀγαθόν με φέροι χθόνα πνεῦμα θεοῖο.
δός νύ μοι εὐδικίην βιότου τρόφον εἵνεκα σεῖο.
θυμὸν ἐμὸν στονόεντος ἄναξ μόχθοιο σαώσοις·
ἐκ δέ μευ ἀντιβίους ἐλέῳ σέθεν εἵνεκ' ὀλέσσοις.
πάντας ἐμῆς δαμάσειας ἄναξ ψυχῆς ὀλετῆρας·

οὕνεκα σὸς θεράπων καταθύμιος εὔχομαι εἶν'.

Ψαλμὸς ρμγ'.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ἐπ' ἀντιβίῳ Γολιάτῳ,
καὶ πέμπτος σοφίης τοῖς πρὶν ἅμ' ἑσπόμενος·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Εὐφήμοις μελέεσσιν ἀεὶ θεὸς αἰνετὸς ἔστω,
ὃς παλάμας θώρηξεν ἐμὰς ἐπὶ δηϊοτῆτα·
τεῦξε δὲ νωϊτέρων μενεδήϊα δάκτυλα χειρῶν.
αἰὲν ἄναξ ἐλεητὸς ἐμὴ καὶ πύργος ἐτύχθης,
ῥυόμενος κακότητος, ὑπὲρ μενέας τ' ἀπαμύνων,
ἐλπὶς ἀγακλείεσσα, καὶ ἄρκιος ἀσπιδιώτης,
λαὸν ἐμὸν παλάμῃσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμάζων.
τίς βροτός ἐστιν ἄναξ, ὅτι οἱ ἀναφανδὰ παρέστης,
ἢ φύτλη μεροπήων, ὅ μιν φρεσὶν ὧδε γεραίρεις·
ἄνθρωπος κενεοῖς ἰνδάλμασιν ἶσος ἐτύχθη·
ἤματα δ' ἀσταθέϊ σφέτερα σκιῇ ἶσα παρέρπει.
οὐρανὸν ἀγκλίνας πυκινὸν καταβήσεαι ποιμήν·
ἅπτ' ὀρέων καὶ καπνὸν ἀΐδηλον σκοπιώδεα τεύξεις.
μαρμαρυγὰς στεροπῆς προϊεὶς σκεδάσειας ἅπαντας.
πέμπε μάκαρ βελέεσσι τεοῖς, ἵνα θυμὸν ὀρίνῃς.
χεῖρα τεὴν πέμποις ἐξ αἰθέρος, ὥς με σαώσεις,
καί με πολυσμαράγων ὑδάτων ἀπολύσαιο ὁρμῆς.
χειρὸς ἀπ' ὀθνείων με μάκαρ τότε ῥύεο παίδων,
ὧν στόμα μαψιδίως κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερὴ τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέζει.
αὐτὰρ ἐγώ τοι ἄεισμα νέον πανυπέρτατε μέλψω
νεβρῆς ἁρμονίῃ δεκάδος τεὸν εὖχος ἀείσω·
ὃς φάος ἡμετέροις βιότου βασιλεῦσιν ὀπάζεις,
καὶ ξίφεος θεράποντα τεὸν Δαβίδον ἔλυσας.

χειρὸς ἀπ' ὀθνείων με μάκαρ τάπερ ῥύεο παίδων.
ὧν στόμα μαψίδιον κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερή τ' ἀτέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέζει·
υἱέες ὧν νεαροῖς πανομοίιοι ἔρνεσιν ἥβης·
αὐτὰρ θυγατέρεσσι τόσος περὶ κάλλεϊ κόσμος,
ὄμμασί κεν φαίης χρυσάμπυκα νηὸν ὁρᾶσθαι.
παντοίων ἀγαθῶν σφέτεροι βεβρίθασι σηκοί·
ἐξ ἑτέρου δ' ἕτερόν γε περιρρέει ἄσπετον ὕδωρ.
τοῖσι μὲν εὔβοτα μῆλα καὶ εὔλοχα πολλὰ τέτυκται,
ζατρεφέες δὲ βόες, καὶ ἀρείονες ἔξοχον ἄλλων.
ἔμπεδα μὲν πάντα σφίσιν ἕλκεα τηλόθεν ἄτης,
οὐδ' ἀμφ' εὐρυπόροισιν ὁδοῖς σφέων ἔζιν [?] ἀϋτή.
πάντες αἰολβίζουσι τόσοις βεβριθότα λαόν.
ὄλβιος, ᾧ τε θεὸς μέδεται φρεσίν, ἔπλετο λαός.

Ψαλμὸς ρμδ´.

Δαβίδου κλυτὸς αἶνος ἐρισθενέος βασιλῆος
τέτρατον ἀγακλέων ἠσε μέγος [?] σοφίης,
ἔμπα γέμων ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Ἄφθιτε κυδαίνω σε, βίβω δέ σε ὕψος' ἀείρω·
οὔνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
γηθόσυνος μέλψω σε διηνεκὲς ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ·
οὔνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
αἰνετὸς ἔσσι μάκαρ, καί τοι μέγα κῦδος ἀέρθη,
καί οἱ ἀπέρμαντον πέλεται περιώσιον εὖχος.
γενεὰ σέθεν φύλοισι μακάρτατα φῦλα βοήσει,
καὶ σθένος ἀπερίοπλον ἀριφραδέως ἀγορεύσει.
σὸν μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀρίζηλον καταλέξει.

σεῖο δ' ἀπαγγελέει τὰ μακάρτατε θέσκελα πάντα·
ἔργων δ' οὐκ ἐπιεικτὸν ἀνὰ στόμα δείματι μίξει.
οὔ σευ ἀναύδητος μεγαλαυχέα ἔργα παρέλθοι·
σὸν σθένος ἀστυφέλικτον ἀειφραδέως ἀγορεύσει·
ἐν δὲ δικαιοσύνῃ κεχάροιατο παμβασιλῆος·
οἰκτίρμων βασιλεὺς πανυπέρτατος, ἠδ' ἐλεήμων,
τλήμονα θυμὸν ἔχων, σφετέρην τ' ἐλεητὺν ἀέξων.
μειλιχίην μετὰ πᾶσι θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν,
ἔργα κατοικτείρων ὅσα περ τεχνήσατο χειρί.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σε μακάρτατε ἔργα βοήσει,
καί σευ ἀγακλεῖειν τὸ ὁσίων γένος αἶνον ἀείσει.
κῦδος ἀνακτορίης πανυπέρτατον ἀνδρομέοισι,
καὶ σθένος ἀστυφέλικτον ὦναξ τεὸν ὑμνήσουσι·
θνητὸν μερόπεσσιν ὅπως σθένος ἄφθιτον ἕξεις,
καὶ μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀνακτορίης ἐρατεινῆς.
αἰεὶ κοιρανίη ἁπάσης μεδέουσα γενέθλης.
ἀχράντοις ἐπέεσσι θεὸς περὶ πίστιν ὑφαίνει,
καί οἱ εὐδικίη τελέθει κεκερασμένη ἔργοις.
ἀθάνατος δεδάηκεν ἀεὶ πίπτοντας ἐγείρειν,
ἰθύνειν ὀλοοῦ ὑπὸ ῥήγματος αὖ δ' ἔρα πεσόντα.
εἰς σὲ μάκαρ λεύσσουσι τάπερ τεκτήναο πάντα·
καὶ δώσεις ἅμα πᾶσι κατὰ χρέος ἀρίθμιον εἶδαρ.
πᾶν γένος ἐκπλήσειας, ἐπὴν σέο χεῖρα πετάσσῃς.
πάντοθεν εὐδικίη μεθέπει βασιλῆος ἀταρπούς·
ἐκ δ' εὐηγεσίης ὅσιος περιλάμπεται ἔργων.
παντὶ λιταζομένῳ περιίσταται, ἠδὲ φυλάσσει,
ὅς τέ μιν ἱκεσίῃ παναληθέϊ μειλίξαιτο.
αἰὲν ἑοῖς δμώεσσιν ἐπικρήνειεν ἐέλδωρ.
ἱκεσίης δ' ἀΐων σφετέρης ἀπολύσεται ἄτης.
αἰὲν ἄναξ κακότητος ἑοὺς ἐσάωσεν ἐρίθους·

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἀτασθαλίης δαμάα θεράποντας ὀλέθρῳ.
αἶνον παμβασιλῆος ἐμὸν στόμα πιστὸν ἀείσει,
θνητῶν τ' ἄσπετα φῦλα θεοῦ κλυτὸν οὔνομα μέλψει,
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε μετ' ἀλλήκτοισι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρμε.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
πεμπταῖον ξυνέειθοι ἔχων θρόον ἐπηλυΐα.
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

ΜΕλπε θεὸν φίλε θυμὲ τεῆς κρατέοντα βιωῆς·
ὑμνήσω βασιλῆα πολύλλιτον εἰσόκεν ἕρπω·
ἀθάνατον φόρμιγγι διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
μηδέποτ' ἡγητῆρσι μετὰ φρεσὶ θαρσαλέως εἴης·
μηδὲ βροτῶν τεκέεσσιν ὅθεν φάος οὔποτ' ἐτύχθη.
οἳ ψυχῆς πλαζομένης, σφετέρην πάλιν εἰσ' ἐπὶ γαῖαν.
τοῖσι δ' ὁμῶς φθινύθουσιν ὅλαι φθιμένοισι μενοιναί.
ὄλβιος, ᾧ τε θεὸς πανυπέρτατός ἐστιν ἀρωγὸς,
ᾧ τε καὶ ἐλπωρὴ πέλεται βασιλῆος ἐφετμαῖς,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε, (σης.
πόντον ἐρισμάραγον, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσ-
αἰὲν ἀληθείην μεμαὼς περιπίδεσσι φυλάσσει·
ὅς ῥα βιαζομένοισι δικαιοπύλην ἀναφαίνει·
πᾶσι δὲ πειναλέοισι δίδοι ζωαρκέα δαῖτα.
αὐτὸς ἀλυκτοπέδης πεπεδημένον οἶδε σαῶσαι·
αὐτὸς ῥιγεδανοῦ ὑπὸ ῥήγματος ἄνδρας ἐγείρει·
αὐτὸς ἄναξ τυφλοῖσι νόον πυκινόφρονα τεύχει·
αὐτὸς παμβασιλεὺς ὅσιον γένος ἀμφαγαπάζει·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκε νεήλυδα φῶτα φυλάσσειν,
χήρην τ' ὀρφανικόν τε μετ' ἀγκαλίδεσσιν ἀείρει.
αὐτὰρ ὁδὸν στονόεσσαν ἀμαλδύνει ἀλιτρῶν.

οἷς δ' ἡγεμοσύνη κατὰ θυμός ἐστιν ἀΐακτος.

Ψαλμὸς ρμζ´.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ἕβδομον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀγηλυΐα·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Αἴνεε τιμήεντ' Ἱερουσαλὴμ βασιλῆα·
Σιὼν ὑμνοπόλευε τεὸν βασιλῆα βίοιο·
οὕνεκα σῶν πυλέων σθεναροὺς χάλκευσεν ὀχῆας·
ἐν σοὶ θεὶς πινυτοὺς καὶ ἀγακλέας ἤνεσε παῖδας.
ὅς σέθεν εἰρήνῃ πεφυλαγμένα τέρματα θῆκε·
πλῆσε δὲ πιαλέῃ σε βίῃ μυελόεντος ἀκτῆς·
ὃς χθονὶ πουλυβοτείρῃ ἐπιρρόθιον ὤπασε μῦθον,
αὐτὰρ ὁ ῥίμφα θέων μετελεύσεται ἔνθα καὶ ἔνθα·
εἴριον ὥς, ψυχρῆς χιόνος σθένος ὑψόθι φαίνων·
πάσσων καπνοτόκειαν ὅπως σποδὸν αὐχμὸν ὁμίχλης·
εἶδ' ἰθύνει ψωμοῖσιν ἑὴν κρύσταλλον ἰάλλων·
ψύχει τίς κεν ἑὸν δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
πάντα λόγῳ ζώοντι τακήσεται ὁρμηθέντι·
ὕδατα δ' πνοιῇσιν ὑπὸ σφετέρης κελαρύζει·
μῦθον Ἰακώβῳ πινυτῷ φίλον ἐξαγορεύων,
κλειναῖς δ' εὐδικίας ἐρέων κλεινῷ Ἰσραήλῳ.
οὐδέποτ' ἀλλοδαποῖσι μεθ' ἔθνεσι τοῖον ἔρεξεν,
οὐδὲ δικαιοσύνας σφετέρας τεκμήρατο λαοῖς.

Ψαλμὸς ρμη´.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ὄγδοον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀγηλυΐα.
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλψατέ μοι μέγα κῦδος ἀπ' οὐρανόθεν βασιλῆος·
μέλψατέ μιν βοόωντες ἐφ' ὑψίστοισι θοώκοις·
μέλψατέ μιν δῆμοι μεγαλοσθενέων σκαπάων·
μέλψατέ μιν πᾶσα σθενέων ἀειδείκετος ἀλκή·
μέλψατε ἠέλιός τε καὶ αἰγλήεσσα σελήνη·
μέλψατε τείρεα πάντα θεόν, καὶ ἀθέσφατος αἴγλη·
μέλψατ' ἐπουρανίων δαπέδων ὑπὲρ οὐρανὸν ἄγιον.
κύκλων τ' οὐρανίων καθυπέρτερον διαυγὲς ὕδωρ.
πάνθ' ἅμα μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε καὶ ἐβλάστησεν ἅπαντα,
ἧς δ' ὑπὸ θημοσύνῃσιν ἀκαμπέσιν ἐρρίζωθεν.
στῆσε δὲ διηνεκέι τάπερ ἕδρασεν αὐτὸς αἰῶνι.
οὔποτε θεσπεσίη μάκαρος παρελεύσετ' ἐφετμή.
μέλψατε παμβασιλῆα κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης,
ἀσπισταί τε δράκοντες ὁμοῦ δνοφερῇσιν ἀβύσσοις,
πῦρ μετὰ κρυστάλλοισι, χιὼν δ' ἅμ' ἕποιτο χαλάζῃ,
καὶ πνοιὴ ζοφεροῖο καταιγίδος ἠεροφοίτης,
αἰὲν ὑποδρήσσοντα θεοῦ νημερτέι μύθῳ·
οὔρεα, δενδροκόμων τ' ὀρέων λασιαύχενες ἄκραι,
κέδροι παντοδαπαί, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα,
τετραπόδων ἀγέλαι, καὶ ὀρέστερα θηρία γαίης,
ἑρπετά, καὶ πτερύγεσσι μεταΐσσοντα πετηνά,
λαοὶ παντοδαποί, καὶ ἐρισθενέες βασιλῆες,
εὔθεσμοι μετὰ πᾶσι δικασπόλοι ἡγητῆρσιν,
ἡβηταὶ κοῦροι καὶ παρθένοι ἑλκεσίπεπλοι,
ἴφθιμοι πολιοῖσι νεώτεροι εἰς ἓν ἰόντες,
εἰν ἑνὶ μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν ὑψώθη βασιλήϊον οὔνομα μοῦνον.
αἶνος ἑὸς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφικαλύπτει.
καὶ λαοῦ σφετέροιο κέρας μεγαλαυχὲς ἀείρει.

ὕμνος δ' εὐκλείης μελπέτω γενέεσσι δικαίων·
δήμῳ θεσπεσίῳ πυκινόφρονος Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς ρμθ.

Ἡδὺ μέλος ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸν
εἴνατον οὐράνιον φορέον θρόον Ἀλληλούϊα.

Μέλψατέ μοι βασιλῆϊ νέην καὶ ἐπήρατον οἴμην·
αἰὲν ἐνὶ κλισίῃς ὁσίων μεμελημένον ὕμνον.
Ἰσραῆλος ἄνακτι φίλῳ τέρποιτο πεποιθώς.
υἱέες αὖ Σιῶνος ἑῷ βασιλῆϊ χορεύειν.
οὔνομα μελπόντων βασιλήϊον ἀμφὶ χοροῖσιν·
ἀδόντων μὲν τύμπανον αὖ κιθάρην τ' ἀείροντες·
οὕνεκά οἱ σφέτερος καταθύμιος ἔπλετο λαός.
φέγγεϊ δ' ὑψώσειε φίλον γένος ἠπιοθύμων.
ἔνθ' ὁσίων ἐρατειναὶ ἐπαυχήσουσι γενέθλαι·
ἐν δ' ἱεροῖς λεχέεσσι φίλῳ κεχάροιατο θυμῷ.
λαυκανίῃ βασιλῆος ὑπερπετείας φορέοντες,
φάσγανον ἰθυπόροις παλάμῃς ἄμφηκες ἔχοντες,
δῆμον παντοδαπῶν κακοεργίας ἄνδρας ὀλέσσαι·
καὶ ζυγὸν ἀθάνατον λαοὺς μεθιέντας ἐλέγξαι.
σὺν δὲ φίλοις βασιλῆας ἀλυκτοπέδῃσι πέδησεν,
ἐν δὲ σιδηρείῃσι πέδῃς παλάμας ἐριτίμων.
κρατερὴν τ' εὐνομίην σπουδῇ μετὰ τοῖσι τελέσσει.
ὧν δ' ὁσίοις κλέος ἐσθλὸν ἑοῖς μετὰ πᾶσιν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ρν.

Πένθ' ἅμα καὶ δεκάτης δεκάδος μέλος Ἀλληλούϊα.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα, χοροὶ δ' ἅμ' ἕποιντο δικαίων.
μέλψατέ μιν σταθερῇ κράτεος περιθάρσυνον δίκῃ.

Αἶνον ἄγω σοὶ θεῖον ὑπέρτατε ἐν βασιλεῦσιν,
Οὕνεκεν ὁτς αλέως περιηγέα βίβλον ἅπασαν,
Δαβίδου πινυτοῦ περικαλλέος ἐκτολυπεῦσαι
Δῶκας ἐμὴν πανάποτμον ἐν ἀνδράσιν ἔμπα γενέθλην.

Η ΔΙΑΦΟΡΟΣ ΓΡΑΦΗ.

Σελίς. στίχου ἀρχή.

2 ἀλλ', ὧδε, δευτέρ.

καὶ χολ. ἀμπνώων.

τῆμος, συνέητε.

3 Εὐδοκίης, ἴσως, Εὐδικίης.

6 πάμπαν, κηδεμονῆος ἀμμώτορος.

9 οὐδέ, ἐπελήσατο.

13 ἀγαπήνης. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ εὑρίσκεται ταῦτα,

λευκανίην οἰχθέντι τάφῳ φορέουσιν ὁμοίην,
γλώσσης ἀργαλέῃσι δόλον περιμηπόωντες·
οὐλόμενον πέσσουσ' ὀφίων ὑπὸ χείλεσιν ἰόν·
ῥιγίστοιο πόνου καὶ ἀρῆς στόμα τῶνδε βέβυσται.
ὦκα πόδας θύνουσιν ἐπ' ἀνδροφόνοισι κελεύθοις·
λισιμελὲς τρεπέρησιν ὁδοῖς περιπέπταται ἄλγος,
οὐδ' ἐπὶ εἰρήνης λαθικηδέος εἶδον ἄταρπον,
οὐδὲ φόβον κατένωπα θεουδέα θῆκαν ὀπωπῆς.

εἶτα ἕπεται,

τῶν δ' ἀγαθῶν, καὶ τὰ λοιπά.

14 μηδέ, δυσάλυκτον. καί, ἐγείρῃ.

17 ἀθαν. ἀπείρατος.

20 θεσμός, ψυχοτρόφος.

23 πέμπτον, Ἀγαθὸν ἑῴας ἀντιπλήψιως μέτρος,
Δαβίδος εἰκοστόν τε καὶ πέμπτον βοᾷ.

25 αὐτῶν, διηνεκέος.

ζῆ δ', δοῦλον δ' ἔσσεται οἱ.

26 Πρός, κλυτὸν ἦτορ.

32 ἀρχομένοις, ἐρρομένοις.

Δαβίδος, πινυτός τε δομησάμενος.

34 ἄτερ ματίης τε ὀδύνας.

35 ἔνθεν, ὑπάκουε.

ὄλβιοι, οἵτ' αἰεὶ.

36 ὀφθαλμῶν. οὗτος ὁ στίχος περιττεύειν δοκεῖ, ὃν οὐδὲ εἶχεν ἓν τῶν ἀντιγράφων.

36 οὐδ', ταρβοίει ἀνάγκην.

42 Εννεπε ἀπαθάλων.

44 καπνοῦ, ὄμφος.

47 καί με δικ. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον γράφεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε,

τηλύγετόν μ' ἀτερίψαι ἐλεγχέι νεκροῦ ὁμοῖον.

49 ἴχνος, ἐν ἀτραπιτοῖσιν ἑαῖς.

ἀγγέλλων, ἀριθμοῦ.

50 νωΐτ. ὄσσοισι διοπτεύσειας.

οὐδέ μιν, παλάμῃσι λίποιτο.

55 εὐδικ. ἀθεμίστιον ὕβριν.

58 μηδ' ἄψατε, ἐχέφρονι θυμῷ.

59 γαίης, ἐμοῖς ἐπέεσσι.

ἐκ λιγυρῶν, δ' ἀμόρφομαι.

60 ἀκλήροις. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον εὑρίσκεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε,

νεκροκόμοις τύμβοισι καὶ οὐ ναίουσι μελάθροις.

61 ἐκ δὲ, οὐδὲ τεῆς.

πάντα γὰρ, ἐν ἄλλῳ παρεμβέβληται καὶ ἄλλος στίχος ἰσοδυναμῶν, οὗτος,

πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα τάπερ δρυμὸς ἔνδον ἀχε φέρβειν.

62 ξυνὸς. μετὰ τοῦτον γράφεται καὶ ἄλλος στίχος, ὅδε,

ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχηρέα μοῖραν ὀφέλλων

64 εἰ θυσ. ἐπέπειλας.

ἀμφὶ δὲ, γλώσσῃ δὲ ἔβλυσας.

68 εἰρήνῃ, εἰρήνη.

80 ὄστ', μετείω.

97 μνησ. πολυγηθέα.

98 οὔατα, νωΐτερῳ.

ἀμμ. ὁμῶς.

101 καίοι, ἐν ὕδασι. ἴσως, ἐν ἤθεσι.

105 αὖτε, χρωμάσονται.

108 ἔνθει, περὶ τι θυμὸς αἴης.

111 αὖθις Ἰακώβου δωρήσατο ληΐδιον νόστον.

ὃν ἄλλῳ δὲ,

αὖτις Ἰακώβου δωρήσατο ληνόδι νόστον.

ἴσως, ληΐδι νόστον.

116 ὡς μέγ. ἔλλαβε πάντας.

132 πάντες, σὴν ὑμνέοιεν εὐκλείην.

134 οὐδὲ, τόπον βλεφάροισι.

139 θάπτ' περὶ τάγελον ἀγκήν.

163 καὶ θυμὸν, καὶ μῦθον θεράπνπ περὶ συμφεράδμο
νι δοίης.

164 Θεσπέσιον, ἐξεπετάσθη.

174 χαρόται, χοπίνοι.

ἔσαι, ὄλβιον.

188 αὐτὸς, ἀλυκτοπέδης.

TYPIS REGIIS EXCVDE-
BATVR PARISIIS
MENSE OCT.
M. D. LII.

